

DONDERDAG 17 FEBRUARI 2011

VOORZITTER: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 10.00 uur geopend)

2. Situatie in Egypte (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

3. Uitvoering van de EU-strategie voor het Donaugebied (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

4. EU-garantie voor verliezen van de EIB op leningen en garanties voor projecten buiten de EU (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A7-0019/2011) van Ivailo Kalfin, namens de Begrotingscommissie, over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot verlening van een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie (COM(2010)0174 - C7-0110/2010- 2010/0101(COD)).

Ivailo Kalfin, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het huidige mandaat van de Europese Investeringsbank (EIB) voor zijn projecten buiten de Europese Unie verstrijkt eind oktober. Het Europees Parlement en de Raad moeten het eens worden over de verlenging van dit mandaat na die termijn.

Het Parlement heeft een aantal maanden de tijd gehad om dit onderwerp tot in detail te bespreken. In die periode hebben we vele ideeën de revue laten passeren en geprobeerd te luisteren naar de adviezen van vele belanghebbende partijen. De fracties die werkten aan de tekst hebben tientallen malen vergaderd, zowel buiten als in het Parlement.

Graag grijp ik deze gelegenheid aan om al mijn collega's uit de fracties en ook de administratie heel hartelijk te bedanken voor hun toewijding, hun werk dat voldoet aan de hoogste professionele normen en hun inspanningen om een brede consensus te bereiken over een mandaat voor de Europese Investeringsbank dat een reële bijdrage zal leveren aan de realisatie van de doelstellingen van de EU. Ook wil ik de Europese Investeringsbank en de Commissie bedanken voor hun voortdurende steun en adviezen, die van grote waarde zijn geweest voor ons werk.

We hebben nu een ontwerpbesluit waarover het Parlement gaat stemmen. Dit besluit voorziet in meer afstemming tussen de Europese Investeringsbank en de andere EU-organen, in meer transparantie en een grotere bijdrage van belanghebbenden, en in een beter systeem voor toezicht en verslaggeving: het is een besluit dat de effecten van de projecten van de EIB zichtbaarder zal maken.

Met dit besluit zullen we beginnen aan de verdere uitwerking van het gemeenschappelijk EU-standpunt met de Raad. Het ontwerpbesluit behoudt het zeer succesvolle profiel van de EIB als zeer hoog genoteerde financiële instelling en investeringsbank. Tezelfdertijd is

de EIB een EU-instelling waarvan wordt verwacht dat deze zijn specifieke middelen en instrumenten inzet om een betere bijdrage te leveren aan de doelstellingen van de Unie.

De voorgestelde wijzigingen zijn gebaseerd op opgedane ervaring en op het inzicht dat het profiel van de Europese Investeringsbank als hooggenoteerde investeringsbank niet in gevaar mag worden gebracht.

Het Parlement wenst een veel betere afstemming tussen de Europese dienst voor extern optreden, de Commissie en EIB bij de tenuitvoerlegging van de externe beleidsdoelstellingen van de EU. De Europese Investeringsbank zal criteria moeten opstellen om de effecten van haar activiteiten op het gebied van ontwikkeling en milieu te meten, en verslag moeten uitbrengen over de vervulling van deze criteria. De bank moet indirect bijdragen aan de uitbanning van de armoede en aan de bestrijding van de klimaatverandering in ontwikkelingslanden. En zij moet ook kleine en middelgrote ondernemingen en de ontwikkeling van lokale gemeenschappen stimuleren.

De toezichts- en verslagleggingssystemen waarborgen een grotere transparantie, een betere toegankelijkheid van informatie en meer mogelijkheden voor belanghebbenden om bij de beoordeling van voorgedragen projecten al in een vroeg stadium hun mening te geven. Een extra bedrag van twee miljard euro zal worden vrijgegeven voor investeringen in milieugerelateerde projecten. Dit zou moeten bijdragen aan de inspanningen van de EU-partnerlanden om initiatieven om klimaatgerelateerde beleidsvormen ten uitvoer te leggen te financieren. Laten we hopen dat dit nieuwe instrument stimulansen zal creëren voor mogelijke ontvangende landen om zich sterker te verbinden aan de klimaatdoelstellingen van de Europese Unie.

Het Parlement wil ook een verhoging van de plafonds voor de EU-garanties die de bank mag gebruiken. Op het eerste gezicht is dit een heel moeilijke beslissing, want voor de lidstaten ligt dit uiterst gevoelig. Elke verhoging van de plafonds betekent feitelijk een bijdrage van 9 procent aan het Garantiefonds, maar van de andere kant bezien is dit een uitstekend instrument waarvan een hefboomwerking uitgaat, en dat de EIB-projecten aantrekkelijker maakt voor andere financieringsinstellingen.

De voorgestelde verhoging van de plafonds komt neer op ongeveer 1,7 miljard euro, en zou de bank in staat stellen om de intensiteit van haar activiteiten in de pretoetredingslanden, en in het bijzonder in het Middellandse Zeegebied, ten minste op peil te houden. In de afgelopen jaren is deze financiering op verzoek van de Raad opgeschroefd. Daarom moet de EU zich extra inspannen om de economieën van de landen op de westelijke Balkan en in Noord-Afrika te ondersteunen, helemaal in deze moeilijke tijd.

Hier zouden geen aanzienlijke bedragen mee gemoeid zijn, aangezien met de realisatie van de EU-doelstellingen in deze regio's grote winst te behalen valt. We vragen de Europese Investeringsbank zijn beoordelings- en verslagleggingscapaciteit ten aanzien van de ontwikkelings-, milieu- en mensenrechtenaspecten van hun projecten te vergroten.

De EIB zal accountmanagers voor financieringen moeten vragen lokale belanghebbenden te raadplegen voordat zij een besluit nemen over projecten. Wij bevestigen nogmaals de goede praktijken van de bank in die zin dat deze niet werkt met partners die zijn gevestigd in niet-coöperatieve rechtsgebieden en die gebruikmaken van belastingparadijzen. We stellen voor een werkgroep in het leven te roepen die medio 2012 voorstellen moet doen voor een betere samenwerking tussen en voor het bijeenbrengen van middelen van verschillende donoren.

Een werkgroep zal de huidige werkwijzen ten aanzien van de uitbetaling van ontwikkelingshulp door de EU en de lidstaten analyseren om de efficiëntie hiervan, alsmede de zichtbaarheid van Europa als een belangrijke verstrekker van ontwikkelingshulp in de wereld, te vergroten (debat).

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de rapporteur, de heer Kalfin, en de overige leden van dit Parlement bedanken voor hun constructieve benadering van het voorstel, die getuigt van het aanzienlijke belang dat het Parlement stelt in de activiteiten van de Europese Investeringsbank.

Ik ben van mening dat het Parlement nu tot een evenwichtig verslag is gekomen dat een solide basis zal vormen voor de komende onderhandelingen met de Commissie en de Raad.

Afgelopen april heeft de Commissie een wetgevingsvoorstel ingediend tot wijziging van Besluit nr. 633/2009/EG naar aanleiding van een tussentijdse evaluatie van de toepassing van het externe mandaat van de EIB.

Het is nu cruciaal dat er tijdig een beslissing valt, zodat de EIB haar externe activiteiten tot 2013 kan voortzetten, en dat tegelijkertijd het mandaat wordt uitgebreid om ervoor te zorgen dat investeringen van de EIB meer in overeenstemming worden gebracht met de beleidsdoelstellingen van de EU, met name op het gebied van klimaatverandering en ontwikkeling.

Over de stemming van vandaag kan ik u zeggen dat diverse van de ingediende amendementen op instemming van de Commissie kunnen rekenen. Deze amendementen hebben ten eerste betrekking op het verzoek om meer nadruk te leggen op de ontwikkelingsaspecten van de EIB-activiteiten, en ten tweede op de vraag om een verhoging van de regionale plafonds van het algemene mandaat. Dit zou de EIB onder meer in staat kunnen stellen om in bepaalde regio's een redelijk niveau van activiteit vast te houden, met name in pretoetredingslanden. Daarnaast zou dit de EIB moeten helpen om een bijdrage te leveren aan onze gezamenlijke inspanningen om Tunesië en Egypte te ondersteunen bij hun democratisering. Ten derde ondersteunt de Commissie het algemene verzoek om meer transparantie, betere rapportage en meer efficiëntie.

Anderzijds zal er over andere amendementen verder moeten worden onderhandeld in de dialoog. Deze amendementen hebben ten eerste betrekking op de beperking van het recht op EIB-financiering onder het klimaatveranderingsmandaat aan landen die door de Raad worden geacht zich niet te hebben ingezet voor het behalen van passende doelstellingen op het gebied van klimaatverandering.

Ten tweede zijn er bepaalde amendementen waarmee wordt beoogd de regionale operationele richtsnoeren vast te stellen als zijnde gedelegeerde handelingen, waardoor deze niet kunnen fungeren als operationele en flexibele algemene richtlijnen zoals oorspronkelijk bedoeld in het Commissievoorstel.

Ten derde en laatste zijn er verschillende amendementen die betrekking hebben op punten die de langere termijn betreffen, zoals de oprichting van een EU-platform voor samenwerking en ontwikkeling of de suggesties inzake perspectieven voor de langere termijn op het gebied van samenwerking en ontwikkelingsfinanciering, die niet alleen te maken hebben met de tenuitvoerlegging van het huidige mandaat.

We moeten voorzichtig zijn, want de onderhandelingen over deze amendementen zouden ertoe kunnen leiden dat de vaststelling van het besluit vertraging oploopt, en we zouden

daarom kunnen overwegen ons in het kader van dit besluit niet in ellenlange en gecompliceerde onderhandelingen te storten.

De dialoog tussen de instellingen zal aanvangen op basis van het verslag dat vandaag wordt aangenomen. Gemeenschappelijk doel is de vaststelling van het besluit vóór de zomer om elk risico dat er eind oktober 2011 nog geen besluit is genomen uit te sluiten, aangezien dit zou leiden tot de opschorting van de externe activiteiten van de EIB na die termijn.

Vincent Peillon, *rapporteur voor advies van de Commissie buitenlandse zaken.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst mijn collega de heer Kalfin bedanken voor het uitstekende werk dat wij samen hebben kunnen verrichten, en namens de Commissie buitenlandse zaken, waarvan ik de rapporteur was, wil ik mijn collega's mevrouw Hautala, de heer Lambsdorff en mevrouw Giannakou bedanken.

Ik zal niet terugkomen op de positieve punten van het verslag en het voorstel waarover de heer Kalfin zelf al heeft gesproken, namelijk het mandaat inzake klimaatverandering, de toename van de personele middelen, de aandacht voor sociale en ontwikkelingsaspecten, het milieu, de rechten van de mens, het toespitsen van de garantie op de landen die het het meest nodig hebben en een betere aansluiting met het beleid van de Europese Unie.

U moet weten dat het Parlement het over al deze punten eens is en dat moet zo blijven tijdens de komende – naar ik zojuist heb vernomen – moeilijke onderhandeling met de Raad.

In dit stadium wil ik aandacht vragen voor twee tekortkomingen. Ik betreur dat de noodzaak om de Europese Investeringsbank per direct voor te bereiden op microkrediet niet is overgenomen, evenmin als de noodzaak om nu al het debat aan te gaan over de plafonds na 2013, hoewel de Commissie buitenlandse zaken wel voor deze punten had gestemd in de overeenstemming die met alle fracties was bereikt. Daarom heeft de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement, met instemming van rapporteur Kalfin en de andere rapporteurs, besloten om naar aanleiding van deze twee onderwerpen amendementen in te dienen tijdens de plenaire vergadering.

Tot slot is er een essentieel punt waarover al jaren wordt gepraat en waarvoor ik in politiek opzicht uw aandacht wil vragen. Toen de Berlijnse muur viel, hebben we niet alleen gereageerd met het plan tot uitbreiding, waarvan sommigen de voorwaarden kunnen betwisten, maar waarvan de noodzaak onbetwistbaar was. We hebben eerst de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling opgezet om de noodzakelijke economische en democratische overgang te kunnen begeleiden.

De Europese Unie en ook de EIB, als sterke arm, is de grootste kapitaalverschaffer aan de andere zijde van de Middellandse Zee. We weten echter tegelijkertijd dat deze middelen niet verder gaan dan een geplande periode, namelijk 2013, zoals ik zojuist al zei, en dat de debatten die we vandaag voeren laten zien dat er in de toekomst problemen kunnen optreden.

Er is een plan, waarmee het Parlement al heeft ingestemd en dat wordt onderschreven in het verslag over de Unie voor het Middellandse-Zeegebied, waarnaar wordt verwezen in het verslag van de heer Kalfin waarover we vandaag debatteren, en dat is een plan voor de oprichting van een Europees-mediterrane bank voor gezamenlijke ontwikkeling en investeringen. Dat zou, meer dan mooie woorden, een pragmatische manier zijn om uiting te geven aan de wil van de Europese Unie om de grote democratische beweging aan de andere zijde van de Middellandse Zee te steunen, en ik hoop dat we daar serieus aan kunnen

werken en dat de komende maanden stappen worden gezet ter oprichting van een dergelijke bank.

Thijs Berman, *Rapporteur voor advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking*. – De snelle economische groei in ontwikkelingslanden gaat aan grote groepen mensen voorbij. Zelfs in Afrikaanse landen groeit de economie soms met dubbele cijfers, en dat is te zien in grote steden als Addis Abeba, maar de ongelijkheid groeit even hard.

Vooraf vrouwen en boeren krijgen onvoldoende de kans om een eigen bestaan op te bouwen. Een van de grote drempels is de toegang tot financiële diensten. Private banken hebben eenvoudig meer vertrouwen in handelaars met snelle winsten, dan in vrouwen en boeren.

Hier heeft een publieke bank een onvervangbare taak. De Europese Investeringsbank zet daarom met deze wetgevingsresolutie een essentiële stap. De bank is er niet langer vooral voor dammen en de wegen, voor de grote infrastructuurprojecten van Europese bedrijven. Die tak van activiteiten van de bank moet gewoon doorgaan, maar natuurlijk wel met procedures waarin alle lokale betrokkenen gehoord worden, volgens heldere criteria van duurzaamheid en sociale rechtvaardigheid. Belastingparadijzen mogen geen kans krijgen bij deze projecten.

Nieuw is dat de EIB zich nu ook zal inzetten voor burgers met kleine bedrijven in ontwikkelingslanden, door de deur voor leningen voor hen te helpen openen. Dat kan via lokale banken, het kan via microfinancieringsinstellingen, al is daar nog een extra amendement voor nodig, en via samenwerking met ontwikkelingsbanken van de lidstaten. De EIB zal de ruimte moeten krijgen om binnenshuis met voldoende personeel de nodige expertise verder te ontwikkelen. Maar de EIB is met deze nieuwe dimensie van haar activiteiten een onmisbaar instrument voor het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie, met een duidelijke inzet voor gelijke kansen in ontwikkelingslanden, in een duurzame economische groei.

Ik dank de EIB, ik dank Ivailo Kalfin en alle rapporteurs voor de uitstekende samenwerking.

William (The Earl of) Dartmouth, *rapporteur voor advies van de Commissie internationale handel*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, tot nu toe hebben de professionals die aan het roer staan van de Europese Investeringsbank bij het bestuur gehandeld vanuit een cultuur van financiële integriteit.

Bij het verstrekken van leningen en het afgeven van garanties is de nodige zorgvuldigheid betracht; dat verklaart waarom de Europese Investeringsbank bijna geen slechte leningen in zijn boeken heeft hoeven noteren.

Met dit verslag wordt echter beoogd de professionele cultuur van de Europese Investeringsbank af te zwakken en zijn opdracht uit te breiden met een reeks beleidsdoelstellingen. Dat heeft de commissaris heel duidelijk gemaakt.

Een versoepeling van de commerciële criteria die tot nu toe de grondslag hebben gevormd voor de activiteiten van de bank zal er onherroepelijk toe leiden dat er een beroep zal worden gedaan op de garantie. Dit zal de belastingbetaler geld kosten, en ik vraag mij nogmaals af of de belastingbetalers van Europa en het Verenigd Koninkrijk, die het zeker niet gemakkelijk hebben, echt willen dat hun geld wordt ingezet voor puur politieke doeleinden buiten de EU.

George Sabin Cutaş, *rapporteur voor advies van de Commissie economische en monetaire zaken.* – (RO) Mijnheer de Voorzitter, het doel van de garantie die aan de Europese Investeringsbank wordt verleend, is, volgens dit verslag, in derde landen sociale en economische structuren te ontwikkelen en de klimaatverandering te beperken en tegelijkertijd democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten te bevorderen. Ik sta daarom positief tegenover het voorstel om het algemene mandaat dat aan de bank wordt gegeven, uit te breiden, mede omdat zich onder de landen waarvoor deze garantie bestemd is, kandidaat-lidstaten bevinden, alsook landen die een partnerschapsovereenkomst met de Europese Unie hebben gesloten.

Als de bank beter aan zijn verplichtingen in derde landen wil voldoen, moet de bank echter kunnen beschikken over aanzienlijke middelen en meer specialistisch personeel. In dit verband moet de EIB overwegen om bepaalde projecten te bevorderen die voor de Europese Unie van strategisch belang zijn, zoals de Nabucco-pijpleiding en andere grote wegenbouw-, maritieme en energie-infrastructurele projecten.

Tot slot wil ik benadrukken dat de bank toezicht moet houden op de gefinancierde projecten, zowel tijdens hun uitvoering, als bij de voltooiing, teneinde te verifiëren dat wordt voldaan aan de sociale en milieucriteria.

Giovanni Collino, *namens de PPE-Fractie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst wil ik graag de rapporteur, de heer Kalfin, bedanken voor zijn werk. De stemming van vandaag hernieuwt de communautaire bescherming tegen het verlies van leningen van de Europese Investeringsbank (EIB) voor investeringen in projecten buiten de Europese Unie. Deze maatregel is des te belangrijker in de huidige economische context, die wordt gekenmerkt door grote veranderingen, niet alleen op de markten, maar ook in productiemethodes en in de manier waarop naar de economie wordt gekeken.

Eenzijds is de EIB van essentieel belang voor de Europese Unie, maar anderzijds is de Unie ook bezig met het versterken van haar politieke en economische aanwezigheid buiten de grenzen van de 27 lidstaten. Met de andere fracties is een compromis bereikt om de oorspronkelijke Commissietekst aan te passen. Het overleg, waarbij diverse standpunten aan bod zijn gekomen, was constructief, zowel in de Begrotingscommissie als bij de voorbereidingen voor de vergadering van vandaag.

Bij het overleg en het politieke debat zijn de volgende thema's behandeld: steun aan lokale kleine en middelgrote ondernemingen; optimalisering van synergieën op het gebied van ontwikkelingssamenwerking, om dubbele inspanningen in de zuidelijke landen en een verspilling van middelen te voorkomen; de aard van de EIB, die een investeringsbank blijft die leningen verstrekt, concurreert op internationale markten en geen ongedekte kredieten verstrekt; het geografische bereik van de investeringen van de EIB, die zijn verstrekt aan landen als Libië en Irak, maar niet aan landen als Wit-Rusland, waar respect voor de mensenrechten, zoals neergelegd in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, een minimale vereiste moet zijn om maatregelen te plannen.

Het is zeer waarschijnlijk dat de inspanningen van het Parlement binnenkort het akkoord zullen krijgen van de Raad en de Commissie. In het kader van die inspanningen zal de rapporteur een mondeling amendement voorleggen dat voorziet in een verhoging van de kredieten voor interventies van de EIB in het Middellandse Zeegebied. De verhoging kan bijdragen aan de stabilisering van het Middellandse Zeegebied, onder meer met het oog op de problemen met migratiestromen van de afgelopen weken.

(Spreker verklaart zich bereid een "blauwe kaart"-vraag krachtens artikel 149, lid 8 van het Reglement te beantwoorden)

William (The Earl of) Dartmouth, lid. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de spreker verzoeken eens stil te staan bij de vraag hoeveel dit alles de belastingbetaler kost.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, wat verwijst de vraagsteller specifiek naar? De hele operatie of een specifiek punt?

Göran Färm, namens de S&D-Fractie. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn hartelijke dank uitspreken aan de rapporteur, de heer Kalfin, die zeer degelijk werk heeft geleverd. Hij heeft samengewerkt met zowel de Europese Investeringsbank als de schaduwrapporteurs van de vijf verschillende parlementaire commissies die hierbij waren betrokken. Ik denk echt dat zij een uitstekend resultaat hebben bereikt.

De financiële crisis toont aan hoe enorm belangrijk het is om stabiele openbare instellingen te hebben die verantwoordelijk zijn voor het verlenen van krediet op cruciale investeringsgebieden wanneer de particuliere financiële markt fluctueert. Daarom spreken wij nu in veel verschillende contexten over het creëren van nieuwe financiële instrumenten, maar ook over de verdere ontwikkeling van de instrumenten waarover wij al beschikken, in dit geval de activiteiten van de EIB buiten Europa.

Ik wil vooral wijzen op drie punten die hopelijk zowel in dit Parlement als in de Raad gehoor zullen vinden. Het eerste betreft meer overeenstemming tussen de activiteiten van de EIB en de richtsnoeren voor het ontwikkelings- en buitenlands beleid van de Europese Unie. Het tweede betreft een verhoging van het plafond voor projecten ter bestrijding van de klimaatverandering, en het derde hogere leenplafonds, die meer garanties van de lidstaten vereisen.

De meeste activiteiten van de EIB zijn gericht op Europa, maar als wij het aantal landen tellen dat leningen krijgt, dan zijn de meeste in feite ontwikkelingslanden. Daarom stemmen wij vandaag onder andere over de eis van een strengere beoordeling van projecten en de eis dat de EIB vooraf grondig beoordeelt of de investering echt bijdraagt aan het bereiken van onze ontwikkelingsdoelen. Ik doe een beroep op iedereen om deze eisen te steunen. Om dit te kunnen bereiken, moeten wij ook de transparantie van de activiteiten van de EIB vergroten in de landen die onder het externe mandaat vallen. Tegenwoordig hebben wij vaak lange, gecompliceerde ketens van financiële transacties, die transparantie enorm lastig maken. Wij willen ook benadrukken dat er nog meer aandacht moet komen voor de eigen regels van de EIB tegen activiteiten in belastingparadijzen.

Een goed financieel systeem is een voorwaarde voor een goed functionerende economie in de kwetsbare delen van de wereld. Ik ben daarom blij dat wij nu ook onze steun kunnen geven aan het mondelinge amendement, dat hopelijk de steun van iedereen krijgt en ons meer middelen geeft om te investeren in landen als Egypte en Tunesië.

Dit verslag is een belangrijke stap in een richting waarvan ik hoop dat ook de Raad die zal steunen in de komende onderhandelingen.

Carl Haglund, namens de ALDE-Fractie. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik de rapporteur bedanken voor zijn uitstekende en professionele werk voor dit verslag. Er was sprake van een goede samenwerking tussen de fracties en ik ben van mening dat het resultaat zeer goed is.

Mijn collega's aan de andere kant van deze zaal hebben hun angst uitgesproken dat wij het goede werk dat de Europese Investeringsbank (EIB) tot nu toe heeft gedaan in gevaar brengen. Ik denk dat deze angst totaal ongegrond is. Feit is dat wij nu het tussentijdse mandaat dat wij hebben evalueren en dat wij de bank in een betere richting sturen.

Enerzijds is het goed te denken aan de nieuwe en goede ideeën, waar er heel veel van zijn en waarvan het goed is ze in deze fase te gebruiken, en anderzijds is het ook goed te beseffen dat wij vroeg of laat moeten gaan onderhandelen over het mandaat van de EIB voor het volgende financiële kader, dus het kader dat in 2014 ingaat. In die fase moeten wij besluiten in welke richting wij de bank willen sturen, welke nieuwe taken wij de bank willen geven en op welke wijze die nieuwe taken moeten worden uitgevoerd met eventuele nieuwe financiële middelen voor de bank. Het is belangrijk daarbij stil te staan.

In dit verband wil ik twee details noemen. Het eerste is iets wat de heer Färm noemde, namelijk het feit dat het ernaar uitziet dat wij het met elkaar eens kunnen worden over het verhogen van de middelen die de EIB in Noord-Afrika kan gebruiken, wat volgens mij zeer goed is met het oog op de politieke situatie die daar heerst. Het is juist daarom dat de EIB een extern mandaat moet hebben, namelijk om ons in staat te stellen in overeenstemming met de doelen van de Europese Unie te handelen.

Ik wil ook iets benadrukken waarvan ik zeker weet dat ook de heer Lambsdorff het zal noemen, namelijk dat de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa er belang aan hecht dat wij het externe mandaat van de EIB niet mogen gebruiken om geld te lenen aan Wit-Rusland. Dit maakt deel uit van het beleid dat wij willen voeren en de beginselen waar wij in de Europese Unie voor staan en die in principe moeten worden gerespecteerd door ons belangrijke instrument, de EIB.

Samengevat vind ik dat wij goed met de fracties hebben samengewerkt en dat de rapporteur uitstekend werk heeft verricht voor het vinden van oplossingen die ervoor zorgen dat wij waarschijnlijk zeer brede steun krijgen voor het verslag wanneer wij er over een uur over stemmen. Ik denk dat dit een goede basis is voor onze onderhandelingen met de Raad. Ik hoop dat de Raad de goede ideeën voor amendementen van het Europees Parlement positief wil beoordelen.

Helga Trüpel, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst zou ook ik mijn dank willen uitspreken aan de heer Kalfin voor zijn ambitieuze verslag. Ik zou u er tevens aan willen herinneren dat het wederom het Europees Hof van Justitie was dat eiste dat het externe mandaat werd goedgekeurd op grond van de medebeslissingsprocedure. Anders gezegd, het gaat hier om meer rechten voor het Parlement – en als zelfverzekerde Parlementsleden verwelkomen wij dat uiteraard.

De Europese Unie heeft zich in het Verdrag een aantal lovenswaardige doelen gesteld: behoud van de natuurlijke bronnen, armoedebestrijding, en werken aan democratie, de rechtsstaat en mensenrechten. Het is dan ook terecht dat de EIB optreedt als instrument dat bijdraagt aan de verwezenlijking van deze doelen, en dat het deze niet tegenwerkt, maar dat alles daarentegen zo wordt geregeld dat deze doelen kunnen worden verwezenlijkt met de steun van de EIB. Wij hebben het in het bijzonder over de milieu-infrastructuur, een betere watervoorziening en riolering, gezondheidszorg en onderwijs, omdat wij maar al te goed weten dat deze dingen bijdragen aan het veilig stellen van de toekomst van derde landen en een belangrijke bijdrage leveren aan de armoedebestrijding.

Vanuit een groen gezichtspunt is het facultatieve mandaat op het gebied van klimaatverandering ook zeer positief. Er kan een aanvullend bedrag van 2 miljard euro worden geactiveerd en wij zullen, als wij onze eigen doelstellingen op het gebied van klimaatverandering serieus nemen, vanzelfsprekend op dit vlak moeten samenwerken met de EIB. Ik vind het evenzeer heel plezierig dat de heer Kalfin nu heeft voorgesteld dat de EIB ook de economische ontwikkeling en de democratische veranderingen in het Middellandse Zeegebied moet ondersteunen – met name op dit moment in Tunesië en Egypte. Wij vinden deze amendementen, waarover wij aanstonds zullen stemmen, dan ook terecht.

Ook hechten wij groot belang aan grotere transparantie bij de Europese Investeringsbank. De Commissie zal nu elk jaar een verslag moeten indienen. Dat alleen is echter niet genoeg; wat wij voor ogen hebben, is echte transparantie. Wij zouden dan ook graag zien dat ngo's en overige gekwalificeerde organen voor besluiten worden geraadpleegd, alvorens deze definitief worden genomen. Wij geloven dat dit soort transparantie zal bijdragen aan de acceptatie van de EIB en deze niet zal ondermijnen.

Wij hopen ook dat de Raad gelet op alle goede ideeën die hier in het Parlement zijn geopperd, niet achterblijft, maar dat hij deze ambitieuze politieke houding van de EIB en het Parlement zal steunen. Wij hopen daarom dat de procedure snel wordt afgerond, zodat wij tezamen het beleid kunnen gaan bepalen, ook ten behoeve van de burgers van derde landen.

Kay Swinburne, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wanneer wij garanties afgeven voor dit soort leningen voor projecten binnen of buiten de EU, moeten we ons realiseren dat hier financiële consequenties aan verbonden zijn. Dit mag weliswaar een goede manier lijken om meer rendement te halen uit EU-gelden, maar we moeten uiterste zorgvuldigheid betrachten om ons ervan te vergewissen dat er voor het beheer van dit soort leningen en de daaraan gerelateerde gevolgen voor de jaarrekening adequate controlemechanismen voor risicomanagement zijn.

Als afgevaardigden moeten we ons ten volle realiseren aan welke schulden wij de EU-begroting, en dus de begrotingen van de lidstaten, blootstellen. Toezichtsystemen en transparantie zullen essentieel zijn wanneer de jaarrekening wordt gebruikt om een hefboomwerking teweeg te brengen, zoals de financiële crisis heeft duidelijk gemaakt, waarbij bleek dat banken zich niet altijd bewust waren van de omvang van hun schulden.

We moeten lessen trekken uit de gebeurtenissen in de financiële sector en ons ervan vergewissen dat we precies weten waar de EU zich garant voor stelt en dat er een passend niveau van democratisch toezicht wordt gehandhaafd.

Tot slot moeten we zeker weten dat de mensen bij de EIB en in de Commissie die de verantwoordelijkheid hebben deze financiële producten te beheren en dergelijke verstreckende besluiten te nemen, beschikken over de juiste deskundigheid om zich naar behoren van hun taken te kwijten.

We hebben het hier over belastinggeld. Dat moeten we zorgvuldig besteden.

Miguel Portas, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat wat we hier vandaag bespreken tegelijkertijd een uitbreiding en een nadere precisering van het mandaat van de Europese Investeringsbank is, in combinatie met een stelsel van garanties die nodig zijn voor haar financieringsverrichtingen.

Ik denk dat het voorstel om het mandaat uit te breiden of te verduidelijken de goede kant opgaat. Het zorgt ervoor dat de EIB haar eigen doelstellingen op het vlak van samenwerkings- en ontwikkelingssteun beter kan naleven. Zolang de Europese Investeringsbank en de Europese Unie onderworpen willen blijven aan ratingbureaus, zal er een probleem blijven bestaan met de garanties, zoveel is duidelijk.

Sommigen geven aan dat dat het risico misschien verhoogt en dat we dus behoedzaam te werk moeten gaan bij investeringen in gezondheid, onderwijs, armoedebestrijding en de millenniumdoelstellingen, omdat geen enkel van die actieterreinen bijzonder winstgevend is, maar we moeten toch een andere boodschap uitsturen. We moeten zeggen: laten we onze relatie met de ratingbureaus bespreken. En laten we meteen ook iets anders bespreken: hoe kunnen we zo voorzichtig zijn wanneer het gaat om de garanties die de belastingbetalers zouden moeten geven om armoede te bestrijden, en zo vergeetachtig over het feit dat de Europese Unie niet geprobeerd heeft om regels op te leggen aan de private banksector of om de misdaden in de financiële wereld te voorkomen waarbij die sector jarenlang betrokken was en waarvoor we nu de prijs moeten betalen met duizenden werklozen? Dat is de vraag die we eigenlijk zouden moeten stellen.

Er bestaat in ieder geval een probleem, waar ik erg terughoudend tegenover sta. En dat om een heel eenvoudige reden: enerzijds wonen we in een Europese Unie die in de internationale politiek met twee maten heeft gemeten. Vanuit het opzicht van de mensenrechten is er immers geen enkele reden waarom de Europese Investeringsbank wel projecten in Libië zou financieren, maar niet in Wit-Rusland.

Wat zijn dan uiteindelijk de criteria? Daarover moeten we heel duidelijk zijn, want er is nog een tweede kwestie waar ik erg terughoudend tegenover sta: de Europese dienst voor extern optreden heeft een heel ruim mandaat, dat ook operaties van militaire aard omvat. Mijn vraag is daarom of deze twee aspecten elkaar overlappen, en waarom de Europese Investeringsbank niet gemakkelijk van haar eigen doelstellingen en van het mandaat waarvoor ze in het leven geroepen werd, kan afwijken.

Marta Andreasen, *namens de EFD-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Investeringsbank gebruikt overheidsgeld van de landen van Europa als garantie voor leningen, ofwel aan intermediaire financiële instellingen of aan de uiteindelijke ontvangers in 74 landen. Vergeleken met andere internationale instellingen die soortgelijke functies vervullen staat de EIB niet bekend om zijn transparantie, en het beleid inzake openbaarmaking van informatie strekt zich nog steeds niet uit tot beoordelingsverslagen.

Voor leningen van de EU die via intermediaire financiële instellingen bij kleine en middelgrote ondernemingen terecht moeten komen geldt in het bijzonder dat het publiek nog steeds niet weet waar het geld heen gaat. In het verslag wordt niet verlangd dat deze intermediaire banken deze informatie openbaar maken. In de wetenschap dat de EIB leningen verstrekt waarvoor de EU garant staat, en dat de begroting van de EU wordt gefinancierd door de Europese belastingbetalers, roep ik u allen op tegen dit verslag te stemmen, dat verzuimt de belangen van onze belastingbetalers afdoende te beschermen.

Lucas Hartong (NI). – De EIB ondersteunt het buitenlandse beleid van de Europese Unie, en met name het ontwikkelingsbeleid. Zo staat het in het verslag van socialistisch collega Kalfin. De PVV wil echter helemaal geen buitenlands beleid van de EU en zeker geen bank in de rol van politicus.

De EIB is actief buiten de EU, geen idee waarom, maar de EIB-begroting wordt gegarandeerd door de EU-begroting en betaald door de belastingbetaler. Er zitten werkelijk prachtige landen bij die dit EIB-geld ontvangen, zoals de Palestijnse gebieden, Gaza, Libië, Cuba, Venezuela, Turkmenistan en de Malediven. Allemaal stuk voor stuk landen die bepaald niet uitblinken in democratisch gehalte.

En nu wil de Commissie de financiële plafonds van de EIB verhogen. Wij gaan natuurlijk ook investeren in klimaatverandering in deze landen. Ziet u het voor u? In Gaza, in Cuba? Het is materiaal voor een nieuwe Mr. Bean-film, maar het gebeurt helaas echt!

De PVV verzet zich met hand en tand tegen dit voorstel en zal daarom ook van harte tegen stemmen.

(De spreker is bereid een "blauwe kaart"-vraag te beantwoorden (artikel 149, lid 8, van het Reglement)).

Thijs Berman (S&D). - Terwijl de Earl of Dartmouth het verschil tussen leningen en subsidies niet begrijpt, terwijl mevrouw Andreasen het jaarverslag van de EIB nog maar eens moet lezen, begrijpt mijnheer Hartong niet dat Europa geen eiland is in de wereld, en dat als wij rust en stabiliteit willen, ook in ons continent, wij moeten investeren in andere landen.

Dat gaat niet met subsidies alleen, dat gaat vooral en veel beter met leningen. Daar zou u achter kunnen staan, mijnheer Hartong, ik ben benieuwd.

Lucas Hartong (NI). - Mijnheer Berman zal ongetwijfeld weten dat politiek gaat om politieke keuzes, en dan kiezen wij ervoor om het geld van onze belastingbetalers op een veel verstandiger wijze te investeren in een buitenlands beleid van de lidstaten, dan in een buitenlands beleid van de Europese Unie.

Barbara Matera (PPE). - *(IT)* Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil de rapporteur graag feliciteren met zijn werk op het gebied van het externe mandaat van de Europese Investeringsbank (EIB). De financiële arm van de Unie speelt vandaag de dag een zeer belangrijke rol op het vlak van de politieke betrokkenheid die Europa wil tonen ten aanzien van de landen aan de zuidkant van de Middellandse Zee. De ontwikkeling van duurzame democratische instellingen vereist een enorme inspanning van de bevolking en van Europa, dat al jarenlang met de EIB samenwerkt in deze regio's, kan belangrijke steun verlenen in deze overgangperiode bij het opzetten van infrastructuren en het versterken van lokale ondernemingen.

Het verslag waar wij vandaag over zullen stemmen voorziet in een verhoging van de maximale kredieten waarmee de Bank buiten de Unie optreedt met bijna 2 miljard euro. Dit besluit zal de Bank de mogelijkheid geven belangrijke projecten af te ronden waarbij het risico op een tekort aan middelen bestaat, maar die tevens van strategisch belang zijn voor de stabilisering van het Middellandse Zeegebied en voor de landen die spoedig tot de Unie zullen toetreden. Om deze doelstellingen te verwezenlijken is echter een nauwe samenwerking tussen de Europese Commissie, de nieuwe dienst voor extern optreden en de Europese Investeringsbank nodig.

Ik ben van mening dat het zeer belangrijk is te bestuderen of een gezamenlijke vorm van bestuur van deze drie actoren mogelijk is in de landen van de Unie waarin hij actief is en hoop dan ook dat de Commissie en de EIB een platform ontwikkelen om, samen met het

Parlement en de Raad, te bekijken hoe we de problemen van het externe beleid van de Unie het beste kunnen oplossen met financiële middelen en innovatieve methodes.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Voorzitter, commissaris, dames en heren, als schaduwrapporteur voor de kwijting van de Europese Investeringsbank behandel ik met mijn collega, de heer Audy, de Europese garanties die aan de Europese Investeringsbank zijn verstrekt als een essentiële kwestie. De Europese Investeringsbank is een cruciale speler bij de financiering van belangrijke projecten, zowel binnen als buiten de EU, en de rol van de bank zal alleen nog maar groeien. Tegelijkertijd heeft volgens de geldige wettelijke bepalingen geen enkele Europese instelling het recht om toezicht te houden op de EIB, en hier willen wij in de toekomst verandering in brengen, zodat dit geen belemmering kan vormen voor latere groei.

De kredieten die zijn verstrekt aan landen buiten de EU vergen meer aandacht en zorg dan projecten die binnen de Gemeenschap worden gerealiseerd, niet alleen om de redenen die ik zojuist heb genoemd, maar ook omdat er lang niet zo veel controle kan worden uitgeoefend op externe ontwikkelingen als op investeringen die binnen de EU plaatsvinden. De oplossing hiervoor is dat deze projecten een veel betere voorbereiding vereisen. Aan de andere kant is het leeuwendeel van de externe projecten gericht op strategisch belangrijke, maar politiek niet altijd even stabiele regio's.

Als lid van de Commissie industrie, onderzoek en energie wil ik van de projecten die in deze regio's worden verwezenlijkt graag stilstaan bij de energiekwestie. Meer dan 50 procent van de door de EIB gefinancierde externe investeringen is gericht op de landen van het oostelijk partnerschap en Rusland. De veiligheid en de ontwikkeling van deze landen dient de belangen van de EU rechtstreeks, aangezien hier een doorslaggevend deel van de aardgasimport van de Midden- en Oost-Europese en Baltische landen vandaan komt, en een aanzienlijk deel van de import van elektriciteit. Het is dus cruciaal dat de EIB zich concentreert op de steun aan projecten die direct of indirect resulteren in een toename van de veiligheid en de voorzieningszekerheid.

Ik ben het dan ook eens met de rapporteur, de heer Kalfin – die ik bij dezen feliciteer – dat op het gebied van kredietverstrekking buiten de EU een nauwere samenwerking van de EIB met de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling en de Wereldbank moet worden gestimuleerd. Er kunnen belangrijke synergieën tot stand worden gebracht.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het Verdrag van Lissabon stelt nieuwe eisen aan het buitenlands beleid en het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie. Een daarvan is hier reeds genoemd: samenhang. Met andere woorden, onze diverse instrumenten, de Europese dienst voor extern optreden, de Europese Investeringsbank en de Commissie moeten op coherente wijze optreden. Het Verdrag van Lissabon voorziet tevens in meer Parlementaire zeggenschap, grotere transparantie en gezamenlijke besluitvorming ten aanzien van dit soort zaken. Dit alles verbetert de kwaliteit van het debat over het buitenlands beleid, met name als wij tot grotere transparantie kunnen komen door middel van de betrokkenheid van de relevante commissies van dit Parlement, in het bijzonder de Commissie buitenlandse zaken en de Commissie ontwikkelingssamenwerking.

Een van de resultaten van deze transparantie is dat het Europees Parlement heeft besloten om Wit-Rusland van de lijst van landen af te halen, waarin de Europese Investeringsbank kan ingrijpen zonder voorafgaand debat in dit Parlement. Worden de mensenrechten nageleefd? Zijn de politici van de oppositie weer vrijgelaten? Respekteert de staat de

eigendommen van zijn burgers? Is er persvrijheid? Kunnen ondernemers vrij handelen? Zijn er vrije vakbonden? Bij onze betrekkingen met een dusdanig belangrijk buurland – een land dat direct grenst aan de Europese Unie – zijn dit allemaal zaken waarover eerst moet worden gesproken voordat de Europese Investeringsbank zich met het land gaat bemoeien. Ik ben zeer verheugd dat het Europees Parlement deze suggestie heeft overgenomen en ik roep de Raad op hetzelfde te doen.

Gisteren hadden wij een debat over Egypte. Wij bespraken de instrumenten en wat wij zouden kunnen doen. Barones Ashton riep op tot verhoging van het plafond dat voor de Europese Investeringsbank is vastgesteld. Het Parlement gaat hier graag mee akkoord. Wij moeten onze samenwerking met Egypte en Tunesië, en met Noord-Afrika in zijn geheel, zien te verbeteren. Zo veel staat wel vast. Ook is het een goed voorbeeld van hoe dit Parlement ook snel kan optreden. Hetzelfde wordt nu gevraagd van de Raad, die dienovereenkomstig moet handelen.

Ik geloof dat de instrumenten voor het buitenlands beleid, met name wanneer deze marktgericht zijn, tezamen met de leningen van de Europese Investeringsbank, in grote mate kunnen bijdragen aan de economische groei in Noord-Afrika. Dat is precies wat nodig is. Als er groei is in de regio en als er democratie heerst in de regio, zullen er ook minder migranten aan onze grenzen staan. Als ik mij specifiek mag richten tot mijn mede-Parlementsleden van extreem rechts, zou ik willen zeggen dat jullie te rudimentair en te simplistisch zijn, om niet te zeggen te primitief.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Investeringsbank heeft zeer goede doelstellingen, waaronder het verminderen van armoede en het harmoniseren van de activiteiten van de bank met de externe doelen van de Europese Unie. Om te kunnen verifiëren dat dit daadwerkelijk gebeurt, is het uiterst belangrijk dat de activiteiten van de bank transparant zijn. Met het oog hierop heeft de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie de amendementen 6 en 7 ingediend, waarin wordt benadrukt dat alle beoordelingsdocumenten openbaar moeten zijn en dat alle documenten die betrekking hebben op verschillende projecten beschikbaar moeten zijn voor het publiek. Ik wil erop wijzen dat sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon de Europese Investeringsbank net als alle andere EU-agentschappen gebonden is aan de verordening betreffende de toegang van het publiek tot documenten.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Investeringsbank is in feite een EU-instelling omdat hij wordt gefinancierd met geld van de belastingbetalers uit de EU-lidstaten. Deze bank moet dus volledig transparant zijn, een bank die tot in details en in alle bijzonderheden laat zien hoe hij functioneert. Als vertegenwoordiger van een land dat grenst aan Wit-Rusland wil ik zeer sterk benadrukken dat ik er een voorstander van ben dat de Europese Investeringsbank alle mogelijkheden tot het verstrekken van leningen en kredieten die het regime van Loekasjenko steunen, bevriest. We moeten laten zien dat de mensenrechten ten oosten van Europa voor ons net zo belangrijk zijn als de mensenrechten in Afrika of Azië. Ik ben het echter ook eens met de afgevaardigde die heeft gezegd dat we niet met twee maten mogen meten als het gaat om Libië en Wit-Rusland.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dit verslag heeft tot doel overeenstemming te bereiken over communautaire garanties voor de externe financieringen van de Europese Investeringsbank (EIB). De EIB heeft veel investeringen gedaan in landen die juist in de afgelopen weken historische veranderingen hebben ondergaan en waarbij autoritaire regimes door volksopstanden omver zijn geworden.

In het verslag wordt voorgesteld de communautaire garanties ook uit te breiden naar andere landen waar wij bedenkingen bij hebben vanwege hun gebrek aan interne democratie. Ik ben van mening dat het paradoxaal zou zijn om die richting op te gaan en ik vraag me af of het niet nuttiger zou zijn als de EIB in plaats daarvan meer in Europa zou investeren, door bijvoorbeeld meer kredieten te verstrekken aan kleine en middelgrote ondernemingen. Deze hoop werd overigens afgelopen maandag ook door commissaris Tajani geuit in dit Huis.

Ten slotte ben ik zeer teleurgesteld over het feit dat Turkije in de groep kandidaat-lidstaten is opgenomen. Ik bevestig dat wij van de Lega Nord nooit, nogmaals *nooit*, enige concessies in die richting, noch op andere fronten, zullen steunen.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Mijnheer de Voorzitter, het is meteen duidelijk dat er veel werk is gestoken in de voorbereiding van dit verslag, zodat het geld van de Europese belastingbetaler kan worden voorgeschoteld aan zo veel verschillende landen, waaronder uitgerekend Turkije. Als de heer Kalfin in de tijd dat hij minister was samen met de andere ministers van zijn kabinet net zo ijverig was geweest bij het verdedigen van de rechten van Bulgaarse burgers, denk ik dat hun partij nog altijd aan de macht was geweest in Bulgarije.

Wat betreft de essentie van het verslag ben ik het volmondig eens met wat Lord Dartmouth zei. Blijkbaar beschikt een Britse lord over meer sociale verantwoordelijkheid dan de socialistische Kalfin. We zijn gekozen door de burgers van Europa en we moeten het geld dat via belastingen door hen is opgehoest eerst gebruiken om hun problemen op te lossen en pas als we hun problemen hebben opgelost, kunnen we geld aan Turkije en andere landen buiten de EU geven.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ook ik zou onze rapporteur, de heer Kalvin, willen feliciteren voor zijn uitstekende verslag. Het lijkt geen twijfel dat de huidige financiële crisis de nadruk legt op het belang van het werk van de Europese Investeringsbank in de Europese Unie. Hoewel dit minder bekend is, speelt de Europese Investeringsbank ook buiten de grenzen van de Unie een belangrijke rol in de ondersteuning van haar buitenlandse projecten, en wel via het externe mandaat waar we vandaag over debatteren.

De voorstellen die in het verslag worden gedaan, ten eerste meer transparantie, ten tweede de invoering van een flexibiliteitsclausule voor een eventuele toewijzing van regionale middelen, ten derde het harmoniseren van de activiteiten van de EIB met het buitenlands beleid van de EU, ten vierde de uitbreiding van de lijst van voor financiering in aanmerking komende landen en ten vijfde de verhoging van de plafonds voor financiering, zijn allemaal positieve voorstellen die zowel bijzonder nuttig als noodzakelijk zijn. Ik sta achter deze voorstellen en geef er mijn steun aan, omdat ze ook de doeltreffendheid van het werk van de Europese Investeringsbank verhogen en tegelijkertijd het positieve imago en het interventionisme van de Europese Unie zelf in de wereld verbeteren.

Jan Mulder (ALDE). – Als de voortekenen niet bedriegen dan wordt de rol van de Europese Investeringsbank steeds belangrijker. Het belangrijkste wat mij betreft is dat de *triple A rating* van deze bank nooit in gevaar zal worden gebracht door nieuwe taken die zij zou moeten krijgen.

Als wij kijken naar de discussies over de financiële vooruitzichten, dan ziet het ernaar uit dat de hoeveelheid geld die de lidstaten beschikbaar zullen stellen, niet veel hoger zal zijn dan op het ogenblik het geval is. Ik denk dat wij daarom speciaal moeten kijken hoe wij

de Europese Investeringsbank kunnen gebruiken om bepaalde doelstellingen van Europa te verwezenlijken. Dat hebben wij in het verleden ook al gedaan, en wat ik altijd bijzonder belangrijk vind is: wat is het vermenigvuldigingseffect geweest van de garanties die wij hebben gegeven aan die Europese Investeringsbank?

Ik denk daarom dat het nuttig zal zijn dat de bank met een rapport komt om aan te geven welke de meest succesvolle garanties zijn geweest, en waarop vermenigvuldigingsfactoren het meest van toepassing zijn. Dan kunnen wij in de voorbereiding van de financiële vooruitzichten ook beter kiezen welk geld wij gaan gebruiken als garanties voor de Europese Investeringsbank.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, het vervult mij met optimisme dat het beleid van de Unie op het gebied van externe betrekkingen de laatste jaren is uitgebreid en versterkt met nieuwe financiële steuninstrumenten, zoals de pretoetredingssteun of het Europese nabuurschaps- en partnerschapsinstrument. De Europese Investeringsbank dient in zijn activiteiten ongetwijfeld de nadruk te leggen op transport- en energienetwerken, zoals de Nabucco-gaspipeline en andere gaspipelineprojecten die van bijzondere betekenis zijn voor de Europese Unie. Bij onze activiteiten in het kader van het oostelijk partnerschap mogen we niet vergeten dat de beginselen van de democratie, de rechtsorde en de eerbiediging van de mensenrechten in alle landen van het partnerschap moeten worden nageleefd, dus ook in Wit-Rusland. Zolang de autoriteiten echter niet begrijpen dat eerbiediging van de mensenrechten een van hun belangrijkste verantwoordelijkheden is, kan aan Wit-Rusland eenvoudigweg geen financiering van de Europese Investeringsbank worden gegeven.

Seán Kelly (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb er geen bezwaar tegen dat de Europese Unie investeert in projecten buiten de Europese Unie, vooral niet als het gaat om bijvoorbeeld projecten ter bestrijding van de klimaatverandering. Als Iers afgevaardigde vind ik het echter ironisch dat we hier deze ochtend bespreken hoe de EU zich kan beschermen tegen verliezen op de leningen en garanties kan verkrijgen voor projecten buiten de Europese Unie, terwijl de EU tegelijkertijd probeert winst te maken op leningen aan Ierland in het kader van de financiële reddingsoperatie – een winst van bijna 3 procent, ofwel 5 miljard euro.

Dit is niet duurzaam, niet eerlijk en volgens mij is het ook nog eens illegaal. Ook vind ik het bijna onbegrijpelijk dat wij 5,8 procent rente moeten betalen terwijl voor leningen aan andere landen in de Europese Unie de rente is vastgesteld op 3,2 procent.

Ik wil enkel zeggen dat wij onder de nieuwe regering een heronderhandeling zullen eisen...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) De verlenging van het mandaat van de Europese Investeringsbank vormt een bevestiging van het feit dat het huidige partnerschap tussen de Europese Unie en de Europese Investeringsbank (EIB) tot positieve resultaten leidt voor de verwezenlijking van de politieke doelstellingen van de Europese Unie door middel van de instrumenten van de EIB.

Een deel van het nieuwe mandaat is de verhoging van de begrotingsgarantie van de EIB, die politieke of landenrisico's dekt die aan de verrichtingen van de EIB buiten de Europese Unie verbonden zijn. Bij dergelijke activiteiten zijn belastingmatiging en interne discipline van cruciaal belang, om ervoor te zorgen dat de middelen die worden ingezet ter

ondersteuning van de politieke doelstellingen van de Europese Unie passende resultaten opleveren ten opzichte van de belastingvolumes.

Dat vraagt om een gedegen en transparant mechanisme voor een doorlopend toezicht op de ondersteunde activiteiten. Transparantie bij het beheren van financiële ...

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE) - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik ben van mening dat de activiteiten van de Europese Investeringsbank buiten de grenzen van de Europese Unie moeten plaatsvinden in overeenstemming met de waarden die gelden in de EU zelf en volgens de regels die in het kader van het Europees nabuurschapsbeleid zijn vastgesteld. In de huidige situatie kan de Europese Unie niet toelaten dat Wit-Rusland potentieel begunstigde wordt van de leningen van de Europese Investeringsbank. Het regime in Minsk zal zich moeten houden aan de beginselen van democratie, de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten, wil het gebruik kunnen maken van de financieringen van de Europese Investeringsbank. De Europese Unie moet op dit gebied blijk geven van een consistent standpunt en tegelijkertijd politieke en financiële sancties instellen.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Investeringsbank is een intergouvernamenteel instrument. De lidstaten staan borg binnen de Unie en de Europese Unie staat borg buiten de Unie. De bank moet in ieder geval de triple A-notering behouden, want die garantie is bijzonder nuttig. De Unie zal bovendien in de toekomst aandeelhouder of vennoot moeten worden van de bank, om de intergouvernamentele en de communautaire aspecten op elkaar af te stemmen.

Ik stel voor het debat toe te spitsen op de vergoeding van deze garantie, de 29 miljard. De vergoeding zou zo'n honderd miljoen euro bedragen en we zouden tegelijkertijd een subsidie kunnen toekennen aan de EIB, afhankelijk van de projecten die de bank voorstelt. En met betrekking tot de garanties vraag ik uw aandacht voor het feit dat we met het Stabiliteitsfonds – zestig miljard euro – en de dertig miljard, praktisch aan een jaarbegroting zitten voor wat betreft garanties van de Europese Unie.

Jan Kozłowski (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik feliciteer de rapporteur, de heer Kalfin, met het uitstekende verslag dat naar mijn mening het standpunt van het Europees Parlement volledig verwoordt. Verlenging van de garantie voor de Europese Investeringsbank is erg belangrijk en ik hoop dat de bemiddeling succesvol zal eindigen. Ik verheug mij ook over het initiatief om het garantiebedrag voor de Unie voor het Middellandse Zeegebied te verhogen. De recente gebeurtenissen in Tunesië, Egypte en onlangs in Libië in aanmerking nemend, ben ik van mening dat we de ontluikende democratieën in die regio moeten steunen. Daarnaast ben ik van mening dat het besluit om geen leningen te verstrekken aan Wit-Rusland, waar ook eerdere sprekers op gewezen hebben, gerechtvaardigd is. De afgelopen presidentsverkiezingen en de hiermee verband houdende gebeurtenissen hebben laten zien dat de democratie en de mensenrechten in dit land niet worden geëerbiedigd.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wij staan voor een nieuwe golf van besteding van EU-gelden via de EIB. Dat is ook de reden dat ik hier het woord neem, want ik wil u allen graag waarschuwen.

Momenteel heeft de EIB binnen de EU-begroting verplichtingen ter hoogte van 20 miljard euro. Zodra deze moeten worden afgelost, hebben wij een probleem. Ik zou daarom willen voorstellen om de toekomstige besteding van EU-gelden via de EIB wat zorgvuldiger en nauwkeuriger af te wegen.

De EIB heeft nog geen 500 werknemers in derde landen; de Europese Commissie heeft er 3 700. Daardoor is het nu eenmaal zo dat de Commissie veel beter in de gelegenheid is om de EU-gelden zelf te beheren, en niet zozeer via de EIB. Naar mijn mening zijn er tal van aspecten ten aanzien van de ware motieven voor het mandaat dat de EIB wordt gegeven, die onduidelijk blijven. Ik zou er bij dit Parlement op willen aandringen niet te denken dat wij het zo maar kunnen laten gebeuren dat winsten worden geprivatiseerd en verliezen worden gesocialiseerd. Wij zullen dit voor de belastingbetalers en de kiezers thuis moeten rechtvaardigen.

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag enkele korte opmerkingen maken.

Ten eerste wil ik hameren op het belang van het volgen van de planning. De dialoog tussen de instellingen zal aanvangen op basis van het verslag dat vandaag waarschijnlijk zal worden aangenomen. Het gezamenlijk doel is de vaststelling van het besluit vóór de zomer, om elk risico dat er eind oktober 2011 nog geen beslissing is gevallen uit te sluiten. Dat zou namelijk leiden tot opschorting van de externe activiteiten van de EIB na die termijn. Ik wil dus onderstrepen dat dit onderwerp van het allerhoogste belang is.

Ik kan u ook vertellen dat de EIB actief is geweest in veel landen die zeer belangrijk zijn geworden. Het Egyptische portfolio is een van de grootste in de EIB. Sinds de bank actief is heeft deze meer dan 4,3 miljard euro aan financieringen verstrekt, voornamelijk in de particuliere sector.

Ik wil u ook duidelijk maken dat de bank en de begroting twee verschillende dingen zijn. De bank opereert met gelden van aandeelhouders, in dit geval kapitaal dat de lidstaten hebben ingelegd. De bank heeft de verantwoordelijkheid er zorg voor te dragen dat al het geleende geld wordt terugbetaald. Onderdeel van de bankcultuur is dat ze worden beoordeeld in ratings. Er is hier reeds tweemaal aangestipt dat de EIB een hoge rating heeft. Deze rating mag niet verslechteren; dat is heel belangrijk. Het professionalisme van de bank moet ervoor zorgen dat deze rating, die ook een symbool is van de Europese financiële wereld, op peil blijft.

Dan over de wijze waarop de EIB wordt bestuurd: er is een raad van bestuur. De Commissie en alle lidstaten hebben daar zitting in. De EIB kan worden gecontroleerd door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en uiteraard geeft de Rekenkamer ook haar mening over de EIB. Er zijn dus democratische mechanismen, en de bank moet binnen die kaders opereren. De EU-garantie dekt alleen politieke en landenrisico's en heeft sinds zijn oprichting in 1960 nog nooit een verlies voor de EU-begroting veroorzaakt.

De EIB is een degelijke instelling. Natuurlijk moeten er bij de besluitvorming allerlei keuzen worden gemaakt – zoals aan wie er een lening wordt verstrekt en in welke vorm – en dus worden de politieke richtsnoeren die hier vandaag worden besproken, en uw adviezen, bijzonder gewaardeerd. Daar zal zeker rekening mee worden gehouden.

VOORZITTER: Alejo VIDAL-QUADRAS

Ondervoorzitter

Ivailo Kalfin, *rapporteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb slechts drie opmerkingen.

Ten eerste is de Europese Investeringsbank een Europese instelling. De bank maakt deel uit van het Verdrag van Lissabon. Als zodanig zou deze moeten bijdragen om de doelstellingen van de Europese Unie te bereiken, of die nu binnen of buiten de Unie liggen. Ik wil de mensen die beweren dat de bank niet betrokken zou moeten zijn bij zaken buiten de Europese Unie erop wijzen dat de Europese Unie beschikt over een extern beleid, en dat de Europese Investeringsbank mogelijk een bijdrage kan leveren om de EU-doelstellingen te bereiken.

Ten tweede is de Europese Investeringsbank een financiële instelling die zeer veel aanzien geniet. Het is een bijzonder stabiele financiële instelling, en alle amendementen die zijn ingediend zijn gericht op het handhaven van die stabiliteit op de markt. Dit is echter niet in tegenspraak met de mogelijkheid om de ontwikkeling en de gevolgen voor het klimaat van projecten van de Europese Investeringsbank in kaart te brengen en te evalueren. Dit brengt niet meer risico's met zich mee, maar het verhoogt de transparantie van de bank.

Ik heb veel waardering voor wat de commissaris heeft gezegd. Hij heeft gelijk: ik verwacht dat we een aantal gevoelige onderwerpen hebben aangesneden die wel in de Raad zijn besproken, maar waar tot dusver geen besluit over is genomen. Bijvoorbeeld de vermenging van leningen van de EU en giften van de bank, en hoe Europese ontwikkelingshulp efficiënter kan worden gemaakt. De Europese Unie is de grootste donor, niet alleen als Unie maar ook vanuit de lidstaten beschouwd, maar is nauwelijks zichtbaar.

We hebben twee opties: ofwel we vermijden dit onderwerp omdat het te gevoelig ligt, of we proberen om samen met de Raad een beter voorstel uit te werken en de doeltreffendheid van alle middelen die door de Europese Unie worden uitgegeven te vergroten.

Dank u zeer voor uw steun. Ik verwacht een zeer brede consensus en een zeer krachtige stem in het Parlement, op grond waarvan we met de Raad kunnen gaan onderhandelen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 12.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Zuzana Brzobohatá (S&D), schriftelijk. – (CS) Het voorliggend verslag is gericht op een aantal aspecten van de activiteiten van de Europese Investeringsbank. Een deel van deze activiteiten is gericht op de verwezenlijking van de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid van de EU in landen die problemen hebben met het verkrijgen van financiering tegen aanvaardbare voorwaarden op de kapitaalmarkten. Met dit beleid en dus middels de EIB, tracht de EU de verschillen tussen noord en zuid te verzachten; minder ontwikkelde landen krijgen onvermijdelijk minder makkelijk toegang tot financiering om hun economie te ontwikkelen. Ik acht het dan ook meer dan terecht dat de EU-instrumenten ter ondersteuning van derde landen in stand worden gehouden en op evenredige wijze worden uitgebreid, als een uiting van solidariteit van de EU met derde landen en van het aandeel van de EU in de verantwoordelijkheid voor de werking van de wereldeconomie. De uitbreiding van het mandaat van de EIB met na raadpleging van de Europese dienst voor extern optreden gezamenlijk door de Commissie en de EIB op te stellen operationele richtsnoeren, is wat mij betreft dan ook een goede stap ter vervulling van de doelstellingen van het extern beleid van de EU. Ook acht ik de activering van het EIB-mandaat voor de verstrekking van kredieten aan IJsland, Wit-Rusland, Libië, Irak en Cambodja een goede zaak. In het geval van IJsland gaat het om ondersteuning van de economie, maar bij de overige genoemde landen dient er zorgvuldig op te worden toegezien dat de hulp dusdanig

verstrekt wordt dat de financiering uitsluitend wordt ingezet ter ondersteuning van de democratie en de mensenrechten.

Tamás Deutsch (PPE), *schriftelijk*. – (HU) De begrotingsgarantie die door de Europese Unie aan de Europese Investeringsbank is gegeven, waarborgt de stabiliteit van de bank en dekt politieke of landenrisico's die bij de activiteiten van de bank ontstaan, in de eerste plaats voor landen en projecten die anders met moeite of helemaal geen toegang zouden hebben tot fondsen van de kapitaalmarkt. Het besluit betreft de vernieuwing van het garantiemandaat. Het stelt het plafond van het financieringsbedrag vast, somt de landen op die hiervoor in aanmerking komen en bepaalt hoeveel subsidie zij kunnen ontvangen. Het systeem van regionale doelstellingen wordt vervangen door overkoepelende, omvattende doelen die alle regio's aangaan in overeenstemming met de beginselen die zijn neergelegd in het besluit. De Europese Commissie werkt in samenwerking met de EIB en in overleg met de Europese dienst voor extern optreden operationele richtsnoeren uit voor alle regio's waarvoor het mandaat geldt en waarin de regionale strategie van de EU wordt weerspiegeld. In de toekomst wordt er bij de ontwikkelingen meer nadruk gelegd op sectoren als gezondheidszorg, onderwijs, de milieu-infrastructuur, de watervoorziening, de verwerking van afvalwater, de ontwikkeling van duurzaam vervoer, de matiging van de effecten van de klimaatverandering en de aanpassing daaraan. De Commissie begrotingscontrole had als speciale taak om de functies op het gebied van begrotingscontrole uit het besluit te versterken. Met het oog op grotere transparantie is het vooral van belang dat alle verslagen en informatie die verband houden met de activiteiten van de EIB in de toekomst aan het Europees Parlement worden gestuurd, dat de concrete resultaten van projecten die met de EU-garantie zijn gesteund, worden gemeten, en dat de Europese Rekenkamer het recht behoudt om de besteding van de gelden uit de EU-begroting te controleren.

5. Deskundigengroepen van de Commissie - evenwichtige vertegenwoordiging en transparantie (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over:

- de mondelinge vraag (O-0009/2011) van Cornelis de Jong, namens de GUE/NGL-Fractie, Michael Cashman, namens de S&D-Fractie, Pascal Canfin, namens de Verts/ALE-Fractie, en Monica Luisa Macovei, aan de Commissie: Herziening kaderregeling voor deskundigengroepen van de Commissie, evenwichtige vertegenwoordiging en transparantie (B7-0010/2011);

- de mondelinge vraag (O-0035/2011) van Corinne Lepage, Diana Wallis en Frédérique Ries, namens de ALDE-Fractie, aan de Commissie: Herziening kaderregeling voor deskundigengroepen van de Commissie, evenwichtige vertegenwoordiging en transparantie (B7-0014/2011).

Cornelis de Jong, *auteur*. – De Commissie heeft eind vorig jaar de regels voor haar deskundigengroepen aangepast. In aanloop hier naartoe heb ik goede informele gesprekken kunnen voeren met de vertegenwoordigers van de Commissie.

Toch blijft het vreemd dat het Europees Parlement hier formeel nooit bij betrokken geweest is. Transparantie is immers een gemeenschappelijke zorg, voor zowel de Commissie als het Europees Parlement.

Kan de commissaris mij verzekeren dat in de toekomst over dit soort kwesties een formele dialoog wordt gevoerd, voordat de definitieve beslissingen worden genomen?

In de afgelopen weken heb ik nog eens contact opgenomen met allerlei maatschappelijke organisaties. Helaas zijn zij er allerm minst gerust op dat deskundigengroepen in de toekomst minder onevenwichtig zullen worden samengesteld. Dat begint eigenlijk al met de informatie over de instelling van nieuwe deskundigengroepen.

Ik weet uit eigen ervaring, uit de tijd dat ik namelijk zelf werkzaam was bij het secretariaat-generaal van de Commissie, dat de DG's koninkrijkjes zijn. Maar als er politieke wil is, dan moet het toch mogelijk zijn om als Commissie te besluiten op één website alle informatie te plaatsen over de nieuwe deskundigengroepen en ook over de aanmeldingsprocedure daarvoor. Gaat de commissaris hier alsnog voor zorgen, of buigt hij voor de ambtelijke bureaucratie binnen de Commissie?

Alle maatschappelijke organisaties kampen met een enorm gebrek aan middelen. Dat geldt voor de vakbonden, voor de consumentenorganisaties, vertegenwoordigers ook van het midden- en kleinbedrijf. Zij moeten het allemaal doen met een klein bureau in Brussel, en dat in tegenstelling tot grote bedrijven die de middelen hebben om professionele lobbyisten in te huren. Dat betekent dat voor de belangen van werknemers, consumenten en het MKB vooral mensen van buiten Brussel zitting moeten kunnen nemen in deskundigengroepen.

Daar hangt echter een prijskaartje aan. Op de website van de Commissie zou heel duidelijk moeten worden aangegeven dat reis- en verblijfskosten worden vergoed, en ook dat er een vergoedingsregeling bestaat voor andere kosten die direct verband houden met het werk in deskundigengroepen. ngo's weten hier vaak niet van en niet alle ambtenaren van de Commissie maken hen vrijwillig hierop attent. Voor bijvoorbeeld een kleine zelfstandige is het onmogelijk zonder compensatie zijn of haar zaken even in de steek te laten om in Brussel aan een deskundigengroep deel te nemen. Zo'n kostenvergoeding is dan ook essentieel.

DG SANCO gaat ervan uit dat deskundigen die op persoonlijke titel zijn aangesteld geen banden mogen hebben met organisaties die een direct belang hebben bij het thema van de deskundigengroep. Ik roep de commissaris op alsnog het beleid van DG SANCO verplicht te stellen voor alle DG's.

Ten slotte hoor ik graag van de commissaris hoe het kan dat de website van de Commissie Greenpeace noemt als deelnemer aan het *Implementing Geological Disposal of Waste - Technology Platform*, terwijl ik in het bezit ben van de correspondentie tussen Greenpeace en de Commissie waaruit blijkt dat de aanvraag van Greenpeace voor deelname expliciet door de Commissie is afgewezen.

Michael Cashman, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de commissaris graag verwelkomen in de wereld van de politiek, waarin niemand geïnteresseerd is in wat de Commissie goed doet, maar slechts in wat zij fout doet.

Dit is een zeer goed initiatief, maar het Parlement heeft, zoals de heer De Jong al opmerkte, enkele bezwaren. We moeten ons ervan vergewissen dat deskundigengroepen openstaan voor bredere groepen. Deze moeten ten minste de mogelijkheid krijgen om tot deze deskundigenwerkgroepen toe te treden, en moeten informatie kunnen verkrijgen over de wijze waarop ze dit kunnen doen.

We moeten vertrouwen kweken in de deskundigengroepen. Daartoe moeten we beschikken over volledige transparantie, en zoals reeds is gezegd moeten de werkgroepen niet gedomineerd worden door grote ondernemingen, aangezien dit kan leiden tot beschuldigingen dat er sprake is van gevestigde belangen, wat het werk van de Commissie en het werk van de deskundigengroepen ondermijnt.

Ik zeg dit als rapporteur van de originele verordening betreffende de toegang van het publiek tot documenten, die we in 2001 in dit Huis hebben ingevoerd.

Commissaris, zoals u weet komt het hele beginsel van openheid en besluiten nemen die zo dicht mogelijk bij de burgers liggen voort uit het Verdrag van Amsterdam. Wij brengen dit in de praktijk door middel van Verordening (EG) nr. 1049/2001, die momenteel wordt herzien. Ik dacht dat dit een goede mogelijkheid zou bieden om het kaderprogramma over deskundigengroepen op te nemen in de verordening: het herziene voorstel van 2008, dat het Parlement merkwaardig genoeg niet goedkeurt.

U zult de aanwezigheid van mevrouw Macovei in de Kamer opmerken. Zij heeft herhaaldelijke malen gepleit voor meer openheid en transparantie. De meeste fracties hechten hieraan veel belang.

Ik wil graag weten waarom geen advies is ingewonnen bij het Parlement. Zal de Commissie een website openen die meer informatie biedt over de wijze waarop vertegenwoordigers van burgers en de burgermaatschappij hierbij betrokken kunnen worden? Zo nee, waarom niet?

Commissaris, zoals ik in het begin al zei, welkom tot de wereld van de politiek, waar iedereen zich volledig stort op wat nog niet gedaan is, en niet op wat al wel is bereikt.

Pascal Canfin, *auteur*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, ik heb me aangesloten bij deze mondelinge vraag, omdat ik het van het grootste belang vind dat de Europese Commissie, en de Europese Unie in het bijzonder, zich transparant en onberispelijk opstelt op het gebied van lobbyen.

U weet dat Brussel, nog voor Washington, de mondiale hoofdstad is op het gebied van lobbyen. Er zijn meer lobbyisten in Brussel dan in Washington en een van de manieren waarop lobbyisten hun invloed uitoefenen bij de Commissie is door middel van de bekende deskundigengroepen.

Ik ben lid van de Commissie economische en monetaire zaken. Er is bijvoorbeeld een deskundigengroep van deskundigen op het gebied van het bankwezen. Deze deskundigengroep bestaat voor 95 procent uit bankiers, en niet zomaar bankiers, maar uitsluitend bankiers van financierings- en investeringsbanken, geldmarktbanken en alle grote Amerikaanse banken – J.P. Morgan, Bank of America, Goldman Sachs – zijn erin vertegenwoordigd. Bovendien maken ngo's en vakbonden geen deel uit van deze deskundigengroep. Het idee dat de Commissie voor het veranderen van de regels op bancaire gebied uitsluitend wordt geadviseerd door investeringsbankiers, en met name door Amerikaanse investeringsbankiers, lijkt me volstrekt onwettelijk na de financiële crisis die we hebben doorgemaakt.

Daarom formuleren wij in deze mondelinge vraag enkele zeer precieze vragen en zeer precieze punten: Bent u van plan de samenstelling van deze deskundigengroepen te wijzigen? Bent u van plan ervoor te zorgen dat de notulen openbaar worden gemaakt, zodat belangenconflicten worden vermeden? In het Europees Parlement is dit duidelijk

een geheel partijoverschrijdende zaak. Er zijn afgevaardigden van links, afgevaardigden van recht, groene afgevaardigden en liberalen die zich sterk interesseren voor deze kwesties. Waarom werden we niet eerder betrokken bij de hervormingen die u hebt doorgevoerd?

Corinne Lepage, *auteur.* – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, ik sluit me volledig aan bij de toezeggingen van mijn collega's en in het bijzonder bij die van de heren De Jong en Canfin. Ik kan alleen maar betreuren dat het Parlement niet is geraadpleegd voordat een definitief hervormingsbesluit werd genomen.

Transparantie en deskundigheid zijn onderwerpen waarover wij regelmatig debatteren, in het bijzonder binnen de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, waar ik op mijn terrein een gelijksoortige ervaring heb als waarover de heer Canfin zojuist vertelde.

Commissaris, ik wil twee punten benadrukken. In de eerste plaats het evenwicht van de groepen. Dat is een buitengewoon belangrijk onderwerp. Er is een zeer onevenwichtige samenstelling: veel zeer grote ondernemingen vertegenwoordigd en heel weinig kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's). Wat nog erger is: de industriële sector is vertegenwoordigd maar niet het de burgermaatschappij. Het gewicht van deze groepen heeft duidelijk invloed op de besluiten die de Commissie neemt, omdat zij zich baseert op de verslagen van de deskundigen. Als de verslagen van deskundigen niet van belang waren, zouden ze uiteraard niet geraadpleegd worden. Bijgevolg is het absoluut noodzakelijk om de samenstelling weer in evenwicht te brengen met de Europese maatschappij, en ik zie in de nieuwe regels geen voorstellen ten gunste van de KMO's en de burgermaatschappij.

De tweede kwestie betreft de selectie van externe deskundigen. Het is absoluut noodzakelijk dat wij, of in ieder geval u, precies weten wie wie is en namens wie die persoon spreekt. Als een deskundige zich voordoet als onafhankelijk, terwijl hij in werkelijkheid door een lobby naar voren is geschoven, dan is het duidelijk dat de adviezen die hij geeft niet als doorslaggevende informatie kunnen worden beschouwd.

Het is daarom van essentieel belang dat de controle en het toezicht op de belangenverklaringen bijzonder strikt zijn, zodat wanneer een deskundige namens een industrie spreekt, dat in ieder geval duidelijk is. Als hij spreekt als professor, terwijl hij in werkelijkheid een industrie vertegenwoordigt, dan is dat niet meer duidelijk en is dat niet toelaatbaar. Ik geloof dat de kwestie van belangenconflicten van essentieel belang is. We hebben opnieuw een voorbeeld met een groot probleem bij het Europees Geneesmiddelenbureau, waarover we denk ik nog zullen spreken.

Bijgevolg vraag ik u, commissaris, om ervoor te zorgen dat wij weer vertrouwen krijgen in de deskundigen, omdat hun adviezen de besluitvorming beïnvloeden.

Siim Kallas, *Vicevoorzitter van de Commissie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vanzelfsprekend weet ik niet hoeveel u weet over de geschiedenis van dit onderwerp, maar ik ben zeer verheugd dat ik mijn collega, Maroš Šefčovič, bij het beantwoorden van deze vraag mag vervangen, omdat dit de afgelopen vijf jaar mijn domein was. Ik was verantwoordelijk voor dit onderwerp, en ik ben zeer verheugd dat ik u kan vertellen wat er werkelijk veranderd is. Het ging over het probleem omtrent deskundigengroepen, en natuurlijk heb ik helaas slechts drie minuten om een antwoord te geven op uw vraag. Ik zal proberen mijn best te doen.

Zoals we al gezegd hebben is het nieuwe kader voor de deskundigengroep van de Commissie in november 2010 goedgekeurd. Daarin is bepaald dat bij het vaststellen van de

samenstelling van deze groepen de betrokken afdelingen van de Commissie ernaar zullen streven om te zorgen voor een evenwichtige vertegenwoordiging van relevante specialismen en interessegebieden, terwijl tegelijkertijd rekening wordt gehouden met de uit te voeren werkzaamheden en de specifieke deskundigheid die vereist is.

Het nieuwe kader voor deskundigengroepen van de Commissie voorziet in duidelijkere en striktere horizontale regels over hoe om te gaan met belangenconflicten. Volgens deze regels zullen de betreffende Commissiediensten deskundigen die op persoonlijke titel benoemd zijn ervan op de hoogte stellen dat ze, door het lidmaatschap van de groep te accepteren, zichzelf verplichten om onafhankelijk en in het publieke belang te handelen. Deze voorschriften, die betrekking hebben op alle deskundigengroepen, vormen het enige beleid van de Commissie ten aanzien van dit onderwerp. Het zijn vereisten waaraan alle diensten moeten voldoen.

In oktober 2005 is de Commissie, en dit is een toonbeeld van goede samenwerking met het Parlement en Parlements lid Jens-Peter Bonde, gestart met een online publiek register van deskundigengroepen dat waardevolle informatie biedt over verschillende aspecten, zoals de missie, taken en samenstelling van de groep. Sinds 2007 heeft de Commissie de namen van de leden van zowel formeel als informeel opgerichte deskundigengroepen geleidelijk gepubliceerd. Dit gaat verder dan de verplichting die de Commissie is aangegaan in haar in 2005 vastgestelde kader voor deskundigengroepen, dat alleen betrekking had op leden van formele groepen.

In 2009 is de samenstelling van deskundigengroepen volledig openbaar gemaakt in het register. In principe zijn de namen van alle leden van deskundigengroepen dus beschikbaar. Dit was een zeer strenge vereiste die het Parlement in 2005 heeft opgelegd, en er is gehoor aan gegeven.

Toen het nieuwe kader voor deskundigengroepen van de Commissie is goedgekeurd, heeft de Commissie in 2010 een nieuwe versie van het register opgesteld. Deze nieuwe versie vergroot de transparantie door te voorzien in nieuwe en meer nauwkeurige informatie, met name over de indeling en de procedures die zijn gebruikt om leden te selecteren.

Bovendien is er in het nieuwe register sprake van verhoogde transparantie omtrent de werkzaamheden die door elke groep worden uitgevoerd. De Commissieafdelingen hebben namelijk toestemming gekregen om relevante informatie in het register te publiceren, of vanuit het register een link te vermelden naar een specifieke website waar de informatie kan worden opgezocht.

Tot slot zijn de presentatie en de leesbaarheid van gecodeerde gegevens in het register verbeterd. Gezien de enorme hoeveelheid informatie die moet worden verwerkt is de overgang van de oude naar de nieuwe versie van het register nog altijd aan de gang. Sommige gegevens moeten daarom nog altijd worden gevalideerd. De komende maanden moet de overgang worden voltooid.

Aangezien ik gedurende vijf en een half jaar deze zaken heb besproken met verschillende maatschappelijke organisaties en leden van het Parlement, wil ik u bovendien vragen om de deskundigen niet te mystificeren. Er is geen logisch verband tussen de samenstelling van deskundigengroepen en een besluit. Het besluit is de politieke verantwoordelijkheid van de Commissie.

Parlementaire commissies hebben dezelfde politieke verantwoordelijkheid wanneer ze bijeenkomen in de aanwezigheid van dezelfde lobbyisten. Vergeet niet dat we in 2005 ook

zijn gestart met een transparantieregister, dat destijds het 'lobbyistenregister' werd genoemd en nu het 'register van belangenvertegenwoordigers', en dat nu is uitgegroeid tot een gezamenlijk register met het Parlement. Dat is een grote stap voorwaarts.

Er is dus al iets gebeurd. De zaken staan er niet zo slecht voor.

Monica Luisa Macovei, *namens de PPE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil de commissaris bedanken voor zijn antwoord. Ik ben blij dat ik na hem spreek.

Ik wil graag opmerken dat we liever naar het heden en de toekomst willen kijken dan naar het verleden. We zien liever dat er krachtigere maatregelen worden genomen in de richting van transparantie. Ik sluit me wat deze kwestie betreft aan bij mijn collega's en herinner eraan dat het Parlement de Commissie heeft verzocht maatregelen te treffen om te zorgen voor een evenwichtige vertegenwoordiging van belangengroepen bij de samenstelling van deskundigengroepen.

Zoals de commissaris al zei beschikken we over een herzien kader. Er zijn naar onze mening echter nog altijd belangrijke tekortkomingen die het vertrouwen van de mensen ondermijnen. Ik zal er een aantal noemen.

Procedures om belangenconflicten te achterhalen en te bestrijden ontbreken. We hebben een procedure nodig om die conflicten op te sporen en uit te bannen. Het is niet voldoende om een brief naar de deskundigen te sturen waarin zij worden verzocht om na te gaan of ze een belangenconflict hebben of niet. Professionele geheimhoudingsclausules zijn uitgebreid, zodat deze niet alleen betrekking hebben op Commissiepersoneel, maar ook op leden van deskundigengroepen; we bewegen ons dus in de richting van meer geheimhouding in plaats van naar meer transparantie. Ook als het gaat om het openbaar maken van documenten van deskundigengroepen blijft een gebrek aan transparantie bestaan. Bovendien zijn kleine en middelgrote ondernemingen en maatschappelijke organisaties niet voldoende vertegenwoordigd. Voorzorgsmaatregelen tegen de dominantie van grote ondernemingen zijn ontoereikend. Er bestaat het gevaar van een "bedrijfsovername" van deskundigengroepen.

We verzoeken derhalve dat alle informatie over de bestaande deskundigengroepen op korte termijn op een website wordt geplaatst, waaronder informatie over de samenstelling, de leden en alle oproepen tot het indienen van sollicitaties.

Ik maak gebruik van deze mogelijkheid om nogmaals de noodzaak van transparantie te benadrukken met betrekking tot ontvangers van middelen van de EU. Tot slot wil ik zeggen dat transparantie zorgt voor goed beleid en vertrouwen in instellingen. Als we het vertrouwen van mensen willen winnen, is meer – en volledige – transparantie de enige manier om dit tot stand te brengen.

Zita Gurmai, *namens de S&D-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we weten dat er wat betreft de Europese besluitvorming veel clichés de ronde doen.

Het eerste cliché is dat dit niet transparant is. De EU is echter een ingewikkeld politiek systeem, zelfs voor degenen die begrijpen hoe het functioneert. Standaard definities zijn daarom bijna nooit van toepassing. Transparantie en eenvoud moeten een basale doelstelling zijn voor alle partijen in de EU. Ons politieke systeem is op zich al ingewikkeld genoeg; wij zijn hier niet om het nog moeilijker te maken. Er zouden geen speciale vaardigheden nodig moeten zijn om een wetgevingsvoorstel op een website van de EU te vinden, dus de

gebruikersvriendelijke website waar in de mondelinge vragen naar wordt verwezen is meer dan een optie, het is een noodzaak.

Een volgend bezwaar is dat het onduidelijk is welke rol lobbyisten spelen, en dat grote ondernemingen onevenredig veel te zeggen hebben. Ik weet dat lobbyen nuttig kan zijn voor de Commissie, aangezien lobbygroepen vaak belangrijke onderwerpen bedenken en informatie verschaffen, evenals volledige kant-en-klare politieke oplossingen. In dit opzicht ben ik opnieuw van mening dat transparantie noodzakelijk is, en ik hoop dat dit tot uiting zal komen in het toekomstige lobbyregister.

Wat betreft deskundigengroepen, deze moeten gezien worden zoals ze zijn, namelijk een podium waar deelnemers hun belangen naar voren kunnen brengen. Als de samenstelling van deskundigengroepen partijdig is, dan bieden deze slechts nog een extra mogelijkheid voor belangengroepen om succes te boeken. Doorgaans kunnen deze echter al goed hun eigen belangen naar voren brengen, zonder dat ze daarbij de hulp van publieke instanties nodig hebben.

Er rest mij niets anders dan de vraag van mijn collega's te herhalen: is de Commissie wel of niet verplicht om evenwichtig advies te vragen?

Zbigniew Ziobro, *namens de ECR-Fractie* . – (PL) Mijnheer de Voorzitter, in elke democratische samenleving is het vanzelfsprekend dat de transparantie van de activiteiten van alle officiële autoriteiten gewaarborgd is. Dat is een voorwaarde voor goede en objectieve besluitvorming die rekening houdt met de hele samenleving, het hele land of de organisatie die wordt vertegenwoordigd, en niet slechts ten dienste staat van enkele particuliere belangen.

Daarom moeten we waar mogelijk steeds benadrukken dat alle lichamen van de Europese Unie, de Europese Commissie en de andere lichamen met een officiële functie, inclusief die van het Europees Parlement, zo doorzichtig en open mogelijk moeten handelen. Ook de deskundigengroepen moeten handelen in lijn met deze vereisten en zo open en transparant mogelijk werken. Dit betekent dat de voorstellen dat ook deskundigengroepen in overeenstemming met deze vereisten en met zo veel mogelijk openheid en transparantie moeten werken, volledig gerechtvaardigd zijn. Eventuele belangenconflicten en activiteiten namens particuliere belangen waar wij geen weet van hebben of die van invloed zijn op besluiten die belangrijk zijn voor de hele EU, kunnen zo worden uitgesloten.

Gerard Batten, *namens de EFD-Fractie* . – (EN) Mijnheer de Voorzitter, afgelopen oktober introduceerde dit Parlement zes nieuwe richtlijnen waarmee de EU bevoegdheden kreeg om de financiële sector van het Verenigd Koninkrijk te reguleren. Op 7 februari diende ik een mondelinge vraag in bij de Commissie waarin ik wees op één aspect van de Britse Companies Act uit 1976. In lid 27 van deze wet wordt een belangrijke vrijstelling gegeven aan slechts één onderneming, namelijk de Bank of England Nominees Limited, de Britse centrale bank. Deze vrijstelling betekent dat de identiteit van de aandeelhouders van de Bank of England geheim wordt gehouden.

Ik heb de Commissie gevraagd of deze vrijstelling in strijd is met de EU-wetgeving en of de nieuwe regelgevende instanties de bevoegdheid hebben om te eisen dat de namen van de aandeelhouders van de Bank of England openbaar gemaakt worden. Mijn fractie en ik zijn natuurlijk tegen enige EU-wetgeving, maar de Commissie en de Britse overheid zijn hier wel voorstander van. Daaruit zou moeten voortvloeien dat de Commissie ervoor moet

zorgen dat haar wetgeving op gelijke, consequente en transparante wijze wordt toegepast in haar imperium.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het verheugt mij dat u, commissaris, hier vandaag aanwezig bent, aangezien uw inspanningen op dit vlak over de jaren alom erkenning hebben gekregen. Desalniettemin weet u uit eigen ervaring dat er nog een lange weg te gaan is.

Het is van cruciaal belang dat de mensen die zitting nemen in deskundigengroepen aan bepaalde procedures worden onderworpen en dat aan hen sancties kunnen worden opgelegd als zij onjuiste verklaringen afleggen. Het is toch te gek voor woorden dat sommige mensen beweren onafhankelijk te zijn, terwijl zij dat in werkelijkheid duidelijk niet zijn? Hier moeten sancties op staan, anders hebben wij niet meer in handen dan een papieren tijger.

Mijn tweede punt is de vraag wie er vertegenwoordigd wordt; u bent hier waarschijnlijk wel bekend mee uit de bedrijfswereld. Juist op dit vlak moet het toch in het belang van de Commissie zijn deze werkgroepen open te stellen voor vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld. Als wij kijken naar wat er allemaal gepresteerd is in de zin van financiële schandalen en de economische crisis, is het toch wel duidelijk dat er maar al te vaak slecht advies wordt gegeven. Dit is een punt waaraan wij dringend moeten werken.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ik zou de groep Parlementsleden die deze dringende kwestie ter tafel heeft gebracht daarvoor hartelijk willen bedanken. Het probleem met de deskundigen betreft niet uitsluitend vraagstukken van economische aard. Ook op ander vlak handelt de Commissie in strijd met het beginsel van onpartijdigheid en evenwichtigheid en zijn de deskundigengroepen vaak eenzijdig van samenstelling en vertegenwoordigen zij niet evenredig de belangen van alle burgers.

Een eerste voorbeeld: volgens Eurostat is 90 procent van de EU-bevolking voorstander van het gezin bestaande uit een vrouw, een man en hun kinderen. De Commissie daarentegen kiest haar deskundigen uitsluitend uit het midden van organisaties als de *Europese Vrouwenlobby* en het *Familieplatform*, die streven naar openbreking van dit samenlevingsmodel. Vrouwenorganisaties en -deskundigen die het net als het leeuwendeel van de burgers van de Europese Unie niet eens zijn met het eenzijdige feministische gedachtegoed, worden daarentegen al jarenlang door de Commissie afgewezen.

Mijn tweede voorbeeld betreft het door de Commissie opgerichte en gefinancierde Bureau voor de grondrechten. De deskundigen van dat bureau zijn voor een eenzijdige beleidsagenda en proberen geen evenwichtigheid en objectiviteit te bereiken. Dit is duidelijk gebleken uit de toespraken van de directeur van het bureau in dit Parlement. Zelfs de Europese Commissie heeft zich gedistantieerd van het door de voorzitter van de onafhankelijke deskundigengroepen van dit bureau uitgebrachte standpunt ten aanzien van de vrijheid van godsdienst en levensbeschouwing, want het was rechtstreeks afkomstig van lobbyisten van organisaties die voor het abortus zijn.

Als een officiële Europese deskundigengroep zich meer bekommert om politieke belangen dan om deskundigheid en onpartijdigheid, moet deze worden opgeheven. En ik zou nog veel meer van dergelijke voorbeelden kunnen noemen. Om die reden sluit ik mij aan bij de door de mijn collega aan de Commissie voorgelegde vragen. Ik zou de Commissie willen oproepen om het raam in het deskundigenkabinet open te zetten, want de lucht daarbinnen is niet schoon. En dan niet alleen wat economische vraagstukken betreft.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, het systeem van overleg met en raadpleging van deskundigen dat de Europese Commissie heeft ingesteld, moet volstrekt onberispelijk zijn vanuit het oogpunt van transparantie, want het is een hachelijke onderneming. De afgevaardigden die een belang vertegenwoordigen en die gekozen zijn al naar gelang hun specifieke taak of hun soort deskundigheid, kunnen namelijk zelf bij deze belangen betrokken zijn zonder het algemeen openbaar belang te vertegenwoordigen.

De Commissie moet daarom uitermate alert zijn op hun representativiteit, maar meer nog zou zij de betwisting van de belangen moeten bevorderen. Ik vind het onaanvaardbaar dat er zich onder de leden talrijke ngo's bevinden die vergelijkbare belangen en een vergelijkbaar werkterrein hebben. Werkdocumenten, stukken en agenda's zouden ook openbaar gemaakt moeten worden, zodat ze geraadpleegd kunnen worden door het publiek, de vertegenwoordigers en de entiteiten die niet primair betrokken zijn bij het werk van de groep, maar wel af en toe. De ondoorzichtigheid van het werk van de deskundigengroepen kan niet tot betrouwbare resultaten leiden en ik denk met name aan de deskundigengroepen van het directoraat-generaal Volksgezondheid en consumentenbescherming.

Tot slot lijkt me dat de Commissie, om de transparantie van haar functioneren te waarborgen, het Parlement zou moeten betrekken bij de herziening van het toezicht op deskundigengroepen en soortgelijke entiteiten.

Transparantie is niet alleen een zaak van de Europese Commissie, maar ook van de Europese burgers, zoals blijkt uit artikel 9 van het Verdrag.

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, bij onze dagelijkse Parlementaire activiteiten realiseren we ons dat de toegevoegde waarde daarvan ligt in de toegang tot specifieke informatie, ter ondersteuning van onze beleidsmatige en wetgevingstaken. Wij maken gebruik van externe medewerkers – de Commissie zelfs nog veel vaker – die ons voorzien van analyses en uitleg van de actuele politieke, sociale, industriële en ondernemerssituatie.

Beleid bestaat echter uit besluiten en keuzes en die liggen volledig in de handen van politici. Het gaat erom keuzes te maken die worden gesteund door deskundigengroepen met een hoge mate van professionaliteit en specifieke vaardigheden, die hun standpunten op evenwichtige wijze naar voren kunnen brengen.

We moeten dan ook efficiënte instrumenten en transparante procedures ontwikkelen waarmee de Commissie haar taken kan uitvoeren met de steun van deze autonome of onafhankelijke deskundigengroepen. We weten dat dit een zeer problematisch punt is. Het plan van 2010 is zeker een aanzienlijke stap vooruit, maar er moet nog veel meer worden gedaan. De onafhankelijkheid en autoriteit van de experts is bovendien afhankelijk van hun mate van autonomie en de mate waarin zij politieke besluiten op correcte en loyale wijze kunnen steunen.

Zowel in de Commissie als in het Parlement kunnen publiciteitsmechanismen, het web en andere doeltreffende methoden echter nog verder worden vereenvoudigd. Het recht op toegang is dus heel goed, evenals transparantie en het evenwicht tussen het recht op transparantie en dat wat niet mag worden overhandigd, gepubliceerd of herkenbaar gemaakt. Ook goed is het binnenkort op te zetten register van lobbyisten.

We moeten echter nogmaals benadrukken dat beleid boven alles gaat. Als het beleid geloofwaardig en deugdelijk is, dan bieden de deskundigen slechts advies en steun. Het

besluit wordt altijd genomen door degene die daar ook de verantwoordelijkheid voor neemt.

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) De Europese Commissie heeft onlangs haar kaderdocument over de werking van deskundigengroepen herzien. Aangezien het in ons aller belang is dat de instellingen van de Europese Unie zo goed mogelijk functioneren, alsook dat deskundigen- en adviesorganen op een eerlijke wijze tot stand komen en hun werk doen, zouden wij graag meer openheid zien van de Europese Commissie over de uitvoering van het mechanisme voor selectie van deskundigen in haar deskundigengroepen.

Er werd hier zojuist gesproken over de lijst deskundigen bij het Geneesmiddelenagentschap. Als je die bekijkt dan rijzen er toch wel enige twijfels over de onafhankelijkheid van de geboden deskundige adviezen. Het is dan ook van het grootste belang, mijnheer de commissaris, dat we er samen voor zorgen dat elke twijfel ten aanzien van de deskundigheid, de samenstelling en de onafhankelijkheid van onze deskundige adviesorganen uit de weg wordt geruimd. En wanneer we het idee hebben dat het kader voor de deskundigengroepen ondanks de huidige herziening nog tekortkomingen heeft, moeten we het nog eens overdenken en proberen het nog verder te verbeteren.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Barnier heeft toegegeven dat sommige deskundigengroepen van de Commissie op financieel gebied onevenwichtig en eenzijdig zijn samengesteld. Op het moment worden elf van de vijftien deskundigengroepen op financieel gebied gedomineerd door de financiële sector. Sommige groepen hebben meer vertegenwoordigers uit de financiële sector dan verantwoordelijke ambtenaren. Bovendien hoeven dergelijke vertegenwoordigers slechts een voorgedrukte verklaring te tekenen dat zij in het geval van een belangenconflict in het publieke belang zullen handelen. Dit soort lachwekkende platitudes zijn weinig bevorderlijk als wij willen zorgen voor echte transparantie en onafhankelijkheid.

Als het gaat om de rapporten van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid is de situatie al even zorgwekkend. De verklaringen van de risico's als gevolg van genetische modificatie citeren de verslagen van producenten, en de betrokkenheid van lobbyisten inzake genetische modificatie is wel duidelijk. De algemeen directeur van de belangrijkste gespecialiseerde EU-autoriteit op het vlak van genetisch gemodificeerde planten blijkt te werken voor het door de industrie gefinancierde International Life Sciences Institute.

Met andere woorden, EU-wetgeving die primair gebaseerd is op de standpunten van banken en grote ondernemingen, is onverantwoord en gevaarlijk voor de EU-burger en zou derhalve per direct moeten worden beëindigd.

Siim Kallas, *Vicevoorzitter van de Commissie.* - (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is werkelijk hartverwarmend om naar deze discussie te luisteren. Het zou in feite goed zijn om over een soort nota over de geschiedenis van dit onderwerp te beschikken.

De Commissie neemt notitie van al deze goede ideeën en adviezen over hoe de transparantie vergroot kan worden. Ik moet erop wijzen dat we in 2005 een initiatief inzake transparantie hebben gelanceerd waar ook het vraagstuk van de deskundigengroepen deel van uitmaakte. Dit was grotendeels mijn geesteskind, waar de heer Hans-Peter Martin zojuist aan herinnerde.

Er hebben met betrekking tot dit vraagstuk natuurlijk enorme veranderingen plaatsgevonden, met alle websites en informatie die nu beschikbaar zijn. U moet

deskundigen echter nooit beschouwen als een soort besluitvormers. Zij zijn geen besluitvormers, en ze zijn met elkaar in conflict.

Het is hetzelfde probleem als de onlangs geopperde vraag over genetisch gemodificeerde organismen. Men weet dat niet alleen het bedrijfsleven zich zorgen maakt, maar ook verschillende deskundigengroepen. Gedurende de laatste maanden van de vorige Commissie was ik ook verantwoordelijk voor veiligheid, dus ik kreeg alle informatie over demonstraties op mijn bureau. Een van de laatste massale demonstraties was gericht tegen de afschaffing van subsidies voor tabakproducenten.

Er bestaan dus verschillende standpunten, maar wij zijn de besluitvormers: de Commissieleden en de leden van het Parlement en onze instellingen. Agentschappen nemen ook besluiten, evenals de Raad en de regeringen van de lidstaten. Deskundigen zijn geen besluitvormers. Er bestaat geen logisch verband tussen die twee.

Ja, ik ben een voorstander van grotere transparantie. Het is duidelijk dat een aantal deskundigengroepen van zeer hoog niveau slechts zijn opgericht om daarna weer stilletjes te verdwijnen, omdat ze niet in staat waren enig advies te geven aangezien ze zulke tegenstrijdige standpunten aanhingen.

Laat ons daarom aan de slag gaan met dit transparantieregister, dat ik ook beschouw als een groot succes, want deskundigen en adviseurs zijn overal. Geen politicus overleeft zonder adviseurs. Fracties hebben adviseurs en worden benaderd door verschillende belangen, en uiteindelijk is het aan de politieke beleidsmakers om te kiezen voor het ene standpunt of het andere. Er zullen altijd onderwerpen zijn waarover de deskundigen zullen zeggen dat nu dit of dat standpunt moet worden ingenomen. Dit is de taak van politieke beleidsmakers: commissarissen, Parlementsleden en fracties, in overeenstemming met het democratische systeem.

Daarnaast rijst de vraag omtrent de samenstelling van deskundigengroepen. Er zijn veel vragen opgeworpen over de samenstelling. Wie moet beoordelen of de samenstelling evenwichtig is of niet? De samenstelling van deskundigengroepen wordt bepaald door het specifieke onderwerp. Sommige personen maken de fout dat ze lid willen worden van deze deskundigengroepen om deel uit te maken van het besluitvormingsproces, maar deskundigengroepen zijn geen besluitvormers.

In 2005 – en enkelen van ons herinneren zich dat nog – was er werkelijk sprake van een zekere ondoorzichtigheid, en de Commissie heeft daarna samen met het Parlement in dit opzicht wezenlijke veranderingen ingevoerd. Hiermee bedoel ik het transparantieregister, waarmee vertegenwoordigers van belangengroepen geregistreerd worden. Dit is van toepassing op lobbyisten in het Parlement en de Commissie, en er is nu veel informatie beschikbaar om te beoordelen hoe groot hun invloed is en hoe de deskundigengroepen zijn samengesteld.

We moeten een antwoord vinden voor dit probleem, maar daarbij moeten we niet onderschatten welke inspanningen tot nu toe al zijn geleverd.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

(De vergadering wordt om 11.45 uur onderbroken en om 12.00 uur hervat)

VOORZITTER: Libor ROUČEK*Ondervoorzitter***6. Stemmingen**

De Voorzitter. – Wij gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

Vóór de stemming

Sajjad Karim (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, hedenmorgen meldt de krant *Le Figaro* dat een journalist afgelopen week niet alleen het Europees Parlement binnen kon komen met een imitatiegeweer, maar dat hij ook zeer dicht in de buurt van het aankomende Britse staatshoofd, prins Charles, kon komen.

Kunt u, gezien de huidige bezorgdheid omtrent de veiligheid in dit Huis, verzekeren dat u deze zaak serieus opvat, en dat de zogenaamde herziening die nu in het geheim door het Bureau van het Parlement wordt uitgevoerd niet slechts een klungelige oefening is, maar een grondige herziening van de veiligheid?

De Voorzitter. – Mijnheer Karim, ik kan u verzekeren dat wij deze kwestie zeer serieus nemen. Voor zover ik weet zal dit ter sprake komen tijdens de Conferentie van voorzitters, dus u kunt er zeker van zijn dat deze zaak de volle aandacht van het Parlement heeft. Het is een ernstig probleem.

De Voorzitter. – Gezien de recente ontwikkelingen dient de tekst van de mediawet in Hongarije, waarover vandaag zou worden gestemd, te worden herzien. Ik stel daarom voor deze stemming uit te stellen overeenkomstig artikel 177, lid 4 van het Reglement. Tijdens de Conferentie van voorzitters op donderdag 3 maart 2011 zal een besluit worden genomen over verdere maatregelen in deze kwestie en over de nodige nieuwe termijnen.

Wie wil zich uitspreken vóór uitstel? En wie tegen?

Renate Weber, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, na de recente ontwikkelingen die momenteel besproken worden door de Commissie, maar niet door het Parlement, ben ik van mening dat we de stemming over de resolutie moeten uitstellen, aangezien deze moet worden aangepast om bij deze nieuwe ontwikkeling aan te sluiten.

De Voorzitter. – Dat was de uitspraak vóór het voorstel. Wie wil zich tegen het voorstel uitspreken? Niemand? Dan gaan wij nu over tot de stemming. Wie is vóór uitstel? Tegen? Onthoudingen? Het voorstel wordt gesteund. De stemming over dit onderwerp wordt uitgesteld.

6.1. Bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst EU-Korea (A7-0210/2010, Pablo Zalba Bidegain) (stemming)**6.2. EU-garantie voor verliezen van de EIB op leningen en garanties voor projecten buiten de EU (A7-0019/2011, Ivailo Kalfin) (stemming)**

Vóór de stemming over amendement 1

Ivailo Kalfin, rapporteur . – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in het licht van de recente ontwikkelingen in de landen van het Middellandse Zeegebied en Noord-Afrika, de democratische veranderingen en de gevolgen van die ontwikkelingen, waaronder de migratiestroom naar de Europese Unie, wil ik een mondeling amendement indienen op het verslag met daarin ook enkele cijfers.

Het amendement luidt als volgt: in bijlage 1 zou bij letter B “nabuur- en partnerschapslanden” het nieuwe cijfer 1 3 664 000 000 moeten zijn, en daarbij zou het subplafond voor “Middellandse Zeelanden” 9 700 000 000 moeten zijn. Deze wijzigingen zouden leiden tot een correctie voor de cijfers in artikel 2, lid 1. Het juiste cijfer voor het “maximum plafond” is nu 29 567 000 000, en het juiste cijfer voor het “algemeen mandaat” is 27 567 000 000.

(Het mondeling amendement wordt in aanmerking genomen)

6.3. Vrijhandelsakkoord tussen de EU en de Republiek Korea (A7-0034/2011, Robert Sturdy) (stemming)

Vóór de stemming

Robert Sturdy, rapporteur . – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik weet dat iedereen graag wil gaan, maar ik wil slechts nog de Commissie en de schaduwrapporteurs bedanken voor dit werk.

Dit is een baanbrekende vrijhandelsovereenkomst van excellent niveau. Het Parlement beschikt over de geweldige mogelijkheid om deze overeenkomst te steunen en prachtige ideeën voor de toekomst te opperen.

De Voorzitter. – Ik breng dit fantastische akkoord in stemming. Het is een hoofdelijke stemming. Het wordt gesteund. Mijn gelukwensen aan de heer Sturdy.

6.4. De situatie in Egypte (B7-0120/2011) (stemming)

6.5. Uitvoering van de EU-strategie voor het Donaugebied (stemming)

6.6. Rechtsstaat in Rusland (B7-0101/2011) (stemming)

6.7. De energiestrategie van de Wereldbank (stemming)

6.8. Europa 2020 (B7-0097/2011) (stemming)

Vóór de stemming over paragraaf 10

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, namens mijn fractie zou ik een mondeling amendement willen indienen ter ondersteuning van de gelijke mogelijkheden en het aspect van genderbeleid in de Europa 2020-strategie. Ik zal de tekst in het Engels voorlezen – paragraaf 10 bis (nieuw):

(EN) “Dringt erop aan dat gendergelijkheid een centrale doelstelling is voor het behalen van de ambities van de Europa 2020-strategie. Pleit derhalve voor de volledige participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt en de volledige deelname van vrouwelijke werknemers

aan beroepsopleidingen. Roept tevens op een agenda in te stellen om de loonverschillen tussen mannen en vrouwen teniet te doen.”

(Applaus)

(Het mondeling amendement wordt in aanmerking genomen)

6.9. Toepassing van de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (B7-0127/2011) (stemming)

6.10. Richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (A7-0040/2011, Pervenche Berès) (stemming)

6.11. Stijgende voedselprijzen (B7-0114/2011) (stemming)

De Voorzitter. – Hiermee is de stemming beëindigd.

7. Stemverklaringen

Mondelinge stemverklaringen

Verslag-Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Ik wil graag iets zeggen over de stemming over de bilaterale vrijwaringsclausule. Ik ben voorstander van goedkeuring van de verordening tot uitvoering van de bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea. Bovendien steun ik alle amendementen waarin de Commissie wordt opgeroepen om toe te zien op een correcte en tijdige tenuitvoerlegging van deze clausule om zo te voorkomen dat sectoren in de Europese Unie ernstige schade wordt berokkend, alsook om bij de tenuitvoerlegging daarvan rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van lidstaten met een specifieke economische situatie op het vlak van bepaalde productiesectoren.

De vrijhandelsovereenkomst zal de industriële sectoren van de lidstaten op verschillende manieren beïnvloeden. Er dient dan ook de mogelijkheid te bestaan om in uitzonderlijke omstandigheden beschermende maatregelen te treffen op regionaal niveau. Bovendien dienen de getroffen regio's over de mogelijkheid te beschikken maatregelen te treffen om zich te wapenen tegen ernstige negatieve gevolgen voor de regionale economie en de werkgelegenheid.

Verslag-Sturdy (A7-0034/2010)

Claudio Morganti (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, ik wil graag benadrukken dat zes belangrijke lidstaten van de Europese Unie, namelijk Frankrijk, Duitsland, Italië, Spanje, Polen en Portugal, vorige week hebben gesteld dat Europa minder naïef moet zijn.

De zes landen roepen op tot een doeltreffendere en strategischere verdediging van de Europese buitenlandse handel, aangezien het bestaan en de ontwikkeling van het Europese economische en sociale model op het spel staan. De zes landen wijzen erop dat de Europese Unie 80 procent van haar eigen markt heeft opengesteld voor derden, terwijl andere grote ontwikkelde economieën hun markten slechts voor 20 procent hebben opengesteld. Zij stellen dan ook dat er ongelijkheden zijn in de buitenlandse handel en dat het

wederkerigheidsbeginsel moet worden ontwikkeld. Dit fenomeen heeft een groot aantal van onze kleine en middelgrote ondernemingen al in grote problemen gebracht, aangezien zij worden geconfronteerd met oneerlijke concurrentie, waardoor ze niet concurrerend kunnen opereren op de markten.

Mijnheer de Voorzitter, ik kom uit Prato, een stad die in het verleden als een van de belangrijkste textielsteden van Europa werd beschouwd. Vandaag de dag is het een spookstad geworden, als gevolg van de oneerlijke concurrentie uit Azië, die de ondernemers van Prato hun werk heeft afgenomen. Om al deze redenen hebben wij tegen deze overeenkomst gestemd.

Verslag-Kalfin (A7-0019/2011)

Sergej Kozlík (ALDE). - (SK) Ik ben ten aanzien van de EU-garantie voor de Europese Investeringsbank in het bijzonder voorstander van de onderdelen die zijn ontworpen om het momentum van deze instelling te verbeteren. Met het oog op de toekomst gaat het met name over versterking en verbetering van de toepassing van het externe mandaat van de bank voor de periode 2014 tot en met 2020 voor wat betreft de verhoging van het volume van de leningen en de kwaliteit daarvan.

Tevens acht ik het een goede zaak dat wordt beoogd de Europese Investeringsbank de mogelijkheid te bieden om terugbetalingen van risicokapitaal en speciale leningen (reflows) afkomstig van vroegere verrichtingen te kunnen om soortgelijke, nieuwe verrichtingen ten behoeve van partnerlanden te financieren. De Europese Investeringsbank dient onverwijld een aanvullend mandaat te verkrijgen ter hoogte van 500 miljoen euro ter financiering van microkredieten om zo de toegang van armen tot financiering te verbeteren.

Claudio Morganti (EFD). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen het verslag gestemd, omdat ik het onaanvaardbaar vind dat wij investeringen in derde landen moeten steunen in plaats van dat we investeren in Europese kleine en middelgrote ondernemingen, die toch het belangrijkste economische weefsel vormen van de Unie. Ik ben zeer tegen de opname van Turkije in de groep van kandidaat-lidstaten van de EU. Ik wil eraan herinneren dat Turkije nog steeds op illegale wijze een deel van het grondgebied van Cyprus bezet, een van de lidstaten van de Europese Unie.

Bovendien is er geen garantie op transparantie als de Europese Investeringsbank (EIB) garanties en kredieten van de Unie aan derde landen verstrekt. Ik wijs erop dat het de Europese burgers zijn die bijdragen aan de middelen van de EIB. Daarom moet prioriteit worden gegeven aan investeringen binnen Europa. Een groot deel van de investeringen van de EIB zijn gedaan in landen waar conflicten en opstanden plaatsvinden tegen de verschillende regimes.

Het verslag stelt voor communautaire garanties uit te breiden naar andere landen, waaronder Cuba, die bekend staan om hun gebrek aan democratie.

Aanbeveling: Robert Sturdy (A7-0034/2011)

Cristiana Muscardini (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, wij hebben weliswaar overtuigd vóór de vrijwaringsclausule in het verslag van de heer Zalba Bidegain gestemd, die ik nogmaals wil bedanken voor zijn uitstekende werk, maar wij hebben ons met enige spijt onthouden van stemming over de handelsovereenkomst met Korea. Ik zeg met spijt, omdat deze overeenkomst weliswaar een nieuwe, belangrijke markt voor de Unie opent, waarmee de weg wordt vrijgemaakt voor nieuwe handelsovereenkomsten in de toekomst met andere

economische partnerlanden van de Unie, maar het is tevens een feit dat er nog steeds veel twijfels en onduidelijkheden zijn. Twijfels en onduidelijkheden die gevolgen hebben voor belangrijke handelssectoren, met name de automobiellindustrie, maar ook de textiel- en landbouwindustrie.

Hoewel Europa de verordening over de oorsprongsbenaming voor producten van buiten de Europese Unie nog niet heeft afgerond, blijven wij andere landen bevoorrechte posities aanbieden voor de import van producten naar Europa, zonder regels te eisen die een gelijke positie van bedrijven waarborgen of informatie voor de burgers die de producten kopen.

Onze onthouding bevestigt dat wij vóór een vrije markt zijn, mits deze de benodigde waarborgen omvat. Wij zijn echter tegen het sluiten van handelsovereenkomsten die onvoldoende waarborgen dat de concurrentieregels worden nageleefd.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) De vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en de Republiek Korea levert de Europese industrie, bedrijven, ondernemers en werknemers talloze voordelen op. De economische groei zal erdoor stijgen en het opent nieuwe doeltreffende kansen voor Europese producten en diensten. Een aantal sectoren zal echter met extra concurrentie te maken krijgen, iets waar de EU middels nauwlettend toezicht op de tenuitvoerlegging van de overeenkomst, snelle conflictbeslechting en vervolgens een snelle bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de Europese industrie en ondernemers, voor dient te waken.

Het spreekt voor zich dat er zeer nauwlettend moet worden toegezien op nauwkeurige naleving van de arbeids-, technische en milieuwetgeving, alsook op de regels inzake de bescherming van de eerlijke mededinging aan weerszijden. De goederen en producten die op de Europese markt komen, dienen aan alle EU-normen te voldoen en ik ben ingenomen met de oprichting van een toezichtscomité voor de automobielsector dat verborgen protectionisme in de vorm van nieuwe technische handelsbarrières moet helpen voorkomen.

Ik ben dan ook voorstander van definitieve goedkeuring van de overeenkomst onder de voorwaarde dat er tevens een bilateraal vrijwaringsmechanisme wordt ingesteld dat mogelijke ernstige schade aan de industrie van de lidstaten of überhaupt het risico daarop moet voorkomen.

Seán Kelly (PPE). - (GA) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor deze overeenkomst gestemd; ik heb haar vanaf het begin gevolgd en was blij dat zij vandaag is aangenomen.

Op een seminar in Brussel vorige week zei een gereputeerd econoom dat dit een van de beste vrijhandelsovereenkomsten is die de Europese Unie ooit is aangegaan. Tegelijkertijd zei hij dat 90 procent van deze overeenkomsten van generlei waarde zijn. Het zij zo, maar ik ben verheugd over de mogelijkheid die hiermee geboden wordt aan agrarische producten, met name whisky, varkensvlees en zuivelproducten. Ik hoop dat die mogelijkheid ten volle benut zal worden.

Het is ook geweldig dat de overeenkomst een beschermingsclausule bevat. Want als de zaken niet veranderen zoals zou moeten, kunnen we overgaan tot een herziening. Daarom ben ik erg blij dat zij is aangenomen.

Bendt Bendtsen (PPE). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, we hebben vandaag een naar mijn mening bijzonder mooie overeenkomst aangenomen en ik kan slechts betreuren dat sommigen meenden dat ze inefficiënte Europese bedrijven kunnen beschermen door 'nee'

te zeggen tegen de overeenkomst. Zuid-Korea is de op veertien na grootste economie ter wereld en de op twee na grootste van Azië. We zien dat er steeds betere mogelijkheden voor export ontstaan. Dit is een land met een aanzienlijke economische groei, 50 miljoen inwoners en een stijgende koopkracht. De overeenkomst biedt Europa de mogelijkheid om binnen een aantal dienstensectoren waar we al een goede concurrentiepositie hebben nog beter te worden. Daarbij gaat het om telecommunicatie, milieu, scheepvaart en financiële en juridische dienstverlening. Ik wil er vandaag ook even op wijzen dat de EVA-staten sinds 2006 een vrijhandelsovereenkomst hebben, wat er onder andere toe heeft geleid dat Noorwegen zijn export naar Zuid-Korea sinds 2006 heeft verdrievoudigd. Dit is dus een heel goede overeenkomst voor Europa en daarom heb ik voor gestemd.

Ontwerpresolutie B7-0120/2011

Pino Arlacchi (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, Europa kan veel doen om de democratie in Egypte te ondersteunen, en een van de belangrijkste dingen die zij kan doen is de gebeurtenissen in Egypte te zien als onderdeel van een echte democratiseringsgolf.

Binnen een termijn van enkele weken is een tiranniek bewind gevallen, en daarmee is tevens een einde gekomen aan een aantal stereotype denkwijzen, zoals de theorie van de botsing van beschavingen.

Vandaag de dag is er in de Arabische wereld absoluut geen sprake van een botsing van beschavingen; precies het tegenovergestelde is waar. Egyptische jongeren zetten hun leven op het spel voor dezelfde waarden die wij ook koesteren. Zij laten zien dat democratie een universeel goed is, en dat er geen culturen, religies of beschavingen zijn die tegen democratie zijn.

Desondanks is er momenteel een leger van sceptici en doemdenkers aan het werk die de betekenis van de Egyptische overgang naar democratie verminderen of verdraaien.

Mensen zijn bezig om allerlei twijfel te zaaien, onder andere door de laatste ontwikkelingen te omschrijven als een "coup", alsof deze gebeurtenissen slechts de weg hebben vrijgemaakt voor een islamitische regering die opnieuw zal eindigen in een autocratie.

Als we de Egyptische bevolking willen helpen, moeten we bereid zijn om deze reactionaire standpunten over het verloop van de geschiedenis te bestrijden.

Adam Bielan (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, Egypte is een belangrijke economische partner en handelspartner van de Europese Unie. Veel van mijn landgenoten gaan in dat land op vakantie. De afgelopen weken waren we getuige van een nationale opstand van de Egyptenaren die ertoe heeft geleid dat president Mubarak na dertig jaar autoritair regeren, is afgetreden. De wil van het volk heeft overwonnen en dat is altijd de enige juiste weg. De Egyptenaren verdienen hiervoor ons respect. Ik heb voor de ontwerpresolutie gestemd en ik uit daarmee de hoop dat de politieke situatie in Egypte snel stabiliseert en de positieve betrekkingen met de Europese landen zich verder ontwikkelen. Nog niet zo lang geleden waren we getuige van schandalige gebeurtenissen in verband met de discriminatie van koptische christenen. We moeten daarom de diplomatieke inspanningen van de EU richten op stabilisering en het herstel van de rechtsorde in dit land, een essentiële voorwaarde voor de ontwikkeling van de wederzijdse betrekkingen. We moeten er alles aan doen om de komende verkiezingen te laten verlopen volgens de democratische beginselen en ervoor zorgen dat zij geen twijfel oproepen.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, wij steunen enthousiast de beweging voor democratie in Egypte, maar wij moeten wel beseffen dat vrije verkiezingen alleen nog niet volstaan. Er moet een integrale aanpak komen om de bevolking weer een toekomst te geven – een soort van Midderraan Plan, een soort van Marshallplan voor Noord-Afrika en Egypte. Dit betekent dat wij de mensen sociale vooruitzichten moeten bieden, het onderwijsbeleid kracht bij moeten zetten, kleine en middelgrote ondernemingen moeten ondersteunen, moeten zorgen dat criminaliteit en corruptie worden bestreden en bovenal een hechte samenwerking op het gebied van energiebeleid moeten opzetten, aangezien Noord-Afrika en Europa elkaar op het vlak van zonne-energie veel te bieden hebben.

De belangrijkste taken hebben wij nog voor ons. De Egyptische democraten hebben de eerste fase van het werk verricht, maar het is nu aan ons de zaak een stap verder te brengen.

Traian Ungureanu (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de situatie in Egypte is nog altijd in ontwikkeling, maar welke kant gaat dit op?

Hoewel we terecht onze steun hebben betuigd aan de wens van de bevolking voor een open samenleving, moeten we ons bewust zijn van de complexe, nog onopgeloste problemen in Egypte en het Midden-Oosten. De situatie in Egypte kan juist worden omschreven als een opstand tijdens het wachten op een revolutie. Een nieuwe generatie heeft de moderne wereld dichterbij gebracht in Egypte, maar sociale mediavaardigheden zijn niet genoeg. Egypte is nog altijd ondergedompeld in achterstand, antisemitisme en extreme praktijken.

De EU moet nu opnieuw een passend beleid formuleren met betrekking tot de nieuwe ontwikkelingen in Noord-Afrika. Egypte heeft onze steun nodig, maar wij hebben behoefte aan een Egypte dat geregeerd wordt door de wet en menselijke waardigheid. Ons werk is nog maar net begonnen. Laat ons het laatste bericht uit Iran niet vergeten, waar het parlement luid heeft opgeroepen tot de terechtstelling van oppositieleiders. Dit toont aan dat we goed voorbereid moeten zijn, en dat we vast moeten houden aan onze principes.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, de ontwerp-resolutie is goed en daarin wordt een standpunt ingenomen ten gunste van democratische en vreedzame krachten. Het is misschien toch goed te beseffen en te erkennen dat de Europese Unie en het Westen dertig jaar lang Mubarak hebben gesteund. Daarbij was stabiliteit belangrijk voor de Europese Unie, dus evenwicht, het verkrijgen van olie en het feit dat er goed werd verdiend aan de wapenhandel. Nu moet de Europese Unie manieren vinden, met inbegrip van financiële maatregelen, waarmee zij de actoren in het maatschappelijk middenveld beter kan steunen, zowel in Egypte als in andere ondemocratische landen in Afrika en de Arabische wereld.

Het is een tegenslag dat in deze resolutie de wapenhandel tussen EU-landen en Egypte en andere ondemocratische landen niet wordt genoemd. De wapenhandel moet in overeenstemming zijn met internationale mensenrechtenverdragen en humanitaire verdragen.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Egypte staat aan het begin van zijn democratiseringsproces. Het leven van de talloze mensen die tijdens de revolutie zijn omgekomen, dient geëerd te worden met een vastberaden opmars naar de democratie. Europa dient Egypte daarbij uiteraard de helpende hand te bieden en ik ben ervan overtuigd dat we een manier zullen vinden om te voorkomen dat Egypte een bepaalde totalitaire richting op gaat, bijvoorbeeld de extreme richting naar een militante moslimbeweging

zonder respect voor de democratische beginselen die tevens een barrière zou vormen voor democratische verkiezingen en de totstandbrenging van de burgermaatschappij. Ik heb er alle vertrouwen in dat Egypte zich ook onder deze nieuwe omstandigheden zal houden aan de internationale verdragen met zijn buurlanden, waaronder Israël, en dat het een maatschappij zal zijn waarin alle bevolkingsgroepen rechtvaardig worden behandeld, ook niet-moslims en ook christenen.

Ontwerpresolutie B7-0129/2011

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, deze motie voor een resolutie vertegenwoordigt een volgende belangrijke stap in de juiste richting, maar ook niet meer dan dat. Zoals commissaris Hahn echter voorstelde, praat men eerder van een strategie voor het Donaugebied dan van een Donastrategie, aangezien het niet enkel gaat om het reinigen van de rivier – hoe belangrijk dat ook is – maar ook om de samenwerking in een gebied dat zich uitstrekt van Beieren en Baden-Württemberg via het voormalige Oostenrijk-Hongarije tot grote delen van de Balkan. Ik ben verheugd dat op ons verzoek Bohemen en Slovenië eveneens zijn opgenomen, ook al zijn ze niet direct aan de Donau gelegen.

Daarom zou ik ook graag zien dat toekomstige projecten zoals de hoofdspoorlijn van Straatsburg naar Bratislava en Boedapest, TEN 17 en overige projecten die niet direct aan de Donau zijn gesitueerd, maar die deze voortdurend kruisen en van strategisch belang zijn voor het Donaugebied, eveneens worden opgenomen. Ik verwelkom in het bijzonder de artikelen 36 tot en met 40, die de cultuur en de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld betreffen, omdat zonder dat de strategie voor het Donaugebied geen succes kan worden.

Ontwerpresolutie B7-0101/2011

Adam Bielan (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, we weten al jaren dat het rechtssysteem van Rusland regelmatig in tegenspraak is met de internationale conventies en de mensenrechten. Het merendeel van de zaken die worden aangespannen bij het Hof voor de Rechten van de Mens hier in Straatsburg, is gericht tegen Rusland. De onafhankelijkheid van de Russische rechtbanken is daarom aan ernstige twijfel onderhevig. Recente gebeurtenissen, zoals het proces van Chodorkovski of de arrestatie van demonstranten, zijn hiervan duidelijke voorbeelden. De indruk dat Rusland een rechteloos land is, wordt nog verder versterkt door geheimzinnige moorden en aftuigingen.

Ik hoop dat de ontwerpresolutie die we vandaag hebben aangenomen, de vertegenwoordigers van de Europese Unie helpt om deze netelige onderwerpen ter sprake te brengen in de diplomatieke betrekkingen met Rusland. Ik ben ongerust over de dramatische mensenrechtensituatie en de beperking van de speelruimte voor het maatschappelijk middenveld in dit land. Ik doe een beroep op de internationale instellingen om langs diplomatieke weg druk uit te oefenen op de Russische autoriteiten om de rechtsorde te herstellen en de mensenrechten en burgerrechten in dit land te eerbiedigen.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor deze resolutie gestemd. Als gevolg van compromissen is paragraaf 8 echter te vaag en vrijblijvend geworden.

De EU moet concrete maatregelen nemen om aan te tonen dat zij de noodzaak om de huidige rechtsorde in Rusland werkelijk te verbeteren serieus neemt.

Economische en politieke contacten dienen te worden voortgezet, maar er moet wel een duidelijk signaal worden afgegeven aan de staatsambtenaren die verantwoordelijk worden geacht voor ernstige wetsovertredingen, want deze zijn in de hoofdsteden of toeristencentra van Europa niet welkom.

In dit licht acht ik het niet gepast om president Medvedev officieel uit te nodigen om het Europees Parlement toe te spreken, zolang hij niet aan zijn beloften heeft voldaan om de rechtsstaat in Rusland te verbeteren.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik verwelkom het feit dat we eindelijk de resolutie over dit zeer belangrijke onderwerp hebben aangenomen. Ik heb de politieke ontwikkelingen en de rechtshandhaving in Rusland al vele jaren van dichtbij gevolgd. Onlangs, in september vorig jaar, had ik de mogelijkheid om met een officiële delegatie van de Subcommissie mensenrechten Rusland te bezoeken.

Tijdens het bezoek had ik de gelegenheid om uit de eerste hand te observeren hoe de rechtsstaat in Rusland wordt gehandhaafd, tijdens het bijwonen van de rechtszaak tegen het voormalige hoofd van Yukos, Michail Chodorkovski, en zijn zakenpartner, Platon Lebedev. Het proces tegen Chodorkovski en Lebedev is enkel het meest opmerkelijke van de vele voorbeelden van selectieve toepassing van het rechtssysteem in Rusland, wat betekent dat er geen werkelijke rechtsorde is. Als Rusland een strategisch partner van de EU wil zijn, dan moet het starten met een grondige modernisering. Moderniseringsplannen hebben alleen kans van slagen als er sprake is van een krachtige ontwikkeling van de rechtsstaat in Rusland.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, de minuscule tekenen van een beginnende rechtstaat in Rusland zijn weer aan het verdwijnen en het land maakt niet alleen geen vooruitgang meer, maar is zelfs aan het terugglijden. De man die hiervoor verantwoordelijk is, is de heer Poetin. Het is de heer Poetin die deze verslechtering van de rechtsstaat teweegbrengt. Wij moeten beseffen dat hij niet de oplossing van het probleem is, maar eerder een belangrijk onderdeel van het probleem. President Medvedev zal nu moeten bewijzen – en op dit punt ben ik het eens met de heer Kelam – dat hij niet alleen de charmante voorman van de heer Poetin is, het net iets vriendelijker gezicht, maar dat hij er echt naar streeft en ook echt in de positie verkeert om de rechtsstaat wat meer te consolideren in deze lidstaat van de Raad van Europa, die uiteindelijk verplicht is te zorgen voor een rechtsstaat op grond van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

In zoverre moeten wij zeer kritisch zijn. Uiteraard moeten wij de dialoog voortzetten, maar wij moeten er ook voor zorgen dat de rechtsstaat zegeviert. Het is schokkend dat de rechtbank die de heer Chodorkovski heeft veroordeeld, nu openlijk toegeeft door Moskou te zijn geïnstrueerd om deze uitspraak te doen. Dat heeft helemaal niets van doen met een rechtsstaat.

Ontwerpresolutie B7-0097/2011

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Mijnheer de Voorzitter, ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd. Omdat de rol van het cohesiebeleid in de definitieve tekst echter niet wordt genoemd, heb ik, samen met leden van de andere fracties, een amendement hierover ondertekend, waarover vandaag ook is gestemd.

De structuurfondsen en de basisbeginselen van het cohesiebeleid, zoals een geïntegreerde benadering, governance op meerdere niveaus en echt partnerschap, zijn belangrijke

elementen in het bereiken van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, wat ook betekent dat ze daarin volledig moeten worden geïntegreerd. Ik ben het ermee eens dat we een ambitieuze sociale agenda nodig hebben die bestrijding van armoede en sociale uitsluiting omvat. Om duurzame banen te kunnen scheppen, hebben we echter op de eerste plaats een concurrerende economie nodig, en dat is precies waar het cohesiebeleid een rol heeft. Dus als we doorgaan met het cohesiebeleid niet de aandacht te geven die het verdient, zullen we de Europa 2020-strategie in de komende jaren zien mislukken.

Cristiana Muscardini (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, we zullen nog lange tijd de gevolgen ondervinden van de schade die is veroorzaakt door de financiële crisis. De rem op de reële economie die het gevolg is van financiële wanpraktijken, moet zo snel mogelijk worden opgeheven, zodat de interne markt zich verder kan ontwikkelen.

De Europese 2020-strategie lijkt ons niet de meest geschikte strategie om de gewenste groei te realiseren. Structurele belemmeringen, zoals zwak bestuur, de intergouvernementele methode tegenover de communautaire methode, streefcijfers in percentages en cijfers die vergelijkbaar zijn met die van de vijfjarenplannen uit de Sovjettijd en programmavoortzichten waarvan niet zeker is dat ze ooit zullen worden verwezenlijkt, doen mij denken aan de vele flops die we al hebben meegemaakt, niet in de laatste plaats die van Lissabon, zonder dat we ons realiseren dat onze absolute prioriteit moet liggen bij het creëren van arbeidsplaatsen en de bestrijding van werkloosheid.

We hebben een impuls, inspanning en stimulans nodig, die ik helaas echter niet in de voorgestelde strategie terugvind. 'Vrijlaten' moet het sleutelwoord worden, maar het is tevens van belang regels op te stellen die de komst en versterking van monopolies belemmeren en die ervoor zorgen dat de burgers en de economie als geheel ervan profiteren en niet een of andere financiële of politieke groep die meedogenlozer is dan de andere.

Ontwerpresolutie B7-0114/2011

Pino Arlacchi (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de snelle stijging van de voedselprijzen is een zware last voor de armen in ontwikkelingslanden, die gemiddeld de helft van hun gezinsinkomen spenderen aan voedsel.

Dit roept om een gezamenlijk antwoord van de internationale gemeenschap. Het is dringend nodig dat de EU zich onverdeeld inzet bij problemen inzake de mondiale voedselzekerheid. De vandaag goedgekeurde resolutie is een eerste stap in de juiste richting.

In de resolutie is vastgesteld dat het recht op voedsel een fundamenteel mensenrecht is en worden een aantal nuttige aanbevelingen gedaan. We moeten echter verder gaan en nog meer voorstellen indienen. We moeten die aspecten van de internationale hulpmaatregelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die niet in overeenstemming zijn met de missie om de wereldwijde voedselproductie te vergroten wijzigen, met volledige inachtneming van milieuoverwegingen, voedselveiligheid en arbeidscriteria.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, voedsel is ook voor de Europese Unie van strategische betekenis. Voedsel moet geproduceerd worden en heeft daarom ook een connectie met de arbeidsmarkt. Ik wil me vooral richten op een sector die naast andere sectoren ook voedsel produceert, namelijk de visserij. De visserijsector voorziet de Europese markt en de wereldmarkt van aanzienlijke hoeveelheden voedsel. De Europese Unie is echter de grootste importeur van visproducten uit andere delen van de wereld. Een te ver doorgevoerde liberalisering kan leiden tot het instorten van de vismarkt, waardoor

deze voedselbron voor Europa verloren gaat. We moeten daarom aandacht besteden aan dit aspect van het gemeenschappelijk beleid.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, dit is een zeer belangrijk onderwerp. Er zijn op dit moment een miljard mensen die honger lijden. Nadat de Europese Unie ten doel stelde honger en armoede te bestrijden, zijn die in feite alleen maar toegenomen.

Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd en ik hoop dat de hoge vertegenwoordiger van de Europese Unie, barones Ashton, van voedselveiligheid en al haar aspecten een van de prioriteiten van het buitenlands beleid van de Europese Unie maakt. Natuurlijk moeten ook het Parlement en de hele Europese Unie haar hierin steunen. Het is belangrijk dat mensen te eten hebben en de mogelijkheid hebben voedsel te kopen. Wij moeten hier in de Europese Unie natuurlijk ook debatteren over de noodzakelijke beëindiging van voedselschandalen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, miljard mensen op de wereld lijden honger. De stijgende voedselprijzen hebben in 2008 voedselrellen veroorzaakt in dertig landen. We hebben op dit moment te maken met een vergelijkbare situatie die mede is veroorzaakt door de algemene economische crisis. Daarom is het nu extra hard nodig om eerlijke methoden te vinden voor de distributie van voedsel op wereldschaal.

We moeten ook sterk benadrukken dat de voedselprijzen wel stijgen, maar dat de inkomens van boeren echter dalen. Helaas wordt in de -Europese Unie wel eens vergeten dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid vooral gericht is op de voorzieningszekerheid van voedsel van hoge kwaliteit, voor een passende prijs, voor alle Europese consumenten en daarnaast een garantie biedt voor een waardig boereninkomen. We mogen niet toelaten dat nog meer marktreguleringsinstrumenten, waaronder voldoende grote graanvoorraden, worden geëlimineerd. We moeten ook een einde maken aan speculatieve marktactiviteiten. Het is onaanvaardbaar dat kapitaalgroepen miljoenen mensen op de wereld veroordelen tot honger.

Schriftelijke stemverklaringen

Verslag-Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk.* – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat de vrijwaringsclausule voorziet in de mogelijkheid opnieuw het meestbegunstigingsrecht in te stellen wanneer goederen in dermate toegenomen hoeveelheden, in absolute zin of in verhouding tot de interne productie, en onder zodanige omstandigheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Ik stem dus in met de invoering van die vrijwaringsclausule en ik wil er nogmaals op wijzen dat het Europees Parlement na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon medebeslissingsbevoegdheid heeft, samen met de Raad. Een doeltreffende verordening moet zekerheid bieden als de vrijhandelsovereenkomst met de Republiek Korea zou mislukken.

Marta Andreasen (EFD), *schriftelijk.* – (EN) Ik stemde voor het verslag van de heer Zalba Bidegain over een bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en de Republiek Zuid-Korea omdat ze de toename van de handel met Korea die voortvloeit uit de vrijhandelsovereenkomst voldoende beschermt. De bilaterale vrijwaringsclausule voorziet in de mogelijkheid opnieuw het eerdere

meestbegunstigingsrecht in te stellen wanneer deze overeenkomst enkel dreigt om onze industrie schade toe te brengen. Deze vrijhandelsovereenkomst biedt onze dienstensector, landbouw en bewerkende en verwerkende industrie betere toegang tot de grote en groeiende Koreaanse markt.

Antonello Antinoro (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Dit is een extreem belangrijke stem voor de nieuwe strategie van de Europese Unie op het gebied van internationale handel. Sterker nog, de vrijhandelsovereenkomst met Zuid-Korea vormt het eerste voorbeeld van een nieuwe generatie overeenkomsten die tot doel hebben commerciële en niet-commerciële barrières te beperken en investeringsmogelijkheden in de partnerlanden te vergroten. Al meteen na de ondertekening van het akkoord, in oktober 2009, uitte de Europese automobiellindustrie forse kritiek op de overeenkomst, omdat ze het gevoel had dat ze zwaar werd gestraft door bepaalde zaken die aan de Koreaanse partner waren toegezegd, met name de zogenoemde *duty drawback*, de terugbetaling van invoerrechten.

Mede dankzij het werk van het Europees Parlement aan de verordening over de vrijwaringsclausule, welke aan de overeenkomst is gehecht, en dankzij een verduidelijking van de Zuid-Koreaanse regering over wijzigingen van de interne wetgeving over koolstofemissies, zijn die zorgen deels weggenomen. Om die reden hebben wij vandaag de stem van de Commissie internationale handel bevestigd, teneinde de procedure waaraan de Raad al zijn goedkeuring heeft gegeven af te kunnen ronden.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Op 23 april 2007 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen met de Republiek Korea te openen over de sluiting van een vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea. De overeenkomst bevat een bilaterale vrijwaringsclausule die voorziet in de mogelijkheid opnieuw het meestbegunstigingsrecht in te stellen wanneer ten gevolge van de liberalisering van de handel goederen in dermate toegenomen hoeveelheden, in absolute zin of in verhouding tot de interne productie, en onder zodanige omstandigheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Voor de toepassing van deze maatregelen is het noodzakelijk dat de vrijwaringsclausule in de EU-wetgeving wordt opgenomen, temeer daar de procedurele aspecten van de instelling van vrijwaringsmaatregelen en de rechten van belanghebbenden nader moeten worden gespecificeerd. Bijgevoegd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad is het rechtsinstrument tot uitvoering van de vrijwaringsclausule van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea. Ik wijs erop dat de wetgevingsactiviteit met betrekking tot deze verordening zich moet beperken tot aspecten van de tenuitvoerlegging daarvan, om te voorkomen dat de essentiële bepalingen die al in de overeenkomst zijn vastgelegd eenzijdig worden gewijzigd en dat er maatregelen worden aangenomen die in strijd zijn met de geest van de overeenkomst. Zo mogen er bijvoorbeeld geen wijzigingen worden doorgevoerd die betrekking hebben op het type vrijwaringsmaatregelen, de toepassingsduur daarvan, of de periode waarin op deze vrijwaringsclausule een beroep kan worden gedaan.

David Campbell Bannerman (ECR), *schriftelijk*. – (EN) De Britse Onafhankelijkheidspartij (UKIP) wil dat het VK uit de Europese Unie stapt en vriendschappelijke handelsbetrekkingen met de EU onderhoudt op basis van een vrijhandelsovereenkomst tussen het VK en de EU, zoals dat ook het geval is voor Zwitserland en Noorwegen die geen lid zijn van de EU. Ik stemde voor deze vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea omdat het een voorbeeld en model kan zijn voor een toekomstige vrijhandelsovereenkomst tussen het VK en de EU, en omdat ze aantoont dat het VK (of Zuid-Korea) geen lid van de EU hoeft te

zijn om er zonder tarifaire belemmeringen en onder gunstige voorwaarden handel mee te drijven. Dat geldt met name in het geval van het VK, dat de grootste individuele handelspartner van de EU zou zijn. Een vrijhandelsovereenkomst tussen het VK en de EU zou waarschijnlijk bestaande handelsregelingen met het VK als lid van de EU overnemen, en zou daarom veel minder onderhandelingen (bijvoorbeeld over rechtenverlagingen) vergen dan de overeenkomst met Zuid-Korea.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), *schriftelijk.* – (EN) De Britse Onafhankelijkheidspartij (UKIP) wil van ganser harte dat het VK uit de Europese Unie stapt en vriendschappelijke handelsbetrekkingen met de EU onderhoudt op basis van een vrijhandelsovereenkomst tussen het VK en de EU, zoals dat ook het geval is voor Zwitserland en Noorwegen die geen lid zijn van de EU. Ik stemde voor deze vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea omdat het een voorbeeld en model kan zijn voor een toekomstige vrijhandelsovereenkomst tussen het VK en de EU, en omdat ze aantoont dat het VK (of Zuid-Korea) geen lid van de EU hoeft te zijn om er zonder tarifaire belemmeringen en onder gunstige voorwaarden handel mee te drijven. Dat geldt met name in het geval van het VK, dat de grootste individuele handelspartner van de EU zou zijn. Een vrijhandelsovereenkomst tussen het VK en de EU zou waarschijnlijk bestaande handelsregelingen met het VK als lid van de EU overnemen, en zou daarom veel minder onderhandelingen (bijvoorbeeld over rechtenverlagingen) vergen dan de regelingen met Zuid-Korea.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk.* – (PT) Ik heb voor dit verslag getemd omdat ik van mening ben dat de bilaterale vrijwaringsclausule zal kunnen garanderen dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, geen ernstige schade zal lijden indien de Republiek Korea een liberalisering van de handel doorvoert. Deze clausule zal ook een instrument zijn waarop de Europese bedrijfstakken een beroep zullen kunnen doen om grote verliezen te vermijden en om hen te helpen om zich aan te passen aan ongunstige situaties die het gevolg zijn van de volatiliteit van de internationale markt.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk.* – (PT) In het licht van de afronding van het goedkeuringsproces van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea heeft de Europese Commissie een ontwerpverordening betreffende een vrijwaringsclausule voorbereid, die voorziet in de herinvoering van de douanerechten wanneer bepaalde goederen in dermate toegenomen hoeveelheden worden ingevoerd dat de respectieve bedrijfstak van de Unie ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Het aantal wijzigingen dat het voorstel van de Commissie heeft ondergaan, lijkt te wijzen op een gebrek aan duidelijkheid in de formulering ervan en geeft ook aan dat de Parlementsleden verschillende belangen willen veiligstellen.

Ik hoop dat de resolutie die we vandaag goedgekeurd hebben, zal bijdragen tot een verbetering van de oorspronkelijke tekst en ervoor zal zorgen dat de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en Korea zo zal worden uitgewerkt dat ze, zoals verwacht, zal leiden tot een aanzienlijke stijging van de handelsuitwisselingen tussen beide markten. Ik hoop dat de bovenvernoemde overeenkomst haar vruchten zal afwerpen en dat de vrijwaringsclausule, die hopelijk duidelijk zal zijn en doeltreffend zal kunnen werken telkens als dat nodig is, nooit in werking gesteld zal hoeven te worden.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk.* – (PT) Dit verslag heeft betrekking op een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot uitvoering van

de bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst EU-Korea. Deze overeenkomst werd op 15 oktober 2009 geparafeerd en bevat een bilaterale vrijwaringsclausule die voorziet in de mogelijkheid opnieuw douanerechten in te stellen wanneer goederen in dermate toegenomen hoeveelheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Voor de toepassing van deze maatregelen is het noodzakelijk dat de vrijwaringsclausule in de EU-wetgeving wordt opgenomen. Ik hoop dat het een doeltreffende clausule zal zijn, waarop een beroep gedaan kan worden zonder dat daar al te veel bureaucratie bij komt kijken. Ik ben bijzonder verheugd over de goedkeuring van dit voorstel, dat de Europese bedrijven bijkomende garanties biedt, en ik hoop dat de Europese Unie regelmatig verslagen zal krijgen om de naleving van deze vrijwaringsmechanismen te toetsen.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Ons standpunt in de stemming van dit verslag moet bekeken worden in het licht van het feit dat wij sterk gekant zijn tegen de ondertekening van de desbetreffende vrijhandelsovereenkomst. De vastlegging van deze clausule houdt dan ook een erkenning in van de nefaste gevolgen van de liberalisering en de deregulering die door de overeenkomst bevorderd worden. Ze doet bovendien niets af aan de gevaren en de onzekerheden die de overeenkomst met zich meebrengt voor de toekomst van verschillende bedrijfstakken in bepaalde lidstaten, waaronder Portugal, en in de regio's die het sterkst afhankelijk zijn van die bedrijfstakken. De bilaterale vrijwaringsclausule heeft in het bijzonder tot doelstelling om de EU in staat te stellen opnieuw het meestbegunstigingsrecht in te stellen als bewezen wordt dat de liberalisering die het gevolg zal zijn van de overeenkomst de Europese bedrijfstakken ernstige schade kan berokkenen.

We twijfelen er sterk aan of dit mechanisme zal volstaan om de kleine producenten en de kleine en middelgrote ondernemingen, die het erg moeilijk zullen hebben om het hoofd boven water te houden op een geliberaliseerde markt, te beschermen, en om te vermijden dat hun productiecapaciteit gedecimeerd wordt en er bijgevolg ook heel wat banen verloren gaan. Het is erg veelzeggend dat er gesproken wordt over het vrijmaken van middelen uit het Europees Fonds voor de aanpassing aan de globalisering om de gevolgen van deze overeenkomst te temperen. De oplossing zou erin moeten bestaan om de gevolgen die nu al verwacht worden, te vermijden, en niet om ze op deze manier te remediëren.

Elisabeth Köstinger (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Als het Europees Parlement vóór het verslag van de heer Zalba Bidegain over de bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst stemt, vormt dit een belangrijke stap voorwaarts ten aanzien van de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea. Ik zou de rapporteur voor zijn betrokkenheid bij de tripartiete onderhandelingen tussen het Parlement, de Raad en de Commissie willen bedanken, en ik zou het belang van dergelijke vrijwaringsclausules voor de Europese economie willen benadrukken. Zij staan een tijdelijke verhoging van de rechten toe, tot bescherming van de Europese economie tegen excessieve groei van de invoer. Ik ben een overtuigd pleitbezorger van dergelijke vrijwaringsclausules en heb daarom vóór dit verslag gestemd.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Tijdens deze vergadering heeft het Parlement zijn mening gegeven over de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea en het verslag over de bilaterale vrijwaringsclausule in die overeenkomst aangenomen. Wat het verslag betreft, zijn zowel mijn mening als mijn stem positief. Het feit dat ik het verslag heb gesteund betekent echter niet dat ik niet wil adviseren meer aandacht te besteden aan de

landbouwsector. Het is bekend dat in Korea bepaalde wetten van kracht blijven die flinke beperkingen met zich meebrengen op fytosanitair gebied, die zware eisen opleggen aan onze landbouwproducenten. Het zou goed zijn om deze vrijwaringsclausules ook in die zin te herzien. Het is namelijk een feit dat de landbouwhandel met Korea ieder jaar ongeveer een miljard euro opbrengt, maar het is tevens zo dat wij met het slechten, of in elk geval beperken van dergelijke barrières onze producten en onze boeren zo goed mogelijk zouden kunnen beschermen. Anders zouden zij een nadelige positie hebben ten opzichte van Koreaanse boeren en producten.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik ben ingenomen met deze verordening die aan de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea een bilaterale vrijwaringsclausule toevoegt die voorziet in de mogelijkheid opnieuw het meestbegunstigingsrecht in te stellen wanneer ten gevolge van de liberalisering van de handel goederen in dermate toegenomen hoeveelheden, in absolute zin of in verhouding tot de interne productie, en onder zodanige omstandigheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Voor de toepassing van deze maatregelen is het noodzakelijk dat de vrijwaringsclausule in de EU-wetgeving wordt opgenomen, temeer daar de procedurele aspecten van de instelling van vrijwaringsmaatregelen en de rechten van belanghebbenden nader moeten worden gespecificeerd. Ik heb voor het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad gestemd. Deze verordening is het rechtsinstrument tot uitvoering van de vrijwaringsclausule van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Op 23 april 2007 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen met de Republiek Korea te openen over de sluiting van een vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea. Deze overeenkomst werd op 15 oktober 2009 geparafeerd. De bilaterale vrijwaringsclausule die in deze overeenkomst vervat zit en die voorziet in de mogelijkheid opnieuw het meestbegunstigingsrecht in te stellen wanneer ten gevolge van de liberalisering van de handel goederen in dermate toegenomen hoeveelheden, in absolute zin of in verhouding tot de interne productie, en onder zodanige omstandigheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden, is bijzonder belangrijk voor de instandhouding van een gezonde mededinging die geen enkele van de betrokken partijen schade berokkent.

Voor de toepassing van deze maatregelen is het echter noodzakelijk dat de vrijwaringsclausule in de EU-wetgeving wordt opgenomen, temeer daar de procedurele aspecten van de instelling van vrijwaringsmaatregelen en de rechten van belanghebbenden nader moeten worden gespecificeerd. Bijgevoegd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad is het rechtsinstrument tot uitvoering van de vrijwaringsclausule van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea.

Willy Meyer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (ES) Ik denk dat deze bilaterale vrijwaringsclausule van het vrijhandelsakkoord tussen de Europese Unie en Korea ontoereikend is, en zij zal niet doeltreffend genoeg zijn om de noodlottige, dramatische gevolgen aan te pakken die de sluiting van dit vrijhandelsakkoord zal hebben. Verschillende economische sectoren, zoals de textiel of de landbouw, zullen ernstige schade ondervinden als gevolg van dit akkoord, wat al blijkt uit de noodzaak om deze clausule op te nemen. Om al deze redenen heb ik dit instrument niet kunnen steunen, want ook al ben ik van mening dat het een klein deel van de negatieve gevolgen van het sluiten van het vrijhandelsakkoord zou kunnen

verzachten, dan nog wijs ik het af omdat het naar mijn mening ontoereikend en niet doeltreffend is.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) De vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea bevat een bilaterale vrijwaringsclausule op grond waarvan het meestbegunstigingsrecht opnieuw kan worden ingesteld wanneer ten gevolge van de liberalisering van de handel goederen in dermate toegenomen hoeveelheden, in absolute zin of in verhouding tot de interne productie, en onder zodanige omstandigheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Het verslag bevat belangrijke voorstellen om te zorgen dat de vrijwaringsclausule feitelijk in ernstige gevallen kan worden ingesteld, teneinde aanzienlijke schade aan de economie te voorkomen. Om die reden heb ik vóór het verslag gestemd.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het verslag over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot uitvoering van de bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst EU-Korea is, naar mijn mening, een belangrijk instrument dat tot doel heeft de Europese productiesectoren die op dit moment het risico lopen in ernstige problemen te raken als gevolg van de groeiende import uit Korea, te beschermen. Deze situatie, die het gevolg is van de inwerkingtreding van de vrijhandelsovereenkomst EU-Korea, zou ertoe moeten leiden dat alle tarifaire belemmeringen op bilaterale basis geleidelijk en volledig worden opgeheven. Ik heb dan ook voor het wetsvoorstel gestemd, aangezien de goedkeuring ervan een essentiële voorwaarde is voor de geplande inwerkingtreding op 1 juli 2011. Het behoud van de vrijhandelsovereenkomsten tussen beide partijen is van essentieel belang voor een groei van producten met het stempel 'Made in Europe'.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat ik van mening ben dat de invoering van een bilaterale vrijwaringsclausule in de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea een erg positieve zaak is. Deze clausule voorziet in de mogelijkheid opnieuw het meestbegunstigingsrecht in te stellen wanneer ten gevolge van de liberalisering van de handel goederen in dermate toegenomen hoeveelheden, in absolute zin of in verhouding tot de interne productie, en onder zodanige omstandigheden worden ingevoerd dat de bedrijfstak van de Unie die het soortgelijke of rechtstreeks concurrerende product vervaardigt, ernstige schade lijdt of dreigt te lijden. Ik hoop dat de definitieve versie van dit mechanisme duidelijk zal zijn en dat het gemakkelijk te gebruiken zal zijn, zonder dat daar al te veel bureaucratie bij komt kijken. Ik hoop dat de Europese Commissie de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst zal volgen en ervoor zal zorgen dat dit vrijwaringsmechanisme correct wordt toegepast.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Wij betreuren ten zeerste dat Parlementsleden deze problematische handelsovereenkomst klakkeloos hebben aangenomen. De verregaande vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea schept een gevaarlijk precedent voor het toekomstige EU-handelsbeleid doordat ze veel verder gaat dan pure vrijstelling van rechten en radicale bepalingen bevat inzake markttoegang ten koste van sociale en milieunormen.

In een van de meer verfoeilijke bepalingen van de overeenkomst slaagde de EU erin om Korea zover te krijgen dat het zijn regels inzake koolstofdioxide-emissies van voertuigen aanpaste om Europese autoproducenten in staat te stellen om meer grote en brandstof verslindende auto's te exporteren naar Korea. Dat de EU zo onfatsoenlijk druk uitoefende,

waardoor de milieu-integriteit van de Koreaans emissieregels voor voertuigen is uitgehold, is een regelrechte schande. Nog erger is dat de EU dit milieuachterpoortje zo probeert voor te stellen als zou het de achterophinkende Europese automobiellindustrie in staat stellen om op de Koreaanse markt 'eerlijk te concurreren' met kleinere, schonere en zuinigere Koreaanse auto's.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb vóór deze tekst gestemd, omdat ik van mening ben dat de bilaterale vrijwaringsclausule van de vrijhandelsovereenkomst EU-Korea een doeltreffend instrument is om de Europese productie te beschermen. Men verwacht dat de inwerkingtreding van deze overeenkomst in juli dit jaar de Europese interne markt in de problemen kan brengen. De geleidelijke, bilaterale opheffing van de tarifaire belemmeringen zal inderdaad voor een aanzienlijke groei van de import uit Korea zorgen. Het verheugt mij dat het mogelijk zal zijn specifieke maatregelen te nemen, zelfs wanneer de toename van de import in Europa zich beperkt tot bepaalde gebieden. Deze maatregel komt tegemoet aan het Italiaanse verzoek om een echte 'regionale vrijwaringsclausule' in te voeren, die alleen in bepaalde regio's van de EU ten uitvoer kan worden gelegd. Het is een utopie te denken dat wij ons vandaag de dag kunnen afsluiten van de internationale markt. Het is niet alleen onmogelijk, maar ook schadelijk. Dit betekent echter dat iedere opening evenwichtig moet zijn, geleidelijk moet verlopen en rekening moet houden met de interne eisen van de Europese Unie. Het behoud van arbeidsplaatsen blijft een prioriteit voor Europa, evenals de kwaliteit van de producten die op die markt worden gebracht. Alleen als aan deze fundamentele voorwaarden wordt voldaan, zal het mogelijk zijn economische betrekkingen aan te gaan die voor beide partijen vruchtbaar zijn.

Oreste Rossi (EFD), *schriftelijk*. – (IT) Wij zijn vóór de bilaterale vrijwaringsclausule van de vrijhandelsovereenkomst EU-Korea, omdat deze de schadelijke gevolgen van deze overeenkomst beperkt. Het doel van de clausule is het mogelijk te maken om rechten op te schorten of opnieuw in te voeren indien men van oordeel is dat de liberalisering van de handel onze industriesector ernstige schade heeft toegebracht.

De vrijwaringsclausule mag slechts voor een maximum van tien jaar worden toegepast na opheffing van de invoerrechten. De invoering van deze clausule betekent uiteraard niet dat wij onze stem tegen de tekst van de vrijhandelsovereenkomst veranderen, aangezien deze overeenkomst onze handel sowieso aanzienlijke economische schade zal toebrengen.

Tokia Saïfi (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Op dezelfde wijze waarop ik me heb uitgesproken voor de vrijhandelsovereenkomst EU-Zuid-Korea, heb ik ingestemd met het voorstel voor een verordening tot uitvoering van de bilaterale vrijwaringsclausule ervan. De clausule is naar mijn mening een essentiële toevoeging aan de overeenkomst, want daarmee wordt de herinvoering van douanerechten gegarandeerd in geval van een schadelijke toename van de invoer van een bepaald goed en de clausule komt daarmee tegemoet aan de angst die we hadden uitgesproken in de debatten voorafgaand aan de sluiting van de overeenkomst in september 2009. Een verzoek om het herstellen van de douanerechten volgens het meestbegunstigingsrecht kan worden ingediend door zowel de lidstaten als door het Europees Parlement of door Europese organisaties die de betrokken industrie vertegenwoordigen, waarmee ondernemingen een reële mogelijkheid krijgen om te reageren.

Verslag-Kalfin (A7-0019/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Gezien de elementen die met het nieuwe besluit worden geïntroduceerd, heb ik voor deze verordening gestemd. De EIB wordt hiermee gericht op investeringen in projecten die van essentieel belang zijn voor de EU, in

het bijzonder in de bestrijding van de klimaatverandering, in de ontwikkeling van infrastructuur op sociaal, economisch en milieugebied, en in de ontwikkeling van de lokale bedrijfssector. Een ander belangrijk element van de verordening is het feit dat de EIB de EU-presentie in derde landen kan ondersteunen door middel van rechtstreekse buitenlandse investeringen die bijdragen tot de bevordering van technologie en kennisoverdracht. Ik ben echter van mening dat de jaarlijkse evaluatie van de toegankelijkheid van de leningen herzien moet worden, om de transparantie te bevorderen en de administratieve weg te vereenvoudigen. Kort samengevat: de EIB kan op een doeltreffende manier bijdragen tot de ontwikkelingsdoelstellingen van de EU, en tegen deze achtergrond is een billijke en evenwichtige verdeling van de beschikbare middelen tussen de verschillende regio's dan ook essentieel. Kleine en middelgrote ondernemingen bieden een goede manier om de economie te stimuleren en werkloosheid te bestrijden.

Marta Andreasen (EFD), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde tegen het verslag van de heer Kalfin over verlening van een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie. Ik vind de transparantie bij de kredietverstrekking aan het midden- en kleinbedrijf via intermediaire financiële instellingen onvoldoende. Het volstaat niet dat alleen de Europese Investeringsbank (EIB) weet wie dat geld krijgt. Het gaat om zeer grote leningen die ogenschijnlijk worden gebruikt om EU-beleid buiten de Europese Unie te bevorderen en de belastingbetaler, die uiteindelijk borg staat voor dat geld, heeft het recht om te weten wie de begunstigden zijn. Sommige van die leningen gaan naar goede doelen, maar vandaag de dag moet de belastingbetaler weten wat er in zijn naam wordt gedaan en waarom.

Elena Băsescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor deze tekst gestemd, omdat ik denk dat het belangrijk is dat de EU de EIB steunt, teneinde de financiering van investeringsprojecten in derde landen uit te breiden om de doelstellingen van het externe beleid van de Europese Unie te verwezenlijken. Activering van het mandaat van twee miljard euro om maatregelen ter bestrijding van klimaatverandering te financieren betekent aanzienlijke potentiële steun voor landen in het oostelijke partnerschap, zoals de Republiek Moldavië. De Republiek Moldavië is het armste land van Europa en wordt elk jaar zwaar getroffen door overstromingen, die het land grote verliezen brengen. De ontwikkeling van EU-projecten in deze staat valt daarom perfect samen met de prioriteit van de Unie om armoede uit te roeien. We moeten bovendien de hervormingsinspanningen ondersteunen die dit land onlangs heeft geleverd. Tegelijkertijd is onafhankelijkheid een van de hoofddoelstellingen van het externe beleid van de EU, conform artikel 21, lid 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. De tenuitvoerlegging van het Nabucco-project zal de energie-onafhankelijkheid van de EU waarborgen. De ontwikkeling van economische en politieke betrekkingen met de belangrijkste leveranciers, Irak, Azerbeidzjan en Turkmenistan, is daarom van primair belang, en dit besluit draagt daartoe bij.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit besluit is gericht op het behoud van de continuïteit van het mandaat van de Europese Investeringsbank (EIB), in het bijzonder via de garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie. In dit besluit wordt het mandaat van de EIB verder uitgebreid op het vlak van haar bevoegdheden, door de introductie van nieuwe elementen die de maatregelen van het EIB richten op investeringen in projecten ter bestrijding van klimaatverandering, ontwikkeling van infrastructuur op sociaal, economisch en milieugebied, en de ontwikkeling van de lokale particuliere sector, met name het MKB. Ik

hoop dat de EIB het uitstekende werk dat zij sinds haar oprichting heeft geleverd bij het ondersteunen van de talloze projecten die gerealiseerd werden, kan voortzetten.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit verslag heeft betrekking op een voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot verlening van een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie. In oktober loopt het mandaat van de EIB af. Naast haar kerntaak van het financieren van investeringen in de Europese Unie voert de EIB sinds 1963 financieringsverrichtingen buiten de Europese Unie uit, waarmee zij bijdraagt tot de verwezenlijking van de externe doelstellingen van het cohesie- en ontwikkelingsbeleid van de EU. Om te vermijden dat er na oktober 2011 een leemte ontstaat, hebben de betrokken partijen een reeks vergaderingen gehouden die gericht waren op het vinden van een consensus die het Europees Parlement in staat zou stellen om het mandaat goed te keuren en die de steun die na die datum door de EIB wordt toegewezen niet zou onderbreken. Ik ben het eens met dit voorstel, aangezien het een betere samenwerking tussen de EU en de EIB omvat; bijdraagt tot de strijd tegen armoede; de kleine en middelgrote ondernemingen en de lokale gemeenschappen ondersteunt; meer transparantie creëert; solide bankpraktijken bevordert; meer middelen vrijmaakt voor projecten die de klimaatverandering tegengaan en landen die milieukwesties links laten liggen, uitsluit van steun.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Dit besluit van het Europees Parlement en de Raad is gericht op een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie. De doelstellingen van die projecten van de EIB, die momenteel in verschillende landen op verschillende continenten lopen, zijn toegespitst op ontwikkelingssamenwerking en -steun. Wij scharen ons uiteraard achter die doelstellingen en de projecten die er ten dienste van staan, zolang ze een echte samenwerking inhouden en rekening houden met de belangen, de prioriteiten en de specifieke voorwaarden van de landen waarin zij op touw gezet worden. Maar hoewel die financiering van de lokale ontwikkeling een goede zaak is, moeten we erg kritisch blijven over de poging om de financieringsverrichtingen aan de richtsnoeren van het Europees extern beleid of aan voorwaarden die daaraan gekoppeld zijn, te onderwerpen (zoals duidelijk blijkt uit artikel 1), waardoor de werkelijke ontwikkelingsbehoeften van de derde landen op de achtergrond verdwijnt. Dat beperkt de beheerscapaciteit en de legitieme opties van die landen en interfereert met hun beleidsbeslissingen en oefent er druk op uit, wat hun soevereiniteit en onafhankelijkheid op de helling plaatst.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) Ik maak gebruik van de stemming over dit verslag betreffende de financiering van de Europese Investeringsbank (EIB) van projecten buiten de Europese Unie om een ernstige zaak aan de kaak te stellen, waarvoor de Europese scheepsbouwers onze aandacht hebben gevraagd. Het gaat om de financiering door deze overheidsbank van de bouw van schepen in Korea, door een bedrijf dat werkt voor bodemprijzen en enkele jaren geleden heeft geprofiteerd van een financiële reddingsoperatie door de staat. Hoewel het niet onlogisch is dat de EIB door middel van leningen en garanties het buitenlands beleid van de Unie steunt, is het daarentegen wel volstrekt onaanvaardbaar dat deze bank de Europese economische belangen ondermijnt en bijdraagt aan de deïndustrialisering van onze landen. De Commissie en de lidstaten moeten reageren!

Jiří Havel (S&D), *schriftelijk*. – (CS) De EIB voert sinds 1963 financiële operaties uit buiten de EU ter ondersteuning van de doelstellingen van het externe beleid van de EU op het vlak van met name de ontwikkelingssamenwerking, dit naast haar hoofdfunctie van financiering van investeringen in de EU. Met de voorgestelde EU-garantie voor de periode

2011-2013 wordt beoogd de EIB in staat te stellen investeringen buiten de EU te financieren zonder dat dit afbreuk doet aan haar kredietwaardigheid. Verder omvat het voorstel een aantal nieuwe elementen, zoals bijvoorbeeld de activering van een facultatief mandaat ter hoogte van twee miljard euro voor de strijd tegen de klimaatverandering in overeenstemming met de Europa 2020-strategie. Een ander nieuw element betreft de invoering van nieuwe horizontale doelstellingen en verder de uitbreiding van het aantal landen dat in aanmerking komt voor EIB-leningen. Het voorstel omvat tevens vereisten ten aanzien van meer transparantie, de beoordeling van concrete resultaten, alsook ten aanzien van de rol van de Europese Rekenkamer als het gaat om de sancties in kwestie. In het voorstel is tevens geheel terecht de bepaling opgenomen dat de EIB op dat vlak moet opereren in overeenstemming met de beginselen van doeltreffendheid van de hulp overeenkomstig de Europese Consensus inzake Ontwikkeling, alsook in overeenstemming met artikel 208 van het Verdrag inzake de werking van de EU, de Verklaring van Parijs van 2005 alsook met het actieplan van Accra van 2008. Het voorliggende verslag van de heer Kalfin is een gedetailleerde analyse van de gegeven problematiek, verwijst naar relevante Europese wetgeving en bevat tevens relevante aanbevelingen op het vlak van het toezicht op de doeltreffendheid van de voorgestelde garanties, allemaal redenen waarom ik zou willen aanbevelen het verslag zoals dat nu voor ons ligt goed te keuren.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde voor het verslag van de heer Kalfin over het nieuwe externe mandaat van de Europese Investeringsbank (EIB), die haar middelen daardoor ziet toenemen van 27,8 miljard tot 29,567 miljard tegen eind 2013 en waardoor maatregelen op het gebied van de klimaatverandering en de bevordering van de millenniumdoelstellingen voor landen buiten de EU aan haar bevoegdheidsgebieden worden toegevoegd. Volgens mij moet de EIB haar aandacht veel meer richten op sociale problemen en capaciteitsopbouw in de landen waar ze actief is.

Clemente Mastella (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De Europese Unie biedt de Europese Investeringsbank (EIB) een begrotingsgarantie ter dekking van soevereine en politieke risico's met betrekking tot het verstrekken van leningen en garanties voor projecten buiten de EU. Deze communautaire garantie is een efficiënt middel om de begrotingsmiddelen van de EU en de eigen middelen van de EIB te combineren en er tegelijkertijd voor te zorgen dat de financiële gezondheid niet wordt aangetast.

De EIB heeft reeds enorme vooruitgang geboekt in zijn mandaat: hij heeft de coördinatie met de Commissie versterkt en zijn aandacht gericht op het ondersteunen van de politieke doelstellingen van de Unie. De ontwikkeling van zijn externe optreden moet nu worden vertaald in een toename van het aantal leningen en een verbetering van de kwaliteit ervan, en tevens in een diversificatie van nieuwe begunstigden (plaatselijke organisaties).

De EIB zou zo spoedig mogelijk een aanvullend mandaat moeten krijgen van 500 miljoen euro voor microkredieten, teneinde de toegang van de allerarmsten tot bankfinanciering in de in aanmerking komende landen te vergroten. Wat de interne organisatie betreft, zal de EIB geleidelijk moeten worden aangespoord zijn externe activiteiten onder te verdelen op basis van geografische criteria om zich beter aan te kunnen passen aan de specifieke kenmerken van elk gebied en de deelname van partnerlanden te bevorderen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) De Europese Investeringsbank voldoet niet aan de minimale voorwaarden om ons te garanderen dat zijn investeringen verantwoord zijn in sociaal, milieu- en zelfs ethisch opzicht. De aaneenschakeling van schandalen over de financiering van offshore-bedrijven schijnen de Commissie niet te

verontrusten, evenmin als dictaturen, zolang ze maar rendabel zijn, zoals in het geval van Libië. Aan het milieu en de sociale kant wordt geen aandacht besteed in dit verslag. De EIB stelt voor om zeer schadelijke projecten als Desertec of Invest in Med te steunen. Ik heb tegen deze tekst gestemd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Naast haar kerntaak van het financieren van investeringen in de Europese Unie voert de Europese Investeringsbank (EIB) sinds 1963 financieringsverrichtingen buiten de Europese Unie uit ter ondersteuning van het externe beleid van de Unie. Dat maakt het mogelijk de voor de externe regio's beschikbare EU-begrotingsmiddelen aan te vullen met de financiële draagkracht van de EIB, hetgeen aan de ontvangende landen ten goede komt. Op deze wijze draagt de EIB bij tot de algemene richtsnoeren en beleidsdoelstellingen van de Europese Unie, waaronder de ontwikkeling van derde landen en de welvaart van de EU in de nieuwe wereldwijde economische situatie.

De EIB-verrichtingen ter ondersteuning van het externe beleid van de EU moeten uitgevoerd blijven worden overeenkomstig de beginselen van solide bankpraktijken.

Om het externe optreden van de EU te ondersteunen en om de EIB in staat te stellen investeringen buiten de EU te financieren zonder dat aan de kredietwaardigheid van de EIB afbreuk werd gedaan, genoot het merendeel van de EIB-verrichtingen in externe regio's een EU-begrotingsgarantie die door de Commissie werd beheerd. Dankzij deze bijkomende garantie kan de EIB haar investeringsbeleid, dat de wereldeconomie sterk ten goede komt, voortzetten.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Ter ondersteuning van het buitenlands beleid van de EU financiert de Europese Investeringsbank ook projecten buiten het grondgebied van de EU, zoals op het gebied van ontwikkelings samenwerking. Het in 2009 ingestelde Garantiefonds is bedoeld om de liquiditeit van de EIB te garanderen in het geval van wanbetaling. Naar aanleiding van de beoordeling en evaluatie, is de lijst met landen die voor de garantie in aanmerking komen voor financiering door de EIB, uitgebreid – met een overeenkomstige aanpassing van het financiële kader. Omdat ik het niet geheel eens ben met alle voorgestelde amendementen, heb ik mij onthouden van stemming.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit verslag heeft betrekking op een voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot verlening van een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie. De EIB financiert inderdaad projecten in externe regio's en draagt zo bij tot de verwezenlijking van de externe Europese doelstellingen van het cohesie- en ontwikkelingsbeleid. Dit voorstel omvat een betere samenwerking tussen de EU en de EIB; draagt bij tot de strijd tegen armoede; ondersteunt de kleine en middelgrote ondernemingen en de lokale gemeenschappen; creëert meer transparantie; bevordert solide bankpraktijken; maakt meer middelen vrij voor projecten die de klimaatverandering tegengaan en sluit landen die milieukwesties links laten liggen, uit van steun. Ik stem voor dit verslag en ik steun de versterking van het externe mandaat van de EIB, die vergezeld moet gaan van een beter Parlementair toezicht om de democratische legitimiteit van de EIB-verrichtingen te vrijwaren. Daarom moet de EIB zorgen voor een betere verslaglegging aan het Europees Parlement over de verschillende aspecten van haar extern mandaat, van algemene richtsnoeren en beleidsopties tot de praktische toepassing, met inbegrip van de evaluatie van de eerbiediging van sociale en ecologische criteria en van de mensenrechten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Volgens artikel 208 van het Verdrag van Lissabon dient de EU "bij de uitvoering van beleid dat gevolgen kan hebben

voor de ontwikkelingslanden rekening [te houden] met de doelstellingen van de ontwikkelingssamenwerking". De EU verbindt zich daartoe om politieke keuzen te vermijden die haar nuttige werk op het gebied van ontwikkelingssamenwerking ondermijnen, en in alle onderdelen van het beleidsspectrum maatregelen te nemen die ontwikkelingslanden ten goede komen. Dat geldt voor alle EU-instellingen, met inbegrip van de Europese Investeringsbank (EIB). De overgrote meerderheid van landen die op basis van het externe mandaat van de EIB voor EIB-financiering in aanmerking komen, zijn ontwikkelingslanden. Bijgevolg is het essentieel dat de onderliggende doelstellingen van het externe mandaat van de EIB expliciet gericht zijn op armoedebestrijding. Daarnaast moet de EIB haar externe activiteiten in overeenstemming te brengen met de Europese Consensus inzake Ontwikkeling.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat het naar mijn mening aandacht besteedt aan een onderwerp dat vrijwel nooit de kranten haalt. Naast haar kerntaak van het financieren van investeringen in de Europese Unie voert de Europese Investeringsbank (EIB) financieringsverrichtingen uit buiten de Europese Unie ter ondersteuning van het externe beleid van de Unie. Dat maakt het mogelijk om de voor de externe regio's beschikbare EU-begrotingsmiddelen aan te vullen met de financiële draagkracht van de EIB, hetgeen aan de ontvangende landen ten goede komt. Op deze wijze draagt de EIB bij tot de algemene richtsnoeren en beleidsdoelstellingen van de Europese Unie, waaronder de ontwikkeling van derde landen en de welvaart van de EU in de nieuwe mondiale economie. De acties van de EIB ter ondersteuning van het externe beleid van de EU moeten blijven worden uitgevoerd in overeenstemming met de beginselen van solide bankpraktijken.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het doel van het dossier in kwestie, waarover vandaag gestemd werd in het Europees Parlement, is om de verlening van een EU-garantie voor verliezen van de Europese Investeringsbank (EIB) op leningen en garanties voor projecten buiten de Europese Unie te verzekeren. Het plafond dat voor de EIB werd vastgelegd in het kader van die garantie bedraagt 27,8 miljard euro voor de resterende periode van de lopende financiële vooruitzichten 2007-2013.

Daarnaast streeft het Parlement in zijn voorstel naar bepaalde amendementen om het werk van de EIB buiten de EU te verbeteren, bijvoorbeeld via de activering van het "facultatief mandaat" van 2 miljard euro voor de strijd tegen de klimaatverandering. Een betere toegang van het MKB tot de financiering van de EIB, een verhoging van de transparantie van de verrichtingen en de introductie van meer flexibiliteit op het vlak van risicokapitaalinvesteringen, zijn andere nieuwe maatregelen die door het Parlement worden voorgesteld. Het voorstel voorziet ook in de vervanging van het bestaande systeem van regionale doelstellingen door horizontale overkoepelende doelstellingen en in de activering van een mandaat voor de betrekkingen met IJsland, Wit-Rusland, Libië, Irak en Cambodja.

Ik sluit me aan bij het standpunt van het Europees Parlement en ik steun de externe verrichtingen van de EIB. Ik benadruk en betreur echter dat de financiering van projecten buiten de EU vaak leidt tot rechtstreekse concurrentie die het mededingingsvermogen binnen de EU schade berokkent.

Angelika Werthmann (NI), *schriftelijk*. – (DE) Middels financiering buiten de Unie draagt de Europese Investeringsbank bij aan de verwezenlijking van het extern beleid van de EU. Ik heb vóór het verslag van de heer Kalfin gestemd, omdat ik met name blij ben met de 2 miljard euro op het gebied van de beperking van en aanpassing aan klimaatverandering,

evenals de ondersteuning van het midden- en kleinbedrijf. Bovendien roept het verslag op tot uitgebreide verplichtingen ten aanzien van informatievoorziening aan en transparantie voor de burger, het Parlement en de Commissie. Ook wordt rekening gehouden met de rechten van het Parlement, hetgeen ik eveneens van cruciaal belang acht.

Anna Záborská (PPE), *schriftelijk*. – (SK) De Europese Unie draagt solidariteit hoog in haar vaandel, een directe uiting van ons christelijk erfgoed. Ook diegenen onder ons die het christendom graag uit de publieke ruimte zouden willen weren, vinden dat de EU ontwikkelingshulp moet bieden. Deze solidariteit is echter een directe afgeleide van de christelijke leer inzake de waardigheid van elk individu en de morele opdracht eenieder die in nood verkeert, te helpen. De Europese Investeringsbank is een belangrijk EU-instrument geworden ter bestrijding van de armoede in de minst ontwikkelde regio's. Als zodanig heeft zij allereerst tot taak bijstand te bieden, en daar zijn financiële garanties voor nodig. Dat neemt niet weg dat de EIB tevens een bank dient blijven, dus een instelling die de aan haar toevertrouwde middelen niet uitgeeft, maar doeltreffend investeert. Om die reden heb ik voor goedkeuring van het verslag over de verlening van garanties aan de EIB gestemd.

Aanbeveling: Robert Sturdy (A7-0034/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze aanbeveling gestemd omdat de Zuid-Koreaanse markt aanzienlijke nieuwe mogelijkheden biedt voor Europese goederen en diensten, in het bijzonder voor de landbouw en de dienstensector. De Republiek Zuid-Korea is momenteel op wereldschaal één van de waardevollere uitvoermarkten voor de Europese landbouw, met een jaarlijks afzetcijfer van meer dan 1 miljard euro. Voor het Europees dienstenverkeer, in het bijzonder de financiële en juridische dienstverlening, de telecommunicatie, het milieubeheer, en de scheepvaart wordt een toename van 70 procent aan handelsvolume verwacht. Bovendien voorziet de overeenkomst in een goed uitgebouwd en doeltreffend vrijwaringsmechanisme in het belang van ons bedrijfsleven, dat bijdraagt tot de groei van de Europese industrie.

Marta Andreasen (EFD), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor de aanbeveling van de heer Sturdy over de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Zuid-Korea gestemd, omdat die handelsovereenkomst de handel zal doen toenemen en gunstig is voor het Verenigd Koninkrijk en de 26 andere landen die deel uitmaken van de EU. De belangrijkste factor in de overeenkomst is de vrijwaringsclausule. Als die er niet was geweest, zou ik niet voor hebben kunnen stemmen. Dankzij het bilaterale vrijwaringsmechanisme kan de Europese Unie de douanerechten volgens het stelsel van meest begunstigde natie herstellen wanneer deze overeenkomst slechts dreigt om onze industrie schade toe te brengen. Deze vrijhandelsovereenkomst biedt onze dienstensector, landbouw en be- en verwerkende industrie betere toegang tot de grote en groeiende Koreaanse markt.

Antonello Antinoro (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Deze stemming is buitengewoon belangrijk voor de nieuwe strategie van de Europese Unie op het gebied van de internationale handel. De vrijhandelsovereenkomst met Zuid-Korea is de eerste van een nieuwe generatie overeenkomsten, die gericht zijn op de vermindering van handelsbelemmeringen en niet-handelsgerelateerde belemmeringen, en op de vergroting van de mogelijkheden tot investeren in het partnerland. De overeenkomst is vanaf het moment van sluiten, in oktober 2009, ontvangen met hevige kritiek vanuit de Europese auto-industrie, die zich ernstig benadeeld voelde door bepaalde clausules die aan de Koreaanse partner waren toegekend, met name over de teruggave van rechten.

Die zorgen zijn deels verdwenen, mede dankzij het werk van het Europees Parlement aan de onderhavige verordening over de vrijwaringsclausule, en een verduidelijking van de Zuid-Koreaanse regering over de aanpassingen in de nationale wetgeving over koolstofemissies. Vandaag hebben we de stem van de Commissie internationale handel bevestigd, om de voltooiing van de procedure, waar de Raad al mee akkoord is gegaan, mogelijk te maken.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea zal veel economische sectoren in de EU onmiddellijke, algemene voordelen opleveren, ook al zal de overeenkomst de kwetsbaarheid van enkele bedrijfstakken naar voren halen. De overeenkomst zal bovendien strikte beslechtingprocedures voor geschillen en vrijwaringsprocedures vastleggen en voorzien in toezicht om Europese ondernemingen afdoende veiligheid te bieden. De Koreaanse markt biedt natuurlijk aanzienlijke mogelijkheden voor Europese goederen en diensten, maar is tot nog toe vrij ontoegankelijk gebleven door hoge tolmuren en dure niet-tarifaire belemmeringen. De overeenkomst heft op korte termijn een tegenwaarde van bijna twee miljard euro aan invoerrechten op, die jaarlijks op Europese uitvoer van industriële en landbouwproducten geheven worden. Zij zal in diverse economische sectoren onmiddellijke, substantiële besparingen opleveren. De voordelen zullen nog duidelijker worden in de landbouwsector en de dienstensector, aangezien Korea op wereldschaal voor Europese boeren een van de waardevolste uitvoermarkten is, met een jaarlijks afzetcijfer van meer dan één miljard euro. Tegen deze achtergrond is het enige dat me rest, de goedkeuring van de overeenkomst tussen de EU en Korea in het Europees Parlement te verwelkomen, en ik hoop dat er zo veel mogelijk van dit soort vrijhandelsovereenkomsten zullen komen, te beginnen met Canada en de VS en te eindigen met de BRIC-staten.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Zuid-Korea is de op drie na belangrijkste afzetmarkt voor de uitvoer van de Europese Unie buiten Europa. De Europese uitvoerders moesten echter het hoofd bieden aan tarifaire belemmeringen en regelgevingsbarrières om hun producten op de markt te brengen in het land. Deze vrijhandelsovereenkomst is de meest volledige die door de EU ooit is uitonderhandeld, aangezien de kosten voor bijna alle producten erin worden opgeheven en het pakket van diensten dat eronder valt, is uitgebreid. Het is een overwegend positieve overeenkomst, die beide partijen in staat stelt om aanzienlijke winsten te boeken. Er wordt verwacht dat de Europese uitvoer naar Zuid-Korea met meer dan 80 procent zal toenemen. Ik hoop dat de Europese ondernemingen, in het bijzonder die uit mijn land, zullen kunnen profiteren van de voordelen die de openstelling van deze markt met zich mee zal brengen.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Drie jaar geleden keurde het Europees Parlement een resolutie goed die erop gericht was de toegang tot externe markten te verbeteren voor het Europese bedrijfsleven. Nu worden we ertoe opgeroepen om een vrijhandelsovereenkomst goed te keuren die er in de praktijk voor zal zorgen dat de bedrijven uit de Europese Unie toegang krijgen tot de Zuid-Koreaanse markt – wat, zoals we weten, erg belangrijk is voor Europa – via een toename van de uitvoer, en bijgevolg ook via het scheppen van banen. Als eerste van een reeks vrijhandelsovereenkomsten die na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en de eerste toepassing van de medebeslissingsbevoegdheden afgesloten zullen worden, bevat ze een aantal belangrijke vernieuwingen, zoals de eerbiediging door beide partijen van de voornaamste regels van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), de naleving van de wetgeving inzake overheidsopdrachten, de doorzichtigheid van overheidssteun en de toepassing van

duurzame ontwikkeling. Ik ben verheugd over de goedkeuring van deze overeenkomst, die nieuwe kansen creëert voor de Europese Unie, die zich gesloten opstelde door de tarieven die zij hanteerde, en die de belangen van het bedrijfsleven verdedigt via de meerwaarde van de vrijwaringsclausule, of het opnieuw instellen van douanerechten.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) We kijken met bezorgdheid naar de goedkeuring van deze overeenkomst, waar wij tegen gestemd hebben. We hebben in dit Parlement al vaak gewezen op de desastreuze gevolgen van de liberalisering van de wereldmarkt voor heel wat sectoren van de economie, in het bijzonder in bepaalde lidstaten, waaronder Portugal, en in die regio's die het sterkst afhankelijk zijn van die sectoren. In dit geval maken wij ons met name zorgen om de textielsector, de auto- en auto-onderdelensector en de elektronicasector. De overeenkomst is echter ook van toepassing op landbouwproducten en bevordert intensieve productiemodellen die ecologisch niet verantwoord zijn; modellen die indruisen tegen de lokale productie en consumptie, die nodig zijn om de soevereiniteit en de continuïteit van de voedselvoorziening te vrijwaren. Dit is de grootste vrijhandelsovereenkomst die de EU in jaren heeft ondertekend en die een eerste stap moet zijn in de afsluiting van een reeks bilaterale overeenkomsten van een nieuwe generatie.

De Commissie kijkt bij het opmaken van de balans van deze overeenkomsten altijd naar de miljoenen euro's die verdiend werden door economische concerns en multinationale bedrijven. Het is belangrijk dat zij ook eens kijkt naar het aantal banen dat verloren gaat – wat onvermijdelijk geacht wordt door de rapporteur –, naar het aantal kleine en middelgrote ondernemingen dat te gronde gericht wordt of naar het aantal ton CO₂ dat wordt uitgestoten door de toegenomen energie- en goederenstromen die deze overeenkomsten met zich meebrengen. Het is merkwaardig om te zien waar de Europese milieu/klimaatverbintenissen waar zo vaak over gepocht wordt, in deze gevallen ophouden.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb ingestemd met het verslag over de vrijwaringsclausule die behoort bij de vrijhandelsovereenkomst met Korea, hoewel het ontoereikend lijkt en de tenuitvoerlegging ervan onzeker. Daarentegen heb ik tegen de overeenkomst zelf gestemd. Het zonder bescherming openstellen van onze grenzen voor invoer die onze producten rechtstreeks zal beconcurreren neigt tot zelfmoord, met name in de automobieliindustrie. De toelichting van het verslag-Sturdy, waarin wordt beweerd dat het slechts minimale gevolgen zal hebben voor de werkgelegenheid, terwijl tegelijkertijd wordt voorzien in een massale mobilisatie van alle instrumenten van de Europese Unie om de gevolgen van het verlies van werkgelegenheid te verzachten, getuigt zowel van een onwaarschijnlijke onsamenhangendheid als van een onwaarschijnlijk cynisme.

Elisabeth Köstinger (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Door het verslag van de heer Sturdy aan te nemen, geven de leden van het Parlement een helder signaal af. Wij hebben vandaag met grote meerderheid de meest uitgebreide vrijhandelsovereenkomst goedgekeurd waarover de EU tot op heden heeft onderhandeld. Dat komt neer op een duidelijk "Ja" aan de Europese economie en een duidelijk "Ja" aan Europa als basis voor economische activiteit. Met een besparing van 1,6 miljard euro aan rechten en een toename in het handelsvolume van 19 miljard euro zijn de voordelen maar al te duidelijk. Met name de landbouw kan een besparing op de rechten tegemoet zien van 380 miljoen euro. Dit bereidt de weg voor nieuwe uitvoermogelijkheden voor binnenlandse boeren. Ik heb dan ook vóór inwerkingtreding van deze vrijhandelsovereenkomst gestemd.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik ben van ganser harte ingenomen met de aanneming van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea. Dankzij de overeenkomst zal de bilaterale handel in de komende twintig jaar naar verwachting meer dan verdubbelen. In de loop van de komende vijf jaar worden de invoerrechten afgeschaft voor 98 procent van alle producten en worden andere niet-tarifaire belemmeringen opgeheven. De overeenkomst bevat belangrijke sociale, arbeids- en milieunormen en ik hoop dat nauwlettend zal worden toegezien op de toepassing van deze normen.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (CS) Ik zou graag nog enkele opmerkingen willen maken ten aanzien van mijn eerder uiteengezette standpunt over het voorbereidingsproces voor de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en de Republiek Korea en de daarmee verband houdende bezorgdheden en verwachtingen van de betrokken ondernemingen en andere partijen. De ingeburgerde en reeds lang bestaande handelsregels tussen de EU en de Republiek Korea worden bij deze ingrijpend veranderd. Pas op de langere termijn kan een realistische inschatting worden gegeven van de effecten daarvan. Pas op basis van de resultaten en berekeningen voor een langere tijdspanne kunnen we zien of dit akkoord daadwerkelijk tot meer economische welvaart voor alle partijen bij dit akkoord geleid heeft, tot de beweerde verbetering van de handelsbalans over en weer, alsook tot verbetering van de sociale situatie.

Het is van belang dat de grote hoeveelheid sterk uiteenlopende soorten onderling verhandelde producten op gezette tijden en op een gecoördineerde wijze zorgvuldig worden gemonitord en beoordeeld, dit in onlosmakelijke samenhang met de gecertificeerde kwaliteit en de aanwijsbare plaats van oorsprong. Mogelijke directe toepassing van de in de bilaterale beschermingsclausule van het vrijhandelsakkoord tussen de Europese Unie en de Republiek Korea genoemde beschermingsmechanismen zal ongetwijfeld uiterst gevoelig liggen en mogelijk tot gevolgen leiden die niet bepaald stroken met de euforie rondom de goedkeuring van dit akkoord.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Deze vrijhandelsovereenkomst is ontworpen om EU-ondernemingen in een grote verscheidenheid van bedrijfstakken door middel van een unieke reeks vrijstellingen van rechten ruime en algemene toegang tot de Zuid-Koreaanse markt te geven.

Als eerste stap in een nieuwe generatie bilaterale vrijhandelsovereenkomsten bevat ze een aantal belangrijke vernieuwingen, zoals een hoofdstuk over duurzame ontwikkeling, dat beide partijen verplicht tot eerbiediging van de voornaamste regels van de Internationale Arbeidsorganisatie en een systeem van collegiale toetsing invoert om klachten wegens overtreding te behandelen, naast verschillende werkgroepen en toeziende commissies om de kwaliteit van uitvoering en overleg te verzekeren.

Ik ben verheugd over deze vrijhandelsovereenkomst omdat het de meest volledige vrijhandelsovereenkomst is die door de EU ooit is uitonderhandeld.

Willy Meyer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (ES) Ik verwerp en betreur de sluiting van een vrijhandelsakkoord tussen de EU en Korea omdat ik van mening ben – aangezien dit een van de belangrijkste handelsakkoorden is die de EU de afgelopen jaren gesloten heeft – dat het bijdraagt tot een verslechtering van de negatieve gevolgen van de wereldwijde liberalisering van de handel, door tegemoet te komen aan de enorme financiële belangen van de grote Europese multinationale ondernemingen zonder rekening te houden met de ernstige economische en sociale gevolgen en de gevolgen voor arbeidsmarkt en milieu die het akkoord zal hebben als het onder de gestelde voorwaarden geaccepteerd wordt. Zoals

de rapporteur erkent, zal dit akkoord dan ook onherroepelijk leiden tot de vernietiging van vele arbeidsplaatsen voor duizenden werknemers in Europa, in bijzonder kwetsbare en strategische economische sectoren, zoals de landbouw of textielindustrie. Dit akkoord is weer een stap achteruit ten opzichte van de noodzaak om vooruitgang te boeken in de voedselsoevereiniteit – en veiligheid, waarvoor de resolute steun en inzet van de EU voor lokale landbouwmarkten en producten vereist zijn. Het akkoord dwingt de Europese landbouwers te concurreren met ingevoerde landbouwproducten die geproduceerd zijn zonder dat de meest basale werknemersrechten zijn nageleefd en zonder dat aan de minimale gezondheids- en kwaliteitseisen voldaan is.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik heb de overeenkomst zorgvuldig gelezen en ik vind dat veel van haar clausules onvolledig en oppervlakkig zijn. In dit verband zijn er gedeelten die voor meerderlij uitleg vatbaar zouden kunnen zijn. In de regels inzake overheidsopdrachten is bijvoorbeeld geen aandacht geschonken aan de belangrijkste kwesties, die verband houden met concurrentie en misbruik. Het is uiteraard noodzakelijk om de samenwerking met het Verre Oosten uit te breiden, maar oppervlakkige en onnauwkeurige formuleringen wekken de indruk dat dit werk nog niet is afgerond. Ik heb tegengestemd.

Rolandas Paksas (EFD), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb mijn stem uitgebracht vóór deze ontwerpresolutie over de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten en de Republiek Korea. Om te beginnen is het voor een doeltreffender samenwerking tussen de EU en Korea van belang dat we de handelsbelemmeringen die de Koreaanse markt nog steeds afschermen wegnemen. De inwerkingtreding van deze overeenkomst zal een positief klimaat scheppen voor economische groei en banengroei. In Zuid-Korea ontstaan nu veel nieuwe mogelijkheden voor EU-bedrijven in de sectoren handel en dienstverlening. Een gunstig klimaat kan ervoor zorgen dat concurrerende bedrijven deze markt openen, waardoor het handelsvolume zal toenemen en de uitvoerkosten zullen afnemen. Gelet op de voorspellingen betreffende de ontwikkeling van de handel tussen de EU en Korea kunnen we op die manier veel besparen op douanerechten, en dat geldt zeker voor de sectoren chemie, industrie en geneesmiddelen. De overeenkomst zal verder bijdragen tot eerlijkere mededinging in de automobielsector, de textielsector en de sector elektronische consumentengoederen (sectoren die in Korea een sterkere concurrentiepositie hebben dan in de EU). De liberalisering van de tarieven zal ook heel gunstig zijn voor de landbouwsector en de sector dienstverlening. Ik ben ingenomen met het feit dat deze overeenkomst veel aandacht besteedt aan duurzame ontwikkeling.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De vrijhandelsovereenkomst die werd afgesloten door de EU-27 enerzijds en de Republiek Korea (Zuid-Korea) anderzijds, is erop gericht EU-ondernemingen door middel van een unieke reeks vrijstellingen van rechten verbeterde toegang tot de Zuid-Koreaanse markt te geven. Ik heb voorgestemd omdat de overeenkomst overwegend positief is en beide partijen in staat stelt om aanzienlijke winsten te boeken, aangezien verwacht wordt dat de Europese uitvoer naar Korea met meer dan 80 procent zal toenemen. Ik hoop dat ook de Portugese bedrijven zullen kunnen profiteren van deze gunstige omstandigheden, in het bijzonder in de landbouw en de dienstensector, waar de voordelen bijzonder indrukwekkend zijn. Zuid-Korea is momenteel een van de meest rendabele afzetmarkten ter wereld voor de uitvoer van de Europese landbouwers, met een jaarlijks handelsvolume van meer dan een miljard euro. De vrijhandelsovereenkomst zal bijna alle landbouwuitvoer vanuit de EU

nagenoeg volledig vrijstellen van rechten, waardoor de landbouwindustrie 380 miljoen euro zal kunnen besparen, waarover ik bijzonder verheugd ben.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Wij betreuren ten zeerste dat Parlementsleden deze problematische handelsovereenkomst klakkeloos hebben aangenomen. De verregaande vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Korea schept een gevaarlijk precedent voor het toekomstige EU-handelsbeleid doordat ze veel verder gaat dan pure vrijstelling van rechten en radicale bepalingen bevat inzake markttoegang ten koste van sociale en milieunormen.

In een van de meer verfoeilijke bepalingen van de overeenkomst slaagde de EU erin om Korea zover te krijgen dat het zijn regels inzake koolstofdioxide-emissies van voertuigen aanpaste om Europese autoproducenten in staat te stellen om meer grote en brandstof verslindende auto's te exporteren naar Korea. Dat de EU zo onfatsoenlijk druk uit oefende, waardoor de milieu-integriteit van de Koreaanse emissieregels voor voertuigen is uitgehold, is een regelrechte schande. Nog erger is dat de EU dit milieuachterpoortje zo probeert voor te stellen als zou het de achterophinkende Europese automobiellindustrie in staat stellen om op de Koreaanse markt 'eerlijk te concurreren' met kleinere, schonere en zuinigere Koreaanse auto's.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor deze aanbeveling gestemd omdat hij een evenwichtig beeld geeft van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea. De Zuid-Koreaanse markt zal spoedig aanzienlijke nieuwe mogelijkheden kunnen bieden voor Europese goederen en diensten maar is tot nog toe vrij ontoegankelijk gebleven door hoge tolmuren en dure niet tarifaire belemmeringen. De overeenkomst heft op korte termijn een tegenwaarde van 1,6 miljard euro aan invoerrechten op, die jaarlijks op Europese uitvoer van industriële en landbouwproducten geheven worden, terwijl het overeenkomstig cijfer voor Zuid-Koreaanse uitvoerders 1,1 miljard euro bedraagt. Het wordt nu belangrijk de handel die uit dit land komt goed in het oog te houden, zodat we de vrijwaringsclausule kunnen gebruiken in het geval van een excessieve toename van deze handel die een bedreiging kan vormen voor de Europese werkgelegenheid.

Oreste Rossi (EFD), *schriftelijk*. – (IT) Wij zijn sterk tegen deze vrijhandelsovereenkomst met Zuid-Korea omdat die onze Koreaanse concurrenten onnodige concurrentievoordelen geeft. Zuid-Korea zou bijvoorbeeld gemakkelijk auto's kunnen uitvoeren, terwijl de Europese producenten dan in het nadeel zouden zijn omdat 95 procent van de auto's die in Zuid-Korea worden gekocht ook in dat land zijn geproduceerd.

De afschaffing van tarifaire belemmeringen schaadt de belangen van onze productiesectoren. De enige clausule die toegepast kan worden om deze nadelen te verminderen is een clausule die leidt tot het nemen van noodmaatregelen, en als er ernstige schade wordt toegebracht aan de Europese producenten kunnen tijdelijke noodmaatregelen worden genomen, zoals de opschorting van de verlaging van rechten.

Tokia Saïfi (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb ingestemd met het sluiten van de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea, want die zal echt gunstig zijn voor de Europese ondernemingen. Hun uitvoer naar Korea zal namelijk toenemen met bijna 40 procent en de uitvoer van industriële en landbouwproducten zal worden vrijgesteld van douanerechten ter waarde van 1,6 miljard euro per jaar. Bovendien zullen de eventuele nadelige gevolgen voor de Europese economie beperkt kunnen worden dankzij de tenuitvoerlegging van een vrijwaringsclausule. Tot slot bekrachtigt deze overeenkomst de nieuwe generatie vrijhandelsovereenkomsten, aangezien er een hoofdstuk

in is opgenomen over duurzame ontwikkeling, waarbij beide partijen verplicht worden om de conventies van de Internationale Arbeidsorganisatie na te leven, evenals bepalingen over de invoering van voorwaarden voor een daadwerkelijke participatie van het maatschappelijk middenveld.

Ontwerpresoluties B7-0210/2011 en B7-0034/2011

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik wil de twee rapporteurs, de heer Sturdy en de heer Zalba Bidegain feliciteren omdat ze ons door de complexe procedure hebben gelooft om zowel de vrijhandelsovereenkomst als de belangrijke vrijwaringsclausule aan te nemen. De vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Korea is de omvangrijkste en meest ambitieuze overeenkomst van dit type dat de EU tot dusver heeft gesloten. Er vallen heel wat gebieden onder de overeenkomst die de producenten en consumenten in de EU ten goede komen, zoals de afschaffing van heffingen op de uitvoer vanuit de EU van industrie- en landbouwgoederen, betere markttoegang voor dienstverleners uit de EU, de opheffing van niet-tarifaire belemmeringen voor elektronica, geneesmiddelen en medische uitrustingsgoederen, betere toegang tot openbare aanbestedingen, bescherming van intellectuele eigendomsrechten, betere markttoegang voor Europese automobielproducenten, en – wat zeer belangrijk is – de bescherming van Europese automobielproducenten, mocht het evenwicht in deze sector in de toekomst verstoord raken.

Ik hoop dat deze overeenkomst een model zal zijn voor veel andere vrijhandelsovereenkomsten die in de pijplijn zitten – bijvoorbeeld met Canada, Singapore en Mercosur. Tezelfdertijd wil ik het Parlement feliciteren met de manier waarop het zijn nieuwe bevoegdheden heeft gebruikt. Dit is namelijk de eerste vrijhandelsovereenkomst waaraan wij onze goedkeuring hechten uit hoofde van de bepalingen van het Verdrag van Lissabon.

Ontwerpresoluties B7-0120/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Deze ontwerpresolutie draagt mijn goedkeuring weg, omdat de EU snel moet optreden, aangezien Egypte een sleutelrol kan spelen in de inspanningen om vrede te bewerkstelligen in het Midden-Oosten en in verandering van mentaliteit in dat deel van de wereld. Daarom is het volgens mij van essentieel belang dat de EU haar nabuurschapsbeleid herzielt. We moeten ook de bestaande instrumenten dringend mobiliseren en herbekijken om de sociale, politieke en economische hervormingen te ondersteunen en de samenwerking met organisaties uit het maatschappelijk middenveld te versterken, want de gebeurtenissen in Egypte en in andere landen hebben duidelijk aangetoond dat er ambitieuzere beleidslijnen en instrumenten nodig zijn. De inspanningen van de EU moeten gericht zijn op het versterken van de rechtsstaat, een goed bestuur, de strijd tegen corruptie en de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, om te garanderen dat er gunstige omstandigheden worden gecreëerd voor de opbouw van een stabiele democratie.

Dominique Baudis (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb ingestemd met deze resolutie, die me rechtvaardig en evenwichtig lijkt. De Egyptenaren zien hun legitieme verwachtingen bekroond met succes. Het vertrek van de heer Mubarak is een noodzakelijke voorwaarde, maar niet voldoende om Egypte naar democratie en eerbiediging van de mensenrechten te leiden. De overgang is gewaarborgd door het leger, dat zich zes maanden de tijd geeft voor deze uitdaging. Gedurende de achttien dagen van betogingen die tot dit resultaat

hebben geleid, heeft Egypte aanzienlijke economische verliezen geleden, die per dag toenemen. De Europese Unie moet hulp verlenen aan Egypte om te zorgen dat de verworvenheden van de revolutie niet teniet worden gedaan door een ernstige economische en sociale crisis. Tot op heden heeft de Europese Unie aanzienlijke middelen aangewend in het kader van het Europees nabuurschapsbeleid met een mager resultaat en het imago van de EU is er niet door verbeterd. Toch blijft onze rol cruciaal. Laten we onszelf niet onterecht bekritisieren. Revoluties hebben de eigenaardigheid dat zij na afloop altijd onvermijdelijk lijken, maar van tevoren onmogelijk. Zelfkritiek is echter gerechtvaardigd en we zijn op de goede weg. De Raad en de Commissie hebben de wens geuit om het Europees nabuurschapsbeleid grondig te heroverwegen.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De afgelopen weken zijn van historische betekenis. In dat opzicht is wat er in Egypte gebeurt, na Tunesië, een bron van hoop, in het bijzonder voor de jongeren. De Europese Unie moet de situatie zonder dralen naar waarde schatten en het democratiseringsproces steunen. Bovendien moeten deze gebeurtenissen voor ons aanleiding zijn om onze partnerschapsovereenkomsten te herzien om niet aan de zijlijn te blijven staan bij deze beweging. Het is aan het Europees Parlement om dusdanig te handelen dat woorden en daden samenkomen in een begrijpelijk en herkenbaar Europees beleid voor Egypte en de gehele regio.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik wil mijn solidariteit betuigen met het Egyptische volk en het feliciteren met zijn moed en vastberadenheid, in het bijzonder de jongere generaties, in hun strijd voor hun legitieme democratische idealen. Ik veroordeel de agressie en het onevenredig gebruik van geweld tegen de betogers. Ik betreur het grote aantal doden en gewonden ten eerste en ik wil mijn medeleven betuigen aan de familie van de slachtoffers. Er moet een dialoog op gang gebracht worden tussen alle politieke en sociale krachten die de beginselen van de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden eerbiedigen. Dat zijn de stichtende beginselen van de Europese Unie en zij vormen een gemeenschappelijke basis voor de ontwikkeling van het Euro-mediterrane gebied. Ik pleit ervoor om een onafhankelijk onderzoek in te stellen naar de incidenten waarbij mensen gedood werden, gewond raakten en aangehouden werden en om diegenen die ervoor verantwoordelijk waren voor de rechter te brengen. Ik roep op tot de onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van alle vreedzame betogers, politieke gevangenen, Egyptische en internationale mensenrechtenactivisten en journalisten en juristen. Ik roep de EU ertoe op om haar beleid ter ondersteuning van de democratie en de mensenrechten te herzien, om een mechanisme uit te werken om de mensenrechtenclausule toe te passen in alle overeenkomsten met derde landen.

Mário David (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ten eerste zou ik willen zeggen dat het mij verheugt dat we in dit Parlement een brede consensus hebben bereikt over de inhoud van de gezamenlijke ontwerpresolutie die we zojuist hebben goedgekeurd. Het is een signaal van eenheid ten aanzien van de fundamentele waarden die we als Unie van volkeren en landen verdedigen en dat wil ik graag gezegd hebben. Ten tweede hoop ik dat de overgang tussen het vorige en het toekomstige democratische regime in Egypte vreedzaam verloopt, verstandig wordt aangepakt en dat er een breed gedragen overeenkomst is tussen de verscheidene politieke, maatschappelijke, militaire en religieuze actoren van dit belangrijke land in het Midden-Oosten. Ten derde hoop ik dat dit historische moment zal worden aangewend om positief tegemoet te komen aan de echte verlangens van de bevolking: vrijheid, democratie, bestrijding van corruptie, werkeloosheid, armoede en sociale uitsluiting. Tot slot zou ik willen herhalen dat voor de toekomst van deze regio sterke en

verdraagzame democratieën nodig zijn, waarin de minderheden geëerbiedigd worden en de staat trouw zweert aan alle burgers in plaats van zich te laten misbruiken door een enkele van hen.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie over de situatie in Egypte gestemd omdat ik van mening ben dat de Europese Unie haar solidariteit moet betuigen met de legitieme democratische aspiraties van het Egyptische volk en haar steun moet geven aan een snelle overgang naar een echte democratie. Daarom moet de Europese Unie Egypte helpen om het hoofd te bieden aan de economische en maatschappelijke problemen waarmee het land geconfronteerd wordt met het oog op een duurzaam democratisch proces waarbij het hele maatschappelijke middenveld is betrokken.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Net als bij de val van de muur van Berlijn hebben de internationale gemeenschap en de internationale pers en zelfs de inlichtingen- en veiligheidsdiensten van de voornaamste landen zich laten verrassen door gebeurtenissen die ze niet hadden kunnen voorzien en waardoor veel concepten en theorieën over het beleid in het Midden-Oosten en de stabiliteit in de regio op losse schroeven komen te staan. Door zijn strategisch belang staat Egypte centraal in deze evolutie en de gebeurtenissen daar kunnen beslissende gevolgen hebben voor de overige landen in de regio. Het is nog erg vroeg om te kunnen zeggen wat de betekenis zal zijn van deze beweging, die duizenden mensen op straat deed komen om het einde te eisen van de regimes die in hun respectieve landen al decennia aan de macht waren. Toch vind ik dat de Europese Unie niet onverschillig mag blijven voor de verdere ontwikkelingen, dat ze de vinger aan de pols moet houden van wat er aan haar grenzen gebeurt, en dat ze die mensen moet steunen die vechten voor de instelling van de democratie en de rechtsstaat en die niet willen weten van een dichotomie tussen een gemilitariseerde lekenstaat of een radicaal revolutionair islamitisch regime.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Vorige week waren we er getuige van hoe de Egyptische president, Hosni Mubarak, na een aantal dagen van volksprotest, moest aftreden. Hij was al meer dan dertig jaar aan de macht. Samen met de Europese Unie loof ik het Egyptische volk dat hard gevochten heeft voor democratische veranderingen.

De Europese Unie heeft nu de belangrijke taak om de politieke en maatschappelijke veranderingen in Egypte te begeleiden, in het bijzonder de herziening van de grondwet en de organisatie van vrije en eerlijke verkiezingen met eerbied voor de mensenrechten. Maar ze heeft ook de plicht om het Egyptische volk met financiële middelen te ondersteunen teneinde de noodzakelijke economische ontwikkeling te bevorderen.

Ik ben het eens met deze ontwerpresolutie en hoop dat de overgang van een dictatoriaal regime naar een democratisch regime in Egypte snel en vreedzaam zal verlopen. We hebben immers te maken met een natie die een essentiële rol kan spelen als bemiddelaar met het oog op het stichten van duurzame vrede in het Midden-Oosten.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) De woorden in deze ontwerpresolutie zijn weliswaar obligaat maar positief: “betuigt zijn solidariteit met het Egyptische volk en prijst zijn moed en vastberadenheid, met name van de zijde van de jonge generatie, en steunt hun legitieme democratische aspiraties met volle overtuiging”.

De meerderheid van het Europees Parlement, die tot nog toe naar Egypte verwees als een voorbeeld van stabiliteit in de regio, ziet zich nu verplicht om het optreden toe te juichen van de Egyptenaren die met deze ‘stabiliteit’ willen breken.

De betogingen van de Egyptenaren die tot de val van Hosni Mubarak hebben geleid zijn een voorbeeld van het feit dat groepen die zich afgekeerd hebben van het kapitalisme, en van de regimes in dienst van het kapitalisme, een enorme kans maken op een democratische overwinning. Het Egyptische volk heeft met grote vastberadenheid en strijdlustige eensgezindheid getoond dat je niet bij de pakken hoeft te blijven zitten en dat je zelfs in een land en in een regio die zwaar overheerst worden door imperialistische belangen, in het bijzonder van de Verenigde Staten, Israël en de Europese Unie, politieke en democratische vrijheden kan veroveren.

Het imperialisme geeft zich maar gewonnen als het volledig is verslagen en het geeft niet op. Ondanks de mooie woorden zetten de krachten die binnen het Europees Parlement de belangen van het imperialisme verdedigen een tegenaanval in. Ze eigenen zich het recht toe om zich te mengen en zijn zo hypocriet dat ze via hun 'politieke partijen en stichtingen' lessen in democratie willen geven.

Elisabetta Gardini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Na Tunesië is het nu de beurt aan Egypte, terwijl de protesten zich over het hele Midden-Oosten verspreiden. Nu de geopolitieke kaart van het Middellandse Zeegebied, en waarschijnlijk de machtsbalans in de wereld, verandert, is het noodzakelijk dat de Europese Unie haar externe beleid aanpast en haar strategie herzielt en verbetert, om politiek en financieel bij te dragen aan de democratische overgang in Egypte, inclusief de organisatie van vrije verkiezingen. De Europese Unie moet in actie komen en het Egyptische volk te hulp schieten, met alle instrumenten van financiële hulp en met initiatieven voor de bevordering van de democratie en de bescherming van de mensenrechten. Analoog hieraan moet de situatie die in het Middellandse Zeegebied is ontstaan in het oog worden gehouden, vooral de situatie op de Italiaanse kust, waar in slechts vier dagen vierduizend schepen zijn aangekomen. Dit zijn cijfers die doen terugdenken aan de Bijbelse exodus van de jaren negentig, toen hordes bezitloze Albanezen in gammele bootjes aankwamen aan de Adriatische kust. Het uitroepen van de noodsituatie door de Italiaanse regering lijkt me een belangrijke en noodzakelijke beslissing, maar het is slechts de eerste stap, want het echte gevaar is dat na Tunesië hetzelfde gebeurt in Egypte en Algerije. Dat is een probleem dat Italië niet alleen op kan lossen, en het is dus aan heel Europa om met tegenmaatregelen te komen, en direct op te treden, en aan eenieder die wil vertrekken op deze golf van emotie die de Maghreblanden overstroomt, hoop te geven voor zijn of haar eigen land.

Louis Grech (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het heeft te lang geduurd vooraleer de EU en met name het Europees Parlement reageerden op de voortekenen van politieke en sociale beroering in Egypte – die uiteindelijk tot het geopolitiek debacle van de afgelopen drie weken heeft geleid – en deze kwestie behandelden, hoewel het hier om een regio gaat die dicht bij de EU ligt en hoewel stabiliteit in het Middellandse Zeegebied essentieel is voor politieke stabiliteit, economische welvaart en veiligheid in Europa zelf.

Op dit ogenblik is sterk leiderschap van de Europese instellingen broodnodig. Dat leiderschap moet gepaard gaan met een pragmatische, geïntegreerde en holistische benadering die gericht is op het herstellen van de stabiliteit en de veiligheid in de regio. De EU moet proactief zijn en Egypte helpen bij zijn politieke overgang naar een democratisch staatsbestel.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) In vervolg op de huidige ongekende golf van revolutionaire bewegingen in de landen ten zuiden van de Middellandse Zee, die zoals in Tunesië en Egypte tot de val van de regering hebben geleid, moet de Europese Unie haar

visie op en haar betrekkingen met deze landen herzien. De gezamenlijke ontwerpresolutie die we vandaag op donderdag 17 februari 2011 hebben aangenomen was, hoewel aan de late kant, wel noodzakelijk, want hiermee brengen we een sterke boodschap aan de Egyptische bevolking, door te laten zien dat de Europese Unie het streven van de bevolking steunt en klaar staat om te helpen bij de democratische overgang van het land en ondersteuning te bieden bij de economische ontwikkeling.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De gebeurtenissen in Egypte kunnen historisch genoemd worden, met de verwoesting van een politiek model dat twintig jaar lang het hele land in zijn greep heeft gehouden. Dit is helaas gebeurd ten koste van een groot aantal personen dat tijdens de demonstraties en de gevechten gewond is geraakt of is gestorven in naam van de felbegeerde vrijheid. Met deze ontwerpresolutie wil het Parlement zich solidair tonen met de Egyptische bevolking en de moed en vastberadenheid van de jongeren prijzen, die de afgelopen maand zonder twijfel een cruciale rol hebben gespeeld. Met het aftreden van president Mubarak is Egypte nu een vrij land, maar het moet opnieuw opgebouwd worden. De bedoeling van het Europees Parlement is om de Egyptische bevolking te hulp te komen, door bijvoorbeeld aan te dringen op een dialoog tussen de verschillende politieke mogelijkheden. Zo kan het juiste pad worden gekozen in de bestrijding van corruptie en de schending van de vrijheid van meningsuiting en het recht op informatie, en kunnen de fundamenteën voor een rechtstaat worden gelegd. Verder sporen we de hoge vertegenwoordiger aan om de instelling van een task-force te bevorderen, met de hulp van het Parlement, die bij moet dragen aan de opbouw van een nieuwe werkelijkheid volgens de beginsels van een democratische staat.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde voor deze resolutie, hoewel de sterke geur van hypocrisie van de kant van de EU-instellingen mijn neusgaten blijft teisteren.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), *schriftelijk* – (EL) De situatie in Egypte is een zeer ernstige kwestie, gelet op de omvang van het land en zijn geografische positie. Cyprus heeft als buurland altijd goed relatie met Egypte onderhouden en de bijdrage die het land kan leveren voor wat betreft de ontwikkelingen dient niet te worden onderschat. Het is erg belangrijk dat de huidige crisis leidt tot het creëren van een democratisch staatsbestel en een rechtsstaat, het ontstaan van een strikte moslimstaat die de regio zal destabiliseren moet worden vermeden. Tot op heden heeft Egypte altijd op een positieve manier bijgedragen aan de oplossing van problemen in de regio, vooral voor wat betreft het Midden-Oosten.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese Unie moet een echt buitenlands beleid blijven ontwikkelen dat consistent is en effectief jegens haar partners, en het is essentieel dat ze resoluut en met één krachtige stem spreekt wanneer ze haar oproep herhaalt om werk te maken van de verdediging van de mensenrechten.

Egypte is een centrale partner van de Europese Unie in de Arabische wereld en het vervult een actieve en elementaire rol in de ondersteuning van het vredesproces in het Midden-Oosten en de verzoening tussen de Palestijnen onderling. Daarom moeten we onze solidariteit betuigen met het Egyptische volk, moeten we zijn legitieme democratische aspiraties ondersteunen, moeten we alle vormen van geweld en het buitenproportionele machtsmisbruik tegen de betogers veroordelen en betreuren we het zware verlies aan mensenlevens en het hoge aantal gewonden.

De Egyptische autoriteiten moeten, nu het zover is gekomen, verder geweld onmiddellijk beëindigen, want geweld kan geen van problemen oplossen waaraan het Egyptische volk in zijn protesten uiting geeft. De Egyptische autoriteiten en de veiligheidskrachten hebben

nu de plicht om de veiligheid van alle burgers en hun bezittingen te waarborgen en om het culturele erfgoed te beschermen.

Willy Meyer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (ES) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd om mijn onvoorwaardelijke steun te betuigen aan volkeren die strijden voor hun rechten, in dit concrete geval het Egyptische volk in zijn strijd tegen het autoritarisme en de betreurenswaardige politieke, sociale en economische omstandigheden waartoe dit volk dertig jaar lang veroordeeld is geweest door het regime onder leiding van Mubarak. Ik steun ook de krachtige veroordeling van het geweld en het gebruik van dwang tegen vreedzame betogers. Ondanks mijn steun ben ik het met een groot deel van de resolutie niet eens omdat ik de bemoeizuchtige houding van de Europese Unie betreur en ook haar wens om een leidende rol te spelen bij de overgang naar democratie. Naar mijn oordeel heeft alleen het Egyptische volk de verantwoordelijkheid om zijn toekomst te bepalen, en dat moet het kunnen doen zonder inmenging van externe partijen, die er in vele gevallen enkel op uit zijn bepaalde voorrechten te beschermen die verkregen waren met en dankzij de steun van het onwettige autoritaire regime. Ik vind het ook jammer dat de resolutie geen heldere, overtuigende zelfkritiek van de Europese Unie bevat, want met haar huidige nabuurschap- en handelsbeleid heeft zij het regime van Mubarak de afgelopen jaren mogelijk gemaakt en ondersteund.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Zoals Khaled Hroub schreef, heeft de Arabische lente aangetoond dat vrijheid en waardigheid een gemeenschappelijk streven zijn van alle mensen, alle naties en alle volkeren. We moeten niet vergeten dat de eerste eisen van de volkeren die in opstand kwamen van sociale aard waren: de burgers van Egypte, evenals de burgers van Tunesië, eisten een betere verdeling van de rijkdom en een toekomst. Wat een bevolking ertoe drijft om hun levensomstandigheden te wijzigen is afhankelijk van economische, sociale en politieke redenen. Ze willen een 'rechtvaardige' en democratische staat, waarin de rijkdom rechtvaardig is verdeeld en waarin ze toegang hebben tot gezondheidszorg en onderwijs. De enige manier om hierop te reageren is het uitschrijven van verkiezingen, min of meer gehaast, hoewel de (voormalige) oppositie weinig georganiseerd is. De politieke rechten, maar ook de economische en sociale rechten van de burgers moeten worden gewaarborgd. De Europese reactie moet daarom de opbouw van de democratie zijn, maar ook economische ontwikkeling, om zo veel mogelijke mensen te helpen. De Europese Unie moet een beleid opstellen om de democratie daadwerkelijk te steunen en een leidersrol op zich nemen op dit gebied.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Voordat we onze solidariteit met het Egyptische volk betuigen, moeten we begrijpen wat aanleiding heeft gegeven tot dit proces. Volgens gegevens waarover ik beschik, zitten er moslimextremisten achter deze destabilisatie. Ik ben fel tegen de chaos in de Arabische wereld. Ik ben tegen financiële steun voor elke vorm van extremisme of wanorde. Het Parlement heeft onbesuisd financiële steun toegezegd aan de betogers, onder wie velen openlijk antisemitische leuzen tentoonstelden. De hardvochtige en emotionele opwelling van de leden van het Parlement zou in de Arabische wereld opgevat kunnen worden als een aansporing tot wanorde. De oorlog in Irak en de situatie in Pakistan waarbij twee machten in het spel zijn, zijn voldoende. Wat islamitische landen betreft, moeten we behoedzaam en pragmatisch zijn. Ik heb tegengestemd.

Andreas Mølzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De EU moet haar naïeve verwachtingen ten aanzien van de Arabische inspanningen om democratie te bereiken, bijstellen. Te midden van alle lofuitingen op de zogezegde Arabische lente moet Brussel nu erkennen dat de

veranderingen in Tunesië en Egypte niet alleen honderden miljoenen euro's aan plaatselijke steunbetalingen verslinden, maar zich inmiddels ook aan de Europese burgers manifesteren in de vorm van de duizenden economische migranten die reeds naar Europa zijn gekomen. Uiteindelijk zijn de mensen in Tunesië en Egypte niet alleen de straat op gegaan om democratie en vrijheid van meningsuiting te bereiken, maar bovenal omdat ze op zoek zijn naar meer welvaart. Deze welvaart komt niet van de ene dag op de andere, en daarom ligt het in de lijn der verwachting dat de stroom migranten die Noord-Afrika verlaat, alleen maar zal toenemen. Hiervan zal een deel ook naar Europa komen, te meer daar er de laatste twintig jaar een ware explosie in de bevolking van de Arabische landen heeft plaatsgevonden. Ook zal de EU erop worden beoordeeld of zij ook de democratische verkiezingen zal respecteren als er islamisten aan de macht komen.

In Egypte is het Moslimbroederschap, dat in potentie 30 procent van de stemmen kan winnen, de enige goed georganiseerde oppositiepartij. De EU moet zich hier geen illusies maken, maar serieus overwegen hoe zij om zal gaan met een electorale zege van de islamisten. Omdat de tekst ook ernstig rekening houdt met deze omstandigheden, heb ik vóór gestemd.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) De motie voor een resolutie verwelkomt de hervormingen ten gunste van democratie, de rechtstaat en de sociale gelijkheid in Egypte. Er wordt opgeroepen tot opheffing van de noodtoestand, en het belang van een goed bestuur, bestrijding van corruptie en eerbiediging van de mensenrechten en fundamentele vrijheden in Egypte wordt benadrukt, waarbij speciaal de aandacht moet uitgaan naar de vrijheid van geweten, godsdienst en gedachte, de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van pers en media. Het doel is een snelle overgang naar een vreedzaam, democratisch en pluralistisch Egypte. Om die reden heb ik vóór deze motie voor een resolutie gestemd.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) De recente gebeurtenissen in Egypte en Tunesië hebben aangetoond dat de stelling dat de samenlevingen in Arabische landen ongeschikt zijn voor democratie, onjuist is. De Europese Unie en vrijwel alle andere politieke wereldmachten zijn uitgegaan van dit verkeerde uitgangspunt en hebben de stabiliteit in de regio altijd voorrang gegeven boven het recht van het volk om over de eigen toekomst te beschikken. Dat beleid blijkt nu een misrekening. Het is te hopen dat de gevolgen van deze fout niet al te pijnlijk zijn en we moeten vandaag al maatregelen nemen om ze recht te trekken. Fouten horen hersteld te worden. Een van de maatregelen die voortvloeit uit deze ontwerpresolutie is de bevrozing van de bezittingen van de Egyptische leiders die verantwoordelijk zijn voor de verduistering van overheidsmiddelen. Ik roep daarom alle lidstaten op om zich tot het uiterste in te spannen om dit te bereiken. De komende maanden zijn beslissend voor Egypte. Het Europees Parlement moet alle mogelijke steun verlenen aan Egyptes ontluikende maatschappelijk middenveld en democratische instellingen. Hierbij moet de steun aan vrije en democratische verkiezingen prioriteit krijgen. We moeten ons de komende jaren laten leiden door de centrale gedachte dat democratie in Egypte een ideale langetermijninvestering is, die zowel de Egyptische burgers als de Europeanen winst oplevert.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb gestemd voor de resolutie over de situatie in Egypte om een stem te geven aan het Parlement dat, in lijn met de verklaringen van hoge vertegenwoordiger Ashton en de voorzitters Barroso en Van Rompuy, zijn steun en bewondering uitdrukt voor de Egyptische bevolking. De taak van de EU is nu om toezicht te houden op de situatie en te proberen om de politieke dialoog te bevorderen, door middel van het nabuurschapsbeleid, om de overgang naar de democratie en vrije verkiezingen te

garanderen en een verschuiving naar het fundamentalisme te voorkomen. Egypte speelt een belangrijke rol in de steun van het vredesproces in het Midden-Oosten, en het leger heeft beloofd deze rol te zullen blijven spelen tijdens de overgang naar de democratie, ten behoeve van de stabiliteit en het evenwicht in de regio. Ik ben daarnaast van mening dat de EU in actie moet komen om zich te beschermen tegen eventuele massa-immigratie van de Noord-Afrikaanse kusten, door Egypte te helpen met alle nodige middelen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd en zou willen benadrukken dat het Europees Parlement daarin zijn krachtige steun betuigt voor hervormingen die moeten uitmonden in democratie, eerbiediging van de rechtsstaat en sociale rechtvaardigheid in Egypte. Ik hoop dat de noodtoestand kan worden opgeheven en dat goed bestuur, bestrijding van corruptie en eerbiediging van de mensenrechten en fundamentele vrijheden binnenkort werkelijkheid zullen zijn in Egypte, waarbij speciaal de aandacht moet gaan naar de vrijheid van geweten, godsdienst en gedachte, de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van pers en media, de vrijheid van vereniging, de rechten van de vrouw, gendergelijkheid, de bescherming van minderheden en de bestrijding van discriminatie op grond van seksuele geaardheid. Het is een land met een duizendjarige geschiedenis dat het verdient om aan een nieuw, democratisch hoofdstuk van zijn geschiedenis te beginnen.

Paulo Rangel (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd. Ook ik betuig mijn solidariteit met het Egyptische volk dat gedreven door een legitiem verlangen naar democratie, vrijheid en betere levensomstandigheden een nieuwe fase is ingegaan in het politieke overgangsproces in Egypte. Ik hoop dat nu de voorwaarden worden gecreëerd en dat alle steun wordt gewaarborgd zodat Egypte voortgang kan maken met de politieke, economische en maatschappelijke hervormingen die noodzakelijk zijn met het oog op sociale rechtvaardigheid en de instelling van een sterke en verdraagzame democratie waarin de mensenrechten en de burgerlijke vrijheden geëerbiedigd worden.

Robert Rochefort (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De protestgolf in Egypte van de laatste weken, die heeft geleid tot het vertrek van president Mubarak, is een belangrijke fase in de politieke overgang van het land. Door mijn steun uit te spreken voor de gezamenlijke ontwerpresolutie van het Europees Parlement, wil ik uiting geven aan mijn solidariteit met de Egyptische bevolking en eer bewijzen aan haar moed en vastberadenheid in de strijd voor democratie. Het lijkt me noodzakelijk dat de Europese Unie en de lidstaten een snelle overgang naar een democratische regering actief steunen, onder andere door de oprichting van een taskforce, waarbij ook het Europees Parlement betrokken moet zijn, om tegemoet te komen aan de verzoeken van de Egyptische leiders van deze overgang. Bovendien tonen de gebeurtenissen in Egypte en Tunesië, en op dit moment nog in andere landen, de noodzaak aan dat Europa het Europees nabuurschapsbeleid herzielt, om ervoor te zorgen dat de hulp die de EU haar partners biedt onderworpen is aan de strikte voorwaarde van het eerbiedigen van de mensenrechten en de democratische beginselen. De herziening van dit beleid moet gepaard gaan met de vaststelling van een geheel van politieke criteria waar buurlanden aan moeten voldoen om een bevoorrechte status toegekend te krijgen in hun betrekkingen met de EU.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (FR) Nu kunnen we alleen maar vaststellen dat iedereen erkent dat Mubarak een dictator was, terwijl een maand geleden, ook in het Europees Parlement, nog maar weinig mensen dat durfden te beweren. Bijgevolg is het essentieel dat de Europese Commissie en de Raad zich beraden over de *realpolitik* die zij al jaren bedrijven in deze delen van de wereld, zowel in Egypte als in Tunesië. Het is

eveneens onvermijdelijk na te denken over de ambivalentie van de betrekkingen die de Europese Unie onderhield met de dictators die deze landen al decennialang bestuurden. Het is noodzakelijk om de financiële tegoeden te bevriezen van niet alleen Mubarak zelf en zijn handlangers, maar ook die van zijn familie.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd vanwege het enorme belang dat de recente manifestaties in verschillende Arabische landen in Noord-Afrika en het Midden-Oosten hebben gehad in de institutionele, politieke en economische veranderingen in de regio. Er waait weer een hervormingswind dankzij de grote vraag van het volk naar vrijheid en een echte democratie, die de basis moeten vormen van betere leefomstandigheden van alle burgers. De bevordering van eerbiediging van de democratie, mensenrechten en burgerlijke vrijheden is het belangrijkste doel van de Europese Unie, en is de gemeenschappelijke grond voor ontwikkeling van de Europees-mediterrane regio. De prioriteit is nu om een regering te vormen die rechtstreeks door de Egyptische bevolking is gekozen in vrije verkiezingen, en die in staat is om met internationale steun de overgangsfase naar een volwaardige democratie aan te gaan, waarin de koptische gemeenschappen niet langer slachtoffer zullen zijn van de huidige gebeurtenissen en waarin alle religieuze gemeenschappen in vrede kunnen leven en in het hele land vrij kunnen zijn om hun eigen geloof uit te oefenen.

Anna Záborská (PPE), *schriftelijk*. – (SK) Ik heb voor de gezamenlijke ontwerpresolutie over de situatie in Egypte gestemd, want voor iedereen die in het openbaar bestuur de waardigheid van de mens als individu op de eerste plaats stelt, is democratie de allerbeste regeringsvorm. En dat geldt zowel in Europa als in Egypte. Tegelijkertijd moest ik echter denken aan Iran, waar de omverwerping van het corrupte autocratische regime van de Sjah tot het ontstaan van de repressieve islamitische republiek leidde. Ik moest daarbij ook nog denken aan de Palestijnen die in hun eerste democratische verkiezingen terroristen en geweldplegers tot hun bestuurders kozen. En ik moest denken aan Irak, waar zes jaar na de omverwerping van de dictator leden van de oudste christelijke gemeenschap ter wereld worden vervolgd, verjaagd en gedood. Ik bid dat het deze keer goed afloopt. Egypte staat voor kruispunt en ik hoop alleen maar dat het land kiest voor de weg van vrijheid voor al zijn burgers, met inbegrip van de koptische christenen.

Ontwerpresolutie B7-0129/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik stem voor deze ontwerpresolutie omdat daarin de aandacht wordt gevestigd op het belang van een geïntegreerde en gebiedsoverschrijdende aanpak, waarbij alle actoren betrokken worden bij de ontwikkeling van de strategie. Dergelijke ervaringen tonen aan dat een gecoördineerde aanpak noodzakelijk is om de beschikbare middelen efficiënt aan te wenden. In dat verband zou ik het belang willen benadrukken van technische bijstand voor de tenuitvoerlegging van acties en projecten. Ik zou u er ook aan willen herinneren dat deze macroregio een bijzondere betekenis heeft voor Europa omdat we zo de nabuurschapsbetrekkingen met Zuidoost-Europa kunnen verbeteren en de politieke en economische samenwerking met de Balkan kunnen versterken. Ik ben het ermee eens dat we een analyse moeten maken van de tenuitvoerlegging van de strategie om na te gaan of ze efficiënt is gebleken. Samen met een analyse van de Oostzeestrategie kan dit nuttig zijn voor het in kaart brengen van mogelijke bronnen en methoden voor de financiering van proefprojecten van andere macroregionale strategieën in Europa.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie over de tenuitvoerlegging van de Europese strategie voor het Donaugebied gestemd. Het Donaugebied, waarin veertien Europese landen liggen die al dan niet lid van de EU zijn en waar 115 miljoen mensen leven, is een gebied waar grotere synergieën tussen diverse beleidsmaatregelen van de EU – op het gebied van cohesie, vervoer, economie, energie, milieu, cultuur, onderwijs, landbouw, visserij, uitbreiding en nabuurschap – kunnen worden gerealiseerd. Deze strategie zou een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de verbetering van multi-level governance en de betrokkenheid van partners, organisaties en ngo's die in het Donaugebied werkzaam zijn, en verder leiden tot welvaart, duurzame ontwikkeling, de schepping van arbeidsplaatsen en veiligheid in deze regio. Ik sluit me aan bij de oproep aan de lidstaten en de regio's om de voor 2007-2013 beschikbare structuurfondenssubsidies aan te wenden ter maximale ondersteuning van de strategie, in het bijzonder ter bevordering van nieuwe werkgelegenheid en economische groei in de gebieden die het meest zijn getroffen door de economische crisis. Het Donaugebied is Europa's poort naar de westelijke Balkan en dat betekent dat de Europese strategie voor het Donaugebied niet alleen een verbetering van de nabuurschapsbetrekkingen in Midden- en Zuidoost-Europa inleidt, maar ook een belangrijke toegevoegde waarde levert in het beleid van de EU voor oostelijk Europa. Het is voor de hele Unie dan ook een uitstekende kans om haar politieke en economische samenwerking met de Balkan te versterken en zo te helpen het proces van Europese integratie in de regio uit te breiden en te consolideren.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De strategie voor het Donaugebied is een project van de Europese Unie waaraan ook derde landen die aan de Donau liggen, kunnen deelnemen, en dat tot doel heeft het enorme economisch potentieel van het Donaugebied te ontwikkelen. De rivier de Donau verbindt tien Europese staten, waarvan er zes lid zijn van de Europese Unie. Al deze landen worden aangemoedigd om samen te werken op gebieden zoals binnenvaart, sociale bescherming en ontwikkeling, duurzame economische ontwikkeling, vervoer en energie-infrastructuur, milieubescherming, toerisme, cultuur en onderwijs. Het project identificeert bovendien gemeenschappelijke antwoorden op uitdagingen, zoals verbetering van de kwaliteit van leven, stimulering van het concurrentievermogen en de aantrekkelijkheid van de plaatsen langs de Donau en het aantrekken van investeringen op strategische gebieden. Ik denk dat er betere coördinatie tussen de lokale en regionale autoriteiten en de organisaties die zaken doen in het Donaugebied, nodig is om in dit gebied te zorgen voor nieuwe banen en baan zekerheid. Ik steun ook de economische en sociale ontwikkeling van het Donaugebied als een prioritair communautair gebied en de bevordering van verdergaande regionale integratie in deze zone, die een dynamische impuls zouden geven aan een groter Europees economisch gebied. Ik steun de tenuitvoerlegging van deze strategie, aangezien het Donaugebied binnen Europa een groot sociaaleconomisch potentieel heeft.

Elena Băsescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb gestemd voor goedkeuring van de strategie voor het Donaugebied. Deze is het resultaat van forse inspanningen die Roemenië en Oostenrijk vanaf het begin hebben geleverd. Dit project krijgt nu vorm onder het Hongaarse voorzitterschap, dat ik wil feliciteren. Door dit project te bevorderen en te ondersteunen zal de strategie een politieke, economische en financiële prioriteit worden. Roemenië zal vier prioritaire gebieden coördineren: binnenvaart, toerisme, cultuur en de beheersing van risico's als gevolg van extreme verschijnselen. Tegelijkertijd zal de nieuwe strategie het mogelijk maken om het nieuwe concept van territoriale cohesie ten uitvoer te leggen dat is opgenomen in het Verdrag van Lissabon. De ongebruikte financiële middelen van de instrumenten die een belangrijke plaats hebben in het huidige Europees financieel kader,

kunnen worden gebruikt voor macro-regionale projecten voor de strategie voor het Donaugebied. Ik wil het belang benadrukken van samenwerking met andere partners, waaronder ngo's en de particuliere sector. Ik sluit af met te zeggen dat Roemenië, als coördinator, zal toezien op de naleving van de verplichtingen die de staten van het Donaugebied op zich hebben genomen, conform het actieplan.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik ben verheugd over de goedkeuring door de Commissie van de strategie voor de Donauregio en steun het begeleidende actieplan, dat steunt op vier pijlers (het verbinden van de Donauregio, het beschermen van het milieu, het tot stand brengen van welvaart en het versterken van de Donauregio) en voldoet aan de noodzaak van verbetering van mobiliteit, energiezekerheid, milieubescherming, sociaaleconomische ontwikkeling, culturele uitwisseling, veiligheid en burgerbescherming in de Donauregio. Ik ben ook bijzonder verheugd over het feit dat de strategie het resultaat is van breed overleg met betrokken partijen, inclusief nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten, alsmede de universitaire wereld en het bedrijfsleven en ngo's, aangezien dat een belangrijke factor voor het succes van de strategie is. Het is dus van belang dat er een forum van het maatschappelijk middenveld in de regio wordt opgericht, met publieke en private actoren, hetgeen hen in staat zal stellen een rol te spelen bij de ontwikkeling van macroregionale strategieën. Het is zaak het culturele milieu in het Donaugebied te verbeteren door bevordering van de culturele dialoog, ondersteuning van programma's voor universitaire uitwisseling en jongerenprojecten op basis van transnationale samenwerking, bevordering van een duurzaam toerisme en bescherming van het historisch erfgoed en monumenten. Samenwerking bij culturele projecten ter ondersteuning van de dialoog en het begrip tussen de culturen van de landen van de Donauregio is dus van vitaal belang.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het is belangrijk dat de Europese strategie voor het Donaugebied op de bijeenkomst van de Europese Raad in juni wordt vastgesteld, zodat zo snel mogelijk kan worden begonnen met de tenuitvoerlegging van de strategie. Het is echter net zo belangrijk de bestaande Europese middelen voor de ontwikkeling van dit gebied ten bedrage van honderd miljard euro aan te trekken, via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Cohesiefonds en het Europees Sociaal Fonds. Deze middelen zullen de tenuitvoerlegging van de strategie direct ondersteunen. Als er geen welomlijnde projecten zijn die deze middelen zullen gebruiken, wordt de strategie waardeloos. Het doel van de strategie voor het Donaugebied is banen te scheppen en de economische groei te stimuleren in de door de crisis getroffen regio's. Wanneer de specifieke kenmerken van de regio's worden benut, kan dit leiden tot een veel doelmatiger gebruik van de structuurfondsen en tot het creëren van toegevoegde waarde op regionaal niveau, terwijl met de financiële middelen die niet zijn gebruikt, ook macro-regionale projecten kunnen worden gefinancierd. De vaststelling van de strategie voor het Donaugebied is een vanzelfsprekend resultaat van de top die eind vorig jaar in Boekarest is gehouden over deze regio, en waarop een belangrijke indicatie is gegeven van het economisch belang dat de EU aan deze rivier hecht.

Jan Březina (PPE), *schriftelijk*. – (CS) De Donau stroomt door tien landen en biedt een groot sociaaleconomisch potentieel. Tweehonderd miljoen mensen wonen in de directe omgeving ervan. Het Donaugebied is een belangrijke doelregio voor de cohesiebeleidsprogramma's van de EU. De Donaustrategie is gericht op drie prioritaire werkerterreinen: onderlinge verbondenheid en communicatie (met inbegrip van verkeer, energie en de informatiemaatschappij); bescherming van het milieu en preventie van natuurrampen; versterking van het potentieel van de sociaaleconomische ontwikkeling.

Mijns inziens moet de Donaustrategie met een *bottom up-benadering* ten uitvoer worden gelegd, door meer mogelijkheden te creëren voor de goederenstroom en door de infrastructuur te verbeteren. Daardoor zouden ook de algemene marktomstandigheden in de regio verbeteren. De strategie mag geen reden vormen om nieuwe instellingen op te richten. Het belangrijkste doel moet bestaan uit het versterken van de coördinatie tussen de individuele regionale spelers. Om die reden dienen er geen extra financiële middelen te worden uitgetrokken voor deze strategie.

Daarom moeten we erop hameren dat het door de Raad goedgekeurde beginsel van de drie "nee's" wordt toegepast, dat wil zeggen neutraliteit op begrotingsgebied, op het gebied van wetgeving en neutraliteit in het bestuur. De macroregionale strategie dient wat dat betreft in de allereerste plaats een instrument te zijn om de samenwerking en het gebruik van de reeds bestaande bronnen doeltreffender te maken. Bovendien dient het hoofd te worden geboden aan de kritiek ten aanzien van het voornemen van de Commissie om de scheepvaart op de Donau te bevorderen, met name door middel van verbetering van de bevaarbaarheid van de rivierloop. Mechanische ingrepen in de rivierbedding zouden namelijk volgens critici een bedreiging vormen voor de begroeiing op de oevers en slecht zijn voor het milieu in de nabije omgeving.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben verheugd over de geïntegreerde aanpak om het regionaal beleid efficiënter te maken. Die aanpak omvat de ontwikkeling van strategieën voor macroregio's die in de hele Europese Unie van toepassing zijn. De Oostzeestrategie biedt al een model voor het coördineren van het EU-beleid en de financiering in geopolitieke territoriale eenheden – macroregio's – die aan de hand van specifieke criteria gedefinieerd worden. Ik ben in het bijzonder verheugd over de goedkeuring van de strategie voor het Donaugebied en over de steun voor het begeleidende actieplan dat voldoet aan de noodzaak van verbetering van mobiliteit, energiezekerheid, milieubescherming, sociaaleconomische ontwikkeling, culturele uitwisseling, veiligheid en burgerbescherming in de Donauregio. Tevens doe ik een oproep om, naar het voorbeeld van deze regionale strategie, een Euro-Afrikaanse Atlantische ruimte te creëren om de betrekkingen tussen de zuidwestkust van Europa, de ultraperifere regio's en de buurlanden die behoren tot de groep van staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS-landen) uit te diepen. Dit zou ook de samenwerking verbeteren op het gebied van vervoer, energiezekerheid, wetenschappelijke uitwisseling, de ontwikkeling van toerisme, veiligheid en de bestrijding van illegale immigratie.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik denk dat de Europese strategie voor het Donaugebied een manier biedt om het Europees beleid te coördineren en dat de strategie zal moeten aansluiten op de uitdagingen waarvoor dit gebied gesteld staat. We willen een passende strategie die is gebaseerd op nieuwe technologieën, innovatie en investeringen, een strategie die, wanneer zij eenmaal ten uitvoer is gelegd, uiteindelijk de kwaliteit van leven voor alle Europese burgers in het Donaugebied zal verbeteren.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de resolutie over de tenuitvoerlegging van de EU-strategie voor het Donaugebied gestemd omdat deze beantwoordt aan de noodzaak van verbetering van mobiliteit, energiezekerheid, milieubescherming, sociaaleconomische ontwikkeling, culturele uitwisseling, veiligheid en burgerbescherming in de Donauregio.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De typische kenmerken van het Donaugebied en het feit dat het historisch gezien een bijzonder belangrijke regio is, zijn een reden voor de

Europese Unie om er een specifieke strategie voor te ontwikkelen, net zoals voor de Oostzee. De voornaamste rivier die door deze macroregio loopt, is een bijzonder belangrijke waterloop in Europa. Mobiliteit, energiezekerheid, milieubescherming, sociaaleconomische ontwikkeling, culturele uitwisseling, veiligheid en burgerbescherming in het omliggende gebied kunnen worden verbeterd door de beoogde versterking van de onderlinge afhankelijkheid. Gelet op de landen die deel uitmaken van de Donauregio kan een dergelijke strategie de breuklijnen uit het verleden helpen wegwerken en voorkomen dat oude vetes opnieuw de kop opsteken, zodat de Europese cohesie toeneemt en we de deur kunnen openzetten voor verdere uitbreidingen van de Europese Unie. Ik hoop dat door de investering in deze regio's de steun voor de ultraperifere regio's niet bedreigd of verminderd wordt want zij hebben hun eigen kenmerken waardoor ze bijzondere steun en stimuleringsmaatregelen verdienen. Dat is ook bevorderlijk voor de Europese cohesie.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Naar aanleiding van het verzoek van de Europese Raad aan de Commissie om een document op te stellen waarin een EU-strategie voor het Donaugebied wordt gedefinieerd, heeft de Commissie op 8 december van vorig jaar een voorstel voor een "EU-strategie voor het Donaugebied" en een begeleidend actieplan voorgelegd. Gelet op het geostrategische belang van deze regio in verschillende sectoren – toerisme, vervoer, milieu, energie, nabuurschapsbeleid, territoriale cohesie, enzovoort – was het Europees Parlement een essentiële partner bij de definitie van deze strategie en moet dat ook blijven tijdens de tenuitvoerlegging ervan. Daarom verheug ik mij over de goedkeuring van deze ontwerpresolutie. Ik weet dat ze tot duurzame ontwikkeling zal leiden in een regio die doorkruist wordt door de grootste rivier van de Europese Unie, waar bijna 160 miljoen mensen wonen en waarvan de milieu- en erfgoedbronnen door de Organisatie van de Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur (UNESCO) als werelderfgoed zijn aangewezen.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) In artikel 3 van het Verdrag van Lissabon wordt territoriale samenhang aangemerkt als doelstelling van de EU. De gezamenlijke ontwerpresolutie, waarover we vandaag in het Parlement hebben gestemd, dringt erop aan dat dit principe ook wordt toegepast voor wat betreft het Donaugebied. Veertien van de lidstaten van de EU behoren tot het Donaugebied, waaronder Duitsland, maar ook Roemenie en Bulgarije, en vooral voor die landen dringen wij aan op de daadwerkelijke toepassing van het principe dat in artikel 3 is vastgesteld. Al in 2008 heeft het Parlement met klem verzocht dat de Raad en het voorzitterschap van de Raad besloten om een strategisch plan op te stellen, dat voorziet in steun voor die regio, en die ook bewerkstelligt, zodat de regio de broodnodige input krijgt die nodig is voor een sterke economie die onafhankelijk is van andere geldverschaffers. Drie jaar later vragen we opnieuw om een beleid dat gericht is op intelligente, duurzame en inclusieve groei. We dringen aan op de bevordering van de meest benadeelde gebieden, waarvoor ontwikkeling sociale en milieuverbetering zou betekenen. Mijn stem voor deze ontwerpresolutie is niet meer dan een klein gebaar naar een regio die Europese steun nodig heeft, en we kunnen daar nu niet meer op terugkomen.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik ben ingenomen met deze resolutie die erop wijst dat Midden- en Zuidoost-Europa vanuit milieuoogpunt gezien een van de rijkste, maar tegelijk een van de meest kwetsbare gebieden van Europa is, dat wordt gekenmerkt door een zeer complex en waardevol ecosysteem dat een hoog niveau van bescherming behoeft. Tevens verklaart het Parlement in de resolutie verheugd te zijn over de doelstelling van de Europese strategie voor de Donauregio om een leefbaar, duurzaam en tegelijk ontwikkeld en welvarend Donaugebied te scheppen door de milieugevaren zoals

overstromingen en industriële vervuiling te beheersen, de kwaliteit en kwantiteit van de watervoorraden in stand te houden en te zorgen voor een duurzaam gebruik daarvan, en de biodiversiteit, landschappen en kwaliteit van lucht en bodem te bewaren; onderstreept dat milieubescherming in het stroomgebied van de Donau een belangrijk aspect is dat de aanzet zou moeten geven tot een verstandige landbouw- en plattelandontwikkeling van de regio. Er wordt daarnaast aangedrongen op verbeteringen in de ecologische status van de Donau en op maatregelen om de vervuiling terug te dringen en verdere lozing van olie en andere giftige en schadelijke stoffen te voorkomen. In de resolutie wordt onderstreept dat een goede ecologische status van de Donau een voorwaarde is voor alle menselijke activiteit langs de rivier, en aanbevolen om in het bijzonder aandacht te besteden aan de milieudoelstellingen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) In het Donaugebied, waar honderd miljoen inwoners leven, liggen veertien landen, waarvan acht lidstaten van de Europese Unie. Het is een gebied waarin zowel een aantal van de rijkste regio's van Europa als een aantal van de armste regio's liggen en dat gedefinieerd kan worden als een macroregio met heterogene economische kenmerken en mogelijkheden.

De doelmatigheid van het regionaal beleid wordt bepaald door de steun voor ontwikkeling en de tenuitvoerlegging van strategieën die erop gericht zijn een reeks lokale problemen op te lossen en de economische groei te stimuleren van landen waarvan de bevolking een band heeft met de rivier, teneinde duurzame ontwikkeling te bevorderen. Daarom en omdat deze strategie – die gebaseerd is op drie met elkaar verweven doelstellingen van sociaaleconomische ontwikkeling, beter vervoer, steun voor alternatieve energiebronnen en milieubescherming – en het begeleidende actieplan zullen bijdragen aan de bevordering van deze regio en aan de vermindering van de bestaande regionale verschillen door een betere coördinatie van de inspanningen van de acht lidstaten die deel uitmaken van deze regio, verheug ik mij over de goedkeuring ervan.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De strategie voor het Donaugebied is erop gericht verbetering te brengen in de manier waarop deze rivier wordt gebruikt, waarbij waarschijnlijk onder meer de vaargeulen moeten worden uitgediept. Daarnaast heeft de strategie ook betrekking op het vlak van energie, hetgeen in sommige gevallen de uitbreiding van hydro-elektrische stroom zal omvatten. De strategie is verder bedoeld als belangrijke stimulerende factor voor de economie. Wij moeten hopen dat dit nieuwe kernproject van de EU, dat wil zeggen de strategie voor het Donaugebied, vervolgens enige waarneembare en tastbare invulling krijgt. Hoeveel leven er werkelijk in het project wordt geblazen, hangt onder meer af van hoe de spanning tussen de doelstellingen van milieubescherming en die van de vormgeving van de het Donaugebied wordt weggenomen, alsmede de vraag of de Donau volstaat als gemeenschappelijke noemer voor de uitvoering van dit gigantische project. Ik heb vóór dit project gestemd.

Mariya Nedelcheva (PPE), *schriftelijk*. – (BG) Het deed me genoegen om te tekenen en te stemmen voor de ontwerp-resolutie van het Europees Parlement over de tenuitvoerlegging van de Europese strategie voor het Donaugebied.

De Donaustrategie vormt een mogelijkheid om het potentieel voor ontwikkeling en samenwerking van veel Europese regio's op verschillende gebieden te benutten. Ik wil de aandacht vestigen op twee voor mij zeer belangrijke aspecten van de Donaustrategie: de ontwikkeling van toerisme en de handhaving van veiligheid in het gebied. Via de ontwikkeling van toerisme kan de Donaustrategie helpen bij het opheffen van

sociaaleconomische verschillen in Europa, het creëren van werkgelegenheid en het bevorderen van de culturele dialoog en de kennis over het rijke Europese culturele, etnische en natuurlijke erfgoed in de regio.

De Donaustrategie kan bijdragen aan de instandhouding van veiligheid in het gebied rondom de Donau en een belangrijke rol spelen bij het beheer van migratie binnen en buiten de Unie en in de strijd tegen criminaliteit.

Om daadwerkelijke resultaten te behalen is gezamenlijk optreden op gevoelige gebieden als veiligheid en migratie van primair belang. Daarom ben ik er voorstander van de regionale samenwerking op deze gebieden op te voeren en in dit opzicht een beter institutioneel vermogen te garanderen.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) De EU-strategie voor het Donaugebied biedt, tezamen met de 115 miljoen inwoners van het gebied, een goede gelegenheid om de grensoverschrijdende samenwerking en de duurzame economische en culturele ontwikkeling van dit gebied te versnellen. De Raad wordt reeds in juni verondersteld met een planning te komen, met inbegrip van de specifieke uitvoeringsstappen. De kern van de strategie wordt gevormd door verbetering van de mobiliteit, de energievoorziening, de veiligheid, de bescherming van het milieu en het rampenbeheer. Ik hoop dat de strategie zal zorgen voor een nieuwe regionale dynamiek en dat alle belangengroepen en alle belanghebbenden uit het maatschappelijk middenveld zullen worden betrokken, zodat de ondersteunde projecten optimaal worden gebruikt. Ook zouden wij graag op macroregionaal niveau een initiatief voor grotere veiligheid ten aanzien van het nucleaire beleid van het Donaugebied zien. In de regio bevinden zich in het bijzonder nog altijd een aantal kerncentrales, die een gevaar vormen voor het milieu en de bevolking, maar niettemin vindt er binnen de procedure voor de milieueffectbeoordeling onvoldoende of zelfs in het geheel geen overleg plaats met de buurlanden en regio's. Hier is nog een hoop werk aan de winkel. Ik verwelkom zeer het feit dat in het kader van de strategie voor het Donaugebied alleen fondsen kunnen worden gebruikt die reeds beschikbaar zijn gemaakt uit hoofde van de structuurfondsen (rond 1 miljard euro voor de periode 2007-2013) – anders gezegd, dat er geen aanvullende financiering wordt toegewezen en dat er geen nieuwe instellingen en nieuwe wetgeving vereist zijn. Om die reden heb ik voor deze ontwerpresolutie gestemd.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Tijdens de stemming, vandaag, heb ik mij uitgesproken vóór de aanneming van de gezamenlijke ontwerpresolutie over de tenuitvoerlegging van de EU-strategie voor het Donaugebied. Een geïntegreerde aanpak, en het ontwerpen van strategieën voor macroregio's die in de hele Europese Unie van toepassing zijn, is het beste voorbeeld van territoriale samenwerking en een goede manier om de doeltreffendheid van het regionaal beleid te vergroten en moet worden ondersteund en ontwikkeld. De medio 2010 aangenomen Oostzeestrategie biedt een model voor het coördineren van het EU-beleid en de financiering van macroregio's – geopolitieke territoriale eenheden die aan de hand van specifieke criteria worden gedefinieerd.

Voor het omvangrijke Donaugebied, waarin veertien Europese landen liggen die al dan niet lid van de EU zijn en waar 115 miljoen mensen leven, was één plan nodig waarin economische, ecologische, sociale en culturele elementen met elkaar moesten worden verbonden (dit zijn ook de vier pijlers van de strategie).

Gelet op de behoefte aan een tussentijdse analyse van de strategie, analoog met het verslag over de Oostzeestrategie, wordt de Europese Commissie er in de resolutie toe opgeroepen om concrete instrumenten en criteria uit te werken voor de beoordeling van projecten op

basis van vergelijkbare indicatoren. De Commissie heeft het Parlement daarnaast toegezegd een analyse te zullen maken van de eerste resultaten van en de ervaringen die zijn opgedaan bij de implementatie van de EU-strategie voor de Donauregio en, het voorbeeld van de twee strategieën (voor het Oostzee- en voor het Donaugebied) gebruikend, mogelijke financieringsbronnen en -methoden voor macroregionale strategieën in kaart te zullen brengen.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) In het licht van de ontelbare overwegingen over de uitvoering van deze strategie heb ik besloten om voor de ontwerpresolutie te stemmen, vooral vanwege het feit dat het Donaugebied, waarin veertien Europese landen liggen en waar 115 miljoen mensen leven, een gebied is waar grotere synergieën tussen diverse beleidsmaatregelen van de EU – op het gebied van cohesie, vervoer, economie, energie, milieu, cultuur, onderwijs, landbouw, visserij, uitbreiding en nabuurschap – kunnen worden gerealiseerd. In die strategie moeten daarom, naar mijn mening, economische, ecologische, sociale en culturele elementen met elkaar worden verbonden en worden gecoördineerd, aangezien een macroregio zoals het Donaugebied het economische welzijn van de hele Europese Unie aanzienlijk zou doen groeien, door bevordering van de werkgelegenheid en van geïntegreerde ontwikkeling. Ik ben dus van mening dat het eenmakende en interactieve karakter van de strategie uitdrukking geeft aan de overtuiging van alle lidstaten om een belangrijke bijdrage te leveren aan de overschrijding van de oude verdelingen van Europa, aan het algemeen succes en aan een grotere doeltreffendheid van Europa.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) In 2009 heeft de Europese Raad de Commissie opdracht gegeven om een EU-strategie voor het Donaugebied te ontwikkelen omdat het Donaugebied, waarin veertien Europese landen liggen die al dan niet lid zijn van de Europese Unie: Duitsland, Oostenrijk, Slowakije, Tsjechië, Slovenië, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Kroatië, Servië, Bosnië en Herzegovina, Montenegro, Moldavië en Oekraïne en waar 115 miljoen mensen leven, een gebied is waar grotere synergieën tussen diverse EU-beleidsmaatregelen kunnen worden gerealiseerd. Ik kan mij dan ook alleen maar verheugen over de goedkeuring door de Europese Commissie van de strategie voor het Donaugebied en over de steun voor het begeleidende actieplan, dat steunt op vier pijlers: het verbinden van de Donauregio, het beschermen van het milieu, het tot stand brengen van welvaart en het versterken van de Donauregio. Deze strategie voldoet aan de noodzaak van verbetering van mobiliteit, energiezekerheid, milieubescherming, sociaaleconomische ontwikkeling, culturele uitwisseling, veiligheid en burgerbescherming in de Donauregio. Ik hoop dat de Europese Raad de EU-strategie voor het Donaugebied zal goedkeuren en dat er zo snel mogelijk voortgang zal worden gemaakt met de tenuitvoerlegging ervan.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) De Donau moet dienen als de ruggengraat voor een macro-regionale structuur die deelstaten, regio's en lidstaten omvat, tezamen met landen die (nog) niet tot de EU behoren, die allemaal op zoek zijn naar gemeenschappelijke welvaart. De Donau is niet langer blauw, zoals in de titel van de wals van Strauss; de omvang van de milieubeschermingsprojecten wordt zelfs geschat op negen miljard euro. Alle investeringen die in het Donauebekken zullen worden gedaan, moeten investeringen zijn in slimme systemen die zijn gebaseerd op de allernieuwste wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen, waarbij vanaf de fase van het systeemontwerp rekening wordt gehouden met de bescherming van het milieu ('groene, intelligente, op kennis gebaseerde systemen').

Deze investeringen betekenen dat nieuwe kansen worden geschapen voor duurzame economische groei en een verbetering van de kwaliteit van leven, waardoor de natuurlijke rijkdommen en de ecologische rijkdom worden ontwikkeld en het milieubeleid van de EU wordt bevorderd, bijvoorbeeld door een beheer- en controlesysteem voor milieufactoren op te zetten, de nadelige gevolgen van natuurrampen voor het milieu te elimineren, de biodiversiteit te beschermen en bosgebieden, parken en groene zones in stedelijke gebieden te behouden en uit te breiden. Steun van de lokale overheden en burgers is zeer nuttig, omdat die naar voren haalt dat de interne dialoog op alle niveaus werkt en effectief is, zodat de strategie voor het Donaugebied een strategie voor de Europese burger is.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) In deze resolutie 1. zegt het Europees Parlement verheugd te zijn over de goedkeuring door de Commissie van de strategie voor de Donauregio en het begeleidende actieplan te steunen, dat steunt op vier pijlers (het verbinden van de Donauregio, het beschermen van het milieu, het tot stand brengen van welvaart en het versterken van de Donauregio) en voldoet aan de noodzaak van verbetering van mobiliteit, energiezekerheid, milieubescherming, sociaaleconomische ontwikkeling, culturele uitwisseling, veiligheid en burgerbescherming in de Donauregio; 2. brengt het Europees Parlement in herinnering dat het al sinds 2008 op deze strategie aandringt en verzoekt het Hongaarse voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie en de Europese Raad vóór de Europese Raad van juni goedkeuring aan de EU-strategie voor de Donauregio te hechten en zo spoedig mogelijk met de tenuitvoerlegging ervan te beginnen.

Licia Ronzulli, *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor deze ontwerp-resolutie gestemd omdat het Donaugebied, waarin veertien Europese landen liggen en waar 115 miljoen mensen leven, bestuurd moet worden door middel van een collectief, gemeenschappelijk plan, voor economische en culturele bevordering, zodat de artistieke en natuurlijke schatten bewaard kunnen blijven. De lidstaten zullen nu gebruik moeten maken van de beschikbare structuurfondsen van de periode 2007-2013, om een maximale steun aan deze strategie te garanderen. We moeten ons in het bijzonder inzetten voor de schepping van nieuwe werkgelegenheid, vooral in de gebieden die het zwaarst door de crisis zijn getroffen. Als de Donaustrategie gesteund wordt door een grote politiek inspanning zal worden bijgedragen aan de overschrijding van de oude Europese verdelingen, en zal een verdere stap gezet worden naar werkelijke Europese integratie. Een succesvolle uitvoering van dit plan zal een positieve uitwerking hebben op een grotere geografische schaal, en de strategische ligging van het gebied als toegangspoort van Europa in de westelijke Balkan.

Csanád Szegedi (NI), *schriftelijk*. – (RO) De strategie voor het Donaugebied is een project van de Europese Unie waaraan ook derde landen die liggen aan de rivier, kunnen deelnemen, en dat tot doel heeft het enorme economisch potentieel van het Donaugebied te ontwikkelen. De rivier de Donau verbindt tien Europese staten, waarvan er zes lid zijn van de Europese Unie. Al deze landen worden aangemoedigd om samen te werken op gebieden zoals binnenvaart, sociale bescherming en ontwikkeling, duurzame economische ontwikkeling, vervoer en energie-infrastructuur, milieubescherming, toerisme, cultuur en onderwijs. Het project identificeert bovendien gemeenschappelijke antwoorden op uitdagingen, zoals verbetering van de kwaliteit van leven, stimulering van het concurrentievermogen en de aantrekkelijkheid van de plaatsen langs de Donau, en het aantrekken van investeringen op strategische gebieden. Ik denk dat er betere coördinatie tussen de lokale en regionale autoriteiten en de organisaties die zaken doen in het Donaugebied nodig is om in dit gebied te zorgen voor nieuwe banen en baanzekerheid.

Ik steun ook de economische en sociale ontwikkeling van het Donaugebied als een prioritair communautair gebied en de bevordering van verdergaande regionale integratie in deze zone, die een dynamische impuls zouden geven aan een groter Europees economisch gebied. Ik steun de tenuitvoerlegging van deze strategie, aangezien het Donaugebied binnen Europa een groot sociaaleconomisch potentieel heeft.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het Donaugebied bestaat uit veertien lidstaten van de Europese Unie en er wonen in totaal 115 miljoen mensen. Het is een erg heterogeen gebied waar de mobiliteit en de onderlinge verbondenheid zeer groot is. Daarom is dit gebied geschikt om synergieën te verwezenlijken tussen diverse beleidsmaatregelen op het gebied van cohesie, vervoer, economie, energie, milieu, en zelfs uitbreiding en nabuurschapsbeleid.

Het is een rijke regio met enorme economische mogelijkheden, maar er moeten gecoördineerde inspanningen worden geleverd om een samenhangend, geïntegreerd en duurzaam plan te ontwikkelen. Een geïntegreerde en gecoördineerde strategie die gericht is op een samenwerking tussen de lidstaten en hun regio's lijkt een geschikte manier om de doelstelling van territoriale cohesie te verwezenlijken. Daartoe lijkt het me essentieel om alle institutionele en maatschappelijke actoren te betrekken, in het bijzonder door de participatie van lokale en regionale instanties.

Bij de tenuitvoerlegging van de strategie moeten we ook de middelen uit de structuurfondsen efficiënter gebruiken en moeten we vooral de mogelijkheid hebben om niet-bestede kredieten aan te wenden voor macroregionale projecten.

Ik stem voor deze ontwerpresolutie over het Donaugebied en ik kijk ernaar uit dat soortgelijke strategieën worden ontwikkeld voor andere Europese macroregio's.

Ontwerpresolutie B7-0111/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik stem voor deze ontwerpresolutie omdat ze betrekking heeft op kwesties die verband houden met de stabiliteit van het wet- en regelgevende kader voor ondernemingen, met de zaak Michail Chodorkovski en Platon Lebedev, met de manier waarop de Russische autoriteiten het terrorisme bestrijden, vooral in de noordelijke Kaukasus, en met de situatie van de mensenrechten. Deze resolutie is belangrijk omdat ze de klemtoon legt op het partnerschap voor modernisering. Daarom stem ik voor deze resolutie. Ik ben ervan overtuigd dat de modernisering van de Russische samenleving begint bij de volledige tenuitvoerlegging van de beginselen van de rechtsstaat.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat ik het idee verdedig dat de volledige eerbiediging van de mensenrechten en van de rechtsstaat door de Russische Federatie haar imago en haar geloofwaardigheid in de wereld ten goede zal komen, vooral in haar betrekkingen met de Europese Unie. Het is belangrijk dat de Russische Federatie haar internationale verplichtingen nakomt, in het bijzonder in het kader van de Raad van Europa, waar ze beloofd heeft de Europese normen op het gebied van democratie, mensenrechten, grondrechten en de rechtsstaat volledig te eerbiedigen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Al deel ik de bezorgdheid van mijn collega's, toch moet ik vaststellen dat Rusland al een enorme weg heeft afgelegd in de richting van democratie en de rechtsstaat. Elke onpartijdige waarnemer zal moeten toegeven dat de mensenrechten en de individuele vrijheden in het huidige Rusland aanzienlijk beter worden nageleefd dan tijdens het Sovjetregime dat eraan voorafging – een regime dat ons nog

steeds blijft schokken naarmate we er meer over te weten komen. Nu we het over de rechtsstaat in Rusland hebben, kan ik niet anders dan betreuren dat die rechtsstaat ondermijnd wordt en diegenen die een radicale terroristische agenda volgen en onschuldige mensen aanvallen, verwonden en doden scherp veroordelen. Daarom betuig ik mijn oprechte medeleven met de slachtoffers. Ik hoop dat Rusland zich zal blijven afzetten tegen zijn gewelddadige Sovjeterfenis, dat het steeds meer dezelfde lijn zal volgen als de Europese Unie wat betreft de eerbiediging van de rechten, vrijheden en garanties van zijn burgers en dat het zijn rol zal spelen als de Europese mogendheid waarvan Peter de Grote droomde.

José Manuel Fernandes (PPE) , *schriftelijk*. –(PT) Rusland is een van de belangrijkste partners van de Europese Unie bij de totstandkoming van duurzame samenwerking die berust op democratie en de rechtsstaat. In deze context is het belangrijk dat er geen twijfels bestaan over de verdediging van de rechtsstaat door de Russische autoriteiten. Daarom moeten de gerechtelijke organen en instellingen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de wet, hun verplichtingen doeltreffend, onpartijdig en onafhankelijk uitvoeren.

Ik veroordeel de terroristische aanslag op de luchthaven Domodedovo en betuig mijn medeleven met de families van de slachtoffers. Ik onderstreep de noodzaak dat de Russische autoriteiten een legaal en doordacht antwoord op deze aanslag moeten geven en de Russische justitie moet ongestoord en onafhankelijk haar werk kunnen doen, zodat de verantwoordelijken voor de aanslag worden vervolgd en veroordeeld.

Sandra Kalniete (PPE) , *schriftelijk*. –(LV) Met deze ontwerpresolutie willen de leden van het Parlement aandacht vragen voor de verontrustende gebeurtenissen in Rusland, dat zich als lid van de Raad van Europa ertoe heeft verplicht de Europese normen inzake democratie, mensenrechten en de rechtsstaat volledig te respecteren. In de praktijk worden deze normen genegeerd en op grove wijze geschonden. Een sprekend voorbeeld hiervan is de rechtszaak tegen Michail Chodorkovski en Platon Lebedev, de voormalige eigenaren van Yukos. Deze zaak is gedegradeerd tot een schertsvertoning en wekt niet de indruk dat in Rusland voor iedereen dezelfde wetgeving en hetzelfde rechtssysteem geldt. Terwijl er moeite wordt gedaan om de tegenstanders van de Russische premier Vladimir Poetin te veroordelen, wordt er geen enkele actie ondernomen om de moorden op Anna Politkovskaja en andere journalisten op te lossen. Mensen die er in Rusland een andere mening op na houden, wordt het recht ontzegd om vergaderingen te houden, en overtreding van het verbod kan leiden tot arrestatie. Dit alles is onaanvaardbaar.

Wij willen dat Rusland een democratisch, economisch ontwikkeld en stabiel land is, dat een betrouwbare partner kan zijn voor zijn burens, voor de EU en voor de NAVO-landen. Helaas volgen de Russische politieke leiders een heel ander beleid, waardoor Rusland steeds meer vervreemd raakt van andere democratieën. Als Rusland lid wil worden van de Wereldhandelsorganisatie, moeten zijn politieke leiders hun houding ten opzichte van democratie, de rechtsstaat en mensenrechten drastisch veranderen.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE) , *schriftelijk*. –(LV) Ik heb mijn steun verleend aan de ontwerpresolutie van het Parlement over de rechtsstaat in Rusland, die aandacht vraagt voor de schendingen van de mensenrechten en de grondrechten, en ook voor het feit dat de ontwikkeling van de democratie in dat land in gevaar is. Ik ben blij dat het Parlement, door deze ontwerpresolutie aan te nemen, in principe erkent dat er in Rusland geen rechtsstaat of democratie bestaat. Desondanks wil ik benadrukken dat het beleid van de Europese Unie ten opzichte van Rusland alleen succesvol zal zijn als de lidstaten een gemeenschappelijk buitenlands beleid voeren. De recente gebeurtenissen, toen Frankrijk

een overeenkomst sloot om oorlogsschepen uit de Mistral-klasse te verkopen aan Rusland, tonen aan dat het Europees gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid slechts fictie is. De belangen van Frankrijk waren belangrijker dan een gemeenschappelijk buitenlands beleid. De overeenkomst werd gesloten ondanks de bezwaren van de Baltische landen en de opmerkingen van Russische generaals over de mogelijkheden van deze schepen, waar het in de oorlog met Georgië aan ontbrak. Dergelijke transacties ondermijnen het vertrouwen tussen Europese landen en zijn het bewijs van het succes van de Russische 'verdeel-en-heers'-tactiek. De Europese Unie kan de rechtsstaat in Rusland alleen stimuleren als de lidstaten de gemeenschappelijke belangen van alle Europese landen boven hun eigen belangen stellen.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde voor deze resolutie die het feit veroordeelt dat onafhankelijke journalisten, activisten van het maatschappelijk middenveld, advocaten en mensenrechtenverdedigers in Rusland vaak het slachtoffer zijn geweest van bedreigingen en gewelddaden, alsmede dat de anti-extremistische wetgeving en de herziening van de wet op de Federale Veiligheidsdienst (FSB) vaag zijn en bijgevolg vaak worden gebruikt om niet-gouvernementele organisaties, religieuze minderheden en mediaorganisaties het leven zuur te maken.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (CS) Ik heb kennisgenomen van de resolutie over de rechtsstaat in Rusland. Ik heb daar drie korte opmerkingen bij. Allereerst acht ik het een goede zaak dat het Europees Parlement elke gelegenheid te baat neemt om kwesties over de mensenrechten en de kwaliteit van de rechtsstaat aan de orde te stellen. We zouden dat nog vaker moeten doen en met meer landen. Een tweede opmerking gaat over de vorm. Onze op- en aanmerkingen moeten doelmatig zijn. Dat betekent dat wij niet alleen met een opgeheven vingertje een preek moeten afsteken tegen de andere, maar deze tevens de helpende hand moeten bieden. Ik heb geen idee waar de critici van het proces tegen het olieconcern Yukos de zekerheid vandaan halen dat er druk vanuit de politiek wordt uitgeoefend op dit proces. Het in twijfel trekken van het vonnis en het negeren van het feit dat er bewijzen zijn aangevoerd voor belastingontduiking en andere misdrijven, is inderdaad een vorm van politieke druk. Waarom denken critici automatisch dat de bewijzen vervalst te zijn? Ik kan nog wel meer van dergelijke voorbeelden aandragen. Rusland heeft twee fundamentele problemen met de rechtsstaat. Allereerst het feit dat het een transformatie doormaakt van zijn rechtstelsel en rechtscultuur. Dat vraagt eenvoudigweg tijd en hangt niet alleen van de goede wil van het Kremlin af. Het tweede probleem is de onevenwichtige veiligheidssituatie van het land en het gebrek aan vertrouwen in de goede bedoelingen van een aantal raadgevers. Hoe gaat de Europese Unie Rusland helpen bij de bestrijding van het terrorisme en hoe staat het met de uitlevering door haar van terrorismeverdachten die een veilige haven vinden in de lidstaten van de EU? Hoe treedt zij op tegen de schending van de politieke rechten van de zogeheten 'niet-burgers' in Europese lidstaten? Alleen goede raad geven volstaat niet, we moeten ook de helpende hand bieden.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben ervan overtuigd dat Rusland een van de belangrijkste partners van de Europese Unie is bij de waarborging van de veiligheid en stabiliteit in de wereld en dat de samenwerking tussen de EU en Rusland daarom moet worden geïntensiveerd. We moeten onze betrokkenheid met Rusland versterken om zodoende oplossingen aan te dragen voor gemeenschappelijke uitdagingen op essentiële gebieden, zoals de strijd tegen het terrorisme, het energiebeleid en het economisch beleid op wereldniveau. De EU en Rusland moeten noodzakelijkerwijs de onderhandelingen over een nieuwe bindende en omvattende partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst

intensiveren, die betrekking heeft op democratie, de rechtsstaat, eerbiediging van de mensenrechten en de grondrechten. Het is noodzakelijk om samen met de Russische regering initiatieven op te stellen om de veiligheid en stabiliteit in de wereld te vergroten, met name aangaande gemeenschappelijke burens, om overeenkomstig het internationale recht te komen tot een vreedzame oplossing voor de conflicten in Nagorno-Karabach, Transnistrië en Georgië.

Louis Michel (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De rechtsstaat in Rusland is daadwerkelijk in het geding. Om Marie Mendras aan te halen, zouden we kunnen zeggen dat we teruggaan in de geschiedenis en weer terug bij af zijn. Sinds het einde van het tijdperk Jeltsin zien we een beleid dat gericht is op het verzwakken van alle overheidsinstellingen. Ondanks de schijn van rechtmatigheid, is de eerbiediging van de wet verstikt door te veel regelgeving. De processen tegen Chodorkovski en Lebedev zijn daar typerende voorbeelden van. De façade van de wet blijft in stand, maar de wet wordt niet toegepast zoals die is bedoeld. De economische groei staat geen rechtsstaat toe. Economie alleen voor de economie leidt tot misbruik, uitbuiting en partijbelangen. Rijkdom moet vrijheid mogelijk maken, collectieve vooruitgang bevorderen en iedereen laten profiteren. De markteconomie kan niet goed werken zonder de aanwezigheid van een rechtvaardige staat, dat wil zeggen een staat die zijn gebruikelijke taken volledig, op rechtvaardige en billijke wijze, aanvaart, een staat die de burgers onpartijdig toegang kan bieden tot alle grondrechten, zoals toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, rechtspraak, cultuur, bestuur en de eerste levensbehoeften.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De gezamenlijke ontwerpresolutie over de rechtsstaat in Rusland boort een aantal belangrijke punten aan, die van existentieel belang zijn voor elke democratie: onafhankelijke rechtbanken, snelle en eerlijke rechtszaken en doelmatige vervolging van strafbare feiten. Ik ben in zoverre vóór deze tekst als het gaat om het belang dat de bestaande tekortkomingen in het Russische rechtstelsel worden verholpen. De veroordeling van de terroristische aanval op het vliegveld Domodedovo is eveneens van belang en geeft blijk van de solidariteit van de EU met dit belangrijke partnerland. De toon die echter wordt aangeslagen ten aanzien van de hangende of lopende gerechtelijke procedures (bijvoorbeeld in het geval van Chodorkovski) is verkeerd en ondiplomatiek. Als wij spreken over “politieke inmenging” in rechtszaken of over ernstige juridische kwesties, dan nemen wij de woorden over van de politieke tegenstanders van de Russische premier. Dit wordt helemaal duidelijk als er een oproep wordt gedaan tot onafhankelijk juridisch onderzoek naar de veroordelingen.

Zo wordt, zonder echte kennis of voorafgaand onderzoek, geïnsinueerd dat het gehele Russische rechtstelsel niet onafhankelijk is en “foute” veroordelingen maakt. Dit oordeel van buitenaf, zonder kennis van de echte feiten, heeft weinig betekenis en vormt bovenal een inmenging in binnenlandse aangelegenheden. Om deze reden heb ik mij onthouden van stemming.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Gezien het overleg tussen de Europese Unie en Rusland over de mensenrechten, en overwegende dat de Europese Unie zeer nauw betrokken blijft bij de verdere verdieping en ontwikkeling van de betrekkingen tussen de EU en Rusland, met betrekking tot democratische beginselen en de grondrechten, is het mijn overtuiging dat Rusland een van de belangrijkste partners van de Europese Unie is, in lijn met een verdere ontwikkeling van de samenwerking tussen de landen. Ik heb voor dit voorstel gestemd omdat ik van mening ben dat intensiveren van de onderhandelingen over een nieuwe samenwerkingsovereenkomst de ruime overeenkomst van de lidstaten, voor democratie en een goede werking van de rechterlijke macht, bekrachtigt. Ik benadruk

verder dat volledige eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat het imago en de geloofwaardigheid van Rusland in de wereld ten goede zouden komen, wat in het bijzonder geldt voor de betrekkingen met de Europese Unie, in de vorm van een strategisch partnerschap.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Voor elk Europees volk is het van fundamenteel belang dat Europese leiders de normen voor democratie, de mensenrechten, de grondrechten en de rechtsstaat eerbiedigen. Door de uitspraken van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens te eerbiedigen wordt de basis gevormd voor een beleid van goed nabuurschap en het zoeken van meer toenadering. Ik ben het eens met het in deze resolutie opgenomen verzoek dat de Russische autoriteiten maatregelen moeten uitvoeren om schendingen in individuele gevallen te corrigeren, met name door ervoor te zorgen dat effectieve onderzoeken worden gevoerd en door de daders aansprakelijk te stellen, en algemene maatregelen te treffen om uitspraken die politieke of wettelijke veranderingen met zich meebrengen, ten uitvoer te leggen, zodat kan worden voorkomen dat er zich opnieuw mensenrechtenschendingen voordoen. Ik verzoek de Raad en de Commissie om Rusland praktische bijstand en expertise te bieden opdat de rechterlijke macht en de rechtshandhavingorganen onafhankelijker kunnen gaan opereren, en het rechtsstelsel meer mogelijkheden krijgt om weerstand te bieden aan politieke en economische druk, met name door de ontwikkeling van een ondersteunend programma voor de rechterlijke macht dat bijdraagt aan de scholing en training, in het bijzonder op het vlak van mensenrechtenvraagstukken, van rechtshandhavingpersoneel, openbare aanklagers en rechters.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Met deze resolutie: 1. herbevestigt het Europees Parlement zijn overtuiging dat Rusland een van de belangrijkste partners van de Europese Unie is bij de totstandkoming van duurzame samenwerking die berust op democratie en de rechtsstaat; 2. veroordeelt het Europees Parlement krachtig de terroristische aanslag op de luchthaven Domodedovo in Moskou en betuigt het zijn medeleven met de families van de overledenen en zijn solidariteit met diegenen die bij de aanval gewond zijn geraakt; onderstreept het Europees Parlement dat de Russische autoriteiten een legaal en doordacht antwoord op deze aanslag moeten geven en de Russische justitie ongestoord en onafhankelijk haar werk moeten laten doen, zodat de verantwoordelijken voor de aanslag worden vervolgd en veroordeeld; 3. uit het Europees Parlement zijn bezorgdheid over berichten over politiek gemotiveerde rechtszaken, oneerlijke processen en verzuim om ernstige misdaden zoals moord, intimidatie en andere gewelddaden te onderzoeken; dringt het Europees Parlement er bij de Russische gerechtelijke en rechtshandhavingautoriteiten op aan dat zij hun taken effectief, onpartijdig en onafhankelijk uitvoeren om plegers van misdaden voor het gerecht te brengen.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat die naar mijn mening in staat is de huidige partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst met Rusland te versterken. 80 procent van de buitenlandse investering in Rusland komen uit Europa, en een versterking van dit partnerschap zou Europa dus helpen om een concurrentiekrachtiger beleid te voeren in alle actieve sectoren. Op het gebied van energie worden meer dan 45 procent van het gas en 29,9 procent van de olie uit Rusland ingevoerd, waardoor de keukens en verwarmingsinstallaties van half Europa in werking worden gehouden. Gezien de gedeelde belangen op economisch, energie- en veiligheidsniveau zou een nieuwe partnerschapsovereenkomst met het Kremlin meer stabiliteit garanderen aan de Europese economie, na de recente financiële crisis. Daarnaast spoort deze resolutie

Rusland, als lid van de Raad van Europa, aan om zich in te zetten voor een volledige eerbiediging van de Europese standaarden op het gebied van democratie, mensenrechten en de rechtsstaat. Het voeren van een gemeenschappelijk en coherent beleid voor de bevordering van mensenrechten zou een stap voorwaarts betekenen in de wereldwijde bescherming van de mensenrechten.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Het is vreemd dat het Europees Parlement als het over Rusland gaat hetzij vervalt in toegevendheid, hetzij in wat ik zou noemen een 'anti-Rusland-houding', die vroeger was gebaseerd op anti-Sovjet houding en dus eigenlijk gewoon op anticommunisme. Het is tijd dat we beseffen dat de Berlijnse muur twintig jaar geleden is gevallen en dat het huidige regime niets meer te maken heeft met dat van zijn voorgangers. Het is echter een regime dat ook niets te maken heeft met de rechtsstaat en dat maling heeft aan de meest basale rechten van de mens. Er is voor mij geen reden om Rusland anders te behandelen dan andere landen in de wereld.

Op zijn minst moeten we de schendingen van de vrijheid van meningsuiting en het slecht functioneren van het rechtssysteem aan de kaak stellen.

Deze resolutie is te toegevend ten opzichte van de Russische regering, en met name ten opzichte van de heer Medvedev. Ik heb er daarom voor gekozen om me te onthouden van stemming.

Anna Záborská (PPE), *schriftelijk*. – (SK) Ik heb voor de resolutie over de rechtsstaat in Rusland gestemd, hoewel ik vrees dat dit niet de laatste resolutie is in verband met Rusland waarover het Europees Parlement debatteert en stemt. Het vervult mij echter met hoop dat dit Parlement de politieke wil aan de dag legt om een land waarvan Europa voor wat de toevoer van grondstoffen betreft in grote mate afhankelijk is, dusdanig toe te spreken. Europa en Rusland zijn veroordeeld tot samenwerking, en dan niet alleen op industrieel vlak. We zijn twee delen van één en dezelfde beschaving, onze geschiedenissen zijn twee interpretaties van een en hetzelfde geheel aan normen en waarden. Om ervoor te zorgen dat deze beschaving overleeft, moeten deze twee zienswijzen op de universele waarden dichter bij elkaar komen te staan. Ik zou het zeer op prijs stellen indien Rusland onze kritische resolutie zou opvatten als een poging om dat wat wij gemeen hebben te onderstrepen, maar tevens als een waarschuwing dat een aantal concrete stappen en manieren van werken van de overheid in het land scherp in contrast staat met dit geheel aan waarden.

Ontwerpresolutie B7-0128/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik keur deze ontwerpresolutie goed. Het belangrijkste doel ervan is de energie-investeringen van de Wereldbank af te stemmen op de ontwikkelingsdoelstellingen. Ik ben het ermee eens dat de energiestrategie moet ingaan op de verschuiving naar de ontwikkeling van milieuduurzame energie en dit moet vergemakkelijken, en dat de Wereldbank ten aanzien van de particuliere sector een ontwikkelingsbeleid moet volgen dat maximale voordelen oplevert voor de armen en tegelijk de klimaatverandering bestrijdt. Ik vind het spijtig dat leningen voor fossiele brandstoffen een overheersende plaats blijven innemen, ondanks dat het strategische doel is om stapsgewijs de financiering van dit soort projecten af te bouwen. Ik merk ook bezorgd op dat een groot deel van de multilaterale financiering die wordt toegekend aan financiële tusseninstanties amper wordt gecontroleerd, terwijl zij duidelijke investeringsvoorwaarden moeten hebben. Ik verzoek de Wereldbank om een herziening van zijn huidige strategie, van grootschalige en op de export gerichte energiemodellen naar kleinschalige,

gedecentraliseerde energieprojecten die effectiever beantwoorden aan de basisbehoeften op het platteland. Ten slotte ben ik het er volledig mee eens dat de Wereldbank duidelijk de specifieke ontwikkelingsvoordelen analyseert en openbaar maakt voordat de financiering wordt toegekend.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze ontwerp-resolutie gestemd, omdat de energiestrategie specifiek moet ingaan op de vraag hoe toegang tot energiediensten mensen kan helpen uit de armoede te komen, en tegelijk de verschuiving naar de ontwikkeling van een milieuduurzame energie moet vergemakkelijken. De Wereldbank moet ten aanzien van de particuliere sector een ontwikkelingsbeleid volgen dat maximale voordelen oplevert voor de armen en tegelijk de klimaatverandering bestrijdt. Milieu- en sociale factoren, zowel op nationaal als lokaal niveau, moeten worden meegerekend in een omvattende kosten-batenanalyse van verschillende energieopties. Het is intussen wel zo dat leningen voor fossiele brandstoffen een overheersende plaats blijven innemen in de totale energieportefeuille van de Wereldbank, ondanks de recente toename van leningen voor hernieuwbare energie en energie-efficiëntie. Investerings in fossiele brandstoffen vinden ook plaats via financiële tusseninstanties en deze leningen zijn door de Wereldbank niet opgenomen in de jaarcijfers voor de energiesector. Reden voor bezorgdheid is ook dat de Wereldbank significante investeringen blijft doen in koolgestookte elektriciteitscentrales, waardoor ontwikkelingslanden in de komende decennia in een op steenkool gebaseerde energieopwekking gevangen blijven zitten.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb tegen de resolutie over de energiestrategie van de Wereldbank voor de ontwikkelingslanden gestemd, hoofdzakelijk omdat er een zeer negatief amendement van de PPE is aangenomen op basis waarvan een belangrijk punt van de oorspronkelijke resolutie werd gewijzigd. Meer specifiek: met deze wijziging wordt de bezorgdheid weggenomen over het feit dat de Wereldbank kernenergie als “schone energie” beschouwt. Op deze manier wordt met deze resolutie het gebruik van kernenergie als oplossing voor de uitstoot van koolstof aanvaardbaar geacht. Dus, concluderend, wordt kernenergie niet alleen aanvaardbaar geacht, maar er wordt voorgesteld kernenergie aan te bevelen en te promoten als een “schone” vorm van energie waarmee de klimaatverandering kan worden bestreden en de uitstoot van koolstof kan worden verminderd. Het promoten van kernenergie is echter geheel tegenstrijdig met de wens voor een wereld die vrij is van kernenergie, of die nu voor militaire of voor meer “vredelievende” doeleinden wordt ingezet.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerp-resolutie over de energiestrategie van de Wereldbank voor de ontwikkelingslanden gestemd, omdat ik van mening ben dat dit de verschuiving naar de ontwikkeling van een milieuduurzame energie vergemakkelijkt en tegelijkertijd bijdraagt aan de doelstellingen van de EU over klimaatverandering en armoedebestrijding.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Volgens de ontwerp-resolutie hebben momenteel 1,5 miljard mensen geen toegang tot elektriciteit, waarvan vier op de vijf in Afrika ten zuiden van de Sahara en in Zuid-Azië leven, en 2,4 miljard mensen maken nog steeds gebruik van traditionele biomassa als brandstof voor koken en verwarming, hetgeen een niet-duurzaam gebruik is van natuurlijke hulpbronnen. En juist daarom is het belangrijk dat de Wereldbank een nieuwe strategie voor financiering van energieprojecten invoert, waarin het concept van een doelmatige, betaalbare en schone energievoorziening centraal staat in het beleid inzake de vermindering van armoede en economische groei. In dit verband, vanwege de afronding door de Wereldbank van zijn energiestrategie, en rekening houdende met het

feit dat in het verleden de bank zich ertoe verbonden heeft om ervoor te zorgen dat de helft van zijn energie-investeringen koolstofarm zijn, verzoekt het Parlement om prioriteit te geven aan schone energieprojecten en in het bijzonder een duidelijke focus op hernieuwbare energie, teneinde de ontwikkeling van duurzame energie in de armste landen te bevorderen.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Deze ontwerpresolutie van het Europees Parlement gaat over de energiestrategie van de Wereldbank voor de ontwikkelingslanden. Als we bedenken dat momenteel meer dan 1,5 miljard mensen geen toegang hebben tot elektriciteit, een grondrecht van alle inwoners, begrijpen we het belang ervan. Op het moment dat de Wereldbank werkt aan een nieuwe energiestrategie, is een adequaat beleid belangrijk. Ondanks het feit dat over dit onderwerp al ruim twintig jaar gedebatteerd wordt, zijn de resultaten in werkelijkheid niet bevredigend.

We blijven te veel afhankelijk van fossiele brandstoffen, in plaats van alternatieve energie te onderzoeken. Wij zorgen ervoor dat klimaatverandering toeneemt en dit is schadelijk voor de mensen die in extreme armoede leven. Ik ben daarom van mening dat de Wereldbank zijn beleid inzake steun aan de exploitatie van energie van fossiele brandstoffen moet herzien – waarbij de steun aan deze sector transparanter wordt – en groene energie moet stimuleren, zodat niet alleen de milieuvervuiling afneemt maar vooral de afhankelijkheid van externe energie in ontwikkelingslanden.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde voor deze resolutie waarin het Europees Parlement: de energiestrategie van de Wereldbank verwelkomt en erop wijst dat deze specifiek moet ingaan op de vraag hoe toegang tot energiediensten mensen kan helpen uit de armoede te komen, en tegelijk de verschuiving naar de ontwikkeling van een milieuduurzame energie vergemakkelijken; er tevens bij de Wereldbank op aandringt ten aanzien van de particuliere sector een ontwikkelingsbeleid te volgen dat maximale voordelen oplevert voor de armen en tegelijk de klimaatverandering bestrijdt; onderstreept dat milieu- en sociale factoren, zowel op nationaal als lokaal niveau, moeten worden meegerekend in een omvattende kosten-batenanalyse van verschillende energieopties.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Niemand twijfelt eraan dat toegang tot moderne energiediensten een absolute voorwaarde is voor de uitbanning van armoede en economische ontwikkeling, en dat het recht op energie impliceert dat energiediensten betrouwbaar en betaalbaar moeten zijn, vooral voor de armen, en gelijkelijk gespreid zijn zodat de kloof tussen stad en platteland wordt overbrugd. We hebben het begin van de 21^e eeuw al vele jaren achter ons en 1,5 miljard mensen hebben nog steeds geen toegang tot elektriciteit, waarvan vier op de vijf in Afrika ten zuiden van de Sahara en in Zuid-Azië leven, voornamelijk op het platteland, en bijna 2,4 miljard mensen nog steeds gebruikmaken van traditionele biomassa als brandstof voor koken en verwarming, hetgeen leidt tot ernstige gezondheidsproblemen en de dood van 1,9 miljoen mensen per jaar door vervuiling binnenshuis alsmede tot ecologische schade door niet-duurzaam gebruik van natuurlijke bronnen.

Daarom moet de Wereldbank prioriteit geven aan toegang tot kleinschalige plaatselijke opgewekte energie, met name in de minst ontwikkelde landen in Afrika en Azië.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Wereldwijd hebben ongeveer 1,5 miljoen mensen nog steeds geen toegang tot elektriciteit, met name in ontwikkelingslanden in Afrika en Oost-Azië. Dat is de reden dat vooral in plattelandsgebieden de bevolking vaak gebruikmaakt van traditionele brandstoffen die van biomassa zijn gemaakt, zoals houtskool

om ovens te stoken. Daarbij moet echter bedacht worden dat dit aanzienlijke risico's voor de gezondheid met zich mee kan brengen. De Wereldbank heeft zich tot doel gesteld om het gebruik van duurzame energie te bevorderen. Tegen die achtergrond zou het beter zijn als de Wereldbank dergelijke regionale projecten financieel ondersteunt in plaats van grootschalige commerciële projecten. In de eerste plaats is dit bevorderlijk voor een duurzame ecologische energieproductie. In de tweede plaats kan op deze manier ook rekening worden gehouden met regionale omstandigheden. Om zowel de ecologische als economische duurzaamheid te verwezenlijken, is het wenselijk om prioriteit te geven aan kleinschalige, alternatieve, lokale energieprojecten, aangezien hierdoor voorkomen wordt dat er vaak dure energie gekocht moet worden. Ik heb mij echter van stemming onthouden, omdat ik vind dat wij eerst moeten weten wat de strategie van de Wereldbank is. Die strategie zal naar verwachting medio dit jaar bekend worden gemaakt.

Rolandas Paksas (EFD), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor de ontwerpresolutie over de energiestrategie van de Wereldbank voor de ontwikkelingslanden gestemd. De energiebehoeften in ontwikkelingslanden worden steeds groter en het is dus zaak aandacht te besteden aan energie-efficiëntie en hernieuwbare energiebronnen. Energiediensten moeten betrouwbaar, betaalbaar en gelijkelijk gespreid zijn om armoede efficiënt te bestrijden en de kloof tussen stad en platteland te overbruggen. Om in de behoeften van de ontwikkelingslanden te voorzien moet de Wereldbank de energieportefeuille diversifiëren en meer leningen verstrekken voor initiatieven op het gebied van energie-efficiëntie en hernieuwbare energie. Ik ben het eens met het idee om vooral middelen te verstrekken voor projecten die een combinatie van energie-efficiëntie en hernieuwbare energie bevorderen. Er moet prioriteit worden gegeven aan kleinschalige en gedecentraliseerde energieprojecten, en we moeten verzekeren dat de bevolking van ontwikkelingslanden toegang heeft tot energie. Het verslag wijst erop dat de Wereldbank meer aandacht moet besteden aan de bedreiging die biobrandstoffen vormen voor de voedselvoorziening. Tot slot is het van belang dat de activiteiten van financiële tusseninstanties beter worden gevolgd en gecontroleerd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben het eens met de door het Europees Parlement geuite bezorgdheid en zijn suggesties met betrekking tot deze ontwerpresolutie over de energiestrategie van de Wereldbank. Ik heb voor deze resolutie gestemd. Ervan uitgaande dat toegang tot moderne energiediensten een absolute voorwaarde is voor de uitbanning van armoede en voor economische ontwikkeling, en dat het recht op energie impliceert dat energiediensten betrouwbaar en betaalbaar moeten zijn en gelijkelijk gespreid zijn, zodat de kloof tussen stad en platteland wordt overbrugd, ben ik van mening dat een investeringsbeleid gericht op duurzaam gebruik van natuurlijke hulpbronnen fundamenteel is. Daarom ben ik het eens met de aanbevelingen die het Europees Parlement in deze context aan de Wereldbank heeft gedaan.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Wij hebben uiteindelijk voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat de amendementen 2, 3 en 4, die ten doel hadden om de term 'koolstofarm' te schrappen, zijn aangenomen.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat toegang tot moderne energiediensten een absolute voorwaarde is voor de uitbanning van armoede en economische ontwikkeling, en het recht op energie impliceert dat energiediensten betrouwbaar en betaalbaar moeten zijn, vooral voor de armen, en gelijkelijk gespreid zijn zodat de kloof tussen stad en platteland wordt overbrugd. De energiestrategie van de Wereldbank gaat die kant op, en moet zich steeds meer inzetten mensen te helpen

uit de armoede te komen, en tegelijk de verschuiving naar de ontwikkeling van een milieuduurzame energie te vergemakkelijken. Daarom moet de Wereldbank ten aanzien van de particuliere sector een ontwikkelingsbeleid volgen dat maximale voordelen oplevert voor de armen en tegelijk de klimaatverandering aanpakt.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (SV) Ik heb voor dit verslag gestemd, dat in zijn geheel goed is. Ik ben het echter niet eens met het standpunt dat kernenergie een schone energiebron is.

Ontwerpresolutie B7-0097/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik stem voor dit voorstel omdat de huidige crisis de nadruk legt op de bezorgdheid over het feit dat de bestaande mechanismen niet zullen volstaan om de crisis te overwinnen. De situatie wordt nog verergerd door het gebrek aan samenhang in de verwezenlijking van de vijf centrale doelstellingen, in het bijzonder op het vlak van werkgelegenheidspercentages. De jaarlijkse groeianalyse en het kader voor het Europees semester zijn essentiële instrumenten, maar ze mogen de ruimere richtsnoeren voor het economisch en werkgelegenheidsbeleid nooit vervangen of er afbreuk aan doen. We moeten inzetten op een reeks maatregelen die het pakket van economische maatregelen zichtbaarheid geven, zoals een stelsel van euro-obligaties, een erg liquide openbare obligatiemarkt, lagere rentetarieven en een Europese heffing op financiële transacties om speculatie te ontraden. We mogen de ontwikkeling en het scheppen van banen niet in gevaar brengen. Daarom stel ik voor om een belangrijkere rol toe te kennen aan de Europese Investeringsbank of aan de Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling op het vlak van steun voor infrastructuur, technologie en het MKB. Ik benadruk dat de strategie voor groei en werkgelegenheid niet op de helling geplaatst mag worden door de kortetermijnvisie van begrotingsconsolidatie: Er moet voldoende rekening gehouden worden met overheidsinvesteringen die de doelstellingen ervan ten goede komen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze resolutie over de Europa 2020-strategie gestemd. Het Europees Parlement is ervan overtuigd dat de Europa 2020-strategie Europa zal helpen bij het herstel en dat we zo sterker uit deze crisis tevoorschijn zullen komen. Eén en ander moet geschieden door het creëren van banen en slimme, duurzame en inclusieve groei, gebaseerd op de vijf centrale doelstellingen van de EU op het vlak van werkgelegenheid, het verbeteren van de omstandigheden voor innovatie, onderzoek en ontwikkeling, de verwezenlijking van onze klimaat- en energiedoelstellingen, het verbeteren van het onderwijsniveau en het bevorderen van sociale insluiting, in de eerste plaats door het terugdringen van armoede. Ik meen dat de in het kader van Europa 2020 te ontwikkelen acties van doorslaggevend belang zullen zijn voor de toekomstperspectieven van alle Europese burgers. Deze strategie moet duurzame banen, economische groei op lange termijn en maatschappelijke vooruitgang genereren. In de ontwerpresolutie wordt getwijfeld aan het vermogen van deze strategie om de erin opgenomen beloften in te lossen, en wel vanwege zwakke bestuursstructuren. Ik deel die twijfel. Het is van belang dat we inzien dat het voor de succesvolle tenuitvoerlegging van de Europa 2020-strategie van belang is de kloof tussen de vastgelegde doelen, enerzijds, en de beschikbare middelen en methodes, anderzijds, te dichten. Er zullen hervormingen moeten worden uitgevoerd, en er zullen in een vroeg stadium zowel openbare als particuliere investeringen moeten worden gedaan in een breed scala projecten. De Europese Commissie en de Raad moeten hier een belangrijke bijdrage leveren. Daarnaast zullen de lidstaten moeten worden aangemoedigd om in de nationale hervormingsprogramma's de hoogst mogelijke prioriteit te verlenen aan het bestrijden van de werkloosheid. De Europa

2020-strategie kan alleen worden verwezenlijkt als de EU en de lidstaten samen een gerichte inspanning leveren.

Regina Bastos (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door de economische en financiële crisis die we momenteel doormaken, zijn er in Europa heel wat banen verloren gegaan. De Europa 2020-strategie en de Europese werkgelegenheidsstrategie hebben als prioriteit om meer en betere banen te scheppen in Europa. Het is de bedoeling om van Europa een slimme, duurzame en inclusieve economie te maken met een hoge werkgelegenheid, productiviteit en sociale samenhang. Europa moet collectief stappen ondernemen om de huidige situatie te boven te komen.

Deze resolutie vormt een stap in die richting: de Commissie en de Raad worden ertoe opgeroepen om samen het Europees Parlement de nationale parlementen, de sociale partners en de regionale en lokale overheden te betrekken bij beleidslijnen die gericht zijn op het herstel van de werkgelegenheid en de groei. Daarom is het noodzakelijk om de communautaire methode te versterken en om het Europees semester op te nemen in het pakket voor goed wetgevend bestuur. Het is bijzonder lovenswaardig dat er gewezen wordt op de rol van het MKB en van de Single Market Act in het scheppen van banen. Tot slot willen wij nog wijzen op de rol die de agenda voor nieuwe vaardigheden en banen kan spelen in de verwezenlijking van deze doelstellingen. Daarom stem ik voor deze resolutie.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Vóór de Europese Raad van maart en de presentatie door de lidstaten van hun nationale doelstellingen in april, hebben we ons uitgesproken over de Europa 2020-strategie. Op dit moment is deze strategie nog slechts een papieren strategie, en hoe meer de tijd verstrijkt, hoe waarschijnlijker een herhaling van de mislukking van de strategie van Lissabon lijkt. Daarom moeten we reageren: we moeten ja zeggen tegen ambitieuze doelstellingen, maar niet zonder de bijbehorende begrotingsmiddelen! De doelstellingen moeten gepaard gaan met concrete begrotingsverplichtingen! Hoe kan het anders meer worden dan een papieren strategie? Of het nu is tijdens de onderhandelingen over het volgende financiële meerjarencader of tijdens het debat over de eigen middelen van de Europese Unie, het Parlement zal van zich moeten laten horen om ervoor te zorgen dat de loffelijke doelstellingen van de Europa 2020-strategie gesteund worden door adequate financiële mogelijkheden.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd, omdat de lidstaten van de Europese Unie moeten worden aangemoedigd om in hun nationale hervormingsprogramma's de hoogste prioriteit te geven aan het aanpakken van de werkloosheid en het voorkomen van langdurige uitsluiting van de arbeidsmarkt. Dit moet worden gecombineerd met maatregelen om ervoor te zorgen dat er op middellange termijn meer, betere en kwalitatief hoogwaardige banen worden gecreëerd. Ik wil wel benadrukken dat de lidstaten zich energieker moeten inzetten voor de bestrijding van de armoede onder kinderen via passende maatregelen, zodat kinderen niet in hun persoonlijke ontwikkeling worden beperkt en niet worden achtergesteld bij hun intrede in het beroepsleven. Ik ben ingenomen met de kerninitiatieven gericht op het verwezenlijken van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, zoals het initiatief "industriebeleid in een tijd van mondialisering", "vaardigheden en banen", het "Europees platform tegen armoede en sociale uitsluiting" en andere initiatieven. Ik ben het eens met de voorstellen in het kader van het "Europees platform tegen armoede en sociale uitsluiting", maar ik zou graag willen dat er wat meer specifieke actie werd ondernomen om sociale insluiting te garanderen. Het is ook heel belangrijk dat er een speciaal programma wordt ontwikkeld voor het bevorderen van waardig werk, het garanderen van de rechten van werknemers

in heel Europa en het verbeteren van de arbeidsomstandigheden, met ruime aandacht voor de bestrijding van ongelijkheid, discriminatie en armoede onder werkenden.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europa 2020-strategie is erop gericht een uitweg uit de crisis te vinden en de economie van de Europese Unie voor te bereiden op het komende decennium. Ze is gericht op het bevorderen van kennis, innovatie, onderwijs en de digitale maatschappij; op een efficiënt gebruik van natuurlijke hulpbronnen in de productie en op het verhogen van het mededingingsvermogen; en op het verhogen van de participatie op de arbeidsmarkt, het verwerven van vaardigheden en de strijd tegen armoede. Ik wil in het bijzonder wijzen op het initiatief "Innovatie-Unie", dat een antwoord biedt op de grote maatschappelijke uitdagingen op het vlak van energievoorziening en voedselzekerheid, klimaatverandering, gezondheid en de vergrijzing van de bevolking. Het is echter noodzakelijk om de investeringen in onderzoek, innovatie en ontwikkeling in de EU te versterken, te stimuleren en veilig te stellen. Ik pleit voor meer middelen voor de essentiële onderzoeks-, innovatie- en invoeringsinstrumenten die reeds zijn goedgekeurd en voor het strategisch plan voor energietechnologie (SET-plan). Ik wil er nogmaals op wijzen dat het kaderprogramma voor onderzoek en de structuurfondsen in grote mate bijdragen tot het stimuleren van onderzoek, ontwikkeling en innovatie op nationaal en regionaal niveau.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb tegen de resolutie gestemd over de Europa 2020-strategie. De Europa 2020-strategie is de continuering van de mislukte Lissabonstrategie en is niet in staat om antwoorden te geven op kwesties als het herstel van de crisis en het creëren van nieuwe arbeidsplaatsen. Door de letterlijke toepassing van deze strategie, dus van het verkeerde beleid dat ons in deze crisis heeft gestort, zullen de rechten van Europese werknemers nog verder worden aangetast. Het sociaaleconomische bestuur van de EU heeft behoefte aan een alternatief beleid dat elk "concurrentiepact" afwijst en dat zal bijdragen aan de totstandkoming van echte financiële convergentie onder de lidstaten. Het is dringend nodig dat de Europese Unie strategieën gaat volgen op basis waarvan waarden worden bevorderd zoals solidariteit, sociale rechtvaardigheid, gendergelijkheid en een eerlijke inzet voor de bestrijding van armoede. Samen met andere Parlementsleden van de fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links hebben wij een alternatieve resolutie ingediend waarin de nodige maatregelen en mechanismen worden beschreven om tot een Europa te komen dat gericht is op economische en sociale duurzaamheid en op milieuduurzaamheid, met fulltime arbeidsplaatsen en rechten voor Europese werknemers.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik denk dat het belangrijk is voor Europa dat economische groei, de sociale doelstelling en de strijd tegen armoede zijn opgenomen in de lijst van doelstellingen van de EU, want de verwezenlijking van deze doelstellingen zal de economische onafhankelijkheid van de Europese Unie helpen waarborgen. De grootste uitdagingen waarvoor de EU en haar lidstaten staan op het punt van werkgelegenheid en werkloosheid, zouden moeten worden weerspiegeld en geïntegreerd in het politieke kader van de werkgelegenheidsrichtsnoeren van de EU.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Nu het pakket voor economisch bestuur, dat gericht is op de consolidatie van de financiën in de lidstaten en in de Unie in haar geheel, besproken wordt, moet ik het verband tussen dat pakket en de Europa 2020-strategie wel benadrukken. Ik wil in het bijzonder wijzen op de bijdrage die deze strategie levert tot een verbetering van de consolidatie van de nationale en communautaire financiën, van innovatie en bijgevolg ook van mededingingsvermogen en groei. Deze ontwerp-resolutie, die aansluit

op een aantal van de voorstellen uit het pakket voor economisch bestuur waarover momenteel onderhandeld wordt, legt basisbeginselen vast die gevolgd dienen te worden in toekomstige debatten, en schetst een aantal basisideeën waarmee rekening gehouden dient te worden. Ik verwijs daarbij in het bijzonder naar de behoefte om een communautaire benadering te hanteren die leidt tot een grotere eenheid tussen de lidstaten, naar het opnemen van een Europees semester dat een betere coördinatie tussen de nationale beleidslijnen mogelijk maakt en naar de behoefte om beleidslijnen uit te werken die het Europees mededingingsvermogen stimuleren, zoals steun voor innovatie, voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor de tenuitvoerlegging van de interne markt.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De wereld in het algemeen en de Europese Unie in het bijzonder beleven woelige tijden, waarvan de huidige economische en financiële crisis een voorbeeld is. Om die situatie het hoofd te bieden, heeft de Europese Raad op 17 juni 2010 de Europa 2020-strategie voor werkgelegenheid en slimme, duurzame en inclusieve groei goedgekeurd. Het gaat om een groeistrategie voor het komende decennium die de Europese economie opnieuw op weg zet naar hoge normen voor arbeidsparticipatie, productiviteit en sociale samenhang. De doelstellingen die tegen 2020 verwezenlijkt moeten worden, zijn erg ambitieus: op het vlak van onderwijs moet de schooluitval teruggedrongen worden met 10 procent en moet het percentage gediplomeerden onder de bevolking van 30 tot 34 jaar opgetrokken worden tot 40 procent; op sociaal vlak moeten 20 miljoen mensen uit situaties gehaald worden waarin zij het risico lopen op armoede en uitgesloten worden. Het is voorts ook de bedoeling om 3 procent van het bbp in wetenschappelijk onderzoek te investeren.

Ik ben verheugd over de keuze voor kerninitiatieven voor Europa 2020 gericht op onderwijs, werk, jeugd, innovatie, de digitale agenda, milieu, de mondialisering, een efficiënt gebruik van de natuurlijke hulpbronnen en de strijd tegen uitsluiting, die de groei en het mededingingsvermogen zullen versterken. Ik ben bijzonder tevreden met de aanneming van deze strategie en ik wil de Europese instellingen en de regeringen van de lidstaten ertoe aansporen om alle zeilen bij te zetten om de doelstellingen van de Europa 2020-strategie te verwezenlijken.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) De werkelijkheid toont aan dat intentieverklaringen, hoe bescheiden ze ook zijn op het sociale vlak, niet volstaan om deze doelstellingen te verwezenlijken, vooral als de beleidslijnen die erin worden voorgesteld precies dezelfde kant opgaan als de beleidslijnen die tot nu toe werden goedgekeurd en die aan de basis liggen van de sociale crisis die we momenteel doormaken. Dat is het geval voor de Europa 2020-strategie, die men nu wil koppelen aan het zogenaamde economische bestuur.

De sprong voorwaarts die men met dat economisch bestuur wil maken, via de introductie van het Europees semester – de uitbreiding van de sancties in het kader van de naleving van het Stabiliteits- en groeipact, van de richtsnoeren van het economisch beleid en van indicatoren die mogelijk goedgekeurd zullen worden –, gaat niet gepaard met een aanzienlijke verhoging van de communautaire begroting, hoewel dat altijd een essentiële voorwaarde is om economische en sociale samenhang te bewerkstelligen en om te voorkomen dat bestaande ongelijkheden verscherpt worden. Wat men hier beoogt, is om de lidstaten een dwangbuis aan te meten opdat zij de zogenaamde soberheidsmaatregelen toepassen. Die maatregelen betekenen een verdere uitdieping van de neoliberale agenda, met alle ernstige antisociale gevolgen van dien.

Als daar nog twijfels over zouden bestaan, volstaat het om naar het Duitse en Franse voorstel voor het zogenaamde mededingingspact te kijken, dat erin bestaat om de pensioenleeftijd op te trekken, de collectieve arbeidsovereenkomsten op de helling te plaatsen en de arbeids- en sociale rechten nog maar eens een slag toe te brengen, enkel en alleen om grotere winsten te verzekeren voor economische en financiële belangengroepen.

Daarom hebben wij tegen deze ontwerp-resolutie gestemd.

Mathieu Grosch (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Amendement 2 is bedoeld om duidelijk te maken dat de Commissie in deze strategie meer aandacht moet besteden aan de rol van de mobiliteit en het vervoer. De vervoerssector moet niet alleen een bijdrage leveren aan de vermindering van CO₂, maar moet ook de positie van Europa zeker stellen als centrum van productie en ontwikkeling. Dit dient onder andere te gebeuren door meer investeringen in onderzoek en door een effectieve comodaliteit bij het creëren van trans-Europese netwerken.

Elisabeth Köstinger (PPE), *schriftelijk*. – (DE) In de Europa 2020-strategie geeft de Europese Unie aan dat het werkgelegenheidsbeleid een van de belangrijke prioriteiten is. Het is belangrijk dat alle lidstaten zowel gezamenlijk als afzonderlijk trachten om deze streefdoelen te verwezenlijken teneinde een hoog niveau van werkgelegenheid en productiviteit te realiseren. Deze doelstellingen kunnen uitsluitend worden bereikt als wij allemaal eendrachtig samenwerken op gebieden als het bestrijden van de structurele werkloosheid, het ontwikkelen van een goed gekwalificeerde beroepsbevolking, het bevorderen van kwaliteitsbanen en het verbeteren van de prestaties van het onderwijsstelsel. Ik heb dan ook mijn steun gegeven aan de onderhavige ontwerp-resolutie waarin de beleidsrichtsnoeren voor de lidstaten op economisch en werkgelegenheidsgebied worden uiteengezet.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) 'Europa 2020' is niets meer of minder dan het project dat alle maatregelen omvat die de Europese Unie moet nemen om het aantal personen dat in of op de rand van armoede leeft met minstens twintig miljoen te verminderen. Die doelstelling is, hoewel ambitieus, de leidraad in de economische activiteiten van de EU. Dat betekent voor de lidstaten uiteraard dat de eigen economische strategie daar op verantwoorde wijze aan moet worden aangepast, maar eerst is het noodzakelijk dat alle Europese instellingen samenwerken aan één enkel doel. Met deze ontwerp-resolutie over de Europa 2020-strategie heeft het Parlement vandaag gestemd over een reeks voorstellen voor de Raad, zodat we, met zijn allen, het einddoel kunnen bereiken zonder alle Europese burgers in hun verwachtingen teleur te stellen. Voor die eisen is het nodig dat we samen met de Europese Investeringsbank en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling werken aan een pakket maatregelen op het gebied van energie, voedselveiligheid, klimaatverandering, gezondheid, jeugdbeleid, onderzoek en bovenal een industriebeleid dat is gericht op de schepping van sterke sociale beschermingsystemen en op de verlaging van het werkloosheidspercentage.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde voor deze resolutie die: het cruciale belang onderstreept van de maatregelen in het kader van Europa 2020 voor de vooruitzichten van alle Europese burgers omdat ze duurzame werkgelegenheid, economische groei op de lange termijn en sociale vooruitgang opleveren; vreest dat de Europa 2020-strategie haar beloften niet zal kunnen nakomen door de zwakke beheersstructuur en dringt er daarom nadrukkelijk bij de Raad op aan de communautaire methode te versterken; eraan herinnert hoe belangrijk het is de Europa 2020-doelstellingen

in het kader voor economische governance te integreren en wenst dat het Europees semester deel gaat uitmaken van het pakket economische governance, terwijl de nationale parlementen en economische partners in een vroeg stadium bij de zaken moeten worden betrokken om de democratische verantwoordingsplicht, inbreng en legitimiteit te bevorderen; onderstreept dat het bereiken van de doelstellingen van Europa 2020 essentieel is, en niet facultatief.

Iosif Matula (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De economische crisis heeft een onevenredig effect gehad op sociale groepen. Het is verontrustend dat het jeugdwerkloosheidscijfer twee keer zo hoog is als het Europees gemiddelde. Hervormingsprogramma's die nieuwe banen scheppen, zijn nodig om de effecten van de crisis te verzachten. In dit verband kan ik de maatregelen noemen die de Roemeense regering heeft genomen om de ondernemingsgeest onder jongeren aan te moedigen. Behalve vergroting van het aantal banen, is het ook belangrijk dat de kwaliteit van de banen wordt verbeterd. We kunnen deze doelstelling verwezenlijken door onderzoek en innovatie aan te moedigen, door het bedrijfsleven meer te betrekken bij de academische wereld en door het schoolcurriculum aan te passen aan de behoeften van de arbeidsmarkt.

In dit verband moeten onderzoeken worden verricht naar de economische ontwikkelingen in de lidstaten. In het bijzonder moeten deze op Europees niveau worden gecoördineerd en moeten de gebieden worden geïdentificeerd waarop de Europese Unie comparatieve voordelen kan ontwikkelen op de wereldmarkt. Voorts zou erkenning van diploma's op Europees niveau het vrije verkeer van arbeid vergemakkelijken en de vorming van een echte Europese interne markt ondersteunen. We zullen de doelstellingen die zijn uiteengezet in de Europa 2020-strategie alleen kunnen verwezenlijken door specifieke voorstellen op te stellen en voldoende middelen toe te wijzen. Anders lopen we het risico dat de strategie mislukt, zoals dat ook is gebeurd met de Lissabonstrategie.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Deze ontwerpresolutie steunt de sociale-afbraakstrategie van Lissabon, waarvan Europa 2020 de voortzetting is. Erger nog, deze ontwerpresolutie bevordert de ondercuratelestelling van de nationale begrotingen via het Europees semester en bevordert vrijhandel. Ik heb tegengestemd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europa 2020-strategie heeft tot doel Europa uit de crisis te halen en om sterker uit die crisis te komen, dankzij het scheppen van banen en dankzij een slimme, duurzame en inclusieve groei, gebaseerd op de vijf centrale doelstellingen van de EU: het bevorderen van de werkgelegenheid; het verbeteren van de omstandigheden voor innovatie, onderzoek en ontwikkeling; het naleven van de klimaat- en energiedoelstellingen; het verhogen van de scholingsgraad en het bevorderen van sociale integratie, in het bijzonder via het terugdringen van de armoede. De doelstellingen zijn ambitieus en we moeten allemaal een extra inspanning leveren om ze te verwezenlijken, ten voordele van de EU en van haar burgers.

Willy Meyer (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (ES) Ik wijs de ontwerpresolutie over de Europa 2020-strategie af omdat die naar mijn mening de antisociale lijnen van de Consensus van Brussel voortzet die zich niet bekommert om de burgers maar die is uitgedacht om het neoliberale beleid te consolideren dat ons in de ernstige economische crisis gebracht heeft waaronder we te lijden hebben. Deze crisis die we doormaken is dan ook geen natuurramp maar eerder het gevolg van de manier waarop de conservatieve, liberale en sociaaldemocratische bewegingen de Consensus van Washington hebben overgeheveld naar de Consensus van Brussel, waarbij bepaald werd dat de overheid niet mocht ingrijpen

in de economie, dat er een loonmatigingsbeleid moest worden gevoerd, en dat overheidsdiensten en de voornaamste bedrijven in essentiële economische branches, zoals de energie- of de telecommunicatiesector, geprivatiseerd moesten worden. We kennen de gevolgen al van deze neoliberale maatregelen en van de Consensus van Brussel: crisis, algemene werkloosheid, armoede, beperkingen van de rechten van werknemers en van de verzorgingsstaat. Daarom heb ik gestemd tegen deze resolutie over de Europa 2020-strategie, omdat ik deze “nieuwe” strategie meer van hetzelfde vind: neoliberale maatregelen die voorbijgaan aan de noodzaak tot herverdeling van de rijkdom, en aan verbetering van de sociale en de arbeidsrechten van de burgers van Europa.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De verwezenlijking van de Europa 2020-strategie is van fundamentele betekenis voor het versterken van de EU en mag niet slechts als bijkomstigheid worden gezien. De strategie is bedoeld om de toekomstperspectieven voor de Europese burgers te bevorderen met betrekking tot zekere en duurzame werkgelegenheid, economische groei op de lange termijn en sociale vooruitgang. Indien wij dit willen realiseren, dient de communautaire methode versterkt te worden en moeten deze doelstellingen in ons economisch beleid worden geïntegreerd. Om de financiering van de strategie te waarborgen, is het essentieel dat wij over een catalogus met politieke initiatieven beschikken, waarbij niet alleen de EIB en de EBWO, maar ook particuliere investeerders betrokken moeten worden. Door een verjonging van de interne markt moeten wij daarnaast in staat zijn om deze ambitieuze doelstellingen sneller en effectiever te verwezenlijken. Bovendien moeten wij in dit kader talloze kerninitiatieven realiseren zoals de Innovatie-Unie, Jeugd in beweging en Een industriebeleid in een tijd van mondialisering, om er maar een paar te noemen. Ik heb de ontwerpresolutie echter niet gesteund, voornamelijk vanwege het feit dat er geen oplossing is gevonden voor de financiering van de Europa 2020-strategie.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Ik wil graag ingaan op de door het Europees Parlement aangenomen ontwerpresolutie over de Europa 2020-strategie. Ik sluit mij helemaal aan bij het standpunt van het Parlement en denk dat we de beheersstructuur van de strategie moeten versterken, want wat er tot nu toe is gedaan, was niet specifiek genoeg en bijgevolg niet erg effectief.

Gendergelijkheid is volgens mij de belangrijkste factor voor de verwezenlijking van de ambities van Europa 2020. Wij moeten bovenal zorgen voor een grotere arbeidsparticipatie van vrouwen door erop toe te zien dat in 2020 mannen en vrouwen evenveel betaald krijgen voor hetzelfde werk (de strategie gaat ervan uit dat het huidige verschil van 10 procent jaarlijks met één procent zal afnemen, zodat het in 2020 zal zijn weggenomen). Een andere uiterst belangrijke kwestie is de bestrijding van armoede onder vrouwen. Geschat wordt dat 17 procent van de vrouwen in armoede leeft en dat het hier vooral gaat om alleenstaande moeders en immigranten.

De doelstellingen van de strategie kunnen hoofdzakelijk worden verwezenlijkt door middel van onderwijs en opleiding. Ik denk hierbij aan financiële steun voor jongeren en steun voor programma's op het gebied van de mobiliteit van studenten en academisch personeel. Ook moet sterk de nadruk worden gelegd op opleidingen en programma's die gericht zijn op het verkrijgen van andere kwalificaties.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De noodzaak om uit de economische crisis te geraken en om duurzaamheid en de ontwikkeling van een ‘intelligente economie’ te garanderen zijn de basisdoelstellingen van de strategie die het toekomstkader zal schetsen van de markteconomie van de EU. Een hoog niveau van werkgelegenheid dat sociale en

territoriale samenhang, productiviteit, efficiënt gebruik van middelen, innovatie en vooral een sterkere economische governance bevordert moet aan de basis staan van het nieuwe, door Europa te volgen pad. Hieraan zullen we de komende jaren werken, waarna het beraad van de Raad, de evaluatie en de voorstellen van de Commissie en de politieke sturing van het Parlement tot concrete resultaten zullen moeten leiden. Om al deze redenen heb ik voor de ontwerp-resolutie over de Europa 2020-strategie gestemd. De resolutie is een aanvulling op het eerdere voorstel en benadrukt de behoefte om de governanceprojecten van de strategie te versterken, en spoort de lidstaten aan om, begrotingsgewijs, meer na te denken over de ambities van de strategie, en om zich te concentreren op de strijd tegen werkloosheid met nationale hervormingsprogramma's.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) De eerste tekenen van hoe de uitvoering van de EU-strategie verloopt zijn niet bepaald aanmoedigend, net als dat de Lissabonstrategie ook geen aanmoedigende resultaten bracht. De economische ontwikkelingen in de eurozone en de problemen van de monetaire unie zoals die door de kredietcrisis in de regio zichtbaar werden, maken duidelijk dat de Europa 2020-strategie zich nu moet concentreren op financiële stabiliteit, op groeibeleid en op de noodzakelijkheid van een Europees financieel bestuur, indien zij wil dat de ambitieuze doelen die zij stelt, zoals het verhogen van de werkgelegenheid voor jongeren naar 75 procent en het verhogen van investeringen voor onderzoek naar 3 procent, niet alleen maar simpele symbolische aankondigingen blijken te zijn. Voor wat betreft de Europa 2020-strategie beweegt de resolutie van de Fractie van de Europese Volkspartij zich in die richting, en daarom heb ik voorgestemd.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) In het document *Europa 2020 – De nieuwe strategie voor een slimme, duurzame en inclusieve groei* wordt een reeks maatregelen voorgesteld die Europa moet helpen om uit de crisis te geraken en om sterker uit die crisis te komen, dankzij het scheppen van banen en dankzij een slimme, duurzame en inclusieve groei, gebaseerd op de vijf centrale doelstellingen van de EU: het bevorderen van de werkgelegenheid; het verbeteren van de omstandigheden voor innovatie, onderzoek en ontwikkeling; het naleven van de klimaat- en energiedoelstellingen; het verhogen van de scholingsgraad en het bevorderen van sociale integratie, in het bijzonder via het terugdringen van de armoede. Ik heb voor deze resolutie gestemd omdat ik het eens ben met de voorstellen zoals die door het Europees Parlement werden ingediend, in het bijzonder de behoefte om de beheersstructuur van de Europa 2020-strategie te versterken. Er moet bovendien gewezen worden op het feit dat de activiteiten die plaatsvinden in het kader van de Europa 2020-strategie van essentieel belang zijn om de verwachtingen van alle Europese burgers in te lossen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Eén van de artikelen die er ons toe aanzetten om deze tekst te steunen, is artikel 12, dat als volgt luidt: “is ingenomen met het kerninitiatief inzake de ‘Innovatie-Unie’ als voornaam instrument om Europa 2020-doelstellingen te bereiken die zich op de voornaamste maatschappelijke uitdagingen richten, zoals energie en voedselzekerheid, klimaatverandering, gezondheid en een vergrijzende bevolking; herinnert eraan dat bij de doelstelling van 3 procent 2 procent afkomstig is uit de particuliere sector en 1 procent uit de publieke sector; constateert dat er vooral nog steeds lacunes bestaan op het gebied van particuliere uitgaven voor onderzoek die alleen kunnen worden ondervangen door een aanpassing van het regelgevingskader voor ondernemingen, waaronder kleine en middelgrote ondernemingen; is derhalve verheugd dat de Commissie voornemens is om de kadervoorwaarden voor het bedrijfsleven

inzake innovatie te verbeteren, met name ten aanzien van de intellectuele-eigendomsrechten.”

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Europa is geconfronteerd met een grote uitdaging: het moet de werkloosheid verminderen en tegelijkertijd een “op de mens toegesneden” economie opbouwen. Wij zijn ons ervan bewust dat de Europa 2020-strategie de lat hoog legt en vastberadenheid vereist op zowel nationaal als Europees niveau. De wereldwijde economische crisis heeft helaas een groot deel van de tot nu toe behaalde resultaten ongedaan gemaakt en aangetoond dat de nationale economieën vaak erg kwetsbaar zijn. Daarom is het meer dan ooit noodzakelijk om onze inspanningen te versterken en ons te laten leiden door het principe dat wij ‘samen sterker’ zijn. Geen enkele lidstaat kan en mag de mondiale uitdagingen in zijn eentje aanpakken. Om opnieuw de uitdaging inzake duurzame groei te lanceren is het noodzakelijk alle politieke middelen en alle financiële instrumenten in te zetten. Ik heb vóór deze resolutie gestemd omdat een sterkere coördinatie van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten absoluut noodzakelijk is. Zover zal het echter alleen komen als de gemeenschappelijke doelstellingen coherent en geloofwaardig zijn. Wij moeten een nieuw economisch model opbouwen dat is gebaseerd op kennis en op een hoog niveau van werkgelegenheid. Om die uitdaging aan te gaan moet een nieuwe fase in de Europese integratie worden ingeluid. Ook moet meer aandacht worden geschonken aan werkgelegenheid en sociale voorzieningen en moeten alle in Europa aanwezige actoren in actie komen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europa 2020-strategie legt voor de komende jaren slimme, duurzame en inclusieve groei als doelstellingen voor de Europese Unie vast. Er zijn een aantal essentiële voorwaarden voor de verwezenlijking van deze doelstellingen, bijvoorbeeld de versterking van de governance en de financiering van het cohesiebeleid. Het bestaande programma van de Europese Unie moet er onder meer op zijn gericht alle belanghebbenden sterker bij de ontwikkeling en uitvoering van haar beleid te betrekken, aangezien het gebrek aan betrokkenheid waarschijnlijk de hoofdreden voor het mislukken van de Lissabonstrategie is. Daarom moeten alle institutionele actoren – op Europees, nationaal, regionaal en lokaal niveau – evenals het maatschappelijk middenveld worden verzocht om deze strategie ten uitvoer te leggen.

In dit verband zou ik graag willen benadrukken hoe noodzakelijk de tenuitvoerlegging van het territoriaal pact van lokale en regionale overheden met betrekking tot de Europa 2020-strategie is. Er is een sterk cohesiebeleid nodig voor alle Europese regio's, als essentiële voorwaarde voor de tenuitvoerlegging van de Europa 2020-strategie. Het cohesiebeleid is van nature horizontaal en derhalve een cruciale factor voor het succes van de strategie, dus dient zijn aanvullend karakter duidelijk te worden gemaakt. Als onderdeel van dit programma moeten de economische groei en een goed klimaat voor werkgelegenheidsschepping worden gestimuleerd, waarbij een bijzondere rol voor de kleine en middelgrote ondernemingen (KMO) is weggelegd, die de motor van de Europese economische groei zijn.

Om bovengenoemde redenen heb ik in de plenaire vergadering voor deze ontwerp-resolutie gestemd.

Derek Vaughan (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De Europa 2020-strategie van de Commissie is essentieel om de groei en het mededingingsvermogen van de EU te versterken naarmate ze de economische crisis te boven komt. De doelstellingen van de strategie kunnen echter alleen worden verwezenlijkt met een gecoördineerde en gerichte aanpak door alle lidstaten.

Ik stemde voor de resolutie over de Europa 2020-strategie omdat ze volgens mij aantoont dat de lidstaten zich ten volle moeten inzetten voor de doelstellingen van de strategie. De resolutie roept op om de economische governance van de Europa 2020-strategie beter te coördineren, en dat steun ik ten volle omdat het de noodzaak schetst dat de lidstaten een geloofwaardig financieringskader in het leven roepen. De lidstaten zouden ook moeten verzekeren dat hun beleid en hun begrotingen afgestemd zijn op de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, met name wat betreft doelstellingen zoals het aanpakken van de werkloosheid en totstandbrenging van sociale insluiting. Ik ben er ook mee ingenomen dat de resolutie voorstelt dat het nieuwe meerjarige financiële kader (MFK) een weerspiegeling moet vormen van de ambities van de Europa 2020-strategie.

Ontwerpresolutie B7-0127/2011

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De werkgelegenheidsrichtsnoeren die door de Commissie zijn voorgesteld en door de Raad zijn vastgesteld, bevatten de huidige gemeenschappelijke prioriteiten van de Europese Unie en de doelstellingen van de lidstaten met betrekking tot hun nationale werkgelegenheidsbeleid. Enkele van de werkgelegenheidsrichtsnoeren op Europees niveau betreffen verhoging van de arbeidsmarktparticipatie, met inbegrip van de participatie van specifieke subgroepen van de bevolking, vermindering van de structurele werkloosheid en bevordering van de arbeidskwaliteit, de ontwikkeling van gekwalificeerde arbeidskrachten die voldoen aan de behoeften van de arbeidsmarkt, en verbetering van de prestaties van de onderwijsstelsels die beroepsopleidingen op alle niveaus bieden.

Ik vind dat de lidstaten en de Europese Unie zich moeten gaan bezighouden met het opstellen van een gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie die de opkomst van gekwalificeerde en flexibele arbeidskrachten bevordert, alsook arbeidsmarkten die snel kunnen reageren op economische ontwikkelingen.

Ik steun ook het initiatief van de rapporteur om de strijd tegen sociale uitsluiting en de vermindering van armoede te bevorderen, wat hoofddoelstellingen zijn in de Europa 2020-strategie. Om deze redenen heb ik voor deze ontwerpresolutie gestemd.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd, omdat het dringend nodig is om op alle niveaus meer inspanningen te leveren, met de betrokkenheid van sociale partners en andere belanghebbenden, om ervoor te zorgen dat de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid naar behoren worden toegepast, met het oog op de verhoging van de arbeidsmarktparticipatie, de ontwikkeling van gekwalificeerde arbeidskrachten en de verbetering van de kwaliteit en de prestaties van onderwijs- en opleidingsstelsels. Doel van deze richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid is te verzekeren dat de werkgelegenheidsdoeleinden zoals vastgelegd in de Europa 2020-strategie over economische governance worden behaald, en duurzame economische groei en maatschappelijke vooruitgang te realiseren. Ik geloof dat het heel belangrijk is dat de lidstaten nu maatregelen nemen om hun verbintenissen na te komen op het vlak van de verhoging van de participatiegraad, de verbetering van de vaardigheden, het creëren van werkgelegenheid, de vermindering van de armoede en de verbetering van de sociale integratie. De Europese Commissie en de lidstaten moeten ervoor zorgen dat deze richtsnoeren worden toegepast, in samenwerking met de sociale partners en lokale en regionale instellingen, die betrokken moeten worden bij het opstellen en ten uitvoer leggen van de nationale hervormingsprogramma's. De toestand op de Europese arbeidsmarkt is als gevolg van de economische en financiële crisis nog steeds gespannen, reden waarom

het bestrijden van werkloosheid één van de belangrijkste beleidsprioriteiten van zowel de Unie als de lidstaten behoort te zijn.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese werkgelegenheidsstrategie en de door de lidstaten toegepaste nationale strategieën behoren tot de belangrijkste instrumenten om ervoor te zorgen dat de doelstellingen van de Europa 2020-strategie worden bereikt. Het is daarom zeer belangrijk om met het bedrijfsleven en de sociale partners samen te werken om de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid adequaat en doeltreffend ten uitvoer te leggen. Ik ben zeer ingenomen met de richtsnoeren en de aandachtspunten die in het voorstel worden benadrukt: de noodzaak tot versterking van de governance en het zorgen voor meer ambitie bij het nastreven van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie, de noodzaak om erop toe te zien dat de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid worden toegepast, en de noodzaak om ervoor te zorgen dat het scheppen van werkgelegenheid de hoogste prioriteit krijgt in de nationale hervormingsprogramma's.

Het ontbreekt de Unie aan een sterk horizontaal beleid ter bestrijding van werkloosheid en sociale uitsluiting, dat zonder twijfel een samenhangend economisch bestuurspakket zou vereisen dat is afgestemd op de behoeften van de Unie en de lidstaten. Een dergelijk beleid vereist ook dat ambitieuze doelstellingen zoals die van de Europa 2020-strategie worden gehaald.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Deze ontwerpresolutie over de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten berust op verschillende pijlers, waarvan ik volgende zou willen benadrukken: de huidige economische crisis die voor oplopende werkloosheid en sociale uitsluiting zorgt, de noodzaak om synergieën te scheppen die ontwikkeling in richting van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie bevorderen, en het voorstel van de Commissie dat bij de jaarlijkse groeianalyse voor 2011 van dezelfde richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid moet worden uitgegaan als voor 2010. Om deze situatie te kunnen verhelpen is het wezenlijk om gezamenlijke inspanningen op alle niveaus te leveren: bij de regeringen, de sociale partners en het maatschappelijk middenveld.

De Europese Unie speelt hier een wezenlijke rol bij het bepalen van het beleid dat moet worden gevolgd en het eerbiedigen van het subsidiariteitsbeginsel, doordat zij de sociale dialoog en de vaststelling van eerlijke en doeltreffende maatregelen bevordert. Ik hoop dat deze richtsnoeren ertoe zullen bijdragen de crisis te boven te komen, de stelsels van sociale bescherming te consolideren en de economie weer op starten, zodat we de in de Europa 2020-strategie vastgelegde doelstellingen kunnen halen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) We vinden het teleurstellend dat de Europese Commissie aan dezelfde richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid vasthoudt als die welke voor 2010 zijn aangenomen, dus houden wij ook vast aan ons kritisch standpunt van toen.

Alhoewel in de ontwerpresolutie van het Europees Parlement enige kritiek op het nagestreefde beleid wordt geuit en erop wordt aangedrongen aan de zeer beperkte sociale doelstellingen van de Europa 2020-strategie te voldoen, pakt de resolutie het probleem van werkloosheid en onzekere banen niet bij de wortel aan, poogt zij niet de oorzaken ervan uit de weg te ruimen, bevat het geen besluit om de bezuinigingsprogramma's in te trekken, en wordt hierin geen ernstige kritiek geleverd op de eisen die aan de lidstaten met

de meeste moeilijkheden worden opgelegd, opdat deze blindelings aan de absurde criteria van het stabiliteitspact voldoen.

Integendeel, in de resolutie wordt gesteld dat de instrumenten die in het Europees semester zijn opgenomen een positief antwoord bieden, waarbij even wordt vergeten dat de voorstellen van de Europese Commissie inzake de zogenaamde 'economische governance' niet alleen een aanval vormen op de soevereiniteit van de lidstaten, maar ook de sociale omstandigheden nog zullen verergeren, omdat hierin sterker op monetaire criteria wordt gelet dan op sociaal welzijn en sociale vooruitgang.

Giovanni La Via (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Na de indiening van de mededeling van de Commissie over 'de jaarlijkse groeianalyse: naar een krachtiger alomvattend antwoord van de EU op de crisis', heeft het Parlement, mijzelf inbegrepen, een resolutie aangenomen waarin het de Raad en de Commissie ertoe aanspoorde om samen te werken bij de verwezenlijking van de in de Europa 2020-strategie opgenomen doelstellingen op werkgelegenheidsgebied. Volgens de rapporteur, mevrouw Berès, is het noodzakelijk de lidstaten beleidsadvies te geven, zonder zich al te veel te mengen in het nationale beleid, en richtsnoeren te verschaffen, opdat alle belanghebbenden volgens hetzelfde plan te werk kunnen gaan. Er is vooral de laatste jaren een gebrek aan werk en dat is een serieus probleem dat met enige mate aan ambitie moet worden aangepakt, als men wil verzekeren dat in 2020 de Europese burgers voor 75 procent waardige en zekere banen hebben, banen die voorzien in hun behoeften en in die van de diverse groepen personen die zich op de arbeidsmarkt begeven. Daarbij dienen bijzondere inspanningen te worden ondernomen voor bepaalde groepen mensen, waaronder vrouwen – en vooral moeders – jongeren en immigranten.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik stemde voor deze resolutie die het belang benadrukt van beleid dat de overgang voor jongeren van school naar werk vergemakkelijkt; onderstreept dat het duidelijk is dat vroegtijdige schoolverlaters een hoog risico lopen op armoede; benadrukt dat alle flexibele en tijdelijke vormen van arbeid die in deze context worden gebruikt het recht op opleiding en de toegang tot sociale zekerheid moeten incorporeren en dat ervoor moet worden gezorgd dat mensen overstappen naar meer zekere vormen van werk.

Barbara Matera (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mijns inziens dienen wij in deze jaren van herstel van de economische en financiële crisis – waardoor veel landen van de Unie zijn getroffen en waarin onze regeringen inspanningen hebben ondernomen om gemeenschappelijke beleidsvormen en strategieën ten uitvoer te leggen teneinde de doelstellingen te bereiken die wij allen tezamen hebben vastgesteld en hebben besloten na te streven – te erkennen dat het Parlement als de meest representatieve instelling van de Europese Unie terecht een centrale rol hierin speelt. Op die manier worden de representativiteit en de functie van het Parlement, op grond van onder meer de bepalingen van het Verdrag, erkend.

De richtsnoeren voor het economisch beleid en het werkgelegenheidsbeleid moeten zeker een centraal thema zijn in het Europees semester en worden aangepast aan de variaties van de jaarlijkse groeianalyse evenals aan het uitvoeringstempo in onze landen. De adviesfunctie dient voldoende ruimte en tijd te geven voor analyse en aanpassing aan het algemeen kader. Daarom verklaar ik vóór te hebben gestemd.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) De richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid zijn synoniem met het verhogen van de pensioengerechtigde leeftijd en de flexibilisering van de arbeidsmarkt. Ook al heeft deze ontwerp-resolutie de

verdienste om aan de Europese Unie in herinnering te brengen dat het salarisbeleid een nationale verantwoordelijkheid is, toch wordt het voorgaande erin goedgekeurd. Ik heb daarom tegengestemd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese werkgelegenheidsstrategie en de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten behoren tot de belangrijkste instrumenten waarmee richting wordt gegeven aan het beleid dat de Europese Unie en de lidstaten voeren om de in de Europa 2020-strategie vastgelegde doelstellingen en doelen te bereiken. De bestrijding van de werkloosheid en het scheppen van duurzame banen is dé grote uitdaging voor de komende tien jaar, en we zullen hier allemaal aan moeten meewerken om van dit beleid een succes te maken.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Een van de centrale doelstellingen van de Europa 2020-strategie is een werkgelegenheidspercentage van 75 procent. De economische crisis waarmee de EU wordt geconfronteerd, blijft voor uitdagingen zorgen in de zin van een oplopende werkloosheid en sociale uitsluiting. Hierop moeten wij een antwoord zien te vinden. De Europese werkgelegenheidsstrategie en de bijbehorende richtsnoeren vormen dan ook een belangrijk instrument om de werkloosheid te beperken en om de inspanningen van de lidstaten in de juiste richting te sturen. Op grond van die richtsnoeren dienen de lidstaten de sociale partners, regionale en plaatselijke autoriteiten en het maatschappelijk middenveld bij hun acties te betrekken. Daarnaast moet er op basis van deze strategie voor gezorgd worden dat zowel de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid als het creëren van nieuwe banen werkelijkheid worden. Om het belang van deze wezenlijke doelstelling te onderstrepen, zijn de lidstaten in de toekomst verplicht om een verslag te overleggen van de vooruitgang die zij hebben geboekt. Daarnaast wordt van de afzonderlijke lidstaten verlangd dat zij aandacht geven aan nationale doelstellingen, met inbegrip van de problemen bij de integratie van subgroepen zoals vrouwen, gehandicapten en oudere werknemers, en de problematiek van de zogeheten werkende armen. Ik heb de onderhavige ontwerpresolutie echter niet gesteund, omdat deze zich te veel op het terrein van het nationale recht begeeft, met name wat de regulering van de sociale partners betreft.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De tenuitvoerlegging van de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten is wezenlijk voor de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren die in de Europa 2020-strategie zijn opgenomen. Het belang van de betrokkenheid van het Europees Parlement bij dit beleid mag niet worden onderschat. Het debat bevordert ideeën, en ideeën en strategieën zijn noodzakelijk om de huidige economische crisis te boven te komen. In de ontwerpresolutie worden met betrekking tot een aantal kwesties aandachtspunten genoemd die ik onderschrijf: ervoor zorgen dat de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid worden toegepast, versterkte maatregelen om te zorgen voor meer en betere banen, vastberaden optreden om armoede en sociale uitsluiting te bestrijden. Om voor succes te zorgen op alle beleidsgebieden is het van vitaal belang dat alle betrokkenen – regeringen, sociale partners en het maatschappelijk middenveld – gezamenlijke inspanningen leveren.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) In deze resolutie zegt het Parlement dat het van mening is dat: (1) gelet op het voorstel van de Commissie om de in 2010 aangenomen richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid te behouden voor 2011, de aanbevelingen over de nationale hervormingsprogramma's het belangrijkste macro-economische toezichts- en oriëntatie-instrument zijn geworden; betreurt dat het Parlement niet bij dit proces is betrokken en het gebrek aan debat hierover; en (2) de grootste uitdagingen op het vlak van werkgelegenheid en werkloosheid waar de EU en de lidstaten

mee worden geconfronteerd, eveneens voldoende aan bod moeten komen in het toekomstige proces betreffende macro-economische onevenwichtigheden, binnen het beleidskader van de Europese richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid;

Verslag-Berès (A7-0040/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd, omdat ik het met het standpunt van de rapporteur eens ben dat de richtsnoeren voor de werkgelegenheid stabiel moeten worden gehouden tot de tussentijdse herziening van de Europa 2020-strategie. De geïntegreerde richtsnoeren voor het economisch en werkgelegenheidsbeleid moeten de rode draad vormen van het Europees semester, en wanneer de belangrijkste signalen van de jaarlijkse groeianalyse afwijken van de inhoud van de richtsnoeren, dan moeten deze vervolgens omwille van de consistentie worden gewijzigd. Ik ben het er ook mee eens dat de belanghebbenden bij de opstelling, de implementatie, de monitoring en de evaluatie van de nationale hervormingsprogramma's moeten worden betrokken. Ik zou ook het advies van de Commissie economische en monetaire zaken (ECON) willen benadrukken dat de richtsnoeren voor het economisch en werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten niet ondergesneeuwd mogen raken als we de betrokkenheid en de democratische verantwoording willen vergroten.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Na de beoordeling van de voorlopige nationale hervormingsprogramma's (NHP's) heeft de Commissie een voorstel ingediend om de richtsnoeren stabiel te houden tot 2014 om alle aandacht te kunnen besteden aan de toepassing ervan. Dat Commissievoorstel is begrijpelijk, omdat de werkgelegenheidsrichtsnoeren integraal deel uitmaken van de Europa 2020-strategie en door de lidstaten in hun geheel moeten worden overgenomen in hun nationale programma's. De lidstaten moeten dus goed focussen op de toepassing ervan. Deze richtsnoeren worden doorgaans niet elk jaar herzien, maar volledige werkgelegenheid zou toch de eerste prioriteit van het EU-werkgelegenheidsbeleid moeten blijven. Dat zal leiden tot economische groei, een sterkere mededinging en tegelijkertijd de sociale cohesie bevorderen.

Een beoordeling van de voorlopige nationale hervormingsprogramma's heeft uitgewezen dat de lidstaten hun aandacht zouden moeten blijven richten op de volgende prioriteitsgebieden: het verbeteren van de participatie op de arbeidsmarkt en het verminderen van structurele werkloosheid, het creëren van een goed gekwalificeerde arbeidskrachten om in onze behoeften te voorzien, het bevorderen van levenslang leren, het opvoeren van de prestaties van onderwijs- en trainingssystemen op alle niveaus en het verhogen van deelname aan hoger onderwijs, het bevorderen van sociale insluiting en het bestrijden van armoede. Ik wil er bij de lidstaten daarom op aandringen om ervoor te zorgen dat het werkgelegenheids- en sociaal beleid zo efficiënt mogelijk ten uitvoer wordt gelegd, door het opstellen, implementeren en beoordelen van deze nationale programma's.

Antonio Cancian (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik wil uiting geven aan mijn bezorgdheid over de huidige situatie op de arbeidsmarkt. Werkloosheid is volgens mij het echte sociale probleem van deze tijd. Ofschoon er op macro-economisch niveau tekenen zijn van herstel, kan de industrie niet alle werknemers die ze de laatste tijd op straat heeft gezet, opnieuw opnemen. Dit zijn echter precies ook de mensen die op problemen stuiten bij het vinden van een nieuwe baan. Hetzelfde kan gezegd worden van jongeren en vrouwen. Dit zijn uitermate belangrijke en urgente problemen. In de 2020-strategie heeft de Commissie de bevordering van de werkgelegenheid, de versterking van de interne markt en de stimulering

van de groei als prioriteiten opgenomen. De Europese Unie en in het bijzonder dit Parlement hebben er goed aan gedaan het probleem bij de horens te vatten, maar het is ook noodzakelijk concrete actie te ondernemen om deze doelstellingen te bereiken.

De Europese Unie moet proberen haar middelen gericht in te zetten en te rationaliseren door te investeren in vervoers-, energie- en telecommunicatie-infrastructuur. Met het oog daarop zal de oprichting van met projectobligaties gegarandeerde en gefinancierde projectondernemingen een ommezwaai zijn. Aldus zal men er in slagen om enerzijds de concurrentiekracht van de Unie op de wereldmarkt te handhaven en anderzijds de burgers nieuwe werkgelegenheidsmogelijkheden te bieden. Dit alles zal, zij het dan stapsgewijze, binnen een zo kort mogelijk tijdsbestek tot stand moeten worden gebracht.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb tegen het verslag van Berès gestemd over de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten. Het verslag stelt voor om het geïntegreerde economische beleid en de richtsnoeren voor de werkgelegenheid zoals die in 2010 voor de lidstaten golden ook in 2011 toe te passen, en dientengevolge om de Europa 2020-strategie in zijn geheel te integreren in de nationale hervormingsprogramma's. Helaas pleit het verslag ervoor ten behoeve van de werkgelegenheid hetzelfde economische beleid en dezelfde richtsnoeren te volgen die tot de crisis en tot het mislukken van de bestrijding ervan hebben geleid. Het pleit ervoor om dezelfde beleidskeuzes en praktijken te volgen die ertoe hebben geleid dat de Europeanen strenge maatregelen moesten ondergaan en dat soevereine lidstaten werden overgeleverd aan de grillen van maffioze speculanten. Tot slot wordt in het verslag gevraagd om voortzetting van het werkgelegenheidsbeleid dat tot een middeleeuwse arbeidsmarkt leidt, van het beleid dat voor de toename van werkloosheid en onvolledige werkgelegenheid heeft gezorgd, beleid dat flexibele arbeidsvormen stimuleert en salarissen, pensioenen en rechten van Europese werknemers bedreigt en vooral jonge mensen treft.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd, omdat ik een voorstander ben van een jaarlijkse herziening van de Europa 2020-strategie, waarbij de nadruk op de geïntegreerde richtsnoeren voor het economisch en werkgelegenheidsbeleid dient te worden gelegd. De Commissie en de Raad moeten ervoor zorgen dat de geïntegreerde richtsnoeren de kern van het Europees semester vormen. De betrokkenheid van de belanghebbenden bij de opstelling, de tenuitvoerlegging, de monitoring en de evaluatie van de nationale hervormingsprogramma's is een wezenlijk bestanddeel voor een doeltreffende governance van het sociale en werkgelegenheidsbeleid in de lidstaten.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Zoals ik al over het verslag van mijn collega's, mevrouw Gruny en de heer Ory, heb gezegd, heeft de maatschappij zich ontwikkeld, is de wereld veranderd en moeten de arbeidsverhoudingen hieraan worden aangepast. Daarom ben ik van mening dat de herziening van de richtsnoeren voor de werkgelegenheid in het kader van de Europa 2020-strategie gericht moet zijn op flexibiliteit en op nieuwe werkwijzen om de economische ontwikkeling te stimuleren en de armoede te bestrijden.

Aangezien door de crisis het aantal mensen zonder baan in Europa van 16 miljoen in 2008 is toegenomen tot 23 miljoen in 2010, moet iedere exitstrategie aandacht besteden aan het herstel van de werkgelegenheid. Dit is alleen mogelijk als in een toenemend concurrerende markt duidelijk de focus wordt gelegd op innovatie, flexibele en nieuwe werkmodellen en opleidingen voor jongeren. De Europa 2020-strategie biedt hiervoor alle mogelijkheden, en de lidstaten moeten hiervan voldoende gebruikmaken om zo de werkgelegenheid te stimuleren en impulsen aan de Europese economie te geven.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verplicht de Raad om ieder jaar richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten op te stellen en ter raadpleging aan het Europees Parlement voor te leggen voordat zij worden goedgekeurd. In deze context werden wij verzocht advies uit te brengen over deze kwestie.

De economische en financiële omstandigheden waarin de meerderheid van de landen verkeert, vereisen dat dubbel zoveel aandacht wordt besteed aan het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten. In het kader van de Europa 2020-strategie zijn desbetreffende richtsnoeren vastgelegd, maar het is noodzakelijk dat alle lidstaten deze richtsnoeren ten uitvoer leggen en in concrete maatregelen omzetten die in de nationale hervormingsprogramma's, die de lidstaten in april moeten voorleggen, dienen te worden geïntegreerd.

Ik ben het eens met het advies van de rapporteur, dus stem ik voor dit voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) We vinden het teleurstellend dat de Europese Commissie aan dezelfde richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid vasthoudt als die welke voor 2010 zijn aangenomen, dus houden wij ook vast aan ons kritisch standpunt van toen. De bovengenoemde richtsnoeren zijn duidelijk ontoereikend wanneer we naar de cijfers kijken: 25 miljoen mensen hebben geen werk, terwijl 30 miljoen mensen onzekere en slecht betaalde banen hebben.

Het is ook onaanvaardbaar dat het Europees Parlement haar ondersteuning geeft aan de nauwe verbinding tussen deze richtsnoeren en de neoliberale economische maatregelen die de Commissie nog steeds ontwikkelt, met name de maatregelen die in de Europa 2020-strategie zijn opgenomen of ook het pakket van zes wetgevingsinstrumenten van het zogenaamde Europees semester. We weten zeer goed dat de voorstellen van de Europese Commissie inzake de zogenaamde economische governance niet alleen een aanval vormen op de soevereiniteit van de lidstaten, maar ook de sociale omstandigheden nog zullen verergeren, omdat hierin sterker op monetaire criteria wordt gelet, als op sociaal welzijn en welvaart.

Om al deze redenen hebben we tegen dit verslag gestemd.

Jarosław Kalinowski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Het is van essentieel belang dat er preventieve actie wordt ondernomen gezien de vergrijzing van de bevolking, demografische veranderingen die erop wijzen dat mensen wegtrekken uit plattlandsgebieden naar stedelijke gebieden en de steeds sterkere gelaagdheid van de samenleving in termen van inkomen. Bijzonder negatieve verschijnselen doen zich voor in de plattlandsgebieden, waar het aantal jonge mensen dat een landbouwbedrijf wil overnemen, blijft afnemen. Jonge mensen verlaten de plattlandsgebieden om zich te ontworstelen aan de lage inkomens en slechte toegang tot diensten. Degenen die blijven, kunnen geen werk vinden buiten de landbouw. Het slechtst is de situatie echter voor de vrouwelijke inwoners van de plattlandsgebieden, die bijna nooit de eigenaar zijn van een landbouwbedrijf, maar desondanks heel hard werken op dat van hun echtgenoot.

Daarom is het van essentieel belang om jonge landbouwers in de plattlandsgebieden te houden door hun een redelijk inkomen en een acceptabele levensstandaard te garanderen. Degenen die geen werk vinden in de plattlandsgebieden moeten evenwel de garantie krijgen van onderwijs dat hen in staat zal stellen een baan te vinden. Er is ook een campagne

nodig om mensen ervan te overtuigen het Levenslang leren-programma te volgen en zich te herscholen. Daarnaast is het van cruciaal belang dat er programma's zijn die het ondernemerschap van vrouwen steunen en het vrouwen gemakkelijker maken om een eigen bedrijf te runnen, ook wanneer dit geen link heeft met de landbouwsector.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor dit verslag gestemd. Na de beoordeling van de voorlopige nationale hervormingsprogramma's (NHP's) die de lidstaten hebben ingediend in het kader van de Europa 2020-strategie, en tegelijkertijd met de presentatie van de eerste jaarlijkse groeianalyse, heeft de Commissie op 12 januari 2011 haar goedkeuring gehecht aan een besluit van de Raad om voor 2011 de geldigheid te handhaven van de geïntegreerde richtsnoeren voor het economisch beleid en het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten die in 2010 waren goedgekeurd. In dit voorstel wordt rekening gehouden met het feit dat de nieuwe geïntegreerde EU 2020-richtsnoeren volledig in beleidsmaatregelen moeten worden omgezet en dat in de definitieve NHP's in april 2011 moet worden aangegeven welke hervormingen de lidstaten gaan doorvoeren. Bovendien is het Commissievoorstel gebaseerd op de toezegging in de werkgelegenheidsrichtsnoeren van 2010 om de richtsnoeren, voor zover mogelijk, stabiel te houden tot 2014 zodat de lidstaten kunnen focussen op hun implementatie.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Dit verslag bekrachtigt de schadelijke richtsnoeren van de Commissie en de Raad op het gebied van werkgelegenheid. In dit verslag wordt in feite het autoritaire optreden van de EU op het gebied van verhoging van de pensioengerechtigde leeftijd, de flexibilisering van de arbeidsmarkt en het snijden in de begrotingen en salarissen goedgekeurd. De rapporteur keurt het ook goed. Toch is zij lid van een partij die zich socialistisch noemt. Ik heb tegen het verslag gestemd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Europese werkgelegenheidsstrategie en de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten behoren tot de belangrijkste instrumenten waarmee richting wordt gegeven aan het beleid dat de Europese Unie en de lidstaten voeren om de in de Europa 2020-strategie vastgelegde doelstellingen en doelen te bereiken. De bestrijding van de werkloosheid en het scheppen van duurzame banen is dé grote uitdaging voor de komende tien jaar, en we zullen hier allemaal aan moeten meewerken om van dit beleid een succes te maken. We willen nog eens benadrukken hoe belangrijk het is dat we ons bij de jaarlijkse herziening van de Europa 2020-strategie concentreren op de geïntegreerde richtsnoeren voor het economisch en werkgelegenheidsbeleid.

Claudio Morganti (EFD), *schriftelijk*. – (IT) Ik ben tegen dit verslag over het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten en wel voornamelijk om één reden. Hierin zijn namelijk de richtsnoeren opgenomen die het Parlement afgelopen september had aangenomen en waarmee men de Roma-bevolking faciliteiten wilde bieden bij de toegang tot de arbeidsmarkt. Ik ben het ermee eens dat andersvaliden, jongeren, ouderen en vrouwen gemakkelijker toegang moeten kunnen krijgen tot de arbeidsmarkt, maar ik begrijp echt niet waarom er bijzondere faciliteiten nodig zijn voor een etnische (en zeer problematische) groep als Roma.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb vóór het verslag-Berès gestemd omdat de lidstaten met de aanneming van deze tekst, overeenkomstig de Europa 2020-strategie reeds voor eind april 2011 hun werkgelegenheidsinitiatieven en -richtsnoeren 2010 moeten voorleggen. Het voorstel van de Commissie om de in 2010 vastgestelde richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten ook in 2011 te handhaven strookt volledig

met de Europa 2020-strategie en heeft via dit verslag de steun gekregen van dit Parlement. Daarom worden alle EU-lidstaten verzocht om werkloosheid en met name jeugdwerkloosheid te bestrijden aan de hand van opbouwende voorstellen en nauwkeurige termijnen, opdat een antwoord kan worden gegeven op het werkgelegenheids- en armoedeprobleem.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten gestemd en ben het eens met het advies van de rapporteur. Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verplicht de Raad ertoe ieder jaar richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten op te stellen en het Europees Parlement hierbij van tevoren te raadplegen. Ik ben het ermee eens dat de Commissie en de Raad ervoor moeten zorgen dat de geïntegreerde richtsnoeren de rode draad vormen van het Europees semester. De betrokkenheid van de belanghebbenden, met inbegrip van de sociale partners en parlementaire organen, zowel bij de opstelling, de implementatie, de monitoring als bij de evaluatie van de nationale hervormingsprogramma's, is een wezenlijk bestanddeel voor een effectief toezicht op het werkgelegenheids- en sociaal beleid van de lidstaten. Zonder de sterke betrokkenheid van de lidstaten is de Europa 2020-strategie gedoemd te mislukken. Ik hoop dat het niet zover zal komen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Op 12 januari 2010, na de beoordeling van de voorlopige nationale hervormingsprogramma's (NHP's) die de lidstaten hebben ingediend in het kader van de Europa 2020-strategie, en tegelijkertijd met de presentatie van de eerste jaarlijkse groeianalyse, heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan een besluit van de Raad om voor 2011 de geldigheid te handhaven van de geïntegreerde richtsnoeren voor het economisch beleid en het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten die in 2010 waren goedgekeurd. In dit voorstel wordt rekening gehouden met het feit dat de nieuwe geïntegreerde EU 2020-richtsnoeren volledig in beleidsmaatregelen moeten worden omgezet en dat in de definitieve NHP's in april 2011 moet worden aangegeven welke hervormingen de lidstaten gaan doorvoeren. Bovendien is het Commissievoorstel gebaseerd op de toezegging in de werkgelegenheidsrichtsnoeren van 2010 om de richtsnoeren, voor zover mogelijk, stabiel te houden tot 2014 zodat de lidstaten kunnen focussen op hun implementatie.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb voor het verslag van mevrouw Berès gestemd omdat ik het eens ben met de inhoud ervan. Hierin wordt namelijk duidelijk gemaakt welke beleidsvormen nodig zijn om de werkgelegenheid in de EU te bevorderen. De nieuwe geïntegreerde richtsnoeren van de Europa 2020-strategie moeten volledig worden verwerkt in de beleidsmaatregelen en initiatieven van de lidstaten. De toezegging van de lidstaten om de doelstellingen stabiel te houden tot 2014 is van cruciaal belang. De aanpak van de werkloosheid en vooral de jeugdwerkloosheid is en blijft een van de doelstellingen waarvoor de meeste inspanningen ondernomen moeten worden, als men deze problemen met wortel en tak wil kunnen uitroeien. Deze tasten namelijk niet alleen het onmiddellijke bestedingsvermogen aan maar eveneens alle toekomstige investeringsstrategieën, waardoor ernstige sociale onrust zou kunnen ontstaan met meer dan een zuiver economische dimensie. Niet alleen moet het aantal banen worden verhoogd maar tevens moet de kwaliteit ervan worden verbeterd, en dit is voornamelijk een uitdaging voor de lidstaten, die bovendien de strijd tegen armoede moeten voortzetten en sociale insluiting moeten ondersteunen.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Werkloosheid is een groot en moeilijk op te lossen probleem. Werkloosheid zet de overheidsfinanciën onder druk. Aan de uitgavenkant gaan de aan uitkeringen en andere vergoedingen uitgegeven bedragen omhoog, met als gevolg een stijging van de kosten van verschillende soorten programma's voor de bestrijding van werkloosheid en de bevordering van herintreding. Aan de inkomstenkant is er geen productie en komt er geen belastinggeld binnen. In de Unie zijn inmiddels meer dan 23 miljoen werklozen, hetgeen betekent dat in het afgelopen jaar een half miljoen mensen werkloos is geworden. We moeten alles in het werk stellen om het in de Europa 2020-strategie gestelde doel te bereiken, namelijk een percentage werkenden in de leeftijdscategorie 20-64 jaar van 75 procent. Ik wijs erop dat de werkloosheid het hoogst is onder burgers tot 25 jaar: meer dan 20 procent.

Ontwerpresolutie B7-0114/2011

Luís Paulo Alves (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd, omdat ik van mening ben dat het noodzakelijk is dat we de toenemende volatiliteit van de voedsel- en de grondstofprijzen aanpakken, die in 2010 met 90 procent zijn gestegen. Dit heeft tot problemen bij het functioneren van de voedselvoorzieningsketen geleid die de in deze resolutie voorgestelde maatregelen noodzakelijk maken. Deze maatregelen omvatten ook interne acties: bijvoorbeeld een sterk gemeenschappelijk landbouwbeleid waarin de boeren die met stijgende kosten te maken hebben hiervoor worden gecompenseerd, een sterker engagement voor kleine, ecologische boerderijen die voor plaatselijk gebruik produceren, het indienen van passende voorstellen voor de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten en de richtlijn betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik), het verlenen van meer bevoegdheden aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten om manipulatie en misbruik op de grondstoffenmarkten te voorkomen, eventueel inclusief de bevoegdheid om regelgevende en toezichhoudende instanties opdracht te geven speculatie te beteugelen. De Europese Unie moet ter bestrijding van de speculatie de beschikking hebben over een strategie op mondiaal niveau, waartoe ook internationale coördinatie van een mechanisme ter bestrijding van buitensporige prijsfluctuaties behoort en de instelling van een specifieke regeling die op zoveel mogelijk landen van toepassing is.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze resolutie over stijgende voedselprijzen gestemd. Voedselprijzen hebben voor de zevende achtereenvolgende maand tussen 2010 en 2011 een recordpeil bereikt, dat het hoogste is sinds de meting van de voedselprijzen door de FAO vanaf 1990. Deze stijging van de grondstoffenprijzen is een destabiliserende factor voor de wereldeconomie geworden en heeft in een aantal ontwikkelingslanden en onlangs nog in Algerije, Tunesië en Egypte tot rellen en onrust heeft geleid. Armoede en hongersnood bestaan nog steeds in de Europese Unie, en 79 miljoen mensen in de EU leven nog steeds onder de armoedegrens. Ik ben het daarom eens met de oproep tot onmiddellijke en permanente actie voor het realiseren van voedselzekerheid voor zowel de burgers van de EU, als in de rest van de wereld. Consumenten moeten tegen redelijke prijzen voedsel kunnen kopen en landbouwers moeten een redelijke levensstandaard hebben. Daarom roep ik de EU op steun te geven aan plattelandsontwikkeling, meer te investeren in landbouw en voedselzekerheid, en meer aandacht te geven aan urgente voedselbehoeften, kleinschalige landbouw en sociale-beschermingsprogramma's.

Roberta Angelilli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De voedselprijsindex op de financiële markten laat in de afgelopen maanden een ongecontroleerde prijsstijging zien. Deze is te wijten aan

de internationale economische en financiële crisis en aan de recente milieurampen ten gevolge van de klimaatverandering. De situatie wordt echter nog verergerd door de speculatie, die verantwoordelijk is voor 50 procent van de prijsstijging. Daardoor worden veel mensen gedwongen met voedselonzekerheid te leven en wordt in vooral de armste landen politieke instabiliteit veroorzaakt. Zoals wij weten kan dit een domino-effect hebben en uiteindelijk de vrede en veiligheid van andere landen bedreigen.

Voedselzekerheid is een fundamenteel mensenrecht dat deel uitmaakt van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling en tevens een doel is van het GLB. Daarom is het de plicht van de Europese Unie om haar inspanningen ten behoeve van een stevig landbouw- en plattelandsbeleid en haar steun aan onderzoek en technologische ontwikkeling te bevestigen, opdat de productiviteit kan worden verbeterd met inachtneming van de vereisten inzake energie-efficiëntie en duurzaamheid.

Duurzaamheid betekent ook dat de productie van en handel in lokaal geproduceerde, traditionele levensmiddelen moet worden bevorderd. Daartoe zijn geschikte financiële prikkels nodig en moet het MKB toegang krijgen tot krediet. Mijns inziens is het eveneens belangrijk een duidelijke en transparante regelgeving uit te vaardigen waarmee speculatie ten koste van met name de gezondheid van talloze Europese burgers kan worden bestreden en de Europese productie concurrentiekrachtig kan worden gemaakt.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *schriftelijk – (EL)* De volksopstand in Tunesië en in Egypte, evenals de omvangrijke demonstraties die in een serie andere landen plaatsvinden zijn een direct protest tegen armoede en werkloosheid. De betogingen van woedende mensen die onder de armoedegrens leven brengen de uitzichtloosheid aan het licht van de krachten van het kapitaal en van diens politieke spreekbuizen op het moment dat die zich geconfronteerd zien met de algemene financiële crisis en er pogingen worden gedaan om de lasten hiervan voor rekening van de werkende klasse te laten komen. Slechts een paar jaar geleden heeft de FAO zelf nog benadrukt dat het aantal mensen dat problemen ondervindt of voor wie het onmogelijk is om aan het voor hun overleven noodzakelijke voedsel te komen groter is dan ooit tevoren in de geschiedenis van de mensheid. Het gaat inmiddels om meer dan een miljard mensen, en dat dit tot ernstige sociale onrust leidt is onvermijdelijk. Het probleem van gebrek en armoede op aarde is geen kwestie van onvoldoende hulpbronnen, maar het resultaat van imperialistische agressie en de kapitalistische overexploitatie van natuurlijke hulpbronnen met financieel gewin als uitsluitende drijfveer.

De verhogingen van de voedselprijzen zijn na de voedselcrisis van 2007 niet gestopt. Sterker nog, ze zijn in intensiviteit toegenomen. Binnen de context van de financiële crisis is het gokken op de beurs over de rug van de agrarische productie en menselijke honger de manier om te zorgen voor overconcentratie van kapitaal en voor het behoud van de winstgevendheid ervan. In 2010 hebben de agrarische producten op de beurs de meeste winst behaald.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk – (RO)* Stijgende voedselprijzen in de Europese Unie en wereldwijd vormen in 2011 een groot probleem. Hiervoor zijn verschillende oorzaken, en het is moeilijk om daarop te anticiperen en ze te beheersen. Er zijn echter ook oorzaken die we wel kunnen en moeten beheersen. Een trage toeleveringsketen met te veel tussenhandelaren, natuurrampen veroorzaakt door klimaatverandering, lage inkomens in de landbouwsector of de volatiliteit van de markt voor landbouwproducten

zijn maar enkele van de oorzaken waardoor de prijs van landbouwproducten in heel Europa op onaanvaardbare wijze stijgt.

Ik vind dat de besluitvormers op Europees niveau verlaging van de voedselprijzen tot een hoofdprioriteit op de Europese en mondiale politieke agenda moeten maken. We hebben het natuurlijk niet over inmenging in het functioneren van de vrije markt, maar over het uitbannen van speculatief gedrag, dat op niet te verdedigen wijze geld afroemt van de vraag en toeleveringsketen, en zo een illegale invloed heeft op de prijzen en de wijze verstoort waarop deze prijzen worden vastgesteld. Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd, omdat Europa maatregelen nodig heeft om te waarborgen dat de voedselprijzen niet kunstmatig worden verhoogd door tussenhandelaren die zich bezighouden met speculatie. De Europese Unie moet de keten van vraag en aanbod vereenvoudigen, zodat parasiterende tussenhandelaren uit de conjunctuurcyclus worden verwijderd. Hiervan zullen zowel burgers als producenten profiteren, en het zal het tevens gemakkelijker maken om de economische crisis te boven te komen.

Elena Băsescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor dit document gestemd. Alhoewel de wereldwijde graan-, tarwe- en suikervoorraden, volgens de voorspellingen, hoger zullen zijn dan in 2007 en er geen sprake lijkt te zijn van een herhaling van de situatie die tot de voedselcrisis van 2008 heeft geleid, is er wel sprake van een overreactie van de markten. Deze leidt tot excessieve volatiliteit, die kan worden verklaard door de acties van investeringsfondsen van speculanten. Bovendien worden hele sectoren van de landbouwindustrie bedreigd. Ik zie deze situatie in mijn eigen land, Roemenië. De stijging van het btw-tarief met 5 procent naar 24 procent leidde in feite onmiddellijk tot prijsstijgingen. Het is moeilijk te accepteren dat een veeboer die dag in dag uit hard werkt, slachtoffer wordt van een marktspelletje dat tienduizenden kilometers verderop wordt gespeeld op de computers van bedrijven die niets te maken hebben met landbouw, maar wel over voldoende geld beschikken om de wereldmarkten te destabiliseren.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) In het verslag over de erkenning van de landbouw als strategische sector in het kader van voedselveiligheid, dat afgelopen december is goedgekeurd, bevestigen we dat het recht op voedselveiligheid een fundamenteel mensenrecht is en dat de Europese Unie de plicht heeft om haar burgers van voedsel te voorzien. In lijn met dit standpunt is het onze plicht om nu de stijging van de prijzen van levensmiddelen aan de kaak te stellen. De prijzen zijn namelijk de afgelopen zeven maanden omhoog geschoten. Hiervoor zijn veel redenen, maar het accent moet vooral gelegd worden op de volatiliteit van de prijzen en de speculatie in landbouwgrondstoffen, die onze economieën destabiliseren en onzekerheid veroorzaken. Het is absoluut noodzakelijk om een einde te maken aan het speculeren, en om de klimaatverandering te bestrijden. Voedselveiligheid en klimaat- en milieuomstandigheden zijn in feite nauw aan elkaar verbonden. Afstemming van milieu- en landbouwbeleid is daarom van essentieel belang. We moeten ons ook bezighouden met de ontwikkelingslanden en hen begeleiden naar zelfvoorziening op voedselgebied, in tegenstelling tot wat de laatste jaren is gedaan. Er staat veel op het spel: alleen al in Europa leven bijna tachtig miljoen mensen nog steeds onder de armoedegrens.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd, omdat er nu specifieke actie moet worden ondernomen voor het realiseren van voedselzekerheid voor zowel de burgers van de EU als in de rest van de wereld. Voedselprijzen hebben voor de zevende achtereenvolgende maand tussen 2010 en 2011 een recordpeil bereikt, dat het hoogste is sinds de meting van de voedselprijzen door de

FAO vanaf 1990. De stijging van de grondstoffenprijzen een destabiliserende factor voor de wereldeconomie is geworden en in een aantal ontwikkelingslanden en onlangs nog in Algerije, Tunesië en Egypte tot rellen en onrust heeft geleid. Consumenten moeten tegen redelijke prijzen voedsel moeten kunnen kopen en landbouwers moeten een redelijke levensstandaard hebben. De EU heeft de plicht de voedselzekerheid voor haar burgers te waarborgen. Er moet de nodige aandacht worden besteed aan de dalende landbouwinkomens in de EU, als gevolg van de stijgende productiekosten en de prijsvolatiliteit, waardoor het vermogen van de landbouwers om hun productie in stand te houden, negatief wordt beïnvloed. Ik wijs verder op de kosten die de Europese boeren moeten opbrengen om te voldoen aan de strengste voedselveiligheids-, milieu-, dierenwelzijn- en arbeidsnormen ter wereld. Boeren zouden compensatie moeten krijgen voor deze bijkomende kosten en voor het feit dat zij publieke goederen verstrekken aan de samenleving.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), schriftelijk – (EL) Bij de stemming over de stijgende voedselprijzen heb ik mij onthouden. De resolutie bevat bepaalde positieve punten, zoals het geven van voorrang aan de agrarische sector binnen het ontwikkelingsbeleid. In de gezamenlijke resolutie ontbreken echter belangrijke punten die eerder wel in de oorspronkelijke resolutie stonden zoals die door de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links werd voorgesteld. Meer specifiek: er wordt geen enkele relatie gelegd tussen enerzijds de voedselcrisis en de stijgende voedselprijzen en anderzijds het toegepaste agrarische beleid en het handelsbeleid – dus wordt er ook geen voorstel gedaan om dit kader te veranderen. Voorts wordt er in de resolutie voor gepleit dat de Wereldhandelsorganisatie en de G20 met een oplossing voor het probleem komen, iets wat niet alleen tegen de eisen van de boeren ingaat, maar in de plaats treedt van het kader van de VN; zodoende worden besluiten gepromoot die genomen zijn door dezelfde mensen die het probleem veroorzaken en in stand houden met hun politieke keuzes. Voorts refereert de resolutie in het geheel niet aan het basisidee van voedselsoevereiniteit, wat echter voor voedselveiligheid wel een vereiste is. Tot slot wordt door de resolutie het probleem van speculatie en stijgende voedselprijzen op een inadequate manier aangepakt, daar er alleen wordt gerefereerd aan de “transparantie” van voedselprijzen en er niets wordt gezegd over hoe de financiële mechanismes kunnen worden gestopt op basis waarvan speculatie mogelijk wordt gemaakt.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose en Britta Thomsen (S&D), schriftelijk . – (DA) Wij hebben gestemd voor de resolutie over stijgende voedselprijzen. We onderkennen dat er op dit moment grote problemen zijn op het gebied van voedsel en we zijn in dit verband van mening dat we veel kunnen bereiken door op te treden tegen speculatie met voedsel. Daarom hebben we voor deze resolutie gestemd. We steunen echter geen verhoging van de begroting voor EU-landbouwsteun en we steunen ook geen uitbreiding van de marktregulerende instrumenten. Daarnaast zijn wij geen voorstander van een toename van het gebruik van genetisch gemodificeerde organismen in de voedselproductie.

George Sabin Cutaş (S&D), schriftelijk . – (RO) De voedselprijzen hebben onlangs wereldwijd een indrukwekkend niveau bereikt. Afgelopen december passeerden de prijzen het niveau dat werd geregistreerd op het hoogtepunt van de economische crisis. De VN hebben onlangs verklaard dat zij het scenario dat een excessieve vraag in verhouding tot het aanbod achter deze prijschommelingen zit, onwaarschijnlijk achten. In het midden van de jaren negentig van de vorige eeuw is een speculatieve markt rond voedingsmiddelen

gevormd die tijdens de financiële crisis is gegroeid. Speculanten profiteren momenteel van het gebrek aan regelgeving op de markten en verdienen miljoenen met deze activiteit. Dit type speculatief gedrag heeft directe gevolgen voor de levensstandaard van mensen en kan bijdragen tot politieke instabiliteit. Ik vind daarom dat de Europese Unie speculatie waarbij voedselprijzen betrokken zijn, moet bestrijden door regelgeving en transparantie. Daarom heb ik voor de ontwerp-resolutie over de stijgende voedselprijzen gestemd.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *schriftelijk*. – (RO) De wereldwijde economische crisis en de stijging van de voedsel- en brandstofprijzen hebben armoede en honger gebracht voor miljoenen burgers, maar vooral voor arme mensen in ontwikkelingslanden, die het kwetsbaarst zijn voor de negatieve gevolgen van prijsvolatiliteit en de voedselcrisis. De Europese Unie als geheel is en blijft de belangrijkste voedselproducent. Daarom moeten gemeenschappelijke vaardigheden worden ontwikkeld op het gebied van het verrichten van onderzoek naar en het bieden van opleiding in duurzame landbouwmethoden en nieuwe technologieën, teneinde de ineenstorting van landbouwsystemen op te vangen en deze crisis voorlopig te voorkomen. Ik ben van mening dat de Europese Unie en de lidstaten de plicht hebben om een gezamenlijke handelsstrategie vast te stellen die de voedselmarkten voldoende bescherming biedt, en om samen tot een besluit te komen over hun eigen landbouw- en voedselproductiebeleid.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog en Åsa Westlund (S&D), *schriftelijk*. – (SV) Wij Zweedse sociaaldemocraten hebben tegen de ontwerp-resolutie over de stijging van de voedselprijzen gestemd. Wij verwelkomen het debat over voedselprijzen en prijschommelingen, vooral met betrekking tot speculatie op voedselgrondstoffen en de zwakke concurrentie in bepaalde delen van de voedselketen, maar wij zijn niet van mening dat deze resolutie het probleem op adequate wijze behandelt. De beweringen van directe gevaren voor de voedselvoorziening in Europa zijn schromelijk overdreven. Wij zijn het ook niet eens met de zorg dat stijgende voedselprijzen worden gebruikt om een Europees landbouwbeleid gebaseerd op hoge directe subsidies en marktregulering te rechtvaardigen. De eenzijdige focus van de resolutie op de landbouwsector betekent dat het belang van andere sociale factoren op het vermogen om met substantiële prijsverhogingen om te gaan worden genegeerd. Daarbij denken wij vooral aan het gebrek aan democratische instellingen in veel landen, inkomensongelijkheid en zwakke sociale voorzieningen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties (FAO) heeft in januari gewaarschuwd voor mogelijke verhogingen van de levensmiddelenprijzen in 2011, nadat de prijzen al in 2010 en na de voedselcrisis van 2008 recordhoogtes hadden bereikt. De voedselprijnsindex van de FAO voor 55 basislevensmiddelen is in de afgelopen zes maanden van maand tot maand gestegen tot 214,7 punten, hoger dan de laatste piek van 213,5 punten die in juni 2008 werd bereikt. Het ziet ernaar uit dat de voedselprijzen voor de zevende opeenvolgende maand tussen 2010 en 2011 naar de hoogste stand zullen stijgen sinds de FAO in 1990 met het onderzoek naar de voedselprijzen is begonnen.

Zoals ik in het verleden al heb gezegd, ben ik van mening dat er in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid concrete maatregelen moeten worden ondernomen om de productie te verhogen, om de markten beter te bevoorraden en om voor grotere prijsstabiliteit te zorgen. Eveneens dient er voor te worden gezorgd dat de productie is afgestemd op de behoeften van de consument. Zoals ik al eerder heb gesteld, moet de landbouw als een strategische sector worden beschouwd die wezenlijk is voor het

garanderen van voedselzekerheid voor de bevolking, met name in crisistijden als op het moment.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het recht op voedsel is een fundamenteel mensenrecht en er is pas sprake van wanneer alle mensen fysiek en economisch toegang hebben tot voldoende, veilige en voedzame levensmiddelen om in hun behoeften voor een actief en gezond leven te kunnen voorzien.

Ik vind het onaanvaardbaar dat er nog steeds honger in de Europese Unie en op de wereld bestaat. De Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties (FAO) raamt dat het aantal ondervoede mensen in de wereld in 2010 is opgelopen tot 925 miljoen. De stijgende voedselprijzen gekoppeld aan onvoorspelbare aanvoertekorten zouden ertoe kunnen leiden dat de situatie nog verergert.

Ik ben daarom een voorstander van een sterke en duurzame landbouwsector in de hele EU en een florerend en duurzaam platteland. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid moet ervoor zorgen dat deze doelstellingen worden gehaald. Ik wil ook de aandacht vestigen op de dalende landbouwinkomens in de EU, als gevolg van de stijgende productiekosten en de prijsvolatiliteit, waardoor het vermogen van de landbouwers om hun productie in stand te houden negatief wordt beïnvloed. Bovendien moeten de Europese boeren voldoen aan de strengste voedselveiligheids-, milieu-, dierenwelzijn- en arbeidsnormen ter wereld.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) De ontwerpresolutie bevat een aantal belangrijke aspecten, zoals de noodzaak om de landbouw bij de ontwikkelingshulp te prioriteren en de erkenning van het feit dat er op dit gebied sprake is geweest van desinvestering, de noodzaak van strategische voorraden en interventie, en dat marktinterventie-instrumenten een grote rol moeten spelen in het toekomstige GLB, ook wanneer deze instrumenten vervolgens niet nader worden omschreven en het feitelijk zo is dat veel mensen alleen voor zogenaamde noodmechanismen zijn die stroken met de sinds geruime tijd nagestreefde liberalisering van de markt. In de resolutie worden echter wezenlijke punten veronachtzaamd, terwijl er anderzijds punten in zijn opgenomen die negatief of zelfs onaanvaardbaar zijn.

Er wordt in de resolutie niet vermeld dat de voedselcrisis het resultaat is van het huidige landbouw- en handelsbeleid zoals het GLB en de vrije handel. In de resolutie wordt geen eerlijke en noodzakelijke kritiek op dit beleid geleverd en er wordt geen oproep tot de nodige wijzigingen gedaan. In de resolutie wordt de integratie van de landbouw in de Wereldhandelsorganisatie (WTO) aanvaard, hoewel zij tevens een voorstel bevat tot beperking van deze integratie. Wij blijven op het standpunt staan dat de landbouw buiten de WTO dient te blijven. Er wordt niet over gesproken dat het grondbeginsel van voedselsoevereiniteit niet kan worden losgekoppeld van de voedselzekerheid. Wel wordt het probleem van speculatie aangekaart, maar dit in onvoldoende mate. De voorgestelde maatregelen gaan niet veel verder dan de eis van 'transparantere' markten, wat volkomen ontoereikend is.

Elisabetta Gardini (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Klimaatverandering en speculatie op de grondstoffenmarkten zijn de belangrijkste bedreigingen voor de voedselveiligheid zowel in als buiten de EU. Vanuit deze overtuiging heb ik vóór de resolutie gestemd. Daarin wordt aangedrongen op spoedmaatregelen om prijsmanipulatie bij levensmiddelen te bestrijden en te waarborgen dat de landbouwproductie in de EU in stand wordt gehouden. Het lijkt namelijk geen twijfel dat door droogte, overstromingen, branden en stormen – die zich tegenwoordig veel vaker voordoen dan in het verleden – het productievermogen van de

landbouw in heel de wereld wordt aangetast. Daarom is het essentieel grond en water op rationele wijze te beheren om te voorkomen dat landbouwarealen verloren gaan. Bovendien is het noodzakelijk de strijd aan te binden tegen ongeoorloofde speculatie, waardoor de markten van levensmiddelen, landbouwgrondstoffen en energie onder druk komen te staan. Voedselzekerheid vereist een krachtig beleid, een beleid dat onze landbouwers een toekomst waarborgt en de invoering van efficiëntere en duurzamere landbouwpraktijken in de minder ontwikkelde landen stimuleert.

Robert Goebbels (S&D), *schriftelijk*. – (FR) De stijging van de voedselprijzen is ontoelaatbaar. Slechte oogsten in Rusland of Oekraïne kunnen geen verklaring zijn voor stijgingen van 91 procent voor graan, en nog minder voor stijgingen van 57 procent voor maïs, 33 procent voor soja en 32 procent voor suiker. De dolgedraaide financiële wereld speculeert nu duidelijk op de levensmiddelenmarkten, zonder de voortdurend aangekochte en doorverkochte goederen ook maar te willen gebruiken. Toegang tot deze markten zou uitsluitend voorbehouden moeten zijn aan beroepsmatige kopers. Toch blijft het voornaamste probleem de noodzakelijke verhoging van de mondiale landbouwproductie. Om negen miljard mensen beter te voeden moet de landbouwproductie stijgen met 60 tot 70 procent. De honger kan alleen worden overwonnen door toegang tot een doeltreffendere landbouw. Nieuw zaaigoed en technieken die zuiniger zijn met productiemiddelen en water zullen kunnen leiden tot het vereiste rendement. Het aantal boeren dat genetisch gemanipuleerde gewassen verbouwt blijft jaarlijks stijgen. Het zijn er meer dan veertien miljoen, die samen meer dan 10 procent van het mondiale akkerland bewerken. Alleen Europa beweert te willen afzien van genetisch gemanipuleerde gewassen, terwijl het Europese vee wordt gevoerd met veevoer dat al voor tweederde bestaat uit dergelijke gewassen uit de Amerika's.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Het is belangrijk te bevestigen dat voedselzekerheid een grondrecht van de mensheid is. Niettemin hebben de wereldvoedselprijzen in het begin van dit jaar 2011 een historisch record bereikt, dat nadelig uitpakt voor zowel producenten en consumenten in de EU als de gehele wereldbevolking. Deze tendens wordt versterkt door de volatiliteit van de prijzen, die het gevolg is van speculatie. Deze situatie is volstrekt onacceptabel, wanneer we bedenken dat wereldwijd meer dan een miljard mensen armoede en honger lijden. Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd. Daarin wordt gepleit voor het opstellen van mondiale regelgeving om schending van het recht op voedsel door speculatie te voorkomen. Verder wordt daarin de toezegging van de Europese Unie bekrachtigd, die inhoudt dat zij wereldwijd als een van de belangrijkste spelers wil fungeren op het gebied van voeding en landbouw. In de resolutie wordt ook rekening gehouden met de klimaatverandering en worden de lidstaten aangespoord de overheidssteun aan de landbouw te vergroten.

Elisabeth Köstinger (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Ik verwelkom de ontwerpresolutie over het actuele probleem van de stijgende voedselprijzen zoals die door de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) is ingediend. De Europese Unie wordt hierin opgeroepen om de mondiale strijd tegen armoede en honger te bespoedigen; in ontwikkelingslanden betekent dit dat er primaire levensvoorzieningen beschikbaar moeten worden gesteld. Die hoge prijzen vormen echter ook in de EU zelf een probleem. Deze situatie is ontstaan als gevolg van het gebrek aan grondstoffen, hoge brandstofprijzen, de afhankelijkheid van goede oogsten en van de uitvoer, de situatie op de wereldmarkt en winstbejag. De enige manier om de toekomstige voedselvoorziening in Europa te waarborgen, is via het gemeenschappelijk landbouwbeleid. De landbouwers zelf zijn ook

afhankelijk van redelijke prijzen; zij worden immers met hoge productiekosten geconfronteerd. De hogere consumentenprijzen worden echter niet weerspiegeld in het inkomen van de landbouwers. Het Parlement verlangt dan ook van de Commissie dat zij dringend actie onderneemt en op alle beleidsterreinen maatregelen ontwikkelt.

Astrid Lulling (PPE), *schriftelijk*. – (FR) De scherpe stijging van de voedselprijzen en vooral van onbewerkte landbouwproducten als granen en oliehoudende planten is in de eerste plaats te wijten aan natuurrampen in Rusland en Australië.

We zouden kunnen denken dat deze prijsstijging van agrarische grondstoffen gunstig zal uitpakken voor het inkomen van onze Europese landbouwers. We moeten echter niet uit het oog verliezen dat de veevoedselsector op dit moment ook met een stijging van kosten, namelijk van diervoeding, wordt geconfronteerd.

Het wordt ons pijnlijk duidelijk hoe extreem afhankelijk de Europese Unie is als het gaat om de voorziening van onbewerkte landbouwproducten. Voedselzekerheid is in Europa dan ook nog lang geen feit.

We hoeven niet ver over de grens te kijken – de Noord-Afrikaanse landen zijn er het bewijs van – om te beseffen welke gevaarlijke gevolgen een dergelijke onzekere situatie kan hebben.

Onze levensverzekering houdt in dat we een gemeenschappelijk landbouwbeleid in stand houden dat deze naam waardig is, zodat we onze landbouwers een eerlijk inkomen kunnen verschaffen en de landbouw in alle Europese regio's een productieve sector blijft.

Daarom heb ik mij actief voor deze resolutie ingezet, en voor deze resolutie gestemd.

David Martin (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb gestemd voor deze resolutie over stijgende voedselprijzen. Volgens de resolutie hebben voedselprijzen het hoogste niveau bereikt sinds de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) in 1990 is begonnen ze vast te leggen. Boosheid over stijgende voedselprijzen heeft in een aantal landen tot grote onrust geleid. Een cruciale oorzaak daarvan is speculatie bij handelaren en beursagenten die geen commercieel belang hebben in deze markten. We moeten actie ondernemen om de uitwassen van speculaties op de grondstoffenmarkt tegen te gaan.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor deze ontwerp-resolutie gestemd, omdat ik het eens ben met de daarin uiteengezette beginselen. Ik ben ervoor dat gezond voedsel in voldoende hoeveelheden wordt geproduceerd om een doeltreffende bijdrage aan de mondiale vraag naar voedsel te leveren. Het is essentieel om het inkomen van de boeren veilig te stellen en mechanismen in het leven te roepen om de enorme volatiliteit van de prijzen en de markten te voorkomen. Om ervoor te zorgen dat we overal op de wereld over voldoende voedsel beschikken, is het van wezenlijk belang om de boeren in de ontwikkelingslanden te helpen. We moeten ervoor zorgen dat er alles aan wordt gedaan om de klimaatverandering op mondiaal niveau te bestrijden, zodat de natuurlijke hulpbronnen en de inkomens uit de landbouw niet afnemen. Het is uiterst belangrijk dat de positie van de boeren in de voedselvoorzieningsketen wordt versterkt. Als we de productiesector willen laten opbloeien, is het essentieel om een onderzoek uit te voeren naar de prijsverhogingen die verband houden met andere externe kosten en met speculaties op basislandbouwproducten.

Alajos Mészáros (PPE), *schriftelijk*. – (HU) De kwestie van voedselveiligheid staat centraal in Europa, en juist om die reden vereist dit een onveranderd robuust gemeenschappelijk landbouwbeleid, en dit is als doel niet haalbaar als we geen oplossing vinden voor de twee

belangrijkste problemen van dit moment: de schommeling van markten en prijzen en teruglopende voedselvoorraden. De achtergrond van de huidige stijging van de voedselprijzen wordt gevormd door toenemende speculatie in verband met agrarische en voedselproducten. De beleggingsfondsen pompen enorme geldbedragen in de speculatie van voedselprijzen, waarmee ze consumenten verplichten tot het betalen van prijzen die de productiekosten meerdere malen overstijgen. De prijsstijgingen verergeren het probleem van toegankelijkheid, vooral voor mensen met een laag of helemaal geen inkomen. Voedseluitgaven vormen een van de zwaarste lasten voor gezinnen en bedragen in ontwikkelingslanden meer dan 60 tot 80 procent en in de minder ontwikkelde lidstaten van de EU 20 tot 30 procent. Financiële instrumenten moeten de economie van dienst zijn en moeten de landbouwproductie bijstaan in de strijd tegen ernstige crises en klimatologische omstandigheden, en daarom is het niet acceptabel dat door speculatie de landbouwproductie in gevaar wordt gebracht. Ik veroordeel speculaties met landbouwprijzen en grondstoffen waarmee wordt bijgedragen aan de toename van prijsschommelingen en de verdieping van de mondiale voedselcrisis. Juist daarom ben ik het ermee eens en steun ik het dat er in het toekomstige GLB niet effectief kan worden opgetreden tegen grootschalige prijsschommelingen zonder strategische voorraden, en daarom moet de rol van marktinterventie-instrumenten worden versterkt.

Willy Meyer (GUE/NGL), schriftelijk. – (ES) Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd omdat ik achter de maatregelen sta die hierin vervat zijn om de obstakels weg te nemen die de wereldvoedselzekerheid belemmeren: handelsspeculaties, concentratie in de voedseldistributieketen, prijsvolatiliteit, lage inkomenniveaus van de landbouwers of de klimaatverandering. Positief vind ik de oproep tot een ogenblikkelijke en aanhoudende actie om de voedselzekerheid in de wereld te garanderen, en ik juich het toe dat hierin opnieuw het recht op voedsel als mensenrecht bevestigd wordt. Ik sta achter de oproep aan de Europese Unie om haar steunmaatregelen voor plattelandsontwikkeling te versterken door te investeren in programma's voor sociale bescherming en in de kleinschalige landbouw, en om doeltreffende maatregelen te nemen ter bestrijding van de klimaatverandering. Ik juich het ook toe dat de Commissie verzocht wordt om de naleving van regels die equivalent zijn aan de communautaire regels op het gebied van milieu, dierenwelzijn en voedselzekerheid en voedselkwaliteit op te nemen in de handelsbesprekingen met de partners van de Europese Unie. Verder steun ik de oproep aan de Europese Gemeenschap om zich in handelsovereenkomsten te houden aan en in te zetten voor de garantie van een duurzame toekomst voor de landbouwers, en om de Europese landbouwproductie, het boerenbedrijf en de toegang tot voedsel wereldwijd niet in gevaar te brengen.

Louis Michel (ALDE), schriftelijk. – (FR) De prijzen van levensmiddelen hebben een recordhoogte bereikt. Door deze stijging komen miljoenen mensen in een onzekere voedselsituatie terecht, wordt de wereldeconomie gedestabiliseerd en is er sprake van rellen en onrust. Overigens heeft de internationale gemeenschap toegezegd de honger in de wereld tussen nu en 2015 met de helft te verminderen in het kader van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling. Garanderen dat ieder mens permanent voldoende voedsel krijgt, is niet uitsluitend een morele verplichting maar ook de verwezenlijking van een fundamenteel mensenrecht. Dit onvervreembare en universele recht is bekrachtigd tijdens de plenaire sessie van de Paritaire Parlementaire Vergadering van ACS en EU in Kinshasa van afgelopen december. De Commissie moet haar toezeggingen aan de ontwikkelingslanden en minst ontwikkelde landen gestand doen, maar zij moet ook een krachtig en duurzaam gemeenschappelijk landbouwbeleid bevorderen en daarbij

haar oor te luisteren leggen bij de Europese landbouwers. Ik deel de zorgen van deze boeren. Hun inkomsten zijn teruggelopen door de hogere productiekosten en de volatiliteit van prijzen en daarom profiteren zij niet van de stijging van de voedselprijzen. Er moeten doeltreffende en gecoördineerde maatregelen worden getroffen om deze problemen op te lossen. Overvloed en verspilling zijn onaanvaardbaar nu het drama van de honger steeds sterker om zich heen grijpt.

Alexander Mirsky (S&D), *schriftelijk*. – (LV) Ik sta achter de ontwerpresolutie, maar er staat niets in over wat er verder gaat gebeuren. Met het vaststellen van het feit dat voedsel duur is, zijn we er nog niet. Het is noodzakelijk dat we snel een beheersysteem ontwikkelen om de voedselprijzen te controleren en te optimaliseren. Het is noodzakelijk om een reguleringsmechanisme te ontwikkelen dat monopolies en speculaties tegengaat en misbruik uitroeit. Uit een dergelijk mechanisme zou een Algemeen Europees Bureau voor controle en toezicht op prijzen en diensten moeten voortkomen. Dit mechanisme moet ook de productiviteit en doeltreffendheid op het gebied van productie voorspellen. Dat zou ons de mogelijkheid bieden overproductie en tekorten te voorkomen, en verliezen tot een minimum te beperken. Het is noodzakelijk om degelijke analyses uit te voeren. Dat zou het voor ons mogelijk maken de werkelijke kosten vast te stellen en destabilisatie te voorkomen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het gecombineerde effect van de hogere grondstoffenprijzen, uitvoerrestricties, slechte oogsten als gevolg van de weersomstandigheden, hogere transportkosten, speculatie met landbouwproducten en een grotere vraag, stuwt de prijzen omhoog. De EU moet echter eerst naar haar eigen handelwijze kijken. Wanneer het lucratiever is om landbouwgrond te gebruiken voor de productie van biobrandstoffen in plaats van voedsel, wekt het nauwelijks verbazing dat er om die grond een concurrentiestrijd gaande is met alle gevolgen van dien. Ik heb mij bij de stemming door deze afwegingen laten leiden.

Mariya Nedelcheva (PPE), *schriftelijk*. – (BG) Het deed me genoeg om te tekenen en te stemmen voor de ontwerpresolutie over de stijgende voedselprijzen, omdat er speciale maatregelen nodig zijn om de stabiliteit van voedselprijzen veilig te stellen.

Mijn collega's en ik willen dat er een oplossing komt voor de problemen die ten grondslag liggen aan de stijgende voedselprijzen: afnemers die hun machtspositie misbruiken, oneerlijke praktijken bij prijsonderhandelingen, het ontbreken van informatie over de prijsvorming, de verdeling van de winst in de voedselketen en speculatie op de grondstoffenmarkten. We willen dat de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid een stabiele eerste pijler veiligstelt om de inkomens van de boeren te handhaven en voor maatregelen zorgt ter ondersteuning van de markt.

Om speculatie op de grondstoffenmarkten terug te dringen wil het Europees Parlement dat de Commissie meer transparantie garandeert door op tijd goede informatie omtrent de ontwikkelingen op de markt te verschaffen.

Daarnaast willen we met deze resolutie de positie van landbouwproducenten in de voedselketen verbeteren, zodat ze een groter deel van de winst binnen de voedselindustrie ontvangen. Ook sta ik achter de oproep aan de G20 tot directe inzet om de mechanismen ter voorkoming van prijsstijging te coördineren en wetgeving voor te bereiden om crises die hun weerslag op voedsel en landbouw hebben het hoofd te kunnen bieden.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Er is vandaag gestemd over de ontwerp-resolutie over de stijgende voedselprijzen. Snel stijgende voedselprijzen ondermijnen de voedselzekerheid van miljoenen mensen, zowel in de ontwikkelde als in de ontwikkelingslanden.

Rekening houdend met het feit dat de stijging van de voedselprijzen de grootste impact heeft gehad op in een moeilijke sociale situatie verkerende groepen, moet Europa, samen met derde landen en internationale organisaties, onmiddellijk de volgende actie ondernemen. Er moet worden voorzien in regelgeving en toezicht op nationaal en internationaal niveau, die het probleem van speculatie op de landbouwmarkten zullen oplossen (de handel in voedselgrondstoffenderivaten wordt zoveel mogelijk beperkt tot investeerders die een rechtstreekse band met de landbouwproductie hebben).

Het gemeenschappelijk landbouwbeleid moet worden uitgerust met passende marktinterventie-instrumenten, want een krachtig gemeenschappelijk landbouwbeleid is volgens mij de enige garantie voor het oplossen van het voedselzekerheidsprobleem. Het is erg belangrijk dat er wordt gewerkt aan adequate risicopreventie- en -beheersmaatregelen om de ongunstige effecten van natuurrampen op de landbouwproductie te beperken. Er moet ook aandacht worden besteed aan de ondersteuning van de landbouwproductie voor plaatselijke en regionale consumenten.

Een gebrek aan coördinatie bij het tegengaan van sterke prijschommelingen kan bijdragen tot een nog ongelijkere verdeling van het voedsel tussen rijke en arme landen en kan ons op langere termijn een voedselcrisis opleveren. Vragen die verband houden met de noodzaak om een gestaag groeiende bevolking van voedsel te voorzien, blijven onbeantwoord.

Rolandas Paksas (EFD), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb voor deze ontwerp-resolutie over stijgende voedselprijzen in Europa gestemd. Het recht op voedsel is een elementair en fundamenteel mensenrecht. We moeten dus al het mogelijke ondernemen om ervoor te zorgen dat voedselprijzen gereguleerd worden en dat voedsel voor iedereen toegankelijk is, waarbij bijzondere aandacht moet uitgaan naar de toegang tot voedsel in de zich ontwikkelende landen. Ik ben het eens met het voorstel om de Commissie een nieuwe handels- en ontwikkelingsstrategie te laten ontwerpen dat de ontwikkelingslanden meer vrijheid geeft bij het oplossen van met de stijgende voedselprijzen samenhangende problemen. Er moet inderdaad gewerkt worden aan het creëren van een gunstig klimaat voor landbouwers, en zeker voor kleine ondernemingen. Uitvoerrechten moeten worden verlaagd, en we moeten industriële landbouwactiviteiten die negatieve gevolgen kunnen hebben voor ons voedselproducerend vermogen aan beperkingen onderwerpen. We moeten al het nodige ondernemen om meer steun te verlenen aan de landbouwsector, door plattelandsontwikkeling te steunen, innovatieve productiemethoden te introduceren en doeltreffende humanitaire hulp te verlenen. We kunnen de stijging van de voedselprijzen alleen in de hand houden door het implementeren van maatregelen die verhinderen dat er binnen de voedselvoorzieningsketen concentratie plaatsvindt en dat er met landbouwgoederen gespeculeerd wordt. Van belang is ook dat we de productiekosten terugdringen. We hebben behoefte aan voedsel- en energieveiligheid. Daarom moeten we alternatieve bronnen ontwikkelen en de verspilling van voedsel in de EU en de lidstaten minimaliseren. Om ervoor te zorgen dat de in deze resolutie genoemde maatregelen voor het tegengaan van hogere voedselprijzen goed functioneren moeten we een onafhankelijk regelgevend agentschap opzetten en zo verzekeren dat de systemen voor voedselveiligheid op regionaal en lokaal niveau doeltreffend werken.

Alfredo Pallone (PPE), *schriftelijk*. – (IT) De sterke stijging van de voedingsmiddelenprijzen veroorzaakt ook in de EU moeilijkheden. Deze prijzen zijn in de afgelopen maanden constant gestegen en hebben het hoogste niveau uit de geschiedenis van de Voedsel- en Landbouworganisatie bereikt. Deze ontwikkeling is toe te schrijven aan een hele reeks factoren: het gebrek aan een wereldwijde handelsovereenkomst, de gestegen prijzen voor landbouwgrondstoffen en de gestegen vraag naar levensmiddelen, maar ook de speculatie en de “financiële spelletjes” die weliswaar op andere markten worden gespeeld maar een weerslag hebben op de wereldmarkt. Daar komt nog de tegenstelling tussen ontwikkelde economieën en ontwikkelingseconomieën bij. Deze laatste worden hard maar indirect getroffen door de crisis en zetten levensmiddelen in als het enige wapen dat zij tot hun beschikking hebben. Die situatie heeft echter niet alleen gevolgen voor de wereldmarkt maar ook voor de kleine producenten en de consumenten, die zich geconfronteerd zien met soms grote prijsverhogingen voor essentiële goederen. Daarom ben ik van mening dat voedselzekerheid een prioriteit is die moet worden verdedigd en nagestreefd, en dat het noodzakelijk en gerechtvaardigd is voor deze instabiliteit een alomvattende oplossing te vinden die op een zo breed mogelijk instemming kan rekenen.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk* – (EL) Ik heb voor de gezamenlijke resolutie over de voedselprijzen gestemd. Als wereldmacht voor wat betreft de agrarische productie dient de EU rekening te houden met opkomende uitdagingen en dient zij zich op een effectieve manier hieraan aan te passen, zoals extreme weersituaties, de beperkte beschikbaarheid van natuurlijke bronnen, de afhankelijkheid van de import van voedsel en de toenemende speculatie op basale voedselproducten. Overigens is ook in Europa sprake van de voedselcrisis. 79 miljoen Europeanen, ongeveer 16 procent van de burgers van de EU ontvangen voedselsubsidie terwijl de prijsindex voor basisproducten continu stijgt, en dit is, gecombineerd met de recessie, in Griekenland zeer duidelijk voelbaar. Het is duidelijk dat Europa nu meer moet produceren met minder middelen, die echter efficiënter moeten worden gebruikt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de ontwerpresolutie over de stijgende voedselprijzen gestemd, omdat de kosten van de boodschappenmand die door de Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties (FAO) wordt samengesteld en waarin 55 basislevensmiddelen zijn opgenomen binnen zes maanden met 34 procent zijn gestegen. In Portugal is er sprake van een onhoudbare situatie voor de boeren: de prijs van landbouwdiesel nadert de recordprijs van 2008 van één euro per liter; de elektriciteitsprijzen zijn met bijna 4 procent gestegen, terwijl wordt beoogd om het programma “elektriciteit voor de landbouw” dit jaar te beëindigen; de prijzen voor diervoeders, kunstmest en pesticiden zijn ook omhoog geschoten en de rentepercentages van leningen voor de landbouw bedragen rond de 6 procent. Dit zijn slechts een aantal voorbeelden. Ik ben van mening dat het ten tijde van een diepgaande crisis onaanvaardbaar is dat de consumenten abnormaal gestegen prijzen moeten betalen zonder dat de inkomens van de boeren hierdoor stijgen. Ik vind dat de Europese Commissie haar verantwoordelijkheid moet nemen en naar de hele keten moet kijken als zij deze ernstige problemen in de agrarische sector onder de loep neemt en dat zij niet zoals bij het ‘pakket betreffende melk’ één van de hoofdrolspelers ongemoeid laat, namelijk de grote detailhandelaars.

Frédérique Ries (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor de resolutie over de stijgende voedselprijzen gestemd omdat niemand tevreden kan zijn met de situatie die nu al maanden voortduurt en die allereerst kleine landbouwbedrijven en de consument treft. De

graanprijzen hebben zelfs de records van 2008 gebroken, toen de enorme stijging van de voedselprijzen reeds voor onrust zorgde, met name in Haïti en Egypte. De te nemen maatregelen moeten boven alles een mondiaal karakter dragen en met de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) worden gecoördineerd, maar in het verlengde daarvan moet Europa ook in actie komen, aangezien prijsstabiliteit een van zijn doelstellingen vormt. Daarom ben ik blij dat we bijzonder verstandige voorstellen hebben aangenomen zoals vermindering van de voedselverspilling en het verzoek aan de Commissie om de handel in voedselgrondstoffenderivaten te beperken tot investeerders die een rechtstreekse band met de landbouwmarkten hebben. Het zijn allemaal maatregelen die een solide en duurzame Europese landbouw ondersteunen. Terecht wees commissaris Cioloş er gisteren op dat Europa niet is opgericht om agrobrandstoffen te subsidiëren, maar om bouwgrond in de eerste plaats voor voedselproductie te bestemmen. Zo simpel is het!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (FR) Aan de vooravond van de vergadering van de ministers van Financiën van de G20 neemt Europa opnieuw onvoorbereid plaats aan de onderhandelingstafel. Sinds januari 2011 verlangt de Amerikaanse regering dat de financiële fondsen hun posities op de markt van agrarische grondstoffen beperken en transparantie met betrekking tot die posities betrachten. De Commissie moet snel voorstellen in dezelfde richting doen. Dat is een eerste stap om een dam op te werpen tegen de inhaligheid van de speculanten. Voor de Europese veehouders zijn de gevolgen eveneens dramatisch en direct voelbaar. Zij kunnen hun dieren niet langer voeden.

Honderden bedrijven gaan failliet. Vijf jaar geleden was tarwe 100 euro per ton waard. Tegenwoordig ligt de prijs op bijna 300 euro. De Commissie vraagt van de boeren zich aan de signalen van de markt aan te passen. Ze zou er vandaag goed aan doen haar eigen advies op te volgen. Te midden van deze crisis kan de Europese Unie niet tot 2014 wachten om oplossingen te vinden.

Licia Ronzulli (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Ik heb vóór de ontwerpresolutie gestemd omdat daarin de stijging van de prijsindex voor voedingsgrondstoffen vastberaden aan de kaak wordt gesteld. Deze index is in de afgelopen maanden opgelopen tot het hoogste niveau van de afgelopen twintig jaar en heeft geleid tot sociale crises, zoals de volksopstanden die zich sinds december in heel de Magreb-regio voordoen. Door de stijging van de voedselprijzen zakt de levensstandaard van de grote massa van werknemers, voor wie de uitgaven voor levensmiddelen normaliter 50 procent van het gezinsbudget uitmaken. Alleen al in de Europese Unie leven ongeveer 80 miljoen mensen beneden de armoedegrens en velen van hen zijn afhankelijk van hulp via voedselsteunprogramma's. De slechte oogsten in Amerika, de natuurrampen in Rusland en Brazilië, de gestegen energie- en aardolieprijzen, de vergrijzing van de landbouwbevolking: ziehier de problemen die onverwijld moeten worden aangepakt. Vandaag is het belangrijker dan ooit om de speculatie te veroordelen en te onderzoeken of het mogelijk is een Europees voedselvoorradensysteem in het leven te roepen waarmee het hoofd kan worden geboden aan crises zoals deze. Het doel hiervan is algemeen aanvaarde, collectieve strategieën uit te werken waarmee prompt kan worden gereageerd op een stijgende vraag naar levensmiddelen. In het kader daarvan zijn onder meer ook specifieke beleidsmaatregelen nodig om jongeren ertoe aan te zetten de landbouw in te gaan.

Brian Simpson (S&D), *schriftelijk*. – (EN) De EPLP steunt de resolutie die is opgesteld als antwoord op de huidige, sterk stijgende voedselprijzen waarmee we te maken hebben, en de impact daarvan op mondiale voedselzekerheid. Door de meest recente prijsstijgingen

komen veel van de bezwaren naar voren die de EPLP al geruime tijd koestert over de verstoorde balans in de voedselvoorzieningsketen, de rol die speculatie kan spelen in de verergering van de situatie, en het gebrek aan agrarische investeringen in veel ontwikkelingslanden om productiecapaciteit op te bouwen.

De EPLP steunt de behoefte aan een mondiaal antwoord op het probleem van voedselzekerheid, maar wil ook benadrukken hoe belangrijk de rol is die een ambitieus hervormd GLB kan spelen bij de aanpak van dit probleem. Een hervormd GLB moet in overeenstemming zijn met zowel mondiale voedselzekerheid als de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid, waarbij exportvergoedingen voor eens en altijd worden afgeschaft, aangezien deze het vermogen van ontwikkelingslanden om hun eigen agrarische productie op te zetten ondermijnen; waarbij marktinterventiemechanismen worden beperkt omdat die ook dienen om de markt te verstoren; en waarbij duurzame agrarische productie wordt gestimuleerd om de agrarische sector te helpen klimaatverandering te matigen en zich daaraan aan te passen, terwijl de natuurlijke hulpbronnen en de voedselproductiecapaciteit van de EU worden beschermd.

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Voedselzekerheidsbeleid is bij uitstek defensiebeleid. Elk land dat er niet in slaagt haar bevolking veilig en betaalbaar voedsel te bieden en haar boeren en boerinnen een redelijke levensstandaard, stevent af op instabiliteit en voedselrellen. Het recht op voedsel is een elementair en fundamenteel mensenrecht. De tekst die voorligt, benadrukt terecht de noodzaak van een multidimensionale aanpak. Het garanderen van veilig voedsel heeft raakpunten met een efficiëntere strijd tegen de klimaatsverandering, met verbeterde ontwikkelingshulp, met de ontwikkeling van andere handelsstructuren, met meer transparantie op de grondstoffenmarkten en met maatregelen tegen speculatie. Ik had de tekst graag nog sterker gezien, o.m. door aan te dringen op de vorming van een onafhankelijk wereldwijd agentschap dat de speculatie met voedselgrondstoffen streng reguleert.

De Groenen wilden ook wijzen op noodzakelijke acties om de verspilling van voedsel te verminderen: 20 tot 30 procent van de gewassen gaan al verloren tijdens zaaien en oogsten. In ontwikkelingslanden verrot de helft van de oogst omdat deze niet opgeslagen of vervoerd wordt. Consumenten en distributeurs in ontwikkelde landen gooien tot 40 procent van de voedingsproducten onaangeroerd de vuilnisbak in. Onaanvaardbaar en onethisch! Ten slotte vind ik dat voedsel niet thuis hoort in het WTO-gebeuren. Voedsel kan nooit gewone handelswaar zijn. Nooit!

Marc Tarabella (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik ben blij dat deze gezamenlijke resolutie is aangenomen. Daarin worden de belangrijkste factoren van de huidige scherpe stijging van de voedselprijzen blootgelegd: de verhoging van de olieprijs, de toegenomen productie van biobrandstoffen waarvoor enorme hoeveelheden landbouwgrond worden aangesproken, de steeds frequenter optredende natuurrampen en de speculatie op de markten. Het gaat er niet langer om levensmiddelen tegen de best mogelijke prijs te verkopen, maar er maximaal profijt uit te trekken. Volgens de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) hebben de voedselprijzen in januari een recordhoogte bereikt en er is uiterekend dat wanneer de voedselprijzen met 1 procent stijgen, de voedselvoorziening van nog eens 16 miljoen mensen in gevaar komt. De sterke prijsstijging wordt dus een enorme uitdaging voor de ontwikkelingslanden, die nu al drie kwart van hun inkomsten besteden aan het inkopen van basale levensmiddelen. Daarom zijn wij bang voor een nog dramatischer sociale en politieke situatie dan tijdens 'de hongeropstanden' van 2008. Europa dient een fundamentele rol te spelen in het garanderen

van voedselzekerheid wereldwijd. Laten we hopen dat de ministers van de G20, die in juni in Parijs bijeenkomen, oplossingen vinden om de volatiliteit van de voedselprijzen te lijf te gaan.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het recht op voedsel, vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en in artikel 39 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, is door de huidige economische en financiële crisis sterk aangetast. De geraamde groei van de bevolking, met name in de opkomende economieën, en de toenemende verspreiding van armoede en honger in de wereld tonen aan dat de voedselproductie ten minste met 70 procent moet toenemen om aan de behoefte van de wereldbevolking te voldoen. Tegelijkertijd speelt ook financiële speculatie op levensmiddelen, die tot volatiliteit van de levensmiddelenprijzen leidt, een rol in dit scenario, evenals extreme weersomstandigheden en de permanente toename van de productie van bio-ethanol in plaats van voedsel. Ik geloof dat er dringend maatregelen moeten worden genomen ter bestrijding van de destabilisatie van de landbouwmarkten, dat tevens de boeren moeten worden ondersteund en de innovatie in de sector moet worden gestimuleerd, terwijl de rol van het gemeenschappelijk landbouwbeleid als één van kerndoelstellingen van de Europese Unie moet worden versterkt. Deze horizontale kwestie moet op multilateraal niveau worden besproken, aangezien zij de mensen overal ter wereld betreft en de veelvoudige effecten ervan onmiskenbaar zijn. De rellen in de ontwikkelingslanden zijn hiervoor een voorbeeld. De ondersteuning voor de landen waar de dreiging het grootst is moet worden versterkt om toekomstige voedselcrises te verhinderen.

Derek Vaughan (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb de resolutie gesteund die is ontworpen als antwoord op de stijgende voedselprijzen die impact hebben op de mondiale voedselzekerheid. Door de meest recente prijsstijgingen worden veel bezwaren benadrukt met betrekking tot de verstoorde balans in de voedselvoorzieningsketen, de rol die speculatie kan spelen in de verergering van de situatie en het gebrek aan agrarische investeringen in veel ontwikkelingslanden om productiecapaciteit op te bouwen. We hebben een mondiaal antwoord nodig op het probleem van voedselzekerheid, maar moeten ook benadrukken hoe belangrijk de rol is die een ambitieus hervormd GLB kan spelen bij de aanpak van dit probleem. Een hervormd GLB moet in overeenstemming zijn met zowel mondiale voedselzekerheid als de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid, waarbij exportvergoedingen voor eens en altijd worden afgeschaft, aangezien deze het vermogen van ontwikkelingslanden ondermijnen om hun eigen agrarische productie op te zetten. De stimulering van duurzame agrarische productie is nodig om de agrarische sector te helpen klimaatverandering te matigen en zich daaraan aan te passen, terwijl de natuurlijke hulpbronnen en de voedselproductiecapaciteit van de EU worden beschermd.

8. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

(De vergadering wordt om 13.05 uur onderbroken en om 15.00 uur hervat)

VOORZITTER: Rainer WIELAND

Ondervoorzitter

9. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

10. Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat

10.1. Grensschermutselingen tussen Thailand en Cambodja

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zeven ontwerpresoluties over grensschermutselingen tussen Thailand en Cambodja ⁽¹⁾.

Barbara Lochbihler, *auteur.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de grensschermutselingen tussen Thailand en Cambodja aan het begin van deze maand, hebben de strijd die al decennia woedt over de toegang tot de tempel van Preah Vihear weer onder de aandacht van het internationale publiek gebracht. Hoewel de gewapende strijd op dit moment enigszins is geluwd, moeten wij op een politieke oplossing voor dit conflict aandringen. De ASEAN, de Verenigde Naties en de EU hebben de plicht om intensiever aan die oplossing te werken en niet met een reactie te wachten totdat de situatie escaleert.

In de meest recente botsingen zijn burgers aan beide zijden gewond geraakt en gedood. Met name het gebruik van clusterbommen is bijzonder laaghartig. Dergelijke clusterbommen hebben een verwoestend effect op burgers lang nadat ze zijn gegooid. Tot 30 procent van de clustermunitie explodeert niet en blijft als ongeëxplodeerde projectielen op de grond liggen. Wanneer die bommen dan vervolgens later door bijvoorbeeld spelende kinderen worden aangeraakt, kunnen zij alsnog exploderen. Wij roepen Thailand en Cambodja dan ook op om het gebruik van deze afschuwelijke wapens onmiddellijk te beëindigen. Wij roepen beide regeringen daarnaast op om het Internationale Verdrag te ondertekenen dat het gebruik van clustermunitie verbiedt.

Tot slot roep ik de regeringen van Thailand en Cambodja dringend op om alles in het werk te stellen om dit conflict zonder wapengeweld op te lossen. Dat zou aan beide zijden alleen maar meer leed veroorzaken onder de burgerbevolking. In dit geval gaat het om leed als gevolg van een conflict waarvoor politici via onderhandelingen een oplossing zouden kunnen vinden, mits de politieke wil aanwezig is. Het zou triest zijn als er in plaats daarvan aan beide zijden van de grens op goedkope wijze ingespeeld wordt op nationalistische gevoelens.

Marietje Schaake, *auteur.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, sinds het begin van deze maand zijn er gevechten geweest tussen de gewapende krachten bij de Thais-Cambodjaanse grens, in de buurt van de tempel van Preah Vihear, die op de Werelderfgoedlijst van UNESCO voorkomt. We hebben de verantwoordelijkheid om in de eerste plaats de levens van mensen te beschermen, maar we hebben ook een verantwoordelijkheid voor het cultureel erfgoed.

Vooraf het gemelde gebruik van clustermunitie is zorgwekkend. Deze verslagen kunnen heel goed waar zijn, want noch Thailand noch Cambodja heeft de Conventie inzake Clustermunitie geratificeerd.

Om verdere escalatie te voorkomen, waardoor de regio het risico zou lopen instabiel te worden, moeten beide regeringen hun verantwoordelijkheid nemen en zorg dragen voor de mensen die zijn ontheemd vanwege dit conflict.

We verwelkomen de inspanningen van het hoofd van ASEAN om een dialoog tussen de twee landen op gang te brengen zodat het geschil op vreedzame wijze kan worden opgelost.

Thailand en Cambodja hebben ermee ingestemd om een dringende bijeenkomst van Zuidoost-Aziatische naties bij te wonen om het conflict te bespreken. De directeur-generaal

(1) Zie notulen.

van UNESCO zal ook een speciale gezant naar Bangkok en Phnom Penh sturen om bij beide partijen aan te dringen op coöperatie met een mogelijke UNESCO-missie.

Bernd Posselt, *auteur*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Lochbihler heeft helemaal gelijk: het gaat in de eerste plaats om mensen, om de doden en gewonden, en om het schandalige gebruik van clustermunities.

In de tweede plaats gaat het uiteraard om het beteugelen van een grensconflict. Er moet voor gezorgd worden dat dit conflict op vreedzame wijze wordt opgelost en dat het niet in een oorlog uitmondt.

Het derde aspect – en daar willen wij niet aan voorbij gaan – heeft betrekking op het feit dat het tempelcomplex in deze grensregio deel uitmaakt van het onvervangbare culturele werelderfgoed. Karl von Habsburg, een voormalig lid van dit Parlement en de zoon van Otto von Habsburg, is bij de UNESCO verantwoordelijk voor dergelijke zaken. Hij zal bij de plenaire bijeenkomst in maart hier in Straatsburg aanwezig zijn om ons hierover nader te informeren. Ik heb echt het gevoel dat wij gerichte inspanningen moeten leveren om de vredespogingen te combineren met de bescherming van mensen en cultureel erfgoed. Wij weten hier in Europa maar al te goed welke gaten oorlogen in het cultuurlandschap kunnen slaan. Dat betekent dat wij overal ter wereld waar cultuurerfgoed gevaar loopt, in actie moeten komen.

Marc Tarabella, *auteur*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, sinds begin februari hebben er nieuwe confrontaties plaatsgevonden tussen het Cambodjaanse en Thaise leger bij de tempel Preah Vihear aan de grens, een gebied dat door beide landen wordt geclaimd. Aan beide zijden vallen doden te betreuren en meer dan drieduizend mensen die in de buurt van de gevechtszone wonen, moesten worden geëvacueerd.

In 1962 erkende het Internationaal Gerechtshof van de VN op basis van Franse historische kaarten dat Cambodja recht had op de tempel Preah Vihear en het aangrenzende gebied. Thailand heeft deze uitspraak echter nooit geaccepteerd. Bovendien zijn bepaalde grenssectoren niet afgebakend, wat reeds aanleiding heeft gegeven tot verscheidene gewapende incidenten in 2008 en 2009.

In 2008 werd de tempel tot grote woede van Thaise nationalisten op de werelderfgoedlijst van de UNESCO geplaatst. In 2000 werd een memorandum van overeenstemming over grensafbakening getekend, maar de nationalistische PAD eisen dat dit memorandum wordt herroepen omdat de bepalingen ervan te gunstig voor Cambodja zouden zijn. Ik wil hier in het bijzonder wijzen op de inbreng van Indonesië, de huidige voorzitter van de ASEAN, die aangeboden heeft als bemiddelaar in dit conflict op te treden.

Op maandag 14 februari heeft de VN beide landen aangespoord een permanent staakt-het-vuren in acht te nemen, zonder overigens de intentie uit te spreken blauwhelmen naar het gebied te sturen. Ik hoop dat de twee landen deze kwestie eindelijk vreedzaam kunnen oplossen en de duizenden mensen die in vrede willen leven, niet langer in gijzeling zullen houden.

Charles Tannock, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, voor ons in de Europese Unie is het idee van militair ingrijpen bij grensschermselingsen gelukkig onvoorstelbaar. Dit is helaas niet het geval op de grens tussen Thailand en Cambodja, waar de legers de afgelopen paar weken diverse malen slaags zijn geraakt vanwege een discutabel, zeer klein deel van hun grens dicht bij een oude tempel.

Hulpinstanties geven aan dat ongeveer 30 000 mensen zijn ontheemd vanwege de gevechten, dus is het in dergelijke omstandigheden nauwelijks verrassend dat onschuldige burgers zijn gedood, al betwisten beide partijen de werkelijke aantallen.

De premier van Cambodja, Hun Sen, verwees naar de grensschermutselingen als een 'echte oorlog'. Zulke oorlogszuchtige en opruiende retoriek kan de zaken alleen maar erger maken. De kortetermijnoplossing voor dit geschil is in handen van zowel beide regeringen als de VN-Veiligheidsraad, die de leiding zou moeten nemen bij het aandragen van oplossingen om de crisis te bedwingen. Op langere termijn moeten we hopen dat verdere regionale integratie van de ASEAN ertoe zal bijdragen dat zulke grensschermutselingen tot het verleden gaan behoren, zoals al tientallen jaren het geval is in de EU.

Cristian Dan Preda, *namens de PPE-Fractie*. – (RO) Mijnheer de Voorzitter, dinsdagavond en woensdagochtend hebben nieuwe incidenten, kennelijk kleinere incidenten, plaatsgevonden aan de grens tussen Thailand en Cambodja. De verhoudingen tussen de twee buurlanden zijn inmiddels zeer gespannen, en ik denk daarom dat het debat dat we hier vandaag voeren, welkom is. Ik wil de heer Posselt bedanken voor het initiatief waarmee hij is gekomen.

Ik wil ook graag zeggen dat ook ik het verlies van mensenlevens als gevolg van de gewapende gevechten sinds het begin van deze maand betreur. We moeten, vooral in de huidige gespannen sfeer, beide partijen dringend verzoeken om met de grootst mogelijke terughoudendheid te handelen en te voldoen aan het verzoek van de VN-Veiligheidsraad om tot een permanente wapenstilstand te komen. Wat de bron van het meningsverschil tussen Thailand en Cambodja ook is, naar geweld grijpen is geen oplossing. Ik wil daarom beide partijen oproepen om snel een vreedzame oplossing te vinden voor het territoriale geschil in het gebied rond de tempel van Preah Vihear.

Ik moet u er werkelijk aan herinneren dat het Internationaal Gerechtshof in 1962 een ondubbelzinnige uitspraak heeft gedaan en dat er volop mogelijkheden zijn om het geschil op te lossen, met inbegrip van bemiddeling door de Associatie van Zuidoost-Aziatische staten. Het enige dat, volgens het internationaal recht, nodig is, is dat er te goeder trouw wordt onderhandeld.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *namens de S&D-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de elfde-eeuwse tempel van Preah Vihear is vaak het toneel geweest van schermutselingen tussen hindoes en boeddhisten en het Rode Khmer-leger en het regime van Lon Nol. Sinds het begin van de twintigste eeuw is deze tempel het onderwerp van een geschil tussen Cambodja en Thailand, die beurtelings aanspraak maken op het gebouw en het omringende terrein en op de vaststelling van de grens tussen deze twee landen. Sinds begin februari 2011 doen zich in dit geschil weer nieuwe ontwikkelingen voor.

Ondanks de uitspraak van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag dat de tempel onder de soevereiniteit van Cambodja valt, moeten er nog andere knopen worden doorgehakt. Beide regeringen zouden alles in het werk moeten stellen om tot een compromis te komen dat de basis zal vormen voor een permanent akkoord. Een herhaling van het conflict van anderhalve week geleden - toen de legers van beide landen elkaar beschoten - is onaanvaardbaar, zowel met het oog op de inwoners van die regio, die hun leven niet zeker zijn, als op de tempel, die is beschadigd ondanks het feit dat deze door de UNESCO tot Werelderfgoed is verklaard. De UNESCO en de Associatie van Zuidoost-Aziatische Naties hebben reeds hun hulp aangeboden. Het Europees Parlement heeft zich hier vandaag bij aangesloten. Een toegangsticket voor de tempel van Preah Vihear kost vijf dollar. Ik zou

willen weten wat de prijs is van het conflict tussen Cambodja en Thailand, dat al ruim honderd jaar duurt.

Kristiina Ojuland, *namens de ALDE-Fractie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik vind het weezinwekkend dat er in de 21^e eeuw politieke krachten bestaan die nog steeds te werk gaan volgens een negentiende-eeuws paradigma. Toenemend nationalisme in veel delen van de wereld geeft aanleiding tot conflicten die zijn gebaseerd op etniciteit en religie.

De regeringen van Thailand en Cambodja moeten beseffen dat de grensschermselingen effect hebben op de vrede en stabiliteit in de regio en op de betrekkingen tussen de twee landen. Zelfs als er onopgeloste politieke kwesties bestaan tussen landen, zou dit geen weerslag mogen hebben op de contacten tussen de mensen onderling. Anders dreigt het gevaar van toenemend nationalisme en xenofobie.

De situatie op de grens tussen Thailand en Cambodja zou vreedzaam moeten worden opgelost conform de uitspraak van het Internationale Gerechtshof uit 1962. In het begin van dit jaar is er al veel te veel bloed vergoten in de wereld.

Ryszard Czarnecki, *namens de ECR-Fractie.* – (PL) Mijnheer de Voorzitter, een grote kracht van de Europese Unie is het feit dat wij niet egoïstisch zijn, dat we verder kunnen zien dan onze eigen Europese neus lang is en echt kijken naar hetgeen er buiten Europa en in het verre, exotische Azië gebeurt. Zoals terecht is benadrukt, heeft dit conflict in feite een meer dan honderdjarige geschiedenis. Het is evenwel een goede zaak dat de Europese Unie en het Europees Parlement, dat in feite het hart vormt van de Unie, in dezen een mening hebben. Het is een goede zaak omdat wij overal aanwezig zouden moeten zijn waar wordt gedebatteerd over deze uiterst belangrijke kwestie van de mensenrechten, en dit conflict toont beslist aan dat er mensen het leven hebben gelaten en dat er op dit moment gevechten plaatsvinden, die gelukkig niet zo'n dodelijke afloop hebben, om zaken die wellicht op een vreedzamere manier kunnen worden geregeld. Het is een goede zaak dat het Europees Parlement in deze kwestie intervenueert.

Jaroslav Paška, *namens de EFD-Fractie.* – (SK) Middels het vonnis van het Internationaal Gerechtshof van 15 juni 1962 werd bepaald dat de Preah Vihear tempel onder de soevereiniteit van Cambodja valt. Dat betekent niets anders dan dat de Thaise regering dit heeft te respecteren en niet mag proberen deze internationaal erkende grens met militaire middelen te wijzigen. Tegelijkertijd dient echter de Cambodjaanse regering gelovigen uit Thailand toegang te geven tot deze tempel.

Indien een partij bij een conflict ertoe neigt om haar belangen te vrijwaren door deze regel met geweld te schenden, is het onze taak de internationale instellingen te mobiliseren opdat zij met verbale interventies duidelijk laten voelen dat de wereld stabiele politieke verhoudingen wenst en geen conflictoplossing met gebruikmaking van militaire middelen duldt.

Het zou dan ook een goede zaak zijn indien de desbetreffende internationale instellingen zich over deze zaak zouden kunnen buigen om zo te voorkomen dat dit overbodige conflict nog verder oplaait en de burgerbevolking daar het harde gelag van betalen moet. Het aanbod van Indonesië om in de hoedanigheid van voorzitter van de ASEAN te bemiddelen in dit grensconflict, is mijns inziens de beste oplossing om te komen tot een eerste stap uit deze impasse.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de UNESCO probeert de tempel van Preah Vihear – een monument op de Werelderfgoedlijst – te redden en het behoud ervan te financieren. Echter, niet alleen worden deze inspanningen niet gerespecteerd door Thailand en Cambodja, maar deze landen schenden ook het Internationale Verdrag voor de bescherming van cultuuroord ingeval van gewapend conflict, dat voor beide landen bindend is. Ik ben bang dat deze onnadenkendheid zal leiden tot de vernietiging van een uit de elfde eeuw daterend gebouw.

Dit voorbeeld moet echter bovenal de vraag opwerpen van de verantwoordelijkheid. Er mag zich geen herhaling voordoen van hetgeen er in 2001 in Afghanistan is gebeurd, toen een uniek Boeddhabeeld werd vernield. Dit was niet alleen het resultaat van het religieuze fanatisme van de Taliban, maar ook van de halfslachtige houding van de westerse landen. De vernietiging van het culturele werelderfgoed mag niet onbestraft blijven. Dit is zo'n belangrijke kwestie dat er naar analogie van het Internationaal Strafhof voor oorlogsmisdadigers in Den Haag ook een instantie zou moeten komen voor het aanklagen en berechten van mensen die onbetaalbare monumenten vernielen.

Pino Arlacchi (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in de resolutie inzake de grensschermseligen tussen Thailand en Cambodja wordt het gewapende conflict veroordeeld en wordt beide landen met klem gevraagd te stoppen met vechten, de spanningen te verminderen en de bemiddeling van ASEAN en de Verenigde Naties te aanvaarden.

We hebben hier te maken met een volkomen ongerechtvaardigd conflict. In 1976 tekenden Cambodja en Thailand, als leden van ASEAN, het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking, dat hen verplicht het gebruik van geweld af te wijzen in de betrekkingen tussen lidstaten en geschillen tussen staten op een vreedzame manier te beslechten. Het conflict is ook onredelijk omdat het Internationale Gerechtshof in 1962 heeft verordend dat de tempel van Preah Vihear, dicht bij de plaats waar de gevechten plaatsvonden, aan Cambodja toebehoort.

Er zijn veel redenen om aan te nemen dat het gewapende conflict is gekoppeld aan nationalistisch fanatisme in Thailand, dat wordt aangevoerd door elementen in de regering die de gevechten uitlokken om in het gevlij te komen bij kiezers die een harde politieke lijn voorstaan, met het oog op de verkiezingen die dit jaar zullen worden gehouden.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vanwege de grensschermseligen tussen Thailand en Cambodja is een geschat aantal van 1 000 personen omgekomen en zijn nog eens 30 000 mensen ontheemd. We betreuren het verlies van levens en zien het als prioriteit om meer van dergelijke verliezen te voorkomen.

Ook wil ik mijn bezorgdheid uitdrukken over het vermeende gebruik van clustermunities, en beide landen oproepen af te zien van het gebruik van dergelijke munitie. Het doden van mensen en het in gevaar brengen van mensenlevens is nooit een oplossing. Daarom steunen we alle partijen die momenteel werken aan een oplossing om het geweld een halt toe te roepen van harte. We staan voor vrede en dringen aan op vrede.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mijnheer de Voorzitter, ook ik sluit me aan bij mijn collega-afgevaardigden die oproepen tot een vreedzame oplossing voor de gespannen situatie aan de grens tussen Thailand en Cambodja. De gevechten die begin deze maand zijn uitgebroken, markeren de opleving van een ouder conflict over de UNESCO-tempel die aan de grens tussen de beide landen staat. Ik moet benadrukken dat het Internationaal

Gerechtshof in 1962 in een arrest heeft bevestigd dat dit monument toebehoort aan Cambodja, en de autoriteiten moeten dit besluit respecteren. Het Hof heeft het gebied rond de tempel weliswaar niet gedemarkeerd, maar ik denk dat Thailand en Cambodja langs de weg van onderhandelingen, in plaats van het gebruik van wapens, tot overeenstemming kunnen komen.

De gevechten in het gebied brengen niet alleen een UNESCO-monument in gevaar, maar ook de levens van de inwoners. Een grensconflict is altijd een bron van instabiliteit. Ik moedig daarom het initiatief van beide regeringen aan om het geschil bilateraal op te lossen. Ik denk dat het project dat tot doel heeft om een bufferzone in te stellen om uitbreiding van de vernietiging te voorkomen, een stap is op weg naar vrede.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil zeggen dat ik het verlies van mensenlevens betreurt, vooral in het geval van onschuldige burgerslachtoffers. Ik ben ook verontrust over het feit dat duizenden mensen gedwongen zijn om hun huis te verlaten door de gevechten aan de grens tussen Thailand en Cambodja. Zoals is samengevat in de gezamenlijke ontwerp-resolutie, is er een internationaal rechtskader waaraan beide partijen zich hebben te houden.

Ik denk dat de oproep van het Europees Parlement moet worden gevolgd door forse druk van de kant van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken. Wat mogelijk echter nog ernstiger is, is het gebruik van clustermunities. Ik denk dat we de plicht hebben om Thailand en Cambodja te verzoeken om het verdrag te ratificeren dat dit type wapens verbiedt.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, deze situatie herinnert de Europese Unie opnieuw aan het belang van bemiddeling en conflictpreventie. Om haar zachte krachten optimaal aan te wenden, moet de EU meer investeren in conflictpreventie. Het is hoog tijd dat de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger Catherine Ashton met een initiatief komt om geloofwaardige bemiddelings- en conflictpreventiecapaciteit op te bouwen. Dit vereist coherentie van beleid: een goed geheugensteuntje voor de EU-lidstaten.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik zou deze gelegenheid eveneens willen aangrijpen om twee aspecten te benadrukken die al wel genoemd zijn maar die ik van essentieel belang vind.

Het eerste betreft het gebruik van clusterbommen door zowel Thailand als Cambodja, en de noodzaak dat beide landen het internationale verdrag inzake clustermunities ondertekenen.

Het tweede aspect is nog zo'n onderwerp waarover we regelmatig discussiëren in deze spoeddebatten. Het heeft betrekking op de vrijheid van meningsuiting, hoofdzakelijk op internet.

Ik denk dat de zwakte en kwetsbaarheid van het politieke systeem in Thailand een aantal ernstige situaties aan het licht brengt. Zo is er het proces dat gevoerd wordt tegen Chiranuch Premchaiporn omdat zij op haar webpagina een aantal kritische opmerkingen schreef over de koninklijke familie. De persoon die verantwoordelijk is voor dit commentaar is al op vrije voeten verkeert, terwijl die verantwoordelijk is voor de webpagina nog niet in vrijheid gesteld.

Ik denk dat er ook gewezen moet worden op de behoefte aan vrijheid van meningsuiting, en vooral de behoefte aan vrijheid van vereniging in deze landen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, helaas is dit geschil al meer dan een eeuw oud. Het stak opnieuw de kop op in juni 2008 en is aan het begin van deze maand geëscaleerd. Veel mensen hebben een andere opvatting over waarom het conflict juist op dit moment is geëscaleerd. Volgens sommigen gebruiken oorlogszuchtige Thaise generaals het als een excuus om de regering omver te werpen en de verkiezingen niet te houden die voor later dit jaar zijn voorgesteld.

Hoe het ook zij, dit conflict zou – vooral bekeken van een afstandje – moeten kunnen worden opgelost. Het is geen groot conflict, vooral niet als de Verenigde Naties hun mandaat gebruiken en hun invloed aanwenden om drie zaken te bewerkstelligen: ten eerste, een overeenkomst om een eind te maken aan clustermunitie; ten tweede, een permanent staakt-het-vuren; en ten derde, indien nodig, het inzetten van troepen om toe te zien op het staakt-het-vuren. Als dit alles tot stand wordt gebracht, kan dit geschil worden beëindigd.

Siim Kallas, *vice-voorzitter van de Commissie.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik kan bevestigen dat de Commissie de gebeurtenissen op de grens tussen Thailand en Cambodja op de voet volgt.

Op 7 februari 2011 heeft de vice-voorzitter van de Commissie/Hoge Vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, Baroness Ashton, haar bezorgdheid geuit over de gewapende gevechten. Ze maant beide landen de uiterste terughoudendheid te betrachten, alle nodige stappen te ondernemen om de spanning te laten verminderen en hun dialoog te hervatten met het oog op een vreedzame regeling van hun geschillen.

De punten die naar aanleiding van de ontwerpresolutie van het Parlement zijn opgeworpen zijn op 14 februari 2011 in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties besproken, in aanwezigheid van de ministers van Buitenlandse Zaken van Thailand, Cambodja en Indonesië, deze laatste als huidige voorzitter van de ASEAN.

Wij zijn het eens met de conclusies van VN-adjunct-secretaris Pascoe dat de situatie inderdaad ernstig is. Dit vraagstuk gaat verder dan alleen over een Werelderfgoedplaats. Het gaat ook over – vermeende of werkelijke – nationale en culturele identiteiten en nationale trots. Nog belangrijker, het vraagstuk gaat over mensenlevens en over regionale stabiliteit.

Er zijn twee vragen: wat kan de regio doen om de situatie te herstellen en op welke manier kan de EU bijdragen aan een vreedzame regeling? Het spreekt voor zich dat dit soort conflicten niet opgelost kunnen worden door legers. ASEAN moet hier een rol in spelen en we zijn blij te zien dat ASEAN zijn verantwoordelijkheid hierin neemt.

De Indonesische minister van Buitenlandse Zaken heeft het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking correct toegepast. Deze overeenkomst vereist dat alle partijen hun onenigheden met vreedzame middelen regelen. We verwelkomen het besluit van Indonesië om op 22 februari 2011 in Jakarta een speciale ASEAN-bijeenkomst voor ministers van Buitenlandse Zaken over dit onderwerp te beleggen.

Binnen de Verenigde Naties heerst grote overeenstemming over het feit dat dit probleem niet uit de hand mag lopen. Leden van de Veiligheidsraad hebben beide partijen opgeroepen zich te onthouden van provocatie en de inzet van militaire versterking langs de grens.

Het wordt steeds duidelijker dat regionale inspanningen het meest gunstig zijn voor een vreedzame oplossing voor het conflict. Voor de EU houdt dit in dat ze volledige steun moet geven aan ASEAN.

De dienst voor extern optreden volgt de kwestie op de voet en zal nadenken over mogelijkheden tot ondersteuning van ASEAN, als dergelijke steun gepast is en er van hun kant naar wordt gevraagd.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van het slotdebat plaats.

10.2. Jemen: doodstraf tegen twee jeugddelinquenten en met name Muhammed Taher Thabet Samoum

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over Jemen: doodstraf tegen twee jeugddelinquenten en met name Muhammed Taher Thabet Samoum ⁽²⁾.

Marietje Schaake, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik kijk met grote bewondering naar de moed van burgers die de onderdrukking en het geweld van hun regeringen naast zich neerleggen. We hebben dit bij volksopstanden in Tunesië, Egypte, Iran, Algerije, Bahrein en ook in Jemen zien gebeuren. De jonge generatie wil cynisme vervangen door hoop, armoede door mogelijkheden, straffeloosheid door gerechtigheid en onderdrukking en censuur door internetvrijheid.

Onze bezorgdheid over de ontwikkelingen in Jemen met betrekking tot democratie, mensenrechten en de onafhankelijkheid van het gerechtelijk apparaat alsook de vervolging van journalisten, bloggers en mensenrechtenverdedigers is groot. We maken ons met name zorgen over het klimaat van angst dat door de terechtstelling van minderjarigen is geschept, ondanks de toezegging van Jemen aan de internationale gemeenschap om geen minderjarige delinquenten terecht te stellen en die toezegging is vastgelegd in het Wetboek van Strafrecht van het land zelf.

Het ontbreekt aan adequate middelen om de leeftijd van de verdachten vast te leggen en het is daarom moeilijk voor mensen om zichzelf te verdedigen. We roepen de president van Jemen en de Jemenitische autoriteiten op om ten minste de wetten van Jemen zelf en de toezeggingen aan de internationale gemeenschap te eerbiedigen en de terechtstelling van minderjarigen tegen te gaan. Ook benadrukken we de noodzaak tot hervormingen in Jemen, waar zoveel betogers in de straten om schreeuwen, en we willen dat hun levensomstandigheden en hun rechten verbeteren.

Marie-Christine Vergiat, auteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de Arabische landen beleven roerige tijden met een golf van volksopstanden die zich geleidelijk over alle landen uitspreidt. Ik hoop dat dit proces zal doorzetten.

De huidige protesten tegen de dictaturen in deze landen kennen hun weerga niet. Vaak zijn deze dictaturen met behulp van, of op zijn best, onder het stilzwijgen van de westerse regimes in het zadel geholpen. Geen enkel land lijkt van de volksopstand gevrijwaard te blijven en dat is een goede zaak. Wij hebben, u hebt niet meteen beseft wat er in deze landen gaande is en u realiseert zich dat nog steeds niet. Niet eerder dan 2 februari heeft het Europees Parlement een resolutie over Tunesië aangenomen en pas tijdens deze vergadering een resolutie over Egypte.

(2) Zie notulen.

Gezien het urgente karakter van de gebeurtenissen hadden wij om een resolutie over Algerije gevraagd. Opnieuw bent u niet op ons verzoek ingegaan net zoals u, althans de overgrote meerderheid onder u, maandenlang weigerde onder ogen te zien wat zich in Tunesië afspeelde.

Op dit moment worden er protestbewegingen geformeerd in Iran en Libië. Nog maar kort geleden hebt u een, weliswaar voorwaardelijk, maar toch positief advies uitgebracht over een partnerschapsovereenkomst met de protestbewegingen in deze landen en in Bahrein en Jemen, om slechts die bewegingen te noemen die we het beste kennen. Ja, uitgerekend in Jemen, waar president Ali Abdullah Saleh nog maar 33 jaar aan de macht is. Een schoolvoorbeeld van een geleide democratie dus! Natuurlijk, de situatie is daar nog altijd beter dan in Libië, waar de heer Khadafi 42 jaar aan het roer staat!

Enkelen van ons hebben gezegd dat we vandaag niet voor een resolutie over Jemen kunnen stemmen zonder rekening te houden met wat er in dat land gebeurt. Mannen en vrouwen strijden voor hun vrijheid. Er vindt geweld plaats tussen aanhangers en tegenstanders van het regime.

Sinds het begin van de protesten, eind januari, zijn er honderden mensen gewond geraakt. Gisteren is in Aden een jonge demonstrant om het leven gekomen, toen de politie het vuur opende om een verzamelde menigte te verspreiden. Op dit moment zitten studenten in Saada, nog altijd omsingeld door politie, verschanst op hun campus en wij houden onze mond.

Het enige probleem dat wij in Jemen zien, is de doodstraf voor minderjarigen. Het is overigens beslist niet zo dat ik niet langer wil pleiten voor afschaffing van de doodstraf. Ik ben altijd een groot voorstander van afschaffing geweest en elk land dat niet in staat is zich van deze straf te ontdoen, is in mijn ogen misdadig en zou anderen niet de les moeten lezen over democratie en mensenrechten, zelfs als het om het machtigste land ter wereld gaat.

Ja, de doodstraf is nog minder te verteren wanneer het minderjarigen betreft, vooral in een land waar een geboortedatum niet met zekerheid kan worden vastgesteld en waar men van dit onvermogen gebruik maakt om iemand ter dood te veroordelen. Je zou zelfs kunnen zeggen dat het principe 'voordeel van de twijfel' wordt gehanteerd: is de geboortedatum onzeker, dan wordt ervan uitgegaan dat iemand op het moment van het strafbare feit minderjarig was.

En u wilt dat we over een resolutie stemmen die slechts betrekking heeft op dit ene onderwerp, een resolutie die in punt 7 slechts de noodzaak benadrukt van de hervormingen die door, ik citeer, "zo vele betogers" worden verlangd? Dat is een beetje mager.

Daarom hebben wij met onze collega's van de Fractie van de Groenen/Europese Vrije Alliantie drie amendementen ingediend om deze resolutie te actualiseren en ik hoop dat wij samen een resolutie kunnen aannemen die deze naam waardig is.

Cristian Dan Preda, *auteur*. – (RO) Mijnheer de Voorzitter, ik wil mevrouw Vergiat verzekeren dat we, zoals iedereen kan zien, niet alleen debatteren over de doodstraf, maar ook over de gebeurtenissen die sinds kort plaatsvinden in de straten van Jemen. Ik denk dat zij, wanneer we toekomen aan de stemming, ook zal zien welk standpunt onze fractie inneemt over deze kwesties.

We mogen echter niet vergeten dat het onderwerp van de dringende resolutie waarover vandaag wordt gedebatteerd, de vervolging van jeugddelinquenten en de oplegging van

de doodstraf in deze zaak is. Zoals u weet, is de doodstraf, als we deze als Europeanen onacceptabel en barbaars vinden, nog veel vreselijker en afschuwelijker wanneer het om minderjarigen gaat. De boodschap is dat het gebruik van de doodstraf voor misdrijven die zijn begaan door een overtreder die nog geen achttien jaar oud is, zelfs een schending is van de Jemenitische wetgeving, ook al gaan de autoriteiten in dit land door met uitvoeren van zulke executies.

Raül Romeva i Rueda, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het onderwerp van de urgente resolutie is op zichzelf belangrijk. Ook ik verzoek de president van Jemen de terechtstelling van Thabet Samoum tegen te houden en ook verzoek ik de president en de Jemenitische autoriteiten de tegen deze jongen en andere minderjarigen zoals Ali Abdulla uitgesproken doodvonnissen om te zetten.

Zoals gezegd zou het echter een gemiste kans zijn om niet enkele essentiële en belangrijkere vraagstukken die momenteel plaatsvinden in het land ter tafel te brengen.

Daarom wil ik graag dat het Parlement, onderaan de resolutie waar we over zullen stemmen, toevoegt kennis te nemen van het feit dat er de afgelopen weken in Jemen, net als in andere Arabische landen, met name Tunesië en Egypte, betogers de straat op zijn gegaan om meer democratie en staats hervormingen te eisen.

‘Vele betogers zijn door de veiligheidsdiensten aangevallen of in hechtenis genomen’: dat is ons eerste amendement. Ten tweede: ‘is ernstig bezorgd over de slepende politieke en sociaaleconomische problemen in Jemen en roept de internationale gemeenschap op zich tot het uiterste in te spannen om escalatie van de huidige crisis te voorkomen’. Tot slot, ons derde amendement: ‘verklaart zich solidair met de betogers die om democratische hervormingen en betere levensomstandigheden vragen; is in dit verband ingenomen met de aankondiging van president Saleh dat hij in 2013 zal aftreden, en verzoekt de autoriteiten alle geweld tegen vreedzame demonstranten te staken en alle demonstranten die hun onvrede op vreedzame wijze hebben geuit, vrij te laten’.

Als deze amendementen alle drie worden toegevoegd, wordt dit echt een hele goede resolutie.

Corina Crețu, *auteur*. – (RO) Mijnheer de Voorzitter, de doodstraf is werkelijk de meest inhumane straf die mogelijk is, en ik heb er bij talloze gelegenheden tegen geprotesteerd. Het Europees Parlement heeft opgeroepen tot afschaffing ervan in de landen die nog steeds vasthouden aan deze barbaarse praktijk.

De executies in Jemen waarnaar in onze ontwerp-resolutie wordt verwezen, zijn echter extra afschuwelijk, omdat het om minderjarigen gaat. De slachtoffers zijn in de eerste plaats kinderen, nog voordat er een misdrijf is begaan. Dit is daarom een schending van het grondrecht op leven, alsook van de internationale verdragen waarin Jemen partij is, en niet op de laatste plaats, zelfs van het strafrecht van dit land, dat het gebruik van de doodstraf tegen jeugd delinquenten expliciet verbiedt. Het probleem dat zich door het ontbreken van geboorteakten voordoet bij het vaststellen van de exacte leeftijd van deze veroordeelden, vergroot het discretionaire karakter van dit type straf.

We kunnen deze specifieke kwestie niet bespreken zonder rekening te houden met de toestand in Jemen. De Jemenitische autoriteiten schenden mensenrechten. Journalisten en activisten worden illegaal gevangengezet. Vrouwen worden gediscrimineerd wat betreft hun deelname aan het openbare leven en hun toegang tot onderwijs, terwijl het gerechtelijk apparaat allesbehalve onafhankelijk is. De recente rellen zijn niet alleen ingegeven door

economische en sociale problemen, maar ze zijn ook een uiting van de sterke wens om de Jemenitische samenleving democratisch te maken.

Charles Tannock, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, Jemen is partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind en het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, die beide uitdrukkelijk bepalen dat het terechtstellen van personen voor misdaden die zij begaan hebben toen zij nog geen 18 jaar oud waren, verboden is.

De ophanden zijnde terechtstelling van Muhammed Samoum en de opsluiting van enkele andere minderjarige delinquenten in dodencellen is zonder twijfel een belediging voor het internationaal recht. Door een dergelijk beleid na te streven, met als bizarre excuus dat de verdachten niet over de juiste geboorteakten beschikken of dat er onduidelijkheid bestaat over hun leeftijd, stelt Jemen zichzelf gelijk aan de wrede theocratie van Iran. Het verschil tussen de twee landen is echter dat Jemen massale hulp van het Westen ontvangt, waaronder de EU, om Al Qaida-terroristen uit te roeien, terwijl Iran een internationale paria is.

Vandaar dat we hier binnen de EU aanzienlijke invloed hebben op president Ali Abdulla Saleh. Ik verzoek de Hoge Vertegenwoordiger alle mogelijke stappen te nemen om hem over te halen in dit geval clementie te verlenen. Aangezien president Saleh heeft aangekondigd op korte termijn afstand te doen van zijn functie, heeft hij nu de kans een positief en verlicht nalatenschap achter te laten in zijn land, dat lange tijd door conflict en terrorisme is geteisterd en nu droomt van een democratische toekomst.

Filip Kaczmarek, *namens de PPE-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, in 1991 werd de doodstraf voor minderjarigen jonger dan vijftien verboden in Jemen. Sinds 1994 is dit verbod ook van toepassing op personen tot achttien jaar. In de praktijk wordt dit verbod helaas niet altijd nageleefd, bijvoorbeeld in het geval van personen die niet in het bezit zijn van documenten die hun leeftijd bevestigen. Dit is eerder vandaag al aan de orde gesteld in dit Parlement. Er gebeuren nog meer gevaarlijke dingen in Jemen. Het is een land waar het aantal wapens al geruime tijd hoger ligt dan het aantal inwoners, waar brutale stammenconflicten schering en inslag zijn en waar tieners met wapens de normaalste zaak van de wereld zijn. In Jemen wordt zelfs het volgende spreekwoord gebruikt: "Als je oud genoeg bent om een mes te gebruiken, ben je oud genoeg om je stam te verdedigen." Al wie ooit in Jemen is geweest, weet overigens dat bijna iedereen er met een mes rondloopt en dat een tiener met een kalasjnikov er volkomen normaal is. De Jemenitische samenleving is ook een zeer jonge samenleving. Bijna de helft van alle Jemenieten is jonger dan veertien. De verschillende milities rekruteren jonge soldaten. Ook hiertegen zouden we ons krachtig moeten verzetten.

Anneli Jäätteenmäki, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de doodstraf is in 58 landen nog altijd in gebruik en een van deze landen is Jemen. Mijn partij veroordeelt de doodstraf in het algemeen en de geplande terechtstelling van Muhammed Taher Thabet Samoum in het bijzonder.

We willen de Jemenitische regering herinneren aan zijn internationale verplichtingen met betrekking tot het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind en het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Beide verdragen bepalen uitdrukkelijk dat het terechtstellen van personen onder 18 jaar verboden is.

Maandag berichtte Amnesty International over de acties van de Jemenitische veiligheidsdiensten. Volgens Amnesty hebben de veiligheidsdiensten betogers met stokken

geslagen en stroomstoten uitgedeeld tijdens vreedzame demonstraties in Sauna's. Mijn partij veroordeelt deze gewelddadige acties en verzoekt de Jemenitische regering te stoppen met al het geweld tegen zijn eigen mensen.

Ryszard Czarnecki, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik beloof dat ik mijn tekst niet snel zal oplezen, maar dat ik langzaam zal spreken. Het is voor mij een eer dat ik net na de voormalige premier van Finland het woord mag nemen. Ik zou willen zeggen dat de oproep aan het adres van Jemen om in het geval van minderjarigen het doodvonnis niet te voltrekken een voorbeeld is van de minimalistische benadering die zo kenmerkend is voor de Europese Unie. Ik ben tegen de doodstraf. Ik weet echter dat er in dit Parlement personen zijn die voorstander zijn van de doodstraf, hoewel ze daar niet openlijk voor uitkomen. Ik ben tegen de doodstraf, of het nu om minderjarige delinquenten of om volwassenen gaat. Ik hoop echter dat we erin zullen slagen om in deze specifieke kwestie de nationale en politieke tegenstellingen te overbruggen, zodat we met één stem van de Jemenitische autoriteiten kunnen eisen dat de president van het land in deze kwestie gebruik maakt van zijn recht om gratie te verlenen. Dit is zonder twijfel een kwestie waarvoor we ons met vereende krachten moeten inzetten.

Jaroslav Paška, *namens de EFD-Fractie*. – (SK) De Jemense staat heeft zich aangesloten bij het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind alsook tot het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. De zaken van beide veroordeelde jeugddelinquenten vallen onder deze verdragen, reden waarom het niet mag gebeuren dat een gerechtelijk orgaan in Jemen een rechtsbesluit neemt dat de rechten en de bescherming die in deze verdragen zijn vastgelegd, negeert.

De straffen zijn strijdig met de verplichtingen van het land en zijn dus zelfs niet op basis van het geldend recht op ook maar enige wijze verdedigbaar. Als de Jemense regering dan over zichzelf beweert dat haar macht op beschaafde democratische beginselen berust, dan zijn dergelijke barbaarse, op willekeur en rechteloosheid gebaseerde regeringspraktijken natuurlijk volstrekt uitgesloten. En dit feit, dames en heren, dienen wij de Jemense regering goed onder de neus te wrijven.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, uiteraard vind ik het belangrijk dat we hier in het Europees Parlement dictatoriale middelen, dictators en dictaturen veroordelen, maar ik vind het ook belangrijk dat we Jemen in het algemeen aansporen tot een democratische staatsinrichting. Ik denk echter dat deze Jemense kwestie op het bordje van het Europees Parlement terecht is gekomen, maar dat het niet de taak is van de Europese Unie om hierover een standpunt in te nemen. Deze zaak is een complete chaos. Er zitten volkomen onopgehelderde omstandigheden bij. We doorzien zelfs de details van het misdrijf niet op geruststellende wijze. We weten onder andere niet hoe oud de van het misdrijf beschuldigde en daarvoor veroordeelde jonge man was ten tijde van het begaan van het misdrijf. Misschien was hij niet eens minderjarig. We zien de dingen niet helder in deze zaak. Een overduidelijk voorbeeld van de verbijsterende achterstand van Jemen is dat zelfs de geboorteakte van Muhammed Taher Thabet Samoum niet boven water is gekomen. Van zijn schooldiploma's die zijn advocaat heeft overlegd, heeft men tot nog toe niet kunnen aantonen of het echte of vervalste diploma's zijn. Graag maak ik u er verder op attent dat het hier niet gaat om het stelen van een kip maar om een geval van moord, dus ik zou me in de plaats van de mensen die tot nu toe hebben gesproken wat terughoudender en bedachtzamer opstellen.

De Europese Unie moet, net als andere democratische landen in de wereld, zoals de Verenigde Staten, in bepaalde uitzonderlijk ernstige en onomstotelijk bewezen misdrijven, de mogelijkheid van de doodstraf overwegen.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, de situatie van Samoum is niet uniek in Jemen: naar schatting wachten ten minste acht andere jeugdige criminelen in gevangenschap op de uitvoering van de doodstraf. Dit is vooral een uitdaging in een land zonder geboorteregisters en het is dus onmogelijk met zekerheid te zeggen of iemand minderjarig was op het moment dat de misdaad werd gepleegd.

Het is echter belangrijk te beseffen dat de staat Jemen deelneemt aan het Verdrag inzake de rechten van het kind en het Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, die beide expliciet de doodstraf en in het algemeen zware straffen voor jeugdcriminelen verbieden. De uitvoering van de doodstraf voor jeugdcriminelen is ook verboden volgens het eigen strafrecht van Jemen.

In tegenstelling tot de vorige spreker wil ik zeggen dat de doodstraf altijd wreed en onmenselijk is en een straf die mensen hun waardigheid ontnemt. Daarom strijdt de Europese Unie tegen de doodstraf in alle omstandigheden en ook wij in dit Parlement pleiten daarvoor.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mijnheer de Voorzitter, een kind ter dood veroordelen is in de wereld waarin we leven, onacceptabel. Wanneer van deze praktijk een gewoonte wordt gemaakt, is dat een misdaad op zich. Ik wil daarom aangeven dat ik het oneens ben met het besluit van de Jemenitische autoriteiten om door te gaan met dergelijke acties. De regering schendt zowel de internationale verdragen op dit punt, als het strafrecht, dat het gebruik van de doodstraf voor minderjarigen verbiedt. Het is onduidelijk op welke wijze het gerechtelijk apparaat probeert de leeftijd te achterhalen van degenen die voor de rechter worden gebracht. Deze zaak is een triest voorbeeld van wat er gaande is in Jemen.

Als lid van het Europees Parlement en als burger van de EU geloof ik in het fundamentele belang van het recht op leven van individuen, en kinderen moeten als eersten worden beschermd. Ik doe een beroep op de hoge vertegenwoordiger van de Unie om een einde te maken aan deze reeks bloedige executies.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Mijnheer de Voorzitter, Thabet Samoum en Fuad Ahmed Ali Abdulla waren, zoals zij volhouden, waarschijnlijk minderjarig toen zij de overtredingen begingen waarvoor zij ter dood zijn veroordeeld. Zij hebben hun straf jaren geleden opgelegd gekregen en deze kan elk moment worden uitgevoerd. Zij worden onder enorme psychologische druk gezet, wat op zich al een onmenselijke en vernederende behandeling is. We roepen de autoriteiten op om af te zien van de uitvoering van deze straffen.

Geen van beide overtreeders kan bovendien bewijzen dat zij indertijd nog geen achttien jaar oud waren, want zij beschikken niet over een geboorteakte. Het is in Jemen, waar volgens Unicef slechts 22 procent van de geboorten officieel wordt geregistreerd, een serieus probleem om een geboorteakte te bemachtigen. Misschien kan een deel van de middelen die wij gebruiken om dit land te helpen, worden aangewend om dit probleem op te lossen. Een publiek debat over deze zaken moet leiden tot de afschaffing van de doodstraf in Jemen en tot de wijziging van de vonnissen van honderden ter dood veroordeelden. Ik roep de Europese Commissie en de Raad op om in de dialoog met deze regering te staan op de verwezenlijking van deze doelstelling.

Róża, Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, of het nu gaat om volwassenen of om minderjarigen, de doodstraf is een thema waaraan we veel tijd zouden moeten besteden. Nu het ons – na de nachtmerries die Europa hebben getroffen – eindelijk is gelukt om een ethische code uit te werken, zouden we al het mogelijke moeten doen om deze beginselen ook in andere landen te promoten. Ik denk in deze context niet alleen aan landen waarmee de Europese Unie een vorm van economisch contact heeft, maar ook aan landen in Europa. In Wit-Rusland worden nog steeds burgers ter dood veroordeeld en wordt de doodstraf nog altijd uitgevoerd.

Wij dienen bijzondere aandacht te schenken aan de huidige situatie in Jemen. Wij moeten de Jemenitische regering duidelijk oproepen om deze afschuwelijke praktijken onmiddellijk een halt toe te roepen. Zoals mijn collega daarnet al opmerkte, mogen we evenmin uit het oog verliezen dat er nog steeds een aantal minderjarigen in de gevangenis zit in afwachting van de uitvoering van de doodstraf. Ik doe eveneens een oproep aan alle Parlementsleden die hier aanwezig zijn: laten we nauwer samenwerken met organisaties als Amnesty International en de Helsinki-Federatie voor mensenrechten, zodat onze stem in de toekomst beter wordt gehoord en in de hele wereld een grotere impact heeft.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, het besluit in Jemen om iemand tot de doodstraf te veroordelen die minderjarig was ten tijde van het misdrijf, is ronduit schokkerend. Jemen handelt op dit punt duidelijk onrechtmatig, aangezien Jemen, net als vrijwel alle andere landen in de wereld, het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind heeft ondertekend. Op grond van artikel 37 van dat Verdrag kunnen personen die jonger zijn dan achttien jaar nooit tot levenslange gevangenisstraf of de doodstraf worden veroordeeld voor strafbare feiten die zij hebben gepleegd. Het besluit wordt door Jemen gerechtvaardigd dat de leeftijd van de verdachte niet onomstotelijk is vast te stellen.

Er worden echter ook in andere delen van de islamitische wereld doodvonnissen tegen minderjarigen uitgesproken. Zo veroordelen sharia-rechtbanken in Somalië bijvoorbeeld ook jongeren tot de doodstraf. Samen met de VN moet de EU resoluter en sneller optreden om inbreuken op het internationaal recht die zo'n ernstige gevolgen hebben, te voorkomen. Een dialoog is een goede zaak, maar *realpolitik* en economische druk zijn betere manieren om onze argumenten naar voren te brengen. In ieder geval kan daardoor sneller vooruitgang geboekt worden.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, op het moment dat wij dit debat voeren zitten honderden gevangenen in de overvolle gevangenis van Jemen te wachten op uitvoering van hun doodstraf. Mijns inziens moeten wij via dit debat meer aandacht daarvoor vragen en de Europese instellingen ertoe aanzetten sneller op te treden.

Europa mag niet zwijgen of afwezig zijn als het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens voortdurend wordt geschonden, zeker niet als dit gebeurt in een land als Jemen waarmee wij economische betrekkingen onderhouden. Daarom komen wij er niet onderuit om ook aan dergelijke aangelegenheden grote aandacht te schenken.

Het is duidelijk dat in de westerse wereld, in Europa, de educatieve functie van straf een belangrijk, fundamenteel aspect is. Een terdoodveroordeling heeft echter geen enkele educatieve functie en daarom moeten wij resoluut en vastberaden optreden en onze stem hierover laten horen.

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie voert met het implementeren van haar gevestigde richtsnoeren inzake de doodstraf al geruime tijd een actieve strijd tegen de doodstraf in Jemen, zowel in het algemeen als specifiek gericht op afzonderlijke gevallen.

In Jemen is het altijd al voorgekomen dat minderjarige delinquenten ter dood werden veroordeeld. Vroeger kwam er echter nauwelijks iets naar buiten over deze gevallen en het maatschappelijk middenveld kwam niet in actie. Het *Juvenile Justice Programme*, het jeugdrechtprogramma dat door de EU is gefinancierd en door Unicef ten uitvoer is gelegd, heeft een aanzienlijke bijdrage geleverd aan het bewustwordingsproces, zowel in Jemen als in de internationale gemeenschap. Dit programma is samen met een coalitie van organisaties van het maatschappelijk middenveld en de *Higher Council for Motherhood and Childhood* uitgevoerd.

Bewustmaking alleen is echter niet voldoende. Er moeten maatregelen volgen. Als laatste mogelijkheid voert de EU-delegatie actief demarches uit teneinde de voltrekking van doodvonnissen tegen te houden. De twee meest recente demarches vonden in december 2010 plaats voor Ahmed Ali Abdulla en in januari 2011 voor Muhammed Taher Thabet Samoum. In beide gevallen werd de terechtstelling - na stappen van de EU - uitgesteld om bewijs ten aanzien van de leeftijd te kunnen laten overleggen. De zaak van Muhammed Taher Thabet Samoum is vorige week weer opgepakt. Het ziet er nu naar uit dat een presidentieel pardon de enig hoop is om de uitgesproken straf om te zetten. De EU en Unicef hebben zich opnieuw tot president Saleh gewend en nu is de terechtstelling nogmaals uitgesteld.

Jemen is gebonden aan internationale verplichtingen en aan zijn eigen wetgeving op het gebied van jeugdrecht en strafrecht op grond waarvan terechtstelling van minderjarigen niet is toegestaan. De reden waarom minderjarigen ter dood worden veroordeeld is hoofdzakelijk het feit dat middelen ontbreken om de leeftijd vast stellen. Daarom bekijken wij nu samen met Unicef hoe wij Jemen kunnen helpen om de noodzakelijke expertise op te bouwen zodat het probleem bij de wortels kan worden aangepakt. Op de korte termijn gaat de EU alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat er een onafhankelijke instantie wordt opgericht die opnieuw gaat kijken naar de leeftijd van minderjarige delinquenten. Wij willen eveneens de mogelijkheden van advocaten bevorderen om minderjarigen rechtsbijstand te verlenen. Op de middellange termijn willen wij de steun van de EU voor een doeltreffende dienst voor de burgerlijke stand uitbreiden.

Wij nemen deze kwestie dus uiterst serieus en we benutten alle beschikbare middelen. De regering van Jemen heeft laten zien dat ze open staat voor onze demarches. De EU wil deze nu en in de toekomst blijven ondersteunen zodat ons doel wordt bereikt en de doodstraf overal wordt afgeschaft.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van het slotdebat plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), *schriftelijk*. – (FI) Wij hebben in onze resoluties vaak de doodstraf aan de kaak gesteld. Het ter dood veroordelen van minderjarigen komt zelden voor, maar Jemen is een van de landen waar dat wel gebeurt. Hoewel Jemen vooruitgang heeft geboekt in zijn streven om de doodstraf tegen minderjarigen te verbieden, blijven rechtbanken die uitspreken. Het geval van Muhammed Taher Thabet Samoum is niet uniek.

In het algemeen en in verband met de interculturele dialoog is het goed om serieus te overwegen wat jongeren aanzet tot criminaliteit en zelfs moord en hoe men het beste kan voorkomen dat zij het criminele pad op gaan. Zoals bekend leidt de doodstraf niet tot een vermindering van het aantal misdaden.

De demonstraties voor democratie die in Tunesië en Egypte zijn begonnen, hebben veel steun van de plaatselijke jeugd gekregen. Het gebrek aan vooruitzichten en mogelijkheden hebben, naast het verlangen naar democratie, verzet opgeroepen. Deze golf van verzet heeft de afgelopen week ook Jemen bereikt.

Ik deel de zorg en de eisen met betrekking tot Samoum en anderen die de doodstraf hebben gekregen. Ook al wachten wij nu met belangstelling en hoop af tot welke politieke veranderingen de demonstraties in de Arabische landen zullen leiden, mogen wij geen moment onze ogen sluiten voor misstanden, zoals de doodstraf, die de internationale mensenrechtenverdragen schenden.

10.3. Oeganda: moord op David Kato

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zes ontwerpresoluties over Oeganda: moord op David Kato ⁽³⁾.

Ulrike Lunacek, *auteur.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte commissaris, dames en heren, wij zouden allemaal graag willen dat David Kato – die een aantal weken geleden is vermoord – nog steeds zou leven en hier bij ons aanwezig zou kunnen zijn, net zoals afgelopen november. Dan zou hij kunnen spreken over de rechten van lesbische en homoseksuele mensen en over het ontbreken van die rechten in Oeganda. Dan hadden wij gezamenlijk plannen kunnen maken om hierin verandering te brengen. Wij zouden allemaal graag gezien hebben dat hij nog in leven was en niet het slachtoffer was geworden van een gewelddadige moord. David Kato was in zijn vaderland Oeganda actief als verdediger van de mensenrechten van lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transseksuelen.

Het is in ieder geval een goede zaak dat wij, wat deze ontwerpresolutie betreft, overeenstemming tussen de zes politieke fracties hebben weten te bereiken om de moord op David Kato eensgezind te veroordelen. Gezamenlijk roepen wij de autoriteiten – het nieuwe politieke leiderschap dat morgen in Oeganda gekozen zal worden – en de religieuze leiders op om voorgoed een einde te maken aan de vervolging van en het geweld tegen lesbiennes en homoseksuelen en andere minderheden. Daarnaast moeten zij ertoe bijdragen dat ook lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transseksuelen in vrijheid in Oeganda kunnen leven.

Wij hebben hier in de Europese Unie ook een verantwoordelijkheid om ons sterk te maken voor die gelijke rechten. Wij moeten daarnaast niet alleen de herinnering aan David Kato levend houden, maar ook aan alle andere mensen die eerder hun leven hebben opgeofferd in de strijd voor gelijke rechten. In dat verband is het ook essentieel dat barones Ashton – onze hoge vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken – en de nieuwe Europese Dienst voor extern optreden eendrachtig samenwerken om deze gelijke rechten tot stand te brengen. Zij zouden er bijvoorbeeld voor kunnen zorgen dat de instrumenten ter

(3) Zie notulen.

bevordering en bescherming van de mensenrechten van lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen en transseksuelen (LGBT) ook in alle niet-Europese landen worden gebruikt.

Marietje Schaake, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vandaag behandelen we voor de derde keer deze zittingsperiode een urgentieresolutie over LGBT-rechten in Oeganda. De vorige twee resoluties waren waarschuwingen en pogingen om te voorkomen wat er is gebeurd met David Kato, de mensenrechtenactivist die op beestachtige wijze is vermoord.

Wij moeten discriminatie van de LGBT-bevolking overal ter wereld veroordelen, ook in Europa en zelfs in dit Huis.

De moord op David Kato is een misdaad waarnaar een diepgaand en onpartijdig onderzoek moet worden ingesteld. Niet alleen moeten de daders voor de rechter worden gebracht, ook de bredere context van intolerantie, discriminatie en bedreigingen aan het adres van LGBT-personen moet worden geanalyseerd en veranderd. Het plaatselijke blad *Rolling Stone* en Oegandese parlementariërs hebben een belangrijke rol gespeeld in het aanzetten tot haat en geweld in plaats van in het beschermen van burgers. Sinds de moord op David Kato hebben de autoriteiten te weinig van zich laten horen.

De Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa heeft de rechten van de LGBT-gemeenschap steeds opnieuw op de agenda gezet en gesteund door alle leden van dit Huis hebben wij gepleit voor de eerbiediging van hun mensenrechten – want dat is wat LGBT-rechten zijn – en wij zullen onze mond niet houden.

Ik hoop dat de leden die dikwijls aarzelend of zelfs met tegenzin opkomen voor homorechten nog eens goed nadenken en zich realiseren dat het doden van mensen nooit gerechtvaardigd is en dat wij dit onophoudelijk en ondubbelzinnig moet veroordelen, net zoals we dat ook doen met de schending van de rechten van minderheden overal ter wereld, zoals christenen.

De Commissie en de Europese dienst voor extern optreden dienen ten volle gebruik te maken van de instrumenten ter bevordering en bescherming van alle mensenrechten van LGBT-personen met betrekking tot Oeganda.

Charles Tannock, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de moord op David Kato is het directe gevolg van de haat en vijandigheid jegens de Oegandese LGBT-gemeenschap, waartoe bepaalde rechtzinnige parlementariërs in het land hebben aangezet. Het afgelopen jaar hebben we twee keer de schandalige pogingen veroordeeld van een aantal Oegandese parlementariërs om de doodstraf te stellen op het zogenaamd strafbare feit van seksueel contact tussen mensen van hetzelfde geslacht.

Het is onvermijdelijk dat in een klimaat van zoveel onverdraagzaamheid het leven van homorechtenactivisten in gevaar is en helaas is dat het geval gebleken bij David Kato. Hij wist wat de risico's waren toen hij in het openbaar opkwam voor homo's. De namen van hem en andere vermeende homoseksuelen werden vorig jaar gepubliceerd door een krant die hun foto's afdruckte bij de schandelijke kop die luidde "Ophangen". Ik ben ervan overtuigd dat velen van mijn kiezers in Londen zich ernstig zorgen maken over het feit dat de Europese Unie financiële steun verleent aan een land waar dergelijke walgelijke gevoelens niet alleen worden getolereerd maar deels zelfs openlijk officieel zijn toegestaan.

Hopelijk gaat de delegatie van het Parlement voor betrekkingen met het Pan-Afrikaanse Parlement zorgvuldig nadenken over welke maatregelen zij kan nemen om onze woede en afschuw kenbaar te maken over de moord op David Kato en meer in het algemeen om

te benadrukken dat er tegenover de voortdurende inspanningen en de financiële steun van de EU aan Afrikaanse landen vooruitgang ten aanzien van fundamentele mensenrechten in dat continent moet staan.

Marie-Christine Vergiat, *auteur*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dit is al de derde resolutie van het Europees Parlement in deze zittingsperiode over discriminatie van de LGBT-bevolking in Oeganda. Vandaag gaat het in bijzonder over de heer David Kato. De moord op de heer Kato is door talrijke ngo's en internationale instanties krachtig veroordeeld. Hij was namelijk een symbool van de strijd tegen homofobie in zijn land. Hij stelde zich vooral teweer tegen het wetsontwerp-Bahati dat zeer ver gaat in het aanscherpen van de strafbaarstelling van homoseksualiteit: levenslange gevangenisstraf en zelfs de doodstraf worden onder meer genoemd. Wij moeten hem eer bewijzen, maar we moeten ook denken aan al degenen van wie de foto's, namen en adressen door een prulblaadje waarvan ik de naam niet eens wil noemen, publiekelijk te schande zijn gemaakt. Het klimaat jegens de LGBT-gemeenschap is ondraaglijk en dat wordt nog verergerd door de religieuze autoriteiten, vooral evangelische fundamentalisten die dicht bij het staatshoofd staan.

Morgen vinden er in Oeganda presidentsverkiezingen plaats. Er zijn acht kandidaten, maar de vertrekkende president zegt nu al zeker te zijn van zijn herverkiezing en heeft aangekondigd dat iedereen die tegen de verkiezingen protesteert, in de gevangenis zal belanden. Deze verkiezingen vormen ongetwijfeld een goede gelegenheid om de Oegandese staat te herinneren aan zijn verplichtingen op het punt van de mensenrechten. Laten we Oeganda duidelijk maken dat de strijd tegen elke vorm van discriminatie, ook die van LGBT's, een integrerend onderdeel vormt van deze universele waarden. Laten we allemaal positief reageren op de oproep van de heer Ban Ki-moon om van de decriminalisering van homoseksualiteit een universele strijd voor de mensenrechten te maken.

Seán Kelly, *ter vervanging van de auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij leven in de ontwikkelde wereld en de kloof tussen ons en subsaharaans Afrika is voor ons bijzonder moeilijk te begrijpen.

Het geval van David Kato is daar een voorbeeld van. Hij was een man die werd beschouwd als de vader van de Oegandese mensenrechtenbeweging. Als medeoprichter van SMUG, *Sexual Minorities Uganda*, werd hij veroordeeld door het boulevardblad *Rolling Stone*, en hij won de rechtszaak tegen dit blad. Volgens de hoofdredacteur moesten homoseksuelen vervolgd en met de dood bestraft blijven worden. David Kato werd op 26 januari inderdaad vermoord.

Michael Cashman, *auteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het is altijd triest als wij een resolutie over de dood van een mensenrechtenactivist moeten behandelen.

Voor mij persoonlijk is het des te triester, omdat ik hem samen met andere leden van dit Parlement heb ontmoet toen hij hier in het Parlement ervoor kwam pleiten om op te komen voor de mensen in Oeganda.

Als homo wil ik het Parlement persoonlijk danken voor de wijze waarop het zich heeft verenigd en met deze resolutie zegt dat haat jegens lesbiennes, homoseksuelen en biseksuelen evenals de schending van hun mensenrechten volstrekt onaanvaardbaar is.

Wij kunnen David Kato niet alleen eer aandoen door ervoor te zorgen dat de daders voor de rechter worden gebracht voor de misdaad die zij hebben begaan - de zinloze moord op deze jonge man. Het daadwerkelijke probleem is dat wij het onze collega's op het Afrikaanse continent, zoals de heer Tannock terecht opmerkte, ten aanzien van de mensenrechten en

burgerlijke vrijheden veel te gemakkelijk hebben gemaakt in deze fundamentele kwesties. Het beste dat hieruit kan voortkomen is dat het kolonialisme dat wij hebben opgelegd door middel van onze wetgeving en soms door middel van ons geloof uiteindelijk zowaar kan leiden tot herziening van de wetgeving in de 38 landen waar homoseksualiteit strafbaar is en tot afschaffing van de doodstraf in Somalië, Mauritanië, Soedan en Noord-Nigeria.

Dat zou niet alleen een eerbetoon zijn aan David Kato, een gigant onder de dwergen die propaganda voeren voor vooroordelen en vervolging. Het zou tevens tot uitdrukking brengen dat dit Parlement opkomt voor degenen die dat zelf niet kunnen.

Corina Crețu, *namens de S&D-Fractie.* – (RO) Mijnheer de Voorzitter, ik denk echt dat het debat over de schending van de rechten van seksuele minderheden in Oeganda verder moet gaan dan het uiten van kritiek. We zouden moeten nadenken over de effectiviteit van onze maatregelen om mensenrechten te steunen en we zouden het niveau van de bijdrage van de Europese diplomatie daaraan moeten onderzoeken.

In december hebben we een ontwerpresolutie aangenomen tegen het opleggen van straffen aan homoseksuelen in Oeganda en tegen het aanzetten tot misdrijven tegen een groep die wordt gestigmatiseerd vanwege haar seksuele geaardheid. Ik verafschuw deze afschuwelijke misdaad, maar tegelijkertijd verafschuw ik ook de terughoudendheid van Europese instellingen en de lidstaten van de Europese Unie om gebruik te maken van de instrumenten van overreding en druk die tot hun beschikking staan. Ik denk dat het gepast is als we de Oegandese autoriteiten krachtig verzoeken om respect voor de grondrechten te waarborgen, een eerlijk onderzoek naar deze zaak uit te voeren en gelijksoortige misdrijven in de toekomst te voorkomen. Ik vind ook dat we de Commissie moeten aansporen om zich veel actiever te gaan bezighouden met het verdedigen van de mensenrechten.

Alexandra Thein, *namens de ALDE-Fractie.* – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, vandaag nemen wij onze derde ontwerpresolutie aan over het strafbaar stellen van homoseksualiteit in Oeganda. Binnen een korte tijd zijn homoseksuelen in Oeganda uitgeroepen tot opgejaagd wild. Zelfs kinderen en minderjarigen worden hiervan de dupe. Dit is allemaal veroorzaakt door de onverantwoorde acties van een in Amerika gevestigde christelijke sekte en de oproep van het lokale boulevardblad Rolling Stone om honderd mensen op te hangen die volgens dat blad homoseksueel zouden zijn.

David Kato, een van die honderd mensen, is daardoor op de openbare weg op gruwelijke wijze in elkaar geslagen met de dood tot gevolg. Dat is nu precies wat wij met onze vorige ontwerpresolutie hadden willen voorkomen. Wij roepen Oeganda in de eerste plaats op om een onafhankelijk onderzoek uit te voeren naar de moord op David Kato en om niet willekeurige mensen voor die misdaad te arresteren. Daarnaast roepen wij Oeganda op om iedereen te vervolgen die aanzet tot het publiekelijk vermoorden van homoseksuelen. Tot slot roepen wij Oeganda op om zijn wetgeving te herzien.

Raül Romeva i Rueda, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik schaar mij achter de uitingen van verdriet en ontsteltenis en bovenal verontwaardiging vanwege de moord op David Kato, en ik wil zeggen dat wat ons nu te doen staat, is een duidelijke vastberadenheid aan de dag leggen en de stellige wil dat niet alleen dit soort moorden maar ook beledigingen en elke vorm van discriminatie op grond van seksuele geaardheid bestreden zullen worden.

In Afrika zijn maar dertien landen waarin homoseksualiteit wettelijk is toegestaan, in 38 landen wordt het beschouwd als een misdrijf. Dat is ontoelaatbaar, en bovendien moeten

wij dit als Europese Unie bestrijden langs politieke en langs economische weg. Daarbij moeten we niet vergeten dat we uiteindelijk ook de mogelijkheid hebben om vanuit economisch oogpunt bij te dragen aan de bestrijding van dit soort maatregelen.

Vervolg op grond van seksuele geaardheid moet ook worden beschouwd als essentieel argument om een vluchtelingenstatus te kunnen aanvragen, en een beroep te kunnen doen op het recht op bescherming van de Europese Unie en van de lidstaten, dat hun op het ogenblik helaas niet wordt toegekend.

Als we die mogelijkheid hadden gehad in het geval van David Kato, dan zouden we zijn dood nu misschien niet hoeven te betreuren. Hoe vele doden meer zullen we in de toekomst nog moeten betreuren?

Ryszard Czarnecki, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik vind het zeer verontrustend dat we hier al voor de derde keer in veertien maanden en voor de tweede keer in slechts een paar maanden tijd over Oeganda praten. Ik ben het eens met de vorige sprekers. Het gaat inderdaad niet om de mensenrechten van één enkele groep, maar over de mensenrechten in het algemeen in Oeganda. Alle minderheden in dit land moeten immers het hoofd bieden aan extreme uitdagingen. Ik denk dat het bijzonder belangrijk is dat het Europees Parlement zich opnieuw uitspreekt over deze kwestie. Ik ben bijzonder verheugd dat vertegenwoordigers van verschillende fracties samen over deze kwestie debatteren en eigenlijk met één stem spreken, hoewel elk van hen uiteraard andere aspecten kan benadrukken. De mensenrechten worden in Oeganda helemaal niet gerespecteerd en dat geldt met name voor de rechten van deze groep. Daarom moeten we in de eerste plaats deze groep beschermen. We moeten ook het recht op de vrije uitoefening van politieke activiteiten verdedigen. Daarnaast moeten we in dit verband tevens de aandacht vestigen op de rechten van mensenrechtenactivisten.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de brutale moord op David Kato, een van de meest bekende mensenrechtenactivisten in Oeganda, is het resultaat van haat tegen homoseksuelen. Zelfs wanneer de moordenaar wordt gestraft, zal deze sfeer van haat blijven bestaan. Deze negatieve houding wordt immers bekrachtigd in de wetgeving, die toelaat dat homo's, lesbiennes, biseksuelen en transseksuelen worden gediscrimineerd. Homoseksualiteit wordt in maar liefst 38 Afrikaanse landen als een misdaad beschouwd. In vier van deze landen wordt homoseksualiteit met de doodstraf bestraft.

De Europese Unie verleent actieve steun aan de democratische veranderingen in Afrika. Wij mogen in geen geval toelaten dat de mensenrechten zo flagrant met voeten worden getreden. Hoeveel bloed moet er nog vergoten worden, hoeveel mensen moeten er nog sterven vooraleer de internationale gemeenschap kan afdwingen dat er wijzigingen worden doorgevoerd in de Afrikaanse wetgeving die toelaat dat de rechten van de mens worden geschonden? Het is ook belangrijk dat we stilstaan bij de rol van de kerk, die geen boodschap van liefde en vrede uitdraagt, maar in de plaats daarvan aanzet tot haat tegen homoseksuelen en de onzinnige theorie verspreidt dat homoseksualiteit een ernstige ziekte is die behandeld moet worden.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil een motie van orde indienen alvorens ik overga tot mijn redevoering. Dit is de derde keer dat ons spreektijd is toegezegd, maar dat we vervolgens niet op de lijst zijn gezet. Alleen omdat we onafhankelijke leden van het Parlement zijn, wil dat nog niet zeggen dat we niets te zeggen hebben.

Dan ga ik nu over tot hetgeen ik wilde bijdragen en daarbij wil ik wijlen David Kato loven voor zijn moedige werk in Oeganda. Hij verdedigde niet alleen zijn eigen rechten, maar ook de rechten van andere LGBT-personen in Oeganda en zelfs in heel Afrika. Het is bijzonder betreuenswaardig dat wij – en de internationale gemeenschap – ondanks zijn bezoek aan het Parlement in oktober vorig jaar klaarblijkelijk geen gehoor hebben gegeven aan zijn waarschuwingen, en nu is hij vermoord.

Het is voor mij onbegrijpelijk dat de Europese Unie nog steeds hulp aan Oeganda geeft. Hopelijk gaan we daar na de verkiezingen de komende dagen opnieuw naar kijken. Ik hoop dat we alle hulp opschorten als de personen die worden vervolgd wegens seksueel contact met personen van hetzelfde geslacht geen amnestie wordt verleend.

Tot slot wil ik een laatste punt aankaarten. Het is bijzonder betreuenswaardig dat het huidige voorzitterschap van de Europese Unie, Hongarije, heeft besloten om een Gay Pride-optocht in juni te verbieden. Wat is de boodschap die daarmee wordt uitgezonden...?

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

De Voorzitter. – Mevrouw Sinclair, ik heb gehoord dat uw medewerkers uw spreektijd niet hebben aangemeld. Als zij kunnen aantonen dat ze spreektijd hebben aangevraagd, zal ik deze zaak zelf uitzoeken. Ik zal er zelf werk van maken als u mij het bewijs levert.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - *(IT)* Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, de moord op David Kato moet resoluut en krachtig worden veroordeeld door de Europese instellingen.

Wij mogen evenwel niet vergeten dat deze gewelddaad slechts één incident is in een meer algemene gang van zaken, namelijk de discriminatie van culturele, etnische of religieuze minderheden die in diverse delen van de wereld plaatsvindt. Enkele weken geleden nog hebben wij met een resolutie in het kader van de urgenties onze veroordeling uitgesproken over hetgeen is gebeurd met de christelijke kopten in Alexandria in Egypte, die op wrede wijze zijn vermoord enkel en alleen omdat zij vrij en respectvol hun godsdienst wilden belijden.

Als wij verder kijken dan de rechten van homoseksuelen zien wij dat Oeganda een uitermate kwetsbaar land is dat ten prooi is gevallen aan financiële speculatie door mogendheden die munt willen slaan uit de zwakte van dit land. De Europese Unie moet aandacht schenken aan Oeganda en ervoor zorgen dat het land kan profiteren van ons vermogen om ook in landen buiten de EU democratie en burgerrechten te bevorderen.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - *(EN)* Mijnheer de Voorzitter, overal ter wereld blijven haat en schendingen van de mensenrechten jegens seksuele minderheden voortbestaan. Het recente bericht van de moord op David Kato in Oeganda is weer een nieuw treurig voorbeeld van de discriminatie en grofheden waar seksuele minderheden mee te maken hebben.

De moord op David Kato moet grondig worden onderzocht en de dader of daders die hiervoor verantwoordelijk zijn moeten voor de rechter worden gebracht. Er wordt beweerd dat bepaalde bronnen, waaronder het boulevardblad *Rolling Stone*, openlijk hebben opgeroepen tot het vermoorden van David Kato. Deze beschuldigingen moeten nader worden onderzocht.

Ik moet zeggen dat ik geschokt was door de uitspraken van de Oegandese minister van Ethiek en Integriteit dat homoseksuelen hun mensenrechten kunnen vergeten.

Róża, Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, telkens als ik aan Oeganda denk, herinner ik me hoezeer dit prachtige land sinds het tijdperk van Idi Amin heeft geleden. Het is een feit dat de mensenrechten in dit land nog steeds worden geschonden. Ik zou dan ook alle Parlementsleden willen bedanken die dit probleem keer op keer onder de aandacht brengen. Nu we over dit onderwerp debatteren, moeten we mijns inziens ook praten over de taal van de haat en moeten we beseffen waartoe deze taal in staat is. Het is uiteindelijk de taal van de haat (het schandaalblad dat foto's van de heer Kato heeft gepubliceerd) die tot deze gruwelijke moord heeft geleid. De taal van de haat wordt ook bij ons in de Europese Unie gebezigd. Er zijn websites als Redwatch waarop de namen en soms zelfs de adressen worden gepubliceerd van personen met een andere seksuele geaardheid, een andere geloofsovertuiging of een ander wereldbeeld. Op deze websites wordt openlijk aangezet tot geweld tegen minderheden. We moeten opkomen voor de mensenrechten en de veiligheid van minderheden waarborgen, niet alleen op mondiaal niveau, maar ook hier in de Europese Unie.

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie.* - (EN) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik eer betonen aan wijlen David Kato. David Kato was een moedig verdediger van de mensenrechten en een onbevreesd verdediger van de LGBT-rechten.

Hij was een groot voorvechter van de rechten van de LGBT-gemeenschap en daarmee liep zijn leven gevaar. Op 2 oktober 2010 werden de naam en een foto van David Kato evenals de namen en foto's van andere vermeende LGBT-persoonen onder de kop "Ophangen" gepubliceerd door een Oegandees boulevard, de *Rolling Stone*, waarmee hun levens schaamteloos op het spel werden gezet.

Het was een succes dat hij een proces tegen de krant won. Op 3 januari oordeelde een rechtbank dat de krant zijn grondwettelijke rechten op bescherming van de persoonlijke levenssfeer en veiligheid had geschonden en kende de drie aanklagers schadevergoeding toe.

Het zou zijn laatste succes zijn. Op 26 januari werd David Kato vermoord. De EU heeft via de hoofden van haar gezantschappen in Oeganda uiting gegeven aan haar ontzetting en de Oegandese instanties verzocht een diepgaand onderzoek in te stellen naar de moord op David Kato en ervoor te zorgen dat de daders van deze verschrikkelijke daad voor de rechter worden gebracht.

Het overlijden van David Kato betekent een groot verlies voor de gemeenschap van mensenrechtenactivisten overal ter wereld en voor Oeganda. Zijn dood herinnert ons tevens aan de onzekere situatie voor de LGBT-gemeenschap in Oeganda en andere landen. Meteen na zijn dood publiceerde een andere krant, de *Red Pepper*, op 28 januari een afschuwelijk artikel met uiterst beledigende uitspraken over homoseksuelen. Het wetsontwerp tegen homoseksualiteit dat aan het Oegandese parlement is voorgelegd, is voorlopig in de ijskast gezet, maar kan weer op de agenda worden gezet zodra er na de komende verkiezingen in Oeganda een nieuw parlement is aangetreden.

Het standpunt van de EU inzake LGBT-rechten is meer dan duidelijk. Het strafbaar stellen van homoseksualiteit, zoals voorzien in het Oegandese wetsontwerp, is in strijd met de internationale mensenrechtelijke normen. Het wetsontwerp is bovendien strijdig met de door de EU ondersteunde VN-verklaring inzake seksuele geaardheid en genderidentiteit van 18 december 2008.

De hoofden van EU-gezantschappen hebben deze kwestie bij verschillende gelegenheden op het hoogste niveau aangekaart bij de Oegandese regering: bij de president, de premier, de minister van Buitenlandse Zaken, de minister van Justitie en de Oegandese mensenrechtencommissie.

Op 9 februari heeft de werkgroep mensenrechten, die diverse partners in Oeganda bij elkaar brengt, mensenrechtenactivisten uitgenodigd om een update te geven van de maatregelen die de LGBT-gemeenschap - en meer in het algemeen de gemeenschap van mensenrechtenactivisten - hebben genomen na de moord op David Kato.

Op 3 februari heeft de EU-delegatie samen met tien EU-lidstaten die waren vertegenwoordigd in Oeganda en Noorwegen, de plaatselijke strategie om uitvoering te geven aan de EU-richtsnoeren over mensenrechtenverdedigers gelanceerd. De strategie beschrijft op een meer praktische wijze hoe EU-missies en Noorwegen het werk van mensenrechtenverdedigers en ook van LGBT-activisten kunnen ondersteunen en beantwoorden.

De EU is voornemens om haar zorgen ten aanzien van het wetsontwerp tegen homoseksualiteit en andere gevallen van de vervolging van LGBT-personen in Oeganda bij elke mogelijke gelegenheid kenbaar te maken en een dialoog met de regering aan te gaan. Bovendien zal de EU lokale mensenrechtenorganisaties blijven steunen bij hun inspanningen om de houding in hun land te veranderen. De EU-delegatie heeft binnenkort een ontmoeting met een belangenorganisatie voor mensenrechtenverdedigers en zal dan bespreken op welke wijze hun werk voor LGBT-activisten kan worden ondersteund.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt dadelijk plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Monica Luisa Macovei (PPE), *schriftelijk.* – (RO) Ik heb met grote bezorgdheid kennis genomen van de dood van David Kato Kisule, de Oegandese voorvechter van mensenrechten en rechten van homo-, bi- en transseksuelen. We hebben in dit Parlement al de strafrechtelijke sancties veroordeeld die worden opgelegd voor consensuele relaties tussen volwassenen van hetzelfde geslacht in het particuliere leven, alsook het wetsvoorstel-Bahati, dat voorziet in strengere straffen, tot de doodstraf aan toe. De moord op David Kato Kisule laat zien dat er een groot en reëel gevaar bestaat dat haat en discriminatie mensenlevens zullen kosten. Ik verwelkom de verklaringen van president Barack Obama en minister van Buitenlandse Zaken Hilary Clinton, die de dood van David Kato Kisule hebben veroordeeld en zijn inspanningen naar voren hebben gehaald om in Oeganda een waardig leven tot stand te brengen, ongeacht seksuele geaardheid en genderidentiteit. Ik deel de gevoelens van degenen die de Europese Commissie en de Raad verzoeken om snel doeltreffende stappen te zetten in het veroordelen en doen ophouden van deze discriminatie in de wet en in de praktijk.

Kristiina Ojula (ALDE), *schriftelijk.* – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Kallas, de moord op David Kato Kisule was een vreselijk drama voor zijn familie en vrienden en betekende tevens een groot verlies voor de LGBT- en mensenrechtenbeweging in subsaharaans Afrika. Het is mijns inziens opzienbarend dat deze gruwelijke daad door de Oegandese autoriteiten met een opvallende onverschilligheid wordt behandeld. De afgrijselijke dood van David Kato en de discriminatie van LGBT-minderheden moet hardop aan de kaak worden gesteld bij de Oegandese autoriteiten.

De inspanningen van David Kato zouden voor niets zijn geweest als het wetsvoorstel-Bahati tegen homoseksualiteit door het Oegandese parlement zou worden aangenomen zonder een doortastende reactie van de internationale gemeenschap. De Europese Unie moet druk uitoefenen op de Oegandese instanties om homoseksualiteit uit de criminaliteit te halen en toepassing van de doodstraf onder alle omstandigheden afwijzen.

Oeganda moet zijn verplichtingen uit hoofde van het internationaal recht en de Overeenkomst van Cotonou nakomen, waaronder de plicht eenieder te beschermen tegen bedreiging en geweld, ongeacht zijn seksuele geaardheid of geslachtsidentiteit. Het zou een ernstige schending betekenen als de regering en de rechterlijke macht van Oeganda zelf dergelijk geweld zouden aanmoedigen en uitoefenen. De Europese Unie en haar lidstaten moeten het bieden van ontwikkelingshulp aan bepaalde voorwaarden verbinden en dergelijke regeringen geen financiële steun meer geven.

11. Stemmingen

De Voorzitter. – Wij gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

11.1. Grensschermutselingen tussen Thailand en Cambodja (B7-0132/2011)

11.2. Jemen: doodstraf tegen twee jeugddelinquenten en met name Muhammed Taher Thabet Samoum (B7-0135/2011)

11.3. Oeganda: moord op David Kato (B7-0133/2011)

De Voorzitter. - Hiermee is de stemming beëindigd.

12. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

13. Standpunt van de Raad in eerste lezing: zie notulen

14. Ingekomen stukken: zie notulen

15. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen

16. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 123 van het Reglement)

17. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

18. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

19. Onderbreking van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement te zijn onderbroken.

(De vergadering wordt om 16.30 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Het fungerend voorzitterschap van de Raad van de EU is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 5 van Silvia-Adriana Țicău (H-000017/11)

Betreft: Europees Jaar van het vrijwilligerswerk

2011 is uitgeroepen tot Europees Jaar van het vrijwilligerswerk. Het Hongaars voorzitterschap van de Raad heeft verklaard dit initiatief te willen bevorderen. Kan de Raad mededelen welke stappen het Hongaars voorzitterschap in het eerste halfjaar van 2011 denkt te ondernemen ter bevordering van het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk?

Ingediend: 4.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

In zijn Beschikking over het Europees jaar van het vrijwilligerswerk ter bevordering van actief burgerschap (2011)⁽⁴⁾ onderkent de Raad dat vrijwilligerswerk een rijke leerervaring biedt, de ontwikkeling van sociale vaardigheden en competenties in de hand werkt en tot solidariteit bijdraagt.

Het werk dat door vrijwilligers van alle leeftijden wordt verzet, is cruciaal voor de ontwikkeling van de democratie, een van de basisbeginselen van de Europese Unie. Bovendien kan vrijwilligerswerk bijdragen aan het welzijn van personen en aan de harmonieuze ontwikkeling van de Europese samenlevingen.

Op grond van bovengenoemde beschikking wordt in het Europees jaar van het vrijwilligerswerk ter bevordering van actief burgerschap de actieve betrokkenheid voorzien van participanten op drie verschillende niveaus, namelijk op het niveau van de EU, van de lidstaten en van de maatschappelijke organisaties.

Op 8 januari 2011 heeft het Hongaarse voorzitterschap in Boedapest de openingsceremonie voor het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk georganiseerd. In het kader van die opening is een conferentie op hoog niveau gehouden over de "Erkenning van vrijwilligerswerk" die door meer dan tweehonderd vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties, overheidsinstanties en het bedrijfsleven is bijgewoond.

Daarnaast is er gedurende de eerste helft van het jaar nog een reeks evenementen gepland. Het Hongaarse voorzitterschap is meer in het bijzonder voornemens om een ministerieel politiek debat te organiseren over "vrijwilligerswerk door jongeren en hun bijdrage aan de ontwikkeling van lokale gemeenschappen" in het kader van de bijeenkomst van de Raad in mei.

*

* *

(4) PBL 17 van 22.1.2010, blz. 43.

Vraag nr. 6 van Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-000020/11)**Betreft: Misdaden van totalitaire regimes in Europa**

Het verslag van de Commissie over de herinnering aan de misdaden van totalitaire regimes in Europa (COM(2010)0783) omvat goede voorstellen over het bewaren en levend houden van de herinnering op EU-niveau. De Commissie merkt tevens op dat zij de zaak nauwlettend zal blijven volgen, hetgeen van het hoogste belang is.

Het met elkaar in overeenstemming brengen van verschillende visies op de Europese geschiedenis is essentieel voor de solidariteit en eenheid van de EU, zoals ook benadrukt werd in twee brieven aan commissaris Reding: de ene ondertekend door zes ministers van Buitenlandse Zaken (Bulgarije, Hongarije, Letland, Litouwen, Roemenië, en Tsjechië), de andere ondertekend door de Estse en Poolse ministers van Justitie. Welke stappen denkt het voorzitterschap te nemen om te zorgen dat de aanbevelingen in het verslag zullen worden uitgevoerd? Is het voorzitterschap van plan de zaak te bespreken bij de Raad (Justitie en Binnenlandse Zaken)? Wat is het voorzitterschap van plan te doen om een dialoog en het delen van ervaringen en beste praktijken te stimuleren, zodat de herinnering aan de gruweldaden van totalitaire regimes levend blijft?

Ingediend: 10.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het voorzitterschap:

verwelkomt het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad dat op 22 december 2010 is gepubliceerd over de herinnering aan de misdaden van totalitaire regimes in Europa;

sluit zich aan bij de benadering van de Commissie;

benadrukt het belang van stil te staan bij de misdaden van totalitaire regimes op het niveau van de Europese Unie door het bevorderen van gemeenschappelijke inspanningen met het oog op de voorlichting van en een beter bewustzijn onder de Europese burgers middels het programma "Europa voor de burger" en andere programma's van de Europese Unie, zoals de financiële programma's;

onderstreept het belang van een Europese Dag van de herinnering;

zal dit onderwerp op de agenda zetten van de volgende bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken waar het verslag van de Commissie zal worden gepresenteerd.

*

* *

Vraag nr. 7 van Nikolaos Chountis (H-000023/11)**Betreft: Vluchten van Turkse militaire vliegtuigen boven Griekse eilanden**

In het voortgangsverslag 2009-2010 betreffende Turkije wordt op geen enkele wijze een officieel standpunt ingenomen over de voortdurende schendingen van het Griekse luchtruim

en de Griekse territoriale wateren door de Turkse strijdkrachten; er wordt uitsluitend verwezen naar Griekse "grievens". De Griekse premier heeft op 7 januari 2011 tijdens een bijeenkomst van Turkse ambassadeurs in Erzurum openlijk gesproken over het feit dat Turkse militaire vliegtuigen voortdurend het Griekse luchtruim schenden en zelfs over Griekse eilanden vliegen. Kan de Raad, in de wetenschap dat deze schendingen inmiddels door niemand meer worden ontkend aangezien ze ook door de radarsystemen van de NAVO volledig in kaart worden gebracht, antwoord geven op de volgende vragen: heeft de Griekse regering de Raad gevraagd Turkije openlijk te veroordelen vanwege deze voortdurende schendingen van het Griekse luchtruim en de Griekse wateren en zo ja, wanneer precies? Hoe bestempelt de Raad de voortdurende schendingen en welke maatregelen neemt hij tegen Turkije om direct een eind te maken aan deze provocaties, die de vrede in de regio in gevaar brengen?

Ingediend: 12.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad is op de hoogte van deze kwestie. Griekenland heeft inmiddels een aanzienlijk aantal klachten ingediend over de voortdurende schendingen door Turkije van zijn luchtruim en territoriale wateren.

De Raad wil graag benadrukken dat Turkije als kandidaat-lidstaat de waarden en doelstellingen van de Europese Unie moet onderschrijven zoals die in de Verdragen zijn neergelegd. Tegen die achtergrond is het ondubbelzinnig onderhouden van goede betrekkingen met de buurlanden en een vreedzame regeling van geschillen essentieel. Deze kwestie valt binnen het onderhandelingskader en vormt een kortetermijnprioriteit in het herziene toetredingspartnerschap.

De Raad heeft herhaaldelijk onderstreept, het meest recent in zijn conclusies van 14 december 2010, dat Turkije zich ondubbelzinnig moet vastleggen op een goed nabuurschap en een vreedzame regeling van geschillen in overeenstemming met het Handvest van de Verenigde Naties waarbij, indien nodig, beroep kan worden aangetekend bij het Internationaal Hof van Justitie. In deze context heeft de Unie erop aangedrongen dat alle vormen van bedreiging, onenigheid of acties moeten worden voorkomen die schadelijk kunnen zijn voor het onderhouden van de goede betrekkingen met buurlanden of voor het vreedzaam oplossen van geschillen. Daarnaast heeft de EU nogmaals op alle soevereine rechten van de Europese lidstaten gewezen, waaronder het sluiten van bilaterale overeenkomsten (in overeenstemming met het communautaire acquis en het internationaal recht, met inbegrip van het VN-Verdrag inzake het recht van de zee).

Tegen deze achtergrond kan de Raad de geachte afgevaardigde de verzekering geven dat deze kwestie op de voet gevolgd zal blijven worden en systematisch op alle relevante niveaus aan de orde wordt gesteld aangezien een goed nabuurschap een van de eisen vormt aan de hand waarvan de vooruitgang van Turkije in de onderhandelingen wordt afgemeten.

*

* *

Vraag nr. 8 van Marietje Schaake (H-000024/11)**Betreft: Schriftelijke vraag E-9539/2010 over Iran onbeantwoord**

Op 3 november 2010 diende vraagsteller een vraag in aan de Commissie en de Raad over de "Meting van het effect van EU-sancties die zijn opgelegd aan Iran". De uiterste datum voor beantwoording hiervan was 5 januari. Waarom heeft de Raad het Reglement niet nageleefd?

Ingediend: 13.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad wil de geachte afgevaardigde er graag op wijzen dat het Reglement van het Europees Parlement niet juridisch bindend is voor de andere instellingen van de EU. Dat gezegd hebbende, is het antwoord op de vraag waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst op 25 januari 2011 door de Raad naar het Europees Parlement gestuurd.

*
* *

Vraag nr. 9 van Georgios Toussas (H-000030/11)**Betreft: Reclame voor ondernemingen in het programma van het Hongaarse voorzitterschap**

Aan het eind van het programma van het Hongaarse voorzitterschap van de Raad voor de periode 1 januari 2011 tot 30 juni 2011, dat te vinden is op de websites <http://www.eu2011.hu>"

en http://www.eu2011.hu/files/bveu/documents/HU_PRES_STRONG_EUROPE_EN_3.pdf"

, staat een lijst met sponsors, meer in het bijzonder Audi, Volkswagen, Škoda Auto, Samsung, Budapest Airport, Saab, Citroen, Művészetek Háza, Magyar Posta, MOL, Theodora, Malév Hungarian Airlines, StreamNET, Polycom, T-Systems, Sió, Microsoft, OkFon, Herend, Magyar Nemzeti Bank, Magyar Penzvero Zrt.

Kan de Raad mij laten weten krachtens welk besluit of wettelijke regeling deze reclame in de vorm van een lijst van sponsors is opgenomen in documenten van het Hongaarse voorzitterschap van de Raad? Welke bedragen hebben de bovenvermelde sponsors hiervoor betaald en aan wie precies?

Ingediend: 20.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Wat de opzet en de inhoud van de website betreft, moet er een onderscheid gemaakt worden tussen het fungerend voorzitterschap van de Raad enerzijds en de Raad als Europese instelling en het bijbehorende Secretariaat-generaal anderzijds, die overigens geen van beide door sponsors worden ondersteund. De lijst met sponsors waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst, is opgenomen in een publicatie die onder de exclusieve verantwoordelijkheid van het Hongaarse voorzitterschap van de Raad valt: die lijst bevat de partners die de lidstaat die het roulerend voorzitterschap bekleedt sponsoren, een en ander in overeenstemming met de regels die in de betreffende lidstaat van kracht zijn.

*
* *

Vraag nr. 10 van Seán Kelly (H-000033/11)

Betreft: EU-sportforum in Boedapest

Dit weekend vindt het EU-sportforum in Boedapest plaats. De timing is in die zin belangrijk dat hij helpt de aandacht te vestigen op de recente Mededeling (van de Commissie) betreffende het ontwikkelen van een Europese dimensie in sport. Er zij in dit verband ook gewezen op het feit dat het Europees Parlement goedkeuring heeft gehecht aan een schriftelijke verklaring over sport voor iedereen (WD 62/2010), waarin de nadruk vooral wordt gelegd op breedtesport.

Tegen de achtergrond van het bovenstaande zou ik graag vernemen hoe het Hongaarse voorzitterschap denkt in de Raad prioriteit aan deze kwesties te gaan toekennen? Gaat het voorzitterschap zich inzetten voor een proactief Europees sportbeleid, met daadwerkelijke ondersteuningsinitiatieven, en zo ja, welke concrete maatregelen mogen we deze zes maanden dan tegemoet zien?

Ingediend: 24.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad wil de geachte afgevaardigde er graag op wijzen dat hij een uitwisseling van standpunten over de mogelijke toekomstige prioriteiten op sportgebied heeft georganiseerd en wel in mei ⁽⁵⁾ en in november 2010 ⁽⁶⁾.

In mei 2010 hebben de leden van de Raad het sportbeleid van de EU voor de eerste keer binnen het kader van de Raad besproken als gevolg van het feit dat er door het Verdrag van Lissabon specifieke EU-bevoegdheden zijn bijgekomen voor de samenwerking bij sportkwesties. De leden van de Raad hebben de volgende gebieden voorgesteld voor eventuele EU-acties:

de sociale en educatieve functie van sport, bijv. sociale insluiting door sport en gezondheidsbevorderende fysieke activiteiten, en aandacht voor de “dubbele” carrières van atleten;

⁽⁵⁾ 9456/10.

⁽⁶⁾ 16500/10.

sportstructuren, met name de structuren die op vrijwilligersactiviteiten zijn gebaseerd;
sportiviteit en openheid in de sport, inclusief de bestrijding van racisme, discriminatie en geweld;
de fysieke en morele integriteit van sporters, met name met het oog op de strijd tegen doping en de bescherming van minderjarigen; en
de dialoog en een nauwe samenwerking met de sportwereld.

In november 2010 heeft de Raad een resolutie aangenomen inzake een gestructureerde EU-dialoog op hoog niveau met de betrokken partijen in de sport ⁽⁷⁾. Een dergelijke dialoog maakt een continue uitwisseling van standpunten mogelijk over prioriteiten, uitvoering en follow-up van de Europese samenwerking op sportgebied.

De Raad heeft eveneens een beleidsdebat gehouden over sociale insluiting in en door de sport. Alle ministers hebben onderstreept dat sport een activiteit is die mensen samen kan brengen. Daarnaast kan sport een krachtig instrument zijn om de samenhang in de Europese samenlevingen te versterken, waarbij professionele atleten als rolmodel kunnen fungeren. Zij hebben er tevens op gewezen dat de relevante activiteiten in hun eigen landen gericht zijn op jongeren, gehandicapte sporters, ouderen en op achterstandsgroepen en migrantengemeenschappen. De delegaties hebben specifiek verzocht om de uitwisseling van ervaringen en beste praktijken als een van de prioriteiten van de EU-actie op sportgebied aan te merken.

Tijdens diezelfde bijeenkomst heeft de Raad de conclusies aangenomen over de rol van sport als bron en motor van actieve sociale insluiting ⁽⁸⁾. In de conclusies worden drie prioriteiten genoemd voor het bevorderen van sociale insluiting door de sport: het waarborgen van de toegang tot sportactiviteiten voor alle burgers ("sport voor iedereen-beginsel"), een beter gebruik van het potentieel van sport als bijdrage aan gemeenschapsvorming, sociale samenhang en inclusieve groei, en een transnationale uitwisseling van strategieën en methodologieën.

Het voorzitterschap is voornemens om de Raad uit te nodigen om te reageren op de mededeling van de Commissie getiteld "Ontwikkeling van de Europese dimensie van de sport" door middel van het aannemen van een resolutie in mei 2011. In een dergelijke resolutie zouden een beperkt aantal prioriteitsgebieden vastgelegd kunnen worden, evenals een EU-werkplan op het gebied van sport voor de komende drie jaar.

*

* *

Vraag nr. 11 van Mairead McGuinness (H-000037/11)

Betreft: Gevolgen van ERH III voor de Europese producenten van stikstofhoudende meststoffen

Met ingang van 2013 vallen de energie-intensieve productie-industrieën in het kader van ERH III onder het Europese plafond- en handelstelsel. Is de Raad op de hoogte van de ernstige verontrusting in de Europese industrie van stikstofhoudende meststoffen en van onderzoeken die tot de slotsom komen dat de waarschijnlijke aanvullende kosten die de

(7) 15214/10

(8) 15213/10

regeling voor de emissierechtenhandel veroorzaakt zelfs volgens het meest gunstige draaiboek zo hoog zouden zijn dat het niet mogelijk is de verliezen op te vangen door de productiviteit te verhogen?

Door de situatie op de wereldmarkt kunnen de mestproducenten in de EU de stijgende kosten niet doorgeven aan de eindconsumenten. Is de Raad verontrust over het mogelijke verscheiden van de meststoffen producerende industrie in de Europese Unie?

Ingediend: 27.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Middels Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 (de EHR-richtlijn) is een regeling vastgesteld voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap. Dit is een belangrijk instrument voor het verminderen van de emissies van energie-intensieve industrieën en voor het bevorderen van het gebruik van de noodzakelijke koolstofarme technologieën.

Het Europees Parlement en de Raad hebben de EHR-richtlijn tijdens de eerste lezing in december 2008 herzien als onderdeel van een ambitieus wetgevingspakket op klimaat- en energiegebied. In dat kader is het concept van een Europese geharmoniseerde aanpak voor de toewijzing van emissierechten geïntroduceerd.

Meer in het bijzonder voorziet de gereviseerde richtlijn in een Europees plafond voor de totale emissierechten met een jaarlijks verlaging van dat emissieplafond en de geleidelijke invoering van de veiling van die emissierechten.

Vanaf 2013 is er voor de elektriciteitssector uitsluitend nog een veilingprocedure van kracht, terwijl er voor de industriële en verwarmingsectoren op basis van benchmarks een overgangssysteem voor de vrije toewijzing van emissierechten gehanteerd zal worden.

Op grond van artikel 10, onder a), van Richtlijn 2003/87⁽⁹⁾, dient de Commissie voor de periode vanaf 2013 volledig geharmoniseerde uitvoeringsmaatregelen voor de gehele Gemeenschap vast te stellen voor de toewijzing van de emissierechten op grond van de EHR-regeling van de EU, met inbegrip van benchmarks voor het bepalen van de hoeveelheid vrije emissierechten.

Deze maatregelen zijn bedoeld om niet-essentiële onderdelen van de richtlijn middels aanvullingen te wijzigen en zij moeten in overeenstemming met de regelgevingsprocedure zorgvuldig worden vastgesteld. Te dien einde heeft de Commissie een ontwerpbesluit voorgelegd aan het Comité Klimaatverandering dat is samengesteld uit deskundigen van de lidstaten. Na de goedkeuring door dit Comité heeft de Commissie het ontwerpbesluit in januari 2011 aan het Europees Parlement en de Raad voorgelegd voor een evaluatieperiode van drie maanden. Aan het eind van deze periode zal de Commissie het besluit goedkeuren, tenzij de betreffende ontwerpmaatregelen worden verworpen omdat

(9) Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32).

deze buiten de uitvoeringsbevoegdheden vallen die de Commissie op grond van het basisbesluit heeft, dan wel wanneer zij niet verenigbaar zouden zijn met de inhoud van dat basisbesluit of wanneer de subsidiariteits- of evenredigheidsbeginselen niet in acht zijn genomen.

In de richtlijn is bepaald dat de sectoren met een aanzienlijk risico op CO₂-weglekeffecten op basis van een benchmark kosteloos alle emissierechten krijgen toegewezen. De meststoffen producerende sector is als risicosector aangemerkt en kan derhalve aanspraak maken op een grotere hoeveelheid kosteloze emissierechten.

*

* *

Vraag nr. 13 van Pat the Cope Gallagher (H-000039/11)

Betreft: Jeugdwerkloosheid

Welke initiatieven denkt het voorzitterschap te ontplooiën om de kansen op een baan voor jongeren in de Europese Unie te vergroten?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Al in de beginperiode van het voorzitterschap stond het onderwerp van de jeugdwerkloosheid op de agenda van de informele bijeenkomst van de ministers van Werkgelegenheid op 17 en 18 januari in Hongarije. In de conclusies van het voorzitterschap is toentertijd benadrukt dat voor het aangaan van de uitdagingen waarmee jongeren geconfronteerd worden en het verbeteren van hun integratie op de arbeidsmarkt, een samenwerking op verschillende beleidsterreinen is vereist, met inbegrip van overkoepelende maatregelen die zowel op de vraag- als aanbodzijde van die arbeidsmarkt zijn gericht. Het afstemmen van de onderwijs- en opleidingsstelsels op de behoeften van de arbeidsmarkt, het bevorderen van de toegang tot de arbeidsmarkt voor jongeren door stages en andere werkervaringsregelingen, adequate prikkels en een intensievere begeleiding door openbare arbeidsbureaus e.d. zijn, in combinatie met het creëren van meer werkgelegenheid, essentiële aspecten voor het verbeteren van de situatie van jongeren op de arbeidsmarkt. Daarnaast was het voorzitterschap van mening dat de lidstaten expliciet aandacht zouden moeten besteden aan de meest kwetsbare jonge mensen (zoals degenen met een lage opleiding, jongeren met een ongunstige sociaaleconomische achtergrond, gehandicapten, migranten en etnische minderheden).

Bovendien zal het voorzitterschap het Gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid op de agenda van de bijeenkomst van de Raad van 7 maart 2011 zetten. In dat kader zal de Raad verzocht worden om vast te stellen dat onderwijs en opleidingen een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan het verbeteren van de werkgelegenheidsperspectieven, met name voor jonge mensen die met grote problemen worden geconfronteerd bij de toegang tot de arbeidsmarkt. Het is in dit verband essentieel om het belang te onderkennen van het uitvoeren en intensiveren van het beleid gericht op een leven lang leren (vanaf het onderwijs aan de allerjongste kinderen), door het bevorderen van de participatie aan educatieve

activiteiten middels een gerichte interventie, door onderwijs en opleidingen beter af te stemmen op de behoeften op de arbeidsmarkt, door het bevorderen van bedrijfsstages via partnerschapsregelingen en door het ontwikkelen van flexibelere onderwijstrajecten. In deze context benadrukt het voorzitterschap dat het noodzakelijk is om niet alleen het vroegtijdig verlaten van school tegen te gaan, maar ook een soepelere overgang te bevorderen van het onderwijssysteem naar de arbeidsmarkt.

Tijdens zijn voorzitterschap zal Hongarije een aantal conferenties over jeugdwerkloosheid organiseren. De eerste conferentie zal op 4 en 5 april 2011 in Boedapest worden georganiseerd in het kader van een bijeenkomst van het Comité voor de werkgelegenheid. Daarbij zal de aandacht op drie centrale onderwerpen worden gericht, te weten het anticiperen op de vaardigheden waaraan de economie behoefte heeft, het bevorderen van de overgang van school naar werk en het stimuleren van de vraag naar jonge arbeidskrachten.

De tweede conferentie vindt op 28 en 29 april in Boedapest plaats en hierbij zal de aandacht uitgaan naar de rol van de openbare diensten voor de arbeidsvoorziening en naar het Europees netwerk van werkgelegenheidsdiensten (EURES), met een speciale nadruk op de ondersteuning van jonge mensen die aan het begin van hun carrière op de arbeidsmarkt staan. Met het oog op een meer praktijkgerichte benadering zal deze conferentie gekoppeld worden aan een banenbeurs voor jongeren.

Om nog meer aandacht op dit prioritaire thema te vestigen, zal het Hongaarse voorzitterschap in juni een reeks ontwerpconclusies aan de Raad voorleggen ter bevordering van de arbeidsmarktintegratie van jongeren, waarbij de Raad verzocht zal worden om die ontwerpconclusies te bespreken en goed te keuren.

*
* *

Vraag nr. 14 van Brian Crowley (H-000041/11)

Betreft: Concurrentiekracht van de Europese economie

Welke initiatieven denkt het voorzitterschap te ontplooien om de concurrentiekracht van de Europese economie te vergroten?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het Hongaarse voorzitterschap zal gedurende zijn ambtstermijn de aandacht op drie prioriteiten richten teneinde de concurrentiekracht van de Europese economie te verbeteren, te weten de nieuwe Europa 2020-strategie voor groei en werkgelegenheid, het beleid voor kleine en middelgrote ondernemingen (met inbegrip van de "Small Business Act" van 2008), en de follow-up van de grondstoffenstrategie van de EU van 2008.

Wat de Europa 2020-strategie betreft, gaat de aandacht volledig uit naar de jaarlijkse groeianalyse die door de Commissie op 12 januari jl. is gepubliceerd. Op 10 en 11 maart zal de Raad een strategische discussie voeren op basis van zowel de bevindingen van die

analyse als de leidraden van de Europese Raad van 4 februari. De werkzaamheden zullen met name gericht zijn op het uitvoeren van de kerninitiatieven die in de Europa 2020-strategie zijn opgenomen en op het realiseren van de kerndoelstellingen waarvoor de Raad verantwoordelijk is.

Het Hongaarse voorzitterschap is van mening dat het succes van onze mededingingsstrategie afhankelijk is van de kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's). Om in te spelen op hun behoeften en een impuls te geven aan de internationale activiteiten van zeer competitieve en innovatieve kleine en middelgrote ondernemingen, zal de nadruk op de volgende belangrijke aspecten worden gelegd: a) de herziening van de "Small Business Act" van juni 2008, en b) de komende voorstellen van de Commissie voor meer ondersteuning van de Europese KMO's op markten buiten de EU. Dat laatste aspect acht de Raad van groot belang, aangezien dit een wezenlijke motor is voor de toekomstige groei en werkgelegenheid.

Wat de follow-up van de grondstoffenstrategie van de EU betreft, is het verbeteren van de continuïteit van de grondstoffenvoorziening in Europa de derde belangrijke prioriteit van ons voorzitterschap. Op 2 februari heeft de Commissie een mededeling gepubliceerd als vervolg op haar eerdere mededeling van november 2008. De conclusies van de Raad die in 2009 zijn vastgesteld, bevatten drie duidelijke pijlers voor die grondstoffenstrategie van de EU: eerlijke voorwaarden voor de toegang tot grondstoffen op de wereldmarkt, de ontwikkeling van hulpbronnen in de Europese Unie en maatregelen om de efficiëntie van het gebruik en de recycling van grondstoffen te verbeteren.

Niettemin acht het Hongaarse voorzitterschap het van groot belang dat de Raad, met het oog op de holistische aanpak van de "Single Market Act", akkoord gaat met dit actieplan.

*

* *

Vraag nr. 15 van Zigmantas Balčytis (H-000044/11)

Betreft: Prioriteiten van het Hongaarse voorzitterschap op energiegebied

Uit het programma van het Hongaarse voorzitterschap blijkt dat een van de belangrijkste prioriteiten op energiegebied zal bestaan in het vastleggen van de prioriteiten voor de externe samenwerking van de EU met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van het energiebeleid van de EU.

Hoe ziet de Raad de mogelijkheid om de bilaterale overeenkomsten met externe energieleveranciers op te zeggen om ervoor te zorgen dat de Europese Unie eensgezind onderhandelt over de voorwaarden en prijzen voor de aankoop van energie?

Wat denkt de Raad van het voorstel van Jerzy Buzek, Voorzitter van het Europees Parlement, om op het niveau van de Europese Unie een groep te vormen voor de aankoop van energie?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad is van mening dat continue, betrouwbare, duurzame en betaalbare energie die een bijdrage levert aan het concurrentievermogen van Europa een prioriteit voor Europa moet blijven. Actie op Europees niveau kan en moet een meerwaarde opleveren met het oog op het verwezenlijken van die doelstelling. De Raad onderkent dat er behoefte is aan een betere coördinatie van de activiteiten van de EU en de lidstaten teneinde een consequente en coherente aanpak te waarborgen in de externe betrekkingen van de EU met belangrijke productie-, doorvoer- en verbruikslanden. Op 4 februari heeft de Europese Raad de Commissie verzocht om uiterlijk in juni 2011 een mededeling te overleggen over de continuïteit van de energievoorziening en de internationale samenwerking ter verbetering van een consequente en coherente aanpak in de externe betrekkingen van de EU op energiegebied. Daarnaast heeft de Raad de lidstaten verzocht om de Commissie vanaf 1 januari 2012 te informeren over alle nieuwe en bestaande bilaterale energieovereenkomsten met derde landen ⁽¹⁰⁾.

Dat gezegd hebbende, is er politieke steun uitgesproken voor een aantal acties, waaronder de bestudering van de optie van een aankoopmechanisme. In 2009 heeft de Raad de Commissie verzocht om in samenwerking met de lidstaten op korte termijn gedetailleerde maatregelen te presenteren teneinde de prioritaire doelen te verwezenlijken zoals gedefinieerd in de strategische toetsing van het energiebeleid: wat de externe projecten betreft, gaat het in dit geval om de zuidelijke corridor en de energiering in de Middellandse Zee. Meer in het bijzonder heeft de Raad in overeenstemming met de mededingingsregels van de EU ingestemd met het geven van prioriteit aan het onderzoeken van de haalbaarheid van een mechanisme dat de toegang tot Kaspisch gas bevordert met het oog op het aanboren van nieuwe, concurrerende gasbronnen op de Europese markt en de daarvoor noodzakelijke infrastructuur. In deze context wordt de aandacht van de geachte afgevaardigde gevestigd op de recente conclusies van de Europese Raad van 4 februari 2011 (punt 12) waarin de Commissie wordt uitgenodigd om haar inspanningen voort te zetten ter bevordering van de ontwikkeling van strategische corridors, zoals de zuidelijke corridor, voor het transport van grote gasvolumes.

Een ander voorbeeld van de acties die de EU op dit gebied heeft ondernomen, is de ondertekening van de "Gemeenschappelijke Verklaring van de zuidelijke gascorridor". Die verklaring is op 13 januari 2011 ondertekend door de president van Azerbeidzjan en de heer Barroso.

Met betrekking tot een eventuele groep voor de aankoop van energie op EU-niveau zoals voorgesteld door de Voorzitter van het Europees Parlement, brengt de Raad in herinnering dat de EU geen energie aankoopt en evenmin onderhandelt over de prijzen of voorwaarden in contracten voor de energievoorziening: dit blijft de taak van particuliere bedrijven. De Raad heeft hieromtrent nog geen standpunt ingenomen zodat het voorzitterschap ook geen reactie op het betreffende voorstel kan geven.

*

* *

⁽¹⁰⁾ Zoals voorzien in artikel 13, lid 6, van de onlangs aangenomen Verordening 994/2010 tot veiligstelling van de gaslevering (PB L 295 van 12.11.2010).

Vraag nr. 17 van Marian Harkin (H-000056/11)**Betreft: Reddingsoperatie eurozone**

Wat is het standpunt van het Hongaarse voorzitterschap inzake eventuele hervormingen in het reddingsfonds voor de eurozone, met name voor wat betreft het opkopen van schulden van landen die reddingsgeld hebben ontvangen en een lagere rente op noodleningen?

Ingediend: 1.2.2011

Antwoord

(EN) Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van februari 2011 van het Europees Parlement in Straatsburg.

In mei 2010 is er overeenstemming bereikt over een uitgebreid pakket maatregelen om de financiële stabiliteit in de eurozone in stand te houden met een totale omvang tot maximaal 500 miljard EUR. Een kleiner gedeelte van dit pakket (tot maximaal 60 miljard EUR) wordt gedekt door een communautair instrument, het Europees financieel stabilisatiemechanisme (EFSM). De voorwaarden voor het activeren van dit gedeelte van de steun zijn neergelegd in Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 houdende instelling van een financieel stabilisatiemechanisme. Het resterende, grootste gedeelte van het pakket valt buiten het toepassingsgebied van de Verdragen, aangezien hierop de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit (EFSF) van toepassing is die in het leven is geroepen door de landen die deel uitmaken van de eurozone. Dat is de reden dat het voorzitterschap geen commentaar kan geven op de kwesties die de geachte afgevaardigde aan de orde stelt. Het zou sowieso niet gepast zijn om te speculeren over zaken als de herziening van rentetarieven en het eventueel opkopen van schulden.

De geachte afgevaardigde weet ongetwijfeld dat de staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone, de Commissie en de ECB op 4 februari de intentie hebben uitgesproken om uiterlijk eind maart een omvattende strategie af te ronden om de financiële stabiliteit in de eurozone te handhaven, met inbegrip van een grotere rol voor de EFSF teneinde op effectieve wijze de noodzakelijke steun te kunnen verlenen.

Vooruitkijkend heeft de Europese Raad van 16 en 17 december de ministers van Financiën van de lidstaten van de eurozone en de Commissie een mandaat gegeven om de werkzaamheden met betrekking tot de intergouvernementele regeling voor de oprichting van een toekomstig Europees stabiliteitsmechanisme uiterlijk in maart 2011 af te ronden. Dit toekomstige mechanisme moet in 2013 operationeel zijn ter vervanging van de huidige instrumenten.

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE

Vraag nr. 26 van Seán Kelly (H-000032/11)

Betreft: Voorbereidende actie CALYPSO in de sector toerisme

In 2009 ging de voorbereidende actie CALYPSO van start met als doelstellingen het aanpakken van de grote mate van seizoensgebondenheid van de Europese toerismesector, het bevorderen van goede praktijken bij de verdere ontwikkeling van het toerisme, en het vergroten van de participatie in toerisme van bijvoorbeeld ouderen, jongeren, mensen met een handicap en gezinnen in moeilijke sociale omstandigheden.

CALYPSO is een geëigende en innovatieve actie, die prima aansluit bij de nieuwe bevoegdheid van de EU op het gebied van toerisme. Welke concrete maatregelen worden sinds februari 2011 genomen voor de implementatie van deze actie en heeft de Commissie reeds een voorlopige beoordeling van de doeltreffendheid van CALYPSO uitgevoerd? Tot slot, in welke mate zijn er synergieën tot stand gebracht met andere EU-programma's, zoals het EFRO en Interreg?

Ingediend: 24.1.2011

Antwoord

(FR) CALYPSO is in 2009 van start gegaan om het sociaal toerisme met betrekking tot vier doelgroepen (ouderen, jongeren, personen met verminderde mobiliteit en gezinnen met sociale of economische problemen) te bevorderen via internationale toerisme-uitwisselingen in het laagseizoen.

Op die manier kan CALYPSO bijdragen tot:

- de versterking van de regionale economie door de ontwikkeling van het sociaal toerisme;
- de bestrijding van het seizoensgebonden karakter van het toerisme;
- de verbetering van de werkgelegenheid (meer en betere banen);
- de versterking van het Europees burgerschap.

De belangrijkste acties in de eerste twee jaar (2009-2010) van CALYPSO waren:

- de CALYPSO-studie naar "toerisme-uitwisselingen in Europa" (met deelname van 21 lidstaten/kandidaat-lidstaten),
- de medefinanciering van acties van overheden voor internationale toerisme-uitwisselingen in het laagseizoen voor de doelgroepen van CALYPSO,
- de organisatie van zeven bewustmakingsevenementen, die tot doel hadden goede praktijken en optimale methoden vast te stellen ter vergemakkelijking van toerisme-uitwisselingen tussen verschillende landen in het laagseizoen, tegen een aantrekkelijke prijs,
- het vervaardigen van pr-materiaal (ontwerp van een logo, lama's (reclamezuilen) en een promotiebrochure in alle officiële Europese talen).

De verhoging van het budget tot 1,5 miljoen euro in 2011 is een duidelijk teken dat het Europees Parlement waardering heeft voor het door de Commissie ingevoerde werkprogramma.

Tot nu toe is deze actie succesvol, zij het dat er formeel geen sprake is van synergie met andere programma's van de Europese Unie, hetgeen onder meer terug te voeren is op de beperkte duur van de voorbereidende actie. In het kader van haar op 30 juni 2010 aangenomen mededeling over het toerisme ⁽¹¹⁾ zal de Commissie niettemin haar inspanningen opvoeren om een verlenging van het toeristische seizoen aan te moedigen, hetgeen onder meer zijn beslag moet krijgen door een betere benutting van de mogelijkheden van synergie met andere initiatieven op nationaal of Europees niveau.

*
* *

Vraag nr. 27 van Liam Aylward (H-000034/11)

Betreft: Europese normen voor een universele oplader voor mobiele telefoons

De incompatibiliteit van opladers voor mobiele telefoons zorgt voor grote ongemakken en aanzienlijke kosten voor consumenten. In juni 2009 werd aangekondigd dat een overeenkomst werd gesloten over de vastlegging van Europese normen voor een universele oplader voor mobiele telefoons met datafuncties. Kan de Commissie informatie geven over de vooruitgang die op dit vlak werd geboekt?

Wanneer denkt de Commissie dat de EU-consumenten zullen kunnen beschikken over universele opladers voor mobiele telefoons?

Verwacht de Commissie dat deze normen in de toekomst ook zullen gelden voor andere fabrikanten en merken van mobiele telefoons?

Ingediend: 27.1.2011

Antwoord

(FR) In opdracht van de Commissie hebben de Europese normalisatie-instellingen CEN-CENELEC ⁽¹²⁾ en ETSI ⁽¹³⁾ in december 2010 geharmoniseerde normen gepresenteerd die noodzakelijk zijn voor de productie van mobiele telefoons met een dataverkeersfunctie om ze compatibel te maken met een nieuwe universele oplader.

De <http://www.etsi.org/website/homepage.aspx> \t "_blank"-norm, die betrekking heeft op veiligheidsrisico's en elektromagnetische straling, garandeert dat de universele oplader voldoende is afgeschermd tegen externe storingsbronnen. De door <http://www.cen.eu/cen/pages/default.aspx> \t "_blank"-<http://www.cenelec.eu/Cenelec/Homepage.htm> \t "_blank" opgestelde norm heeft betrekking op de interoperabiliteit: de universele oplader is compatibel met de mobiele telefoons van verschillende merken.

Deze normen, die de meest recente stap vormen in het proces dat door de Commissie in gang is gezet voor een universele oplader voor mobiele telefoons die in heel Europa gebruikt

⁽¹¹⁾ COM(2010) 352 definitief.

⁽¹²⁾ Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie.

⁽¹³⁾ Europees Instituut voor telecommunicatienormen.

kan worden, vloeien voort uit de overeenkomst van juni 2009 tussen veertien grote fabrikanten van mobiele telefoons, waarin zij hebben afgesproken de opladers voor mobiele telefoons met een dataverkeerfunctie uniform te maken binnen de Europese Unie.

De eerste generatie mobiele telefoons met universele oplader zou in de loop van 2011 op de markt moeten komen.

Deze Europese normen garanderen de compatibiliteit en de functionaliteit van de nieuwe generatie opladers met micro-USB-aansluiting⁽¹⁴⁾ en alleen nieuwe opladers die voldoen aan deze nieuwe Europese normen, mogen de aanduiding "universele oplader" voeren.

Het is van belang in het oog te houden dat de introductie van de universele oplader geleidelijk zal plaatsvinden en dat de marktpenetratie grotendeels zal afhangen van het consumentengedrag en van de snelheid waarmee zij hun oude telefoons zullen vervangen. Hoewel de Commissie zich niet kan mengen in de markt- en distributiestrategieën van de fabrikanten, blijft zij ervan overtuigd dat de universele oplader in de loop van 2011 op de markt zal komen via de gebruikelijke afzetkanalen.

Er bestaan vooralsnog geen plannen om de overeenkomst van de veertien bedrijven die het convenant hebben ondertekend, uit te breiden naar alle mobiele-telefoonfabrikanten.

*
* *

Vraag nr. 28 van Konrad Szymański (H-000035/11)

Betreft: De rol van recycling in het grondstoffenbeleid

Bij de formulering van de beginselen voor een Europees grondstoffenbeleid staan de Europese instellingen voor de strategisch belangrijke beslissing over de rol die recycling in het grondstoffenbeleid moet vervullen.

Welke mogelijkheden biedt recycling voor elk van de categorieën van grondstoffen die voor de ontwikkeling van de Europese economie van strategisch belang zijn?

Hoe groot is het potentiële aandeel van recycling (urban mining) in de grondstoffenwinning in verhouding tot de exploitatie van eigen hulpbronnen c.q. de invoer van grondstoffen?

Ingediend: 27.1.2011

Antwoord

(EN) De Commissie dankt de geachte afgevaardigde voor de gelegenheid om haar standpunt toe te kunnen lichten over de rol van de recycling in de grondstoffenstrategie van de EU. Recycling is een van de prioriteiten van de Commissie, zowel binnen het grondstoffeninitiatief als in de thematische strategie inzake afvalpreventie en afvalverwerking.

Economisch gezien betekent een aanhoudende druk op niet-energetische grondstoffen dat de waarde van de "stedelijke" recyclebare materialen in de EU aanzienlijk toeneemt. De EU is immers een geïndustrialiseerde samenleving en beschikt dan ook over grote voorraden recyclebaar materiaal. Wij moeten dit potentieel gaan benutten. In milieutermen levert meer recycling, en dus ook een betere energie-efficiëntie, een bijdrage aan het reduceren van de energiebehoefte en van andere belastingen van het milieu. In economische zin

(14) USB = Universele Seriële Bus.

worden hierdoor nieuwe activiteiten in de EU gecreëerd en werkgelegenheid geschapen – op dit moment gaat het om circa 1,2 miljoen banen.

Europa is een van de toonaangevende regio's wat recycling betreft. Enerzijds is de recycling van stedelijk afval in de EU in de afgelopen tien jaar verdubbeld waarbij er overigens wel sprake is van aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten: sommige lidstaten recyclen bijna 70% van hun stedelijk afval, terwijl in andere lidstaten meer dan 90% van het afval nog steeds gestort wordt. Anderzijds worden veel zeldzame of essentiële metalen helemaal niet gerecycled. Wij moeten dan ook actie ondernemen om deze situatie te veranderen.

Dat gezegd hebbende, zijn "urban mines" niet de oplossing voor al onze problemen – recycling kan weliswaar de behoefte aan grondstoffen verminderen, maar hierdoor kan niet aan alle behoeften in de context van een groeiende wereldeconomie worden voldaan. De EU zal een efficiënter gebruik van hulpbronnen, een duurzame productie en consumptie en een efficiënte ontginning moeten blijven bevorderen. Kortom, hoewel recycling de druk op onze hulpbronnen vermindert, is het geen "wondermiddel". Niettemin blijft recycling een cruciale "eigen" bron van materialen.

Wat de mogelijkheden van recycling betreft om tegemoet te komen aan onze behoeften aan materialen, moet bedacht worden dat sommige materialen eenvoudiger gerecycled kunnen worden dan andere. Daarnaast zijn er uiteenlopende economische en juridische afwegingen. Dat betekent dat er niet één enkel streefcijfer voor het recyclen van materialen bestaat.

Wij worden op dit moment derhalve met drie uitdagingen (en oplossingen) geconfronteerd:

In de eerste plaats moet de EU de technieken verbeteren die voor recycling worden gebruikt. De EU is op dit punt een van de voorlopers op innovatiegebied, maar beschikt nog steeds niet over de middelen om veel zeldzamere materialen te recyclen, zoals zeldzame aardmetalen. Dat is een van de redenen dat wij een innovatief partnerschap voor grondstoffen willen ontwikkelen.

In de tweede plaats moet er in de EU sprake zijn van gelijke mededingingsomstandigheden, van een "level-playing field". Wij moeten nieuwe impulsen geven om recycling in de Europese Unie economisch interessanter te maken door de recyclingmarkten te versterken en de rentabiliteit van de sector te verbeteren.

In de derde plaats moet de EU zorgen voor de handhaving van de wetgeving op afvalgebied, met name van de kaderrichtlijn Afvalstoffen en de regels voor het vervoeren van afvalstoffen. Daardoor kan gewaarborgd worden dat de minimumdoelstellingen in de EU voor recycling worden gehaald en dat het EU-afval dat binnen en buiten de EU wordt verhandeld op eenzelfde milieuvriendelijke manier wordt verwerkt. Dat is de reden dat de Commissie maatregelen voorstelt om een betere handhaving van de afvalstoffenwetgeving te bevorderen.

Niet in de laatste plaats moet de EU de inzameling van afval optimaliseren om te zorgen dat de lidstaten die op dit gebied minder presteren, adequate strategieën ontwikkelen op basis van de ervaringen van de lidstaten met de beste resultaten.

Concluderend kan gesteld worden dat recycling en het efficiënte gebruik van hulpbronnen voor de Commissie de hoogste prioriteit hebben. Wij zullen alles in het werk stellen om vooruitgang te boeken met betrekking tot zowel de voorstellen die in de mededelingen over grondstoffen en het efficiënt gebruik van hulpbronnen zijn gedaan, als de voorstellen

in de thematische strategie inzake afvalpreventie en afvalverwerking. De Commissie verwacht en waardeert dat het Europees Parlement de noodzakelijk steun zal geven aan de concrete voorstellen zoals die in de strategieën van de Commissie zijn uiteengezet.

*

* *

Vraag nr. 29 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-000043/11)

Betreft: Evenwichtige concurrentievoorwaarden voor kleine en middelgrote bedrijven in grensstreken

De afschaffing van de binnengrenzen op de interne markt heeft voor het bedrijfsleven een groot aantal gevolgen gehad, vooral voor bedrijven in wat vroeger grensstreken waren. Hierbij valt te denken aan onevenwichtigheden tussen bedrijven in verschillende lidstaten op het vlak van de kosten van arbeid en van grondstoffen, een aan de verschillende belastingstelsels, waardoor de prijzen van producten en diensten van lidstaat tot lidstaat sterk uiteen kunnen lopen. Welke zijn in dit verband de factoren die volgens de Commissie van invloed zijn op het concurrentievermogen van de bedrijven die zich op de interne markt in de buurt van de vroegere nationale grenzen bevinden?

Hoe kan in het kader van de Small Business Act steun worden gegeven aan kleine en middelgrote ondernemingen in grensstreken met sterk verschillende omstandigheden, en hoe kan hun potentieel voor groei en innovatie worden gebruikt, zonder de voltooiing van de interne markt in gevaar te brengen en zonder de mededingingsregels te overtreden?

Welke initiatieven is de Commissie in het algemeen van plan te gaan nemen om de interne markt beter te doen aansluiten op de huidige behoeften van kleine en middelgrote bedrijven in grensstreken, teneinde te bewerkstelligen dat zij betere en evenwichtiger resultaten behalen?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(FR) In het kader van de nieuwe Europa 2020-strategie gaat de Commissie jaarlijks een verslag publiceren over het concurrentievermogen van het Europese bedrijfsleven. In het verslag over 2010 wordt een aantal uitdagingen voor ondernemingen genoemd in het licht van de huidige crisis en wordt een analyse gemaakt van de maatregelen die de lidstaten treffen om hun concurrentievermogen te verbeteren. Door de ondersteuning van het ondernemerschap in het kader van het kerninitiatief voor het industriebeleid beoogt de Europa 2020-strategie ondernemingen te helpen om het juiste antwoord te vinden op de uitdagingen van globalisering, economische crisis en overgang naar een duurzame economie.

Kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) helpen om de specifieke uitdagingen aan te gaan die voortvloeien uit hun omvang is een van de doelstellingen van de nieuwe Europa 2020-strategie, die met name wordt nagestreefd in het kader van het kerninitiatief voor een "Nieuw industriebeleid in een tijd van mondialisering". Meer in het algemeen moet de Europa 2020-strategie leiden tot een verkleining van de verschillen tussen de lidstaten op het gebied van het ondernemingsklimaat en de omstandigheden waarin bedrijven opereren, door de inhaalslag van de lidstaten die het meest achterlopen te stimuleren.

KMO's helpen de mogelijkheden van de interne markt beter te benutten is een van de leidende beginselen van de "Small Business Act" voor Europa (SBA) en zal een van de prioritaire actiegebieden blijven bij de herziening van de SBA, waarvan het eindresultaat eind februari 2011 zal worden goedgekeurd.

In de eerste plaats is het de bedoeling van de Commissie om KMO's bekender te maken met de informatie- en ondersteuningsmogelijkheden die grensoverschrijdende commerciële activiteiten gemakkelijker kunnen maken. De bestaande netwerken en instrumenten, zoals Enterprise Europe Network, Solvit, Your Europe – Portal voor ondernemingen en de Europese portal voor KMO's (Small Business Portal) zullen worden versterkt.

De interne markt is niet volledig één en er blijven verschillen bestaan tussen de lidstaten. Daarom zullen de inspanningen ter vaststelling en minimalisering van tekortkomingen in de werking van de interne markt worden voortgezet.

In de nieuwe Akte voor de interne markt, die vooral beoogt het integratieproces weer op gang te brengen, is eveneens onderkend dat er een gunstig klimaat voor de ontwikkeling van KMO's geschapen moet worden. Er zijn specifieke maatregelen voorgesteld ter verbetering van de toegang van KMO's tot de kapitaalmarkten en ter vereenvoudiging van de administratieve omgeving.

De Commissie is zich ervan bewust dat de verschillende ontwikkelingsniveaus van de Europese regio's zich vertalen in economische verschillen (onder meer qua arbeidskosten en prijzen). De rol die voor het cohesiebeleid is weggelegd, is enerzijds gelegen in het verkleinen van deze verschillen en anderzijds in het bevorderen van het concurrentievermogen van ondernemingen, en dan met name KMO's. De SBA voorziet niet in specifieke steunmaatregelen voor KMO's in grensregio's. De aanpak bestaat veeleer in het scheppen van de randvoorwaarden die voor alle KMO's gelijk zijn, voor zover het gaat om terreinen die onder de bevoegdheid van de Unie vallen.

Binnen het raamwerk van het regionaal beleid voor de grensstreken bestaat er een zeer uitgebreid scala van steunmaatregelen voor KMO's. In dit verband moet worden benadrukt dat elk operationeel programma een aantal mogelijkheden omvat voor steunverlening die is afgestemd op de plaatselijke behoeften. Voorbeelden van zeer gangbare maatregelen zijn: steun voor toegepast onderzoek, technologieoverdracht, ondernemingen bewust maken van innovatiemanagement, totstandbrenging van concurrentieclusters, netwerkvorming, ondersteuning van startende ondernemers, hulp bij de promotie van milieuvriendelijke producten en productiemethoden en ondersteuning bij het opzetten van tweetalige websites.

*

* *

Vraag nr. 31 van Sarah Ludford (H-000047/11)

Betreft: Toegang van het Europees Parlement tot documenten van de Raad

Onlangs werd het Parlement gevraagd advies uit te brengen over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de volledige toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis in Bulgarije en Roemenië. Zoals vroeger reeds het geval is geweest, beschikt het Parlement echter niet over toegang tot bepaalde Raadsdocumenten die van wezenlijk belang zijn om een advies uit te kunnen brengen.

Commissaris Šefčovič heeft in het verleden benadrukt dat het nodig is de rol van het Europees Parlement te versterken, in overeenstemming met het Verdrag van Lissabon. Zijn mandaat omvat eveneens het verzekeren van een effectieve samenwerking tussen de Europese instellingen. Is de Commissie het er niet mee eens dat dergelijk gebrek aan toegang tot documenten de interinstitutionele betrekkingen schade berokkent, en dat dit lijnrecht staat op de geest van het Verdrag van Lissabon, waarin loyale samenwerking wordt geëist tussen de Raad en het Parlement? Welke rol ziet de Commissie voor zichzelf in het vinden van een oplossing voor dit terugkerend probleem?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(EN) In overeenstemming met de Toetredingsakte van 2005 is deelname aan het Schengengebied zonder interne grenscontroles pas mogelijk middels een besluit van de Raad na raadpleging van het Europees Parlement. Daarnaast moet conform de geldende evaluatieprocedures voor Schengen getoetst worden of er aan de noodzakelijke voorwaarden is voldaan voor de toepassing van alle relevante onderdelen van het Schengenacquis.

Dat evaluatieproces valt volledig onder de bevoegdheid van de lidstaten. Het besluit om de interne grenscontroles op te heffen, moet daarnaast door de Raad met eenparigheid van stemmen worden genomen. Dat betekent dat de toegang tot documenten die door de Raad zijn goedgekeurd, onder de verantwoordelijkheid van de Raad vallen.

De documenten waarnaar in de vraag van de geachte afgevaardigde wordt verwezen, zijn vertrouwelijke documenten. De Commissie heeft kennis genomen van het feit dat er contacten zijn gelegd tussen de Raad en het Europees Parlement teneinde overeenstemming te bereiken over de modaliteiten voor de toegang van afgevaardigden van het Europees Parlement tot vertrouwelijke informatie van de Raad.

De Commissie heeft daarnaast vernomen dat de Raad inmiddels ermee heeft ingestemd om die evaluatiedocumenten niet langer als vertrouwelijk aan te merken, waardoor het voor de afgevaardigden van het Europees Parlement eenvoudiger zou moeten zijn om toegang tot de betreffende informatie te krijgen.

*
* *

Vraag nr. 32 van Bernd Posselt (H-000011/11)

Betreft: Ontwikkelingen in West-Afrika

Wat denkt de Commissie van de ontwikkeling van de economische betrekkingen en de grensoverschrijdende infrastructuur, alsook van de democratie en rechtstaat in West-Afrika, met name tegen de achtergrond van de problemen in Kameroen en Ivoorkust?

Ingediend: 4.1.2011

Antwoord

(EN) De politieke en economische situatie in West-Afrika loopt van land tot land sterk uiteen. De regio wordt met instabiele omstandigheden geconfronteerd en met criminele smokkelactiviteiten die bijdragen aan de chronische instabiliteit. Niettemin vormen de ontwikkelingen in het algemeen in de regio ook aanleiding voor optimisme. Guinea, Mauritanië en Niger hebben de afgelopen paar jaren moeilijke perioden doorgemaakt,

maar keren nu weer terug op het democratische pad; in andere landen is de democratie en de rechtsstaat verder geconsolideerd. In het algemeen ziet de economische ontwikkeling er voor de gehele regio hoopvol uit na een aanvankelijke terugval als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis. Er moet echter nog veel gebeuren om de wijdverbreide armoede te verminderen en vooruitgang te boeken met betrekking tot de millenniumontwikkelingsdoelstellingen. Een van de positieve kenmerken van de regio is de grote nadruk die op regionale integratie wordt gelegd als middel om armoede en een slecht bestuur tegen te gaan.

De twee regionale organisaties ECOWAS (de Economische Gemeenschap van West-Afrikaanse Staten) en WAEMU (de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie) hanteren veelbelovende agenda's waarbij zij op veel steun kunnen rekenen van de EU en andere partners, met inbegrip van ondersteuning voor het moderniseren van de grensoverschrijdende infrastructuur. De grote rol die de ECOWAS speelt bij de internationale inspanningen om een eind te maken aan de crisis in Ivoorkust is zeer bemoedigend. Het Centraal-Afrikaanse Kameroen heeft relatief goed op de gevolgen van de wereldwijde financiële en economische crisis gereageerd, maar er wordt te weinig vooruitgang geboekt bij het terugdringen van de armoede in het algemeen. Er kunnen wel verbeteringen worden geconstateerd in de overkoepelende bestuurlijke structuur. Die structuur zal bij de komende presidentsverkiezingen een belangrijke test ondergaan.

*

* *

Vraag nr. 33 van Silvia-Adriana Țicău (H-000018/11)

Betreft: Verzekeringen en bijstand voor toeristen

Sommige reisorganisaties bieden hun klanten bij een pakketreis ook een verzekering aan voor annuleringskosten, medische bijstand in geval van ziekte of ongevallen en repatriëring bij overlijden. Zo'n verzekering geldt voor de duur van de reis, gedurende 90 dagen of gedurende een jaar. Dit wordt op prijs gesteld door de toeristen, die zich vóór en tijdens hun reis meer op hun gemak voelen. Sommige reisorganisaties bieden bijstand of repatriëring bij ziekte of ongeval echter alleen bij vlieguren aan en laten de omvang van de bijstand afhangen van de prijs van het vliegticket. Deze benadering is niet in het belang van de toerist, aangezien de bijstand die eventueel nodig is, in geen enkele relatie tot de prijs van het vliegticket staat.

Kan de Commissie, gelet op de belangen van de toeristen, mededelen welke maatregelen zij overweegt om deze vorm van dienstverlening te reguleren en om te verhinderen dat ongunstige verzekerings- en bijstandsvoorzieningen aan de toeristen worden aangeboden?

Ingediend: 4.1.2011

Antwoord

(EN) Verzekeringsmaatschappijen bieden via reisbureaus vaak verzekeringen aan voor reizen van EU-burgers naar bestemmingen buiten hun eigen lidstaat. Op dergelijke verzekeringspolissen is het verbintenisrecht van toepassing. Reisverzekeringen die beperkt worden door de prijs van het relevante vliegticket zijn geen uitvloeisel van het verzekeringsrecht van de EU. Zover de Commissie weet, is dit geen gebruikelijke praktijk in de verzekeringssector. Daarnaast lijkt het ook niet om een geval van koppelverkoop te gaan.

In het algemeen wordt de verzekeringsmarkt, net als alle andere markten, bepaald door de relatie tussen vraag en aanbod. Verzekeringsbedrijven proberen producten te verkopen die op maat gesneden zijn van de behoeften van potentiële klanten. Het is uiteraard altijd aan de betreffende consumenten of zij in een bepaalde situatie al dan niet kiezen voor het afsluiten van een reisverzekering.

Indien de polishouders echter van mening zijn dat de voorwaarden van het contract zijn geschonden of onredelijk waren, beschikken zij over diverse verhaalsmogelijkheden. In de eerste plaats kan de kwestie worden voorgelegd aan de nationale arbitrage instantie die verantwoordelijk is voor een minnelijke schikking van geschillen tussen polishouders en hun verzekeraars.⁽¹⁵⁾ Bovendien kunnen consumentenbonden op grond van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁽¹⁶⁾ oneerlijke contractsbepalingen voor de nationale rechter betwisten. Dat betekent dat de betreffende polishouder ook kan overwegen om contact op te nemen met de verantwoordelijke consumentenorganisatie.

*
* *

Vraag nr. 34 van Nessa Childers (H-000021/11)

Betreft: Lamlegging van het Europese vliegverkeer

Zoals de Commissie ongetwijfeld weet, werd het Europese luchtverkeer opnieuw ernstig verstoord tijdens de kerstperiode. Dit was reeds de derde keer dat dit gebeurde in 2010, na de hevige sneeuwval aan het begin van het jaar en de nog vers in het geheugen liggende stofwolkcrisis.

Hoewel 2010 zeker en vast uitzonderlijk was, doen aanwijzingen vermoeden dat dergelijke incidenten in de toekomst meer en meer zullen plaatsvinden ten gevolge van de klimaatverandering. Zodoende is het van essentieel belang dat de EU zich blijft voorbereiden op dergelijke ontwikkelingen, om zowel de consumenten als de luchtvaartmaatschappijen te beschermen tegen de jammerlijke vertragingen van 2010.

Is de Commissie van plan de voorbereiding van Europese luchthavens op overmatige sneeuwval te coördineren? Heeft de Commissie zich ertoe verbonden het terugbetalingsbeleid voor dergelijke vertragingen te herzien? Dit beleid werd opgesteld in een ander luchtvaarttijdperk, en is niet langer toereikend voor de consumenten en de luchtvaartmaatschappijen van de eenentwintigste eeuw.

Ingediend: 11.1.2011

Antwoord

(EN) In december 2010 was het luchtverkeer in Europa ernstig verstoord. Veel van de grotere knooppunten in de EU werden tijdens een van de drukste weekenden van het jaar gesloten, namelijk aan het begin van de kerstvakantie. In totaal zijn 35 000 vluchten geannuleerd (dat zijn er meer dan in heel 2009 samen) en zijn tienduizenden mensen op luchthavens gestrand; en dan hebben wij het nog niet over de enorme problemen bij de bagageverwerking. Het is de taak van de Commissie om de gevolgen van deze extreme weersomstandigheden te minimaliseren indien een dergelijke situatie zich nog een keer

⁽¹⁵⁾ Zie ook http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm.

⁽¹⁶⁾ PBL 95 van 21.4.1993.

zou voordoen. De Commissie is overigens wel verheugd dat er geen ongelukken zijn gebeurd en dat de veiligheid niet in het geding is geweest.

In de eerste plaats moeten wij lering trekken uit de gebeurtenissen. Zoals in december 2010 reeds is aangekondigd, heeft de Commissie op 19 januari een bijeenkomst bijgewoond met de Chief Executive Officers (CEO's) van de luchthavens om te bespreken wat er nu precies gebeurd is en wat er gedaan kan worden om soortgelijke situaties in de toekomst te voorkomen. Er zijn vijf belangrijke gebieden waarop volgens de Commissie actie moet worden ondernomen:

De noodvoorzieningen en –plannen voor sneeuwval op luchthavens moeten worden verbeterd.

Er moet voor een betere samenwerking worden gezorgd tussen alle betrokkenen in de lucht en op de grond.

Er moet worden gewaarborgd dat de knooppunten voor het vliegverkeer adequaat functioneren. Gezien het domino-effect moeten luchthavens in het algemeen sterker integreren zodat zij als een netwerk kunnen functioneren. Zij kunnen niet langer geïsoleerd te werk gaan.

De informatie aan passagiers moet verbeterd worden met betere en meer tijdige informatie over vertragingen en alternatieve routes.

Om dit allemaal in de praktijk te realiseren, dienen er minimale eisen aan de kwaliteit en dienstverlening aan passagiers op luchthavens te worden gesteld. Die eisen moeten in heel Europa gelijk zijn.

De Commissie is van mening dat dergelijke eisen ontwikkeld moeten worden op basis van voorstellen van de luchtvaartsector zelf. De Commissie heeft de Europese luchthavens dan ook verzocht zo spoedig mogelijk een voortgangsverslag te presenteren over de noodplannen voor de komende winter. De Commissie is van haar kant bereid om in het luchthavenpakket dat in beginsel vóór de zomer gepland staat, specifieke maatregelen voor te stellen om bovengenoemde kwesties aan te pakken.

Wat de kwestie van de vertraagde vluchten betreft, is in de Verordening inzake de rechten van luchtreizigers⁽¹⁷⁾ voorzien dat luchtvaartmaatschappijen alternatief vervoer moeten regelen en, waar nodig, hun passagiers verzorging en ondersteuning moeten bieden. Passagiers hebben slechts in bepaalde gevallen recht op een financiële schadevergoeding, met name wanneer de omstandigheden die van invloed zijn op een bepaalde vlucht niet als buitengewoon aangemerkt kunnen worden en vermijdbaar zouden zijn geweest indien alle redelijke maatregelen waren genomen.

Hierbij dient echter bedacht te worden dat er in artikel 13 is vastgelegd dat er sprake is van een gedeelde aansprakelijkheid van alle relevante (tour-)operators, waarbij de maatschappij die de vlucht uitvoert weliswaar de verantwoordelijkheid heeft om de passagiers bij te staan, maar niet de verplichting om alle kosten te dragen. Het gebruik van de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert als aanspreekpunt voor de verplichtingen op grond van de verordening, is bedoeld om een effectieve toepassing van de verordening

⁽¹⁷⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 295/91, PB. L 46 van 17.2.2004. http://eur-lex.europa.eu/Result.do?T1=V1&T2=2004&T3=261&RechType=RECH_naturel&Submit=Rechercher.

te waarborgen en te bevorderen ten gunste van de passagiers, los van het feit dat de kosten eventueel gedeeld moeten worden door andere particuliere of publieke personen die verantwoordelijk zijn voor de betreffende verstoring.

Rekening houdend met de lessen die geleerd zijn tijdens zowel de aswolkcrisis in april 2010 als de hevige sneeuwval in december 2010, zal de Commissie in het voorjaar een verslag publiceren over de toepassing van de Verordening inzake de rechten van luchtreizigers, waarbij een inventarisatie zal worden gemaakt van het functioneren van de bestaande regels tot nu toe. Daarnaast is de Commissie voornemens om in de loop van 2011 een effectbeoordeling in gang te zetten om onder andere de evenredigheid van de huidige maatregelen te evalueren en om te beoordelen wat de beste instrumenten zijn om de zwakke punten van de huidige verordening te verbeteren. In dit stadium lijkt het waarschijnlijk dat er in 2012 een wetgevingsvoorstel voor de wijziging van de bestaande regels zal worden ingediend. De Commissie zal alles in het werk blijven stellen om het Europese luchtvervoerssysteem te verbeteren teneinde te waarborgen dat Europese burgers dergelijke ervaringen in de toekomst niet meer hoeven mee te maken.

*

* *

Vraag nr. 35 van Nikolaos Chountis (H-00022/11)

Betreft: Ontwikkelingsbeleid, Memorandum Griekenland en verplichtingen van de Commissie

Het Griekse economische beleid wordt volkomen bepaald door het Memorandum van "samenwerking", dat de Griekse regering met het IMF en de Europese Commissie is overeengekomen. Zelfs de voorstanders van het memorandum moeten erkennen dat hierin nergens enig plan voor economische ontwikkeling wordt geformuleerd.

Dat verergert de budgettaire problemen en zorgt voor een verstikkende en pessimistische stemming op de binnenlandse markt. In aanmerking genomen dat het Nationaal Strategisch Referentiekader NSRK 2007-2013, waarin voor Griekenland een bedrag van 24 miljard wordt uitgetrokken, het belangrijkste stimuleringsinstrument is voor de ontwikkeling, stel ik de Commissie de volgende vragen:

Kan de Commissie niet, in samenwerking met Griekenland, het NSRK 2007-2013 zodanig bijwerken, dat dit beantwoordt aan de nieuwe omstandigheden die de economische crisis afdwingt? Is de Commissie bereid ten minste de verordeningen zodanig te herzien dat de participatie van de lidstaat in de medegefinancierde programma's kleiner wordt? Bezint zij zich op de uitwerking van gemeenschappelijke beleidsmaatregelen voor bijvoorbeeld het toerisme en de versterking van kleine ondernemingen of sociale maatregelen, waarmee de lidstaten en burgers in Zuid-Europa, die het zwaarst onder de crisis te lijden hebben, hun voordeel kunnen doen?

Ingediend: 11.1.2011

Antwoord

(EN) De Commissie en de Griekse autoriteiten hebben afgesproken dat er in 2010 geen herziening van Griekse operationele programma's in gang zal worden gezet, aangezien de benutting van de Structuurfondsen in Griekenland nog niet dermate is dat er passende conclusies getrokken kunnen worden over nieuwe doelstellingen die van een herziening zouden kunnen profiteren. De Griekse autoriteiten hebben een aanzienlijke bijdrage

geleverd aan de inspanningen om aan de jaarlijkse benuttingspercentages en andere eisen te voldoen die voor 2010 zijn vastgelegd in het Memorandum of Understanding. Het tijdrovende herzieningsproces zou ten koste gaan van de inspanningen die erop gericht zijn om de betreffende verplichtingen na te komen. Eind 2010 is het benuttingspercentage aanzienlijk verbeterd. Daarnaast bieden de programma's de mogelijkheid om de investeringen te doen die noodzakelijk zijn als reactie op de crisis.

De verordeningen inzake de Structuurfondsen zijn begin 2009 voor de eerste keer gewijzigd ⁽¹⁸⁾ in het kader van het Europees economisch herstelpakket. Met het oog op het vergroten van het effect van de EU-financiering op de nationale economieën en arbeidsmarkten zijn de verordeningen vervolgens nogmaals gewijzigd in 2010 ⁽¹⁹⁾ na diepgaande discussies met en goedkeuring van het Europees Parlement en de Raad.

In het kader van bovenstaand wijzigingspakket zijn aanvaardbare aanpassingen en flexibele opties besproken en toegepast met betrekking tot de nationale vereisten op het gebied van de medefinanciering. Bovendien is de Commissie van mening dat een wijziging van de verordeningen die op alle lidstaten van toepassing zijn, niet de geschikte methode is om te reageren op de specifieke behoeften van een bepaalde lidstaat.

In haar recente mededeling "Bijdrage van het regionaal beleid aan de slimme groei in het kader van de Europa 2020-strategie" ⁽²⁰⁾ spoort de Commissie nationale en regionale overheden aan om voor "slimme-specialisatiestrategieën" te kiezen en worden zij opgeroepen om steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in overeenstemming met dergelijke strategieën, te gebruiken ter versterking van de investeringen in onderwijs, onderzoek en innovatie. Daarnaast wordt in de mededeling opgemerkt dat er steun zal worden gegeven aan verzoeken om met dit doel voor ogen financiële middelen opnieuw toe te wijzen en de opzet van programma's aan te passen.

Slimme-specialisatiestrategieën zijn uitgebreide pakketten met strategische acties ter ondersteuning van regionale specialisaties en groei op basis van innovatie. Zij zijn bedoeld om de activa en de concurrentievoordelen van een regio te ondersteunen en te exploiteren en om de samenwerking in nationale en regionale grensgebieden te stimuleren om de kritieke massa en kennisstromen te bevorderen.

De Commissie is van mening dat dergelijke strategieën gecombineerd moeten worden met maatregelen ter verbetering van de kadervoorwaarden voor onderzoek en ontwikkeling door steun uit het Europees Fonds voor de Regionale Ontwikkeling af te stemmen op de prioriteiten in de nationale hervormingsprogramma's. Daarbij dient een optimaal gebruik te worden gemaakt van de flexibiliteit in de regionale beleidsprogramma's om financiële middelen voor dat doel opnieuw toe te wijzen.

Om de regio's bij dit proces te ondersteunen, zal de Commissie in 2011 een "Platform voor slimme specialisaties" introduceren met het oog op het verspreiden van informatie en het

⁽¹⁸⁾ Verordening (EG) nr. 284/2009 van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006, PB L 94 van 8.4.2009; Verordening (EG) nr. 397/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1080/2009, PB L 126 van 21.5.2009; Verordening (EG) nr. 846/2009 van de Commissie tot wijziging van Verordening nr. 1828/2006, PB L 250 van 23.9.2009.

⁽¹⁹⁾ Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1260/1999, PB L 210 van 31.7.2006, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 539/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2010, PB L 158 van 24.6.2010.

⁽²⁰⁾ COM(2010) 553 definitief.

geven van feedback aan de regio's. Tevens zal er een leerplatform worden gecreëerd om de capaciteiten en vaardigheden op dit gebied te vergroten en de uitwisseling van ervaringen te bevorderen.

*
* *

Vraag nr. 36 van Marietje Schaake (H-000025/11)

Betreft: Schriftelijke vraag E-9540/2010 over Iran onbeantwoord

Op 3 november 2010 diende vraagsteller een vraag in aan de Commissie en de Raad over de "Meting van het effect van EU-sancties die zijn opgelegd aan Iran". De uiterste datum voor beantwoording hiervan was 5 januari. Waarom heeft de Commissie het Reglement niet nageleefd?

Ingediend: 13.1.2011

Antwoord

(EN) De Commissie dankt de geachte afgevaardigde voor zijn vraag en betreurt de vertraging bij de beantwoording van schriftelijke vraag E-9540/10 ⁽²¹⁾. De vertraging is een gevolg van het feit dat de diensten van de Commissie al een bijdrage hadden geleverd aan het beantwoorden van schriftelijke vraag E-9539/10 aan de Raad waarin dezelfde punten aan de orde werden gesteld. De Commissie is verheugd dat zij over deze kwestie kan bevestigen dat zij inmiddels ook een eigen antwoord op schriftelijke vraag E-9540/10 heeft verstuurd.

De Commissie wil deze gelegenheid graag benutten om te onderstrepen dat het EU-besluit van juli 2010 om beperkende maatregelen tegen Iran (evenals tegen de islamitische revolutionaire garde) te nemen op het gebied van de essentiële handels-, financiële, vervoers- en energiesectoren, een weerspiegeling vormt van het grote politieke belang dat de EU hecht aan een snelle uitvoering van resolutie nr. 1929 van de VN-Veiligheidsraad in combinatie met aanvullende communautaire maatregelen.

Deze beperkende maatregelen zijn economische instrumenten met een buitenlandse beleidsdoelstelling: zij zijn bedoeld om alle nog openstaande kwesties op te lossen met betrekking tot de ontwikkeling door Iran van proliferatiegevoelige technologieën ter ondersteuning van zijn nucleaire en kernwapenprogramma's. Dit moet via onderhandelingen gerealiseerd worden teneinde een diplomatieke oplossing te bevorderen voor de Iraanse nucleaire kwestie.

Van belang hierbij is dat de sancties van de EU gericht blijven op specifieke gebieden en personen met het oog op het minimaliseren van de negatieve gevolgen voor degenen die niet verantwoordelijk zijn voor het beleid dat aanleiding voor die sancties is geweest, dat wil zeggen meer in het bijzonder de Iraanse bevolking. De Commissie zal de noodzaak blijven onderstrepen dat de burgerbevolking in Iran niet te lijden heeft onder de sancties van de EU. Dit uitgangspunt vormt een integraal onderdeel van het EU-beleid ten opzichte van Iran.

De hoge vertegenwoordiger/vicevoorzitter (HV/VV) neemt terdege nota van de bezorgdheid over de Amerikaanse sancties en de aanvullende beperkingen die een aantal bedrijven toepast in de zakelijke betrekkingen met Iran, beperkingen die op grond van de

(21) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>.

communautaire sanctievoorschriften niet vereist zijn. De HV/VV heeft bij verschillende gelegenheden de “Comprehensive Iran Sanctions, Divestment and Accountability Act” (CISADA) met de Verenigde Staten besproken en haar bezorgdheid geuit over de mogelijke extraterritoriale gevolgen voor Europese ondernemingen. De HV/VV zal deze kwestie nauwlettend blijven volgen en voor een periodieke dialoog zorgen met particuliere ondernemingen. Tegelijkertijd wil zij echter benadrukken dat het effect van dergelijke beslissingen van bedrijven apart beoordeeld moet worden van de gevolgen van de EU-sancties.

De EU-voorschriften creëren een basis voor een uniforme uitvoering van de EU-sancties. Op grond van die voorschriften zijn de lidstaten verplicht om evenredige, doeltreffende en afschrikkende sancties toe te passen op eventuele overtredingen. In overeenstemming met de betreffende verordening moeten de Commissie en de lidstaten elkaar op de hoogte stellen van de tenuitvoerlegging en handhaving op dit gebied, maar uiteindelijk blijft de verantwoordelijkheid voor de handhaving van de sancties bij de lidstaten berusten.

Op grond van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dient de Raad het Parlement in kennis te stellen van sanctiemaatregelen van de EU. Ook de HV/VV zal u over deze kwestie op de hoogte blijven houden in het kader van de periodieke dialoog met het Parlement over het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid.

*

* *

Vraag nr. 37 van Zigmantas Balčytis (H-000026/11)

Betreeft: Tenuitvoerlegging van het Europees Progress-microfinancieringsinstrument in de lidstaten van de Europese Unie

Het door de Commissie ingestelde Progress-microfinancieringsinstrument heeft als doel de toegang tot financiering (tot maximum 25 000 euro) te vergemakkelijken voor personen die een onderneming willen oprichten of hun bestaande onderneming willen uitbreiden en problemen ondervinden om een banklening af te sluiten. Openbare en particuliere microfinancieringsinstellingen in de lidstaten die een waarborg wensen, kunnen hun aanvragen richten tot het Europees Investeringsfonds, dat “Progress” voor rekening van de Commissie beheert.

Beschikt de Commissie over gegevens omtrent de manier waarop dit instrument in de diverse lidstaten ten uitvoer wordt gelegd? Kan zij meedelen of de betrokken personen daadwerkelijk toegang tot dit soort financiering hebben?

Ingediend: 13.1.2011

Antwoord

(EN) De Commissie wil de geachte afgevaardigde graag verwijzen naar de antwoorden die zij heeft gegeven op mondelinge vraag H-639/10 van mevrouw Göncz in de vergaderperiode van het Parlement van januari 2011 en op schriftelijke vraag E-4763/10 van de heer Matula over hetzelfde onderwerp ⁽²²⁾. Daarnaast wil de Commissie erop wijzen dat het bereiken van de doelgroepen en het bevorderen van een geografisch evenwicht wezenlijke elementen zijn van het mandaat dat het Europees Investeringsfonds heeft

(22) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=NL>.

gekregen. Voor meer informatie over het Progress-microfinancieringsinstrument wordt verwezen naar de website van de Commissie ⁽²³⁾.

*

* *

Vraag nr. 38 van Justas Vincas Paleckis (H-00029/11)

Betreft: Financiering van de EHU

De laatste tijd zijn er verschillende aanwijzingen dat de Commissie voornemens is haar standpunt over de financiering van de Europese Universiteit voor menswetenschappen (EHU) te herzien. Tijdens de vergadering over het EIDHR in december 2010 is de kwestie van de financiering van de EHU niet opgenomen onder de actiepunten voor 2011 omdat later in 2011 een besluit over de modaliteiten en de wenselijkheid van deze financiering zou worden genomen.

Op 20 januari heeft het Europees Parlement met absolute meerderheid een resolutie aangenomen waarin de Commissie wordt verzocht de financiële steunverlening aan de Europese Universiteit voor menswetenschappen voort te zetten en te verhogen.

Is de Commissie voornemens deze kwestie binnenkort ter sprake te brengen? Wat zijn de opties voor de financiering van de EHU in Vilnius?

Ingediend: 20.1.2011

Antwoord

(EN) De Commissie dankt de geachte afgevaardigde voor het benadrukken van het belang van een blijvende ondersteuning van de Europese Universiteit voor menswetenschappen (EHU) na het brute optreden tegen de oppositie en maatschappelijke organisaties in het kielzog van de presidentsverkiezingen in Wit-Rusland van 19 december.

De Commissie is van mening dat de EHU een belangrijke bijdrage levert aan de toekomstige democratische ontwikkeling van Wit-Rusland door het opleiden van jonge mensen die waarschijnlijk een leidende rol zullen spelen in de toekomst van hun land. Middels het Europees Instrument voor democratie en mensenrechten (EIDHR) is de Europese Unie de belangrijkste donor van het Trust Fund van de EHU. Sinds 2008 heeft de EU hiervoor 1 miljoen EUR per jaar beschikbaar gesteld. De totale financiële bijdrage van de EU aan de EHU sinds januari 2006 bedraagt 10 705 089 EUR. De EU heeft haar lidstaten en andere donoren voortdurend aangespoord om eveneens steun aan de EHU te verstrekken.

Tegen de achtergrond van de recente ontwikkelingen in Wit-Rusland is de voortzetting van de steun aan de EHU zelfs nog belangrijker geworden. De Commissie is dan ook verheugd dat zij kan bevestigen dat de EU voornemens is om het huidige financieringsniveau voor de EHU voor de periode 2011-2013 te handhaven met het oog op het bevorderen van de democratisering van de Wit-Russische samenleving.

Tegelijkertijd zullen wij blijven benadrukken dat de EHU op langere termijn meer in de eigen financiële behoeften moet kunnen voorzien, dat een aantal activiteiten naar Minsk verplaatst moet worden en dat meer studenten naar Wit-Rusland moeten terugkeren na voltooiing van hun opleiding. De EU is verheugd dat er op deze drie punten reeds vooruitgang is geconstateerd.

(23) www.ec.europa.eu/epmf.

In meer algemene zin heeft de EU ook haar houding ten opzichte van Wit-Rusland geëvalueerd. De Raad Buitenlandse Zaken van 31 januari heeft het recente geweld betreurd en opgeroepen om niet alleen de burgers die op politieke gronden gevangen zijn genomen, onmiddellijk en onvoorwaardelijk in vrijheid te stellen, maar om ook de vervolging van maatschappelijke organisaties te beëindigen. Daarnaast is van belang dat de Raad Buitenlandse Zaken besloten heeft om opnieuw sancties op te leggen en uit te breiden tegen personen die verantwoordelijk zijn voor de frauduleuze presidentsverkiezingen en de daaropvolgende geweldsuitbarsting. Tegelijkertijd levert de EU een bijdrage aan het vaststellen van adequate maatregelen voor de ondersteuning van de civiele samenleving, met inbegrip van de steun voor de mobiliteit van studenten, en voor het versterken van de betrekkingen met de Wit-Russische bevolking.

*
* *

Vraag nr. 39 van Mairead McGuinness (H-000038/11)

Betreft: Bij de Commissie een klacht tegen een lidstaat indienen

Kan de Commissie uitvoerige informatie verschaffen over haar procedure voor de behandeling van klachten en duidelijk uitleggen op basis van welke criteria zij bepaalt in hoeverre een klacht met prioriteit wordt behandeld? Is de Commissie van mening dat haar huidige regels voor de omgang met klagers met betrekking tot schendingen van het communautair recht beste praktijken aan de dag leggen en volgen? Is de procedure voor de behandeling van klachten volgens haar duidelijk omschreven, rechtvaardig voor zowel de klager als de verweerder, altijd open en transparant en eenvoudig te volgen? Is het juist slechts [te proberen] uiterlijk binnen de twaalf maanden vanaf de registratie van de klacht door het Secretariaat-generaal een beslissing te nemen over de grond van de zaak (een inbreukprocedure openen of de klacht seponeren)? Vormen de "administratieve waarborgen" werkelijk een garantie?

Kan de Commissie bevestigen dat burgers gedetailleerde informatie kunnen vinden, zoals gegarandeerde tijdschema's voor alle fasen van de klachtenprocedure, en uitleggen waar deze informatie te vinden is?

Welke maatregelen moeten volgens de Commissie worden genomen om de procedure te versnellen en ervoor te zorgen dat de procedure sneller wordt afgesloten? Is de Commissie van plan hier iets aan te doen?

Ingediend: 27.1.2011

Antwoord

(EN) De Commissie is van mening dat de procedure voor de behandeling van klachten die zij heeft ingesteld, voorziet in de administratieve waarborgen waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst. De Commissie is echter altijd bereid om te onderzoeken of de bestaande maatregelen verbeterd moeten worden.

Met de nieuwe registratieprocedure (het CHAP-project: Complaint Handling – Accueil des Plaignants) die sinds oktober 2009 operationeel is, wordt getracht om te zorgen dat alle correspondentie die door een indiener als een vraag of klacht over de toepassing van het Gemeenschapsrecht is bedoeld, ook als zodanig wordt geregistreerd.

Er moet binnen vijftien werkdagen een ontvangstbevestiging zijn verstuurd met daarin een officieel referentienummer, de verantwoordelijke afdeling, een expliciete verklaring over de betrouwbaarheid van de informatie en een uitgebreide toelichting op de procedure voor gevallen waarin het Gemeenschapsrecht niet in acht is genomen.

De Commissie stelt alles in het werk om klagers zo spoedig mogelijk na verzending van de ontvangstbevestiging een antwoord te geven.

De Commissie streeft er altijd naar om uiterlijk binnen één jaar na registratie ofwel de eerste formele stap te hebben gezet in een inbreukprocedure ofwel de betreffende zaak te hebben afgesloten. Met inachtneming van de noodzakelijke betrouwbaarheid in inbreukprocedures, informeert de Commissie klagers over elke belangrijke actie die ondernomen wordt. Tevens worden zij één maand van tevoren gemotiveerd in kennis gesteld van het voornemen van de Commissie om een dossier te sluiten.

Informatie over de klachtenprocedure wordt gepubliceerd op de Europa-website. Klagers kunnen met de Commissie corresponderen en, op hun verzoek, een bezoek aan de Commissie brengen met het oog op een nadere toelichting. Klagers hebben dus de beschikking over ruime mogelijkheden om gebruik te maken van de procedure voor de behandeling van klachten. De inhoud en context van de diverse klachten verschillen van elkaar en dat geldt ook voor de betreffende werkzaamheden.

Het afhandelen van klachten heeft voornamelijk betrekking op het in kaart brengen en verduidelijken van de betreffende onderwerpen en op de besluitvorming over de meest adequate maatregelen. In de mededeling van de Commissie getiteld "Een Europa van resultaten – toepassing van het Gemeenschapsrecht"⁽²⁴⁾ worden drie soorten prioriteiten vastgesteld: twee prioriteiten op het niveau van de Commissie, te weten gevallen waarin er geen omzetting door de lidstaten heeft plaatsgevonden en gevallen waarin het Hof heeft geoordeeld dat er inbreuken zijn gepleegd en één meer sectorspecifieke prioriteit, namelijk gevallen waarbij het gaat om principekwesties of kwesties die zeer verregaande negatieve gevolgen hebben voor burgers, zoals kwesties betreffende de toepassing van Verdragsbeginselen en sleutelbepalingen van kaderverordeningen en –richtlijnen⁽²⁵⁾.

De Commissie heeft onlangs een Europees proefproject in gang gezet als onderdeel van een nieuwe inspanningsverplichting van de Commissie en de lidstaten om sneller en beter op vragen en klachten van burgers te reageren. Dit is een weerspiegeling van het belang dat aan deze kwesties wordt gehecht, hetgeen ook eerder al tot uiting is gekomen in het creëren van het SOLVIT-systeem om grensoverschrijdende problemen op de interne markt op te lossen. De Commissie heeft inmiddels ook de acties geëvalueerd en verder ontwikkeld die verband houdend met het vaststellen, uitvoeren en beheren van nieuwe EU-wetgeving om eventuele problemen in de toekomst te voorkomen. Daarnaast is er sprake van een permanente dialoog met de lidstaten. Met deze middelen blijft de Commissie streven naar een betere en meer tijdige toepassing van het Gemeenschapsrecht en naar de oplossing van problemen die zich op dit gebied kunnen voordoen.

*

* *

(24) COM(2007) 503 definitief. [sic]

(25) COM(2007) 502 definitief.

Vraag nr. 40 van Pat the Cope Gallagher (H-000040/11)**Betreft: Minder bureaucratie**

Commissievoorzitter Barroso heeft in zijn "State of the Union" van september 2010 met betrekking tot bureaucratie verklaard dat de Commissie voorstellen heeft gedaan die jaarlijks een besparing van 38 miljard EUR moeten opleveren voor Europese ondernemingen.

Kan de Commissie aangeven welke concrete acties ze tot nu toe heeft ondernomen om de hoeveelheid bureaucratie waar ondernemingen in Europa mee te maken krijgen te verminderen?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(EN) De Europese Commissie heeft in 2007 een actieprogramma gelanceerd met de ambitieuze doelstelling om de administratieve belasting voor het Europese bedrijfsleven in 2010 met 25% te verminderen. Sindsdien heeft de Commissie regelmatig verslag gedaan van de vooruitgang in het algemeen en over afzonderlijke maatregelen die genomen zijn om dat doel te bereiken.

De meest recente update is in december 2010 gepubliceerd. Samengevat heeft de Commissie toen gerapporteerd dat zij tot op dat moment maatregelen had voorgesteld waardoor de administratieve belasting van bedrijven met meer dan 31% zou afnemen. Een aantal van die maatregelen (overeenkomend met een reductie van de administratieve belasting met 9,3%), was toen echter nog in behandeling bij de Raad of het Europees Parlement.

Concreet zijn er op de dertien beleidsterreinen waarop het programma betrekking heeft, tot nu toe zeventig maatregelen ter vermindering van de administratieve belasting aangenomen. De voorbeelden hiervan lopen uiteen van het bevorderen van de elektronische facturering (met een geschatte besparing van 18,4 miljard EUR per jaar) tot een vereenvoudiging van de etikettering van groente en fruit (met een jaarlijkse besparing van 970 miljoen EUR). Voor een volledig overzicht wordt de geachte afgevaardigde verwezen naar de laatste update van de sectorale plannen ter vermindering van de lasten die de Commissie in oktober 2009 heeft aangenomen. Die plannen zijn toegankelijk via het v o l g e n d e i n t e r n e t a d r e s : <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/better-regulation/administrative-burdens>

*

* *

Vraag nr. 42 van Giovanni La Via (H-000048/11)**Betreft: Innovatiebeleid in het kader van het nieuwe GLB**

In de mededeling over het gemeenschappelijk landbouwbeleid die commissaris Ciolos in november 2010 heeft doen uitgaan (IP/10/1527), wordt innovatie genoemd als essentieel onderdeel van het beleid dat in het kader van de tweede pijler van het GLB in de periode na 2013 moet worden gevoerd.

Acht de Commissie het mogelijk dat er een innovatiebeleid wordt gevoerd dat beantwoordt aan de behoeften van landbouw en plattelandsontwikkeling?

Aan welke beleidslijnen valt er te denken?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(EN) Innovatie is een multidimensionele kwestie en is onontbeerlijk om de GLB-prioriteiten te realiseren en een slimme, groene en inclusieve groei te verwezenlijken. Er is daarnaast onderzoek nodig om een basis te creëren voor innovatieve ideeën en concepten voor zowel procédés als producten met het oog op het verbeteren van de landbouwproductiviteit in combinatie met het bevorderen van een duurzaam gebruik van hulpbronnen en het behoud van het milieu. In de mededeling “Innovatie-Unie” (een van de kerninitiatieven van de Europa 2020-strategie) wordt melding gemaakt van de oprichting van een Europees innovatiepartnerschap (EIP) voor de landbouw, waaronder het EIP “Productiviteit en duurzaamheid van de landbouw”. Dit sluit aan bij de talloze verzoeken om de kloof tussen de onderzoekswereld en de landbouwgemeenschap te overbruggen ter ondersteuning van een snellere toepassing van innovatieve benaderingen in de landbouwpraktijk en van een systematische feedback voor onderzoekers over praktische behoeften in de agrarische sector.

De belangrijkste partijen bij innovatieve acties op landbouwgebied zijn operationele groepen bestaande uit landbouwers, wetenschappers, adviseurs en ondernemingen. Deze operationele groepen zijn bedoeld om innovatieve procédés, producten en technologieën te testen en toe te passen. Dergelijke groepen moeten op regionaal, nationaal of EU-niveau worden gevormd en dienen gebruik te maken van acties in het kader van programma's voor plattelandontwikkeling en het Europees onderzoeksbeleid. Een Europees netwerk moet daarnaast de informatiestromen tussen de onderzoeks- en landbouwsector bevorderen en de uitwisseling tussen de betrokkenen stimuleren van innovatieve oplossingen en beste praktijken. Via het innovatienetwerk kunnen operationele groepen ervaringen delen, praktische vragen uitwisselen en elkaar van advies voorzien. Gezien de grote rol die adviesdiensten spelen als intermediair tussen de onderzoeks- en landbouwniveaus, zal in het kader van het GLB-beleid voor de periode na 2013 bestudeerd worden of er een mogelijkheid bestaat om de rol van het bedrijfsadviseringsstelsel (BAS) te vergroten met het oog op het bevorderen van de innovatie.

Bij het bevorderen van innovatie via het beleid voor plattelandontwikkeling kan voortgebouwd worden op de ervaringen met maatregelen die dit beleid al biedt voor de verschillende soorten innovatie. In artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad ⁽²⁶⁾ is bijvoorbeeld steun voorzien voor samenwerking voor de ontwikkeling van nieuwe producten, procédés en technologieën in de landbouw-, de voedsel- en de bosbouwsector. Op grond van artikel 63 van diezelfde verordening kan steun verleend worden voor het uitvoeren van innovatieve lokale ontwikkelingsprojecten via de “Leader-aanpak”. Tot slot kan er op basis van verschillende artikelen steun voor opleidingen worden verstrekt die innovaties bevorderen.

Tot nu toe is er slechts in beperkte mate gebruik gemaakt van innovatiegerelateerde maatregelen. Daarom zullen er meer inspanningen worden geleverd om het potentieel van het beleid voor plattelandontwikkeling ter ondersteuning van innovatie na 2013 beter te benutten. Daarbij zal de nadruk liggen op het informeren en stimuleren van de

⁽²⁶⁾ Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandontwikkeling (ELFPO), PB L 277 van 21.10.2005.

betrokken partijen om gebruik te maken van maatregelen die binnen een commerciële context bevorderlijk zijn voor de innovatie van producten, procédés en technologieën. In dat opzicht zal het EIP-netwerk een centrale rol moeten spelen als voedingsbodem voor en verspreidingsbron van nieuwe ideeën.

*

* *

Vraag nr. 43 van Teresa Riera Madurell (H-000049/11)

Betreft: De toekomst van de territoriale samenwerking en de conclusies van het vijfde cohesieverslag - De limiet van 150 km bij grensoverschrijdende samenwerking voor eilandregio's

In het regionaal beleid komen regio's met zeegrenzen die door maximaal 150 km gescheiden zijn, in aanmerking voor grensoverschrijdende samenwerking, waarbij aanpassingen zijn voorzien die zorgen voor de samenhang en continuïteit van de samenwerking.

Ondanks deze flexibiliteit komen sommige eilandregio's met grenzen die zijn gescheiden door meer dan 150 km hiervoor niet in aanmerking. Zij vallen dus buiten de grensoverschrijdende samenwerking, die het ideale kader was geweest om de problemen die deze regio's gemeen hebben met andere eilanden en gebieden met zeegrenzen aan te pakken, wat duidelijk ten koste gaat van de samenhang en continuïteit van de samenwerking.

Is de Commissie gezien deze feiten en de conclusies van het vijfde cohesieverslag, waarin het belang van de continuïteit van de herziene territoriale samenwerking wordt erkend, voornemens om het willekeurige criterium van de 150 km in te trekken ten aanzien van eilandregio's, zoals het Parlement heeft gevraagd in zijn resolutie van 22 september 2010 over een Europese strategie voor de economische en sociale ontwikkeling van gebieden met permanente geografische problemen (P7_TA(2010)0341)?

Ingediend: 31.1.2011

Antwoord

(FR) De Commissie is ingenomen met de belangstelling die de geachte afgevaardigde heeft voor de territoriale samenwerking, die inderdaad een van de voornaamste pijlers van het cohesiebeleid vormt.

De Commissie is uiteraard op de hoogte van de problematiek die in de vraag aan de orde wordt gesteld.

De Commissie, die op 31 oktober 2006 overging tot het aannemen van Beschikking 2006/769/EG tot vaststelling van de lijst van regio's en gebieden die in aanmerking komen voor financiering uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in het kader van de grensoverschrijdende en transnationale onderdelen van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" voor de periode 2007-2013 ⁽²⁷⁾, heeft geen plannen voor de wijziging van deze beschikking, die de basis vormt van de beschikkingen tot goedkeuring van de operationele programma's die in 2007 en 2008 zijn vastgesteld en waarvan de uitvoering zich reeds in een vergevorderd stadium bevindt, middenin een programmeringsperiode.

⁽²⁷⁾ Kennisgeving geschied onder nummer C(2006) 5144, PB L 312 van 11.11.2006.

De Commissie wil evenwel benadrukken dat artikel 6, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1080/2006 ⁽²⁸⁾ uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorziet om in de programma's voor transnationale samenwerking acties op te nemen voor bilaterale samenwerking tussen maritieme regio's die niet onder het transnationale onderdeel vallen, met dezelfde prioritaire thema's als bij de grensoverschrijdende samenwerking. Dergelijke samenwerking kan overigens ook gestalte krijgen in de vorm van de interregionale samenwerking waarin artikel 37, lid 6, onder b), van Verordening (EG) nr.1083/2006 voorziet ⁽²⁹⁾.

Voor de programmeringsperiode na 2013 laat de Commissie momenteel haar gedachten gaan over de uitvoeringsbepalingen van de programma's voor territoriale samenwerking, met inbegrip van de bepaling van de regio's die in aanmerking komen voor de grensoverschrijdende samenwerking. De Commissie denkt haar wetgevingsvoorstellen in de loop van 2011 te kunnen presenteren.

*
* *

Vraag nr. 44 van Michel Dantin (H-000050/11)

Betreft: Handelsovereenkomst EU-Canada

De toegang tot de landbouwmarkten en de liberalisering van de handel in visserijproducten nemen een belangrijke plaats in in de onderhandelingen over een algemene handelsovereenkomst tussen de EU en Canada.

Kan de Commissie medelen of er recentelijk een specifieke beoordeling is uitgevoerd van de impact van een eventuele overeenkomst op de diverse landbouw- en voedingsmiddelensectoren in de Unie? Kan zij medelen hoe het staat met de onderhandelingen en preciseren welke voorstellen zij van plan is te doen op het vlak van de landbouw?

Saint-Pierre-et-Miquelon is een Frans overzees gebied dat preferentiële voorwaarden geniet voor de uitvoer van visserijproducten naar de EU. Overweegt de Commissie om de tariefposten met betrekking tot economische activiteiten die van cruciaal belang zijn voor de economie van dit gebied (vangst van makreel, kreeft, haring en jakobsschelpen) van de overeenkomst uit te sluiten of overweegt ze om speciale invoerquota te handhaven?

Ingediend: 1.2.2011

Antwoord

(EN) Als onderdeel van haar beleidsvorming op handelsgebied sinds 1999 hecht de EU een groot belang aan het uitvoeren van een duurzaamheidseffectbeoordeling (SIA) voor de handel. In het kader van die handels-SIA moeten de potentiële gevolgen van de voorgestelde liberaliseringsovereenkomsten op het gebied van de handel en economie worden beoordeeld met betrekking tot alle pijlers van een duurzame ontwikkeling teneinde de besluitvorming over het beleid te optimaliseren. Die resultaten van de SIA kunnen daarnaast een bijdrage leveren aan de handelsbesprekingen.

Tegen deze achtergrond voeren externe consultants op dit moment de handels-SIA uit met betrekking tot de CETA-onderhandelingen tussen de EU en Canada. Bij die effectbeoordeling

(28) PB L 210 van 31.7.2006.

(29) PB L 210 van 31.7.2006.

zal uitgebreid aandacht worden besteed aan de sociale, economische en ecologische gevolgen in de volgende drie sectoren en elf subsectoren: de landbouw, verwerkte landbouwproducten en de visserij, evenals de subsectoren zuivel, dranken en overige verwerkte landbouwproducten; de industriële productiesector, en de subsectoren mijnbouw-, kolen- en (aard)olieproducten; de dienstensector, en de subsectoren vervoer, financiën, telecommunicatie en overige zakelijke diensten.

Naar verwachting zal het ontwerp van het eindverslag eind maart 2011 tijdens een bijeenkomst met maatschappelijke organisaties worden besproken.

Meer informatie en eerdere voorlopige verslagen zijn op de volgende website te vinden:

<http://ec.europa.eu/trade/analysis/sustainability-impact-assessments/assessments>

.

De Commissie stelt het Europees Parlement periodiek op de hoogte van de ontwikkelingen in de CETA-onderhandelingen, met name via de Commissie internationale handel.

Een besluit over de behandeling van de visserijproducten die Saint-Pierre et Miquelon kan uitvoeren (en waarvoor op dit moment preferentiële voorwaarden gehanteerd worden, met inbegrip van een uitzondering op de verklaring van oorsprong), maakt onderdeel uit van het toekomstige voorwaardenpakket in de CETA-onderhandelingen.

De Commissie is zich bewust van de specifieke situatie van Saint-Pierre et Miquelon, ook in de context van de CETA. In dat licht heeft de Commissie onlangs het verzoek van Saint-Pierre et Miquelon ingewilligd voor een verlenging van de uitzondering voor een verklaring van oorsprong van bepaalde visproducten. Op grond van deze uitzondering wordt de eventuele invoer van rauwe visproducten bijvoorbeeld uit Canada, aangemerkt als zijnde afkomstig uit Saint-Pierre et Miquelon, mits er op lokaal niveau voldoende verwerkende activiteiten hebben plaatsgevonden. De eindproducten van de verwerkte vis kunnen vervolgens belastingvrij naar de Europese Unie worden uitgevoerd. Het is de bedoeling dat de beschreven uitzondering op de verklaring van oorsprong gedurende een periode van acht jaar geldig is voor een totale hoeveelheid van 225 ton verwerkte kreeft, 600 ton verwerkte haring en makreel en 250 ton verwerkte mosselen. Dit is in overeenstemming met het verzoek van Saint-Pierre et Miquelon met het oog op het in stand houden van zijn lokale verwerkende industrie en het behoud van werkgelegenheid in de visserijsector.

Daarnaast profiteert Saint-Pierre et Miquelon op dit moment al van een uitzondering op de verklaring van oorsprong die tot maart 2013 van toepassing is. Die uitzondering geldt voor de volgende producten: 105 ton bevroren kreeftenstaarten, -scharen en -poten, 1290 ton filet van heek, schelvis, koolvis, schol, bot, tong, kabeljauw, roodbaars, brasem, bevroren tarbot en Europese tarbot; bevroren vlees of gevulde schelvis, koolvis, heek, kabeljauw; bevroren kabeljauwfilets en hele, gezouten kabeljauwen.

*

* *

Vraag nr. 45 van Bendt Bendtsen (H-000054/11)

Betreft: EU-mededingingsrecht en overheidsopdrachten in de EU

Bepaalde ondernemingen uit derde landen hebben overheidsopdrachten in de EU binnengehaald, omdat zij in hun land van herkomst grote bedragen aan steun ontvangen,

waardoor zij in staat zijn hun prijzen aanzienlijk te laten zakken. Dit ten koste van hun concurrenten.

Kan de Commissie aangeven of zij het juist vindt dat ondernemingen concurreren op basis van de grootte van de staatskas?

Is het acceptabel dat ondernemingen staatssteun ontvangen om de toegang tot de nationale of regionale markt te vergemakkelijken, of zelfs om een concreet project binnen te halen?

Is het acceptabel dat ondernemingen gedurende langere tijd of zelfs permanent een onevenredig groot bedrag aan staatssteun ontvangen?

Welke EU-bepalingen van mededingingsrecht kunnen worden ingezet om dergelijke toestanden aan te pakken? Welke van deze bepalingen zijn al eens toegepast? Is het nodig om het bestaande regelgevingskader aan te passen?

Ingediend: 1.2.2011

Antwoord

(EN) De EU-mededingingsregels op grond van het EU-Verdrag zijn niet van toepassing op subsidies die door buitenlandse staten (van buiten de EU) zijn verstrekt; dat geldt in het bijzonder voor de regels voor staatssteun.

Zoals echter uiteengezet in het recente beleidsdocument over handel, groei en wereldvraagstukken ⁽³⁰⁾ heeft de EU een strategisch belang bij de ontwikkeling van internationale regels om te zorgen dat Europese ondernemingen in derde landen niet te lijden hebben onder oneerlijke subsidiëring van plaatselijke ondernemingen of onder concurrentieverstorende praktijken.

De EU probeert deze kwestie dan ook actief op internationaal niveau aan te pakken, mede door de ontwikkeling van meer ambitieuze internationale regels over subsidies, met name in het kader van de Doha-onderhandelingsronde van de Wereldhandelsorganisatie (WTO). De Commissie volgt ook nauwlettend de evaluatie van de transparantieregels in de relevante organen van de WTO. Daarnaast worden die subsidies actief aangepakt op bilateraal niveau bij de onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten.

Wat een mogelijke schending van de handelsregels op subsidiegebied betreft, kan de Commissie op basis van formele klachten van de relevante Europese sectoren, onderzoeken in gang zetten naar subsidies die buiten de EU zijn verstrekt. Waar nodig kunnen handelsbeschermende maatregelen worden genomen, zoals invoerbepalingen, ter compensatie van de schadelijke effecten van die subsidies voor de Europese industrie.

Met betrekking tot bedrijven die afkomstig zijn uit derde landen die partij zijn bij de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (GPA) van de WTO, heeft de EU wat die overheidsopdrachten betreft, voor bepaalde landen uitzonderingen toegestaan voor de toegang tot een aantal Europese aanbestedingsmarkten. Het bleek namelijk niet mogelijk om op bepaalde gebieden een wederzijdse toegang voor Europese bedrijven tot die derde landen te waarborgen. De uitzonderingen die door de EU uit hoofde van de GPA worden gehanteerd, vormen een essentieel aspect van de EU-strategie voor de lopende

⁽³⁰⁾ Handel, groei en wereldvraagstukken. Handelsbeleid als kernelement van de Europa 2020-strategie (doc. COM (2010) 612).

onderhandelingen over de toegang tot de markten en vloeien voort uit wezenlijke offensieve belangen van de EU.

Bedrijven uit landen die geen partij zijn bij de GPA en waarmee de EU geen andere overeenkomst heeft gesloten met bepalingen over de toegang tot de Europese aanbestedingsmarkten, hebben geen rechtmatige toegang tot die markten. De Europese aanbestedende instanties zijn echter juridisch gezien niet verplicht om dergelijke bedrijven de toegang tot bepaalde aanbestedingsprocedures te ontzeggen.

In de EU-regelgeving (Richtlijn 2004/18/EG⁽³¹⁾ en Richtlijn 2004/17/EG⁽³²⁾) is vastgelegd dat aanbestedende EU-instanties van inschrijvers uit derde landen kunnen verlangen dat zij abnormaal lage biedingen rechtvaardigen. Indien de betreffende inschrijvers niet kunnen aantonen dat de staatssteun die verantwoordelijk is voor het prijsverschil, rechtmatig is verleend, mogen dergelijke abnormaal lage inschrijvingen afgewezen worden.

*
* *

Vraag nr. 46 van Elisabeth Jeggle (H-000055/11)

Betreft: Vrijhandelsovereenkomst EU-Mercosur

Het Parlement heeft er op 21 oktober 2010 toe opgeroepen de invoer van landbouwproducten in de EU alleen toe te staan als deze voldoen aan de Europese normen voor de bescherming van consumenten, dieren en milieu, alsmede aan sociale minimumnormen. Heeft de Commissie een fundamentele effectbeoordeling van de vrijhandelsovereenkomst uitgevoerd? Wat is het resultaat hiervan? Hoe luidt de huidige stand van de onderhandelingen, en welke concessies is de Commissie voornemens op landbouwgebied te doen?

Voor de Europese bananen-, suiker- en rundvleessector ondervinden hevige concurrentie uit de Mercosur-landen. Welke maatregelen treft de Commissie om de belangen van de Europese landbouwers in deze sectoren te behartigen en te waarborgen dat bij de invoer van landbouwproducten en verwerkte landbouwproducten EU-normen worden gehanteerd? Is de Commissie van plan het huidige systeem van gezondheidscontroles voor ingevoerde producten te verbeteren en in die zin uit te breiden dat er regelmatige controles in de landen van herkomst plaatsvinden?

Ingediend: 1.2.2011

Antwoord

(EN) De Commissie heeft een uitgebreide duurzaamheidseffectbeoordeling (SIA) uitgevoerd van de associatieovereenkomst tussen de EU en Mercosur. Het verslag over die beoordeling, uitgevoerd door een onafhankelijke instantie, is publiekelijk toegankelijk op de website van het Directoraat-generaal van de Commissie voor de handel⁽³³⁾. Daarnaast heeft de

⁽³¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, PB L 134 van 30.4.2004.

⁽³²⁾ Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten, PB L 134 van 30.4.2004.

⁽³³⁾ <http://ec.europa.eu/trade/analysis/sustainability-impact-assessments/assessments/#study-10>.

Commissie externe deskundigen verzocht om een economische studie naar Mercosur te actualiseren. Die studie zal binnenkort worden afgerond.

De onderhandelingen over een uitgebreide associatieovereenkomst zijn vorig jaar hervat naar aanleiding van de aankondiging van de vierde topontmoeting EU-Mercosur op 17 mei 2010. Tot nu toe hebben er drie onderhandelingsrondes plaatsgevonden. De volgende onderhandelingsronde vindt in maart in Brussel plaats. De nadruk van de discussies heeft tot op heden op het normatieve gedeelte van de overeenkomst gelegen en er is nog geen uitwisseling van aanbiedingen geweest over de toegang tot de markt van industriële en landbouwproducten. De Commissie is bekend met de kwetsbaarheden van de uiteenlopende Europese landbouw- en voedselsectoren. In het kader van de onderhandelingen zal dan ook op passende wijze rekening worden gehouden met die kwetsbaarheden.

Een van de hoekstenen van het invoerbeleid van de EU is dat dieren, gewassen en daarvan afgeleide producten die uit derde landen afkomstig zijn en voor de EU-markt bestemd zijn, moeten voldoen aan de essentiële vereisten zoals die in de Europese wetgeving zijn vastgelegd. Of er aan deze vereisten wordt voldaan, wordt middels inspecties “op locatie” onderzocht door de inspectiedienst van de Commissie (het Voedsel- en Veterinair Bureau). De verslagen van deze inspecties zijn beschikbaar op de Europa-website ⁽³⁴⁾.

De producten uit derde landen moeten vergezeld gaan van gezondheidscertificaten waaruit blijkt dat er aan de relevante Europese voorschriften met betrekking tot voedselveiligheid en de gezondheid van dieren en gewassen is voldaan. Hierdoor wordt hetzelfde beschermingsniveau voor de voedselveiligheid en de gezondheid van dieren en gewassen gewaarborgd als voor producten die afkomstig zijn uit de Europese Unie zelf. Die primaire vereisten blijven ook van kracht in gevallen waarin de EU een handelsovereenkomst met een derde land heeft gesloten ⁽³⁵⁾. Met betrekking tot het dierenwelzijn, moeten daarin wel voorschriften opgenomen worden voor het slachten of doden van dieren.

*

* *

(34) http://ec.europa.eu/food/fvo/ir_search_en.cfm?styp=insp_nbr&showResults=Y&REP_INSPECTION_REF=2007/7585.

(35) Zie het antwoord op vraag E-9314/10.